

Ralf Eperson

MASONERIJA

Zavera protiv hrišćanstva

Naslov originala

A. Ralph Epperson:
MASONRY Conspiracy Against Christianity
Published by „Publius Press”,
Tucson, Arizona Republic, USA

Sadržaj

Uvod.....	2
Posveta	4
Namera autora.....	8
Objašnjenje	8
Reč autora povodom prvog američkog izdanja	9

PRVI DEO

Osvrt na knjigu „Moralna načela i dogme”	14
Prvo poglavlje: Uvod	14
Drugo poglavlje: Misao Alberta Pajka	24
Treće poglavlje: „Moralna načela I dogma”: ezoterijska knjiga	26
Četvrto poglavlje: Definicija zavere	26
Peto poglavlje: Pregled knjige „Moralna načela I dogma”	27
Šesto poglavlje: Ispod je iznad	29
Sedmo poglavlje: Masonerija je religija	30
Osmo poglavlje: Dva obožavanja	32
Deveto poglavlje: Moral masonerije	33
Deseto poglavlje: Moral masonerije (nastavak)	39
Jedanaesto poglavlje: Obožavanje „Sunca”	39
Dvanaesto poglavlje: Tragaoci za „Svetlošću”	43
Trinaesto poglavlje: Svetlost i tama	48
Četrnaesto poglavlje: Svetlost će nadvladati tamu	51
Petnaesto poglavlje: Vera i razum	52
Šesnaesto poglavlje: Zaključak o knjizi „Moralna načela i dogma”	56
Sedamnaesto poglavlje: Citat iz knjige „Legenda”	57

DRUGI DEO

Cilj masona	59
Osamnaesto poglavlje: Jedna izjava	59
Devetnaesto poglavlje: Izvori literature	59
Dvadeseto poglavlje: Svetlost	61

Dvadeset i prvo poglavlje: „Masonerija nije religija”	64
Dvadeset i drugo poglavlje: „Istina” je „Svetlost”	64
Dvadeset i treće poglavlje: Ratovanje	65
Dvadeset i četvrto poglavlje: Pobeda je izvesna	71
Dvadeset i peto poglavlje: Simbolizam	72
Dvadeset i šesto poglavlje: Neprijatelj masonerije	73
Dvadeset i sedmo poglavlje: Neprijatelji	76
Dvadeset i osmo poglavlje: Zakletva	77
Dvadeset i deveto poglavlje: Hiram Abif, legenda	77
Trideseto poglavlje: Smrt Hiramova	80
Trideset i prvo poglavlje: Džon Robinson	86
Trideset i drugo poglavlje: Tri krune	91
Trideset i treće poglavlje: Kada su 3 ili 2 jednako 1	94
Trideset i četvrto poglavlje: Obred 33. stepena	96
Trideset i peto poglavlje: Antimasoni	98
Trideset i šesto poglavlje: Ostali antimasoni	101
Trideset i sedmo poglavlje: Ptice iz istog jata	104
Trideset i osmo poglavlje: Revolucija i zavera	118
Trideset i deveto poglavlje: Rezime	118
Četrdeseto poglavlje: Ko su oni?	118
Četrdeset i prvo poglavlje: Zašto nisu uspjeli	124

TREĆI DEO

Zaključak	126
Četrdeset i drugo poglavlje: Teologija 101	126
Četrdeset treće poglavlje: Mrvice hleba	128
Četrdeset i četvrto poglavlje: Epilog	128
Četrdeset i peto poglavlje: Završna priča	129
Četrdeset i šesto poglavlje: Pitanje sa odgovorom	129
Dva pisma istupanja	132
O fus notama	132
Delimičan spisak korišćenih knjiga	132

UVOD

Dva citata Menlija P. Hala (Manly P. Hall) , navedena na prvoj strani, predstavljaju potpuno drukčiji pogled na masoneriju od onog kakav ima većina Amerikanaca, ako ga, kada su u pitanju masoni, uopšte imaju. Verujem da je tačno da većina Amerikanaca, koji nisu članovi masonskih loža, zna veoma malo ili ništa o ovoj grupi, posebno o fami da su moćni onoliko koliko to Hol želi da prikaže. Oni koji ponešto znaju, znaju malo, verovatno zahvaljući tome što imaju prijatelja, člana porodice ili poslovnog partnera masona. Međutim, čak i oni znaju veoma malo jer su masoni „tajna” organizacija, opredeljena da onima koji joj ne pripadaju ne otkriva zašta se zalažu.

Amerikanci koji jesu članovi masonerije znaju daleko više, ali čak i među njima postoji veoma mali postotak onih koji uistinu znaju da je masonerija moćna onoliko koliko Hol tvrdi.

Ipak, velika većina Amerikanaca o masonima ne zna mnogo. Mnogi su videli njihove simbole na zadnjim delovima automobila, na zgradama koje masoni nazivaju hramovima i na znacima izvan gradova, koji označavaju njihova sastajališta i vreme sastanaka.

Ako ste videli „kvadrat i kompas”, „zvezdu sa jednim krakom nadole i dva kraka nagore”, ili „mlad mesec i skimitar (zakrivljeni mač), znajte da je to masonski znak. Ako ste

ikada videli muškarce obučene poput klovnova na nekoj od gradskih parada, koje izvede na konjima, motociklima ili malim automobilima, tačno određenom maršrutom videli

ste masone. Ukoliko ste ikada prisustvovali aktivnostima u „Šrajners holu“ i tada ste videli masone. Ako ste ikada slušali prenos na radiju ili na televiziji gledali utakmicu američkog fudbala Istok-Zapad, znajte da je reč o masonima. Ako ste ikada bili u Šrajners cirkusu, videli ste masone. Ako ste ikada videli čoveka sa crvenim šeširom, koji izgleda poput prevrnutog glinenog lonca, i tada ste videli masona.

Međutim, ove vidljive, nekontroverzne predstave, koje Amerikanci imaju o masonima kao organizaciji koja „oblikuje sudbine svetova“, za većinu su gotovo potpuno nerazumljive. Međutim, Hol, vodeći masonski pisac, kaže da su oni „najmoćnija organizacija u zemlji“, i ako on to ne zna mogli bismo se upitati ko uopšte zna?

Pravo mesto od kojeg treba početi razmatranje ima li Hol pravo ili ne jeste citat njihove „ukupne misije“, preuzet iz knjige Henrija C. Klosena (Henry C. Clausen), pokojnog Suverenog velikog zapovednika Vrhovnog saveta trideset trećeg stepena, masonskog ekvivalenta predsednika. Evo šta je on, kao odgovor na vlastito pitanje „Šta je Škotski obred (grana masona o kojoj će malo kasnije biti više reči u ovoj knjizi)?“ zapisao: „Naša sveukupna misija može se sažeti na sledeći način: tragati za onim što je najvrednije na svetu, u svakoj osobi podstaći ponos, ljudsku stranu naših dnevnih aktivnosti i maksimalno služenje ljudskom rodu; pružiti pomoć čovekovom traganju za identitetom, razvojem i sudbinom u Božijem svemiru, kao i dostići ideal boljih, mudrijih ljudi u srećnijem, mudrijem svetu.“¹

Ono što Amerikanci uopšte znaju o masoneriji, verovatno jeste sledeće: masoni su, verovatno, grupa dobrih ljudi s plemenitim porivima.

Kada su vođe objavile oglas u jutarnjem dnevniku „Arizona dejli star“ (The Arizona Daily Star), sličnu poziciju zauzeli su i masoni iz Tusonu, u Arizoni.

Ovaj oglas, koji sadrži objavu njihovih ciljeva i namera, pojavio se 1983. godine, a u jednom njegov delu se kaže: „Nijedna ljudska organizacija, uprkos postojanju verovatnoće, nikada nije ispoljila veći uticaj na ljudsku aktivnost od one koja je poznata pod imenom Slobodna masonerija (primetite da se oni ovde saglašavaju sa Holovom izjavom da su oni „najmoćnija organizacija u zemlji“).“¹

Učenja i simboli (u masonskim obredima i rukopisima) prethode formalnoj organizaciji nastaloj pre više hiljada godina. Oni zalaze duboko u pradáva vremena (ova misao će kasnije biti potvrđena u ovoj knjizi od strane ključnih masonskih pisaca). Članove su podučavali najvišoj etici, mudrom izlaganju filozofije, religije i blagoslovenju milosrđa. Kodeks ličnog ponašanja vuče korene od principa viteštva, Deset zapovesti i Zlatnog pravila.

Članovi dobijaju sveobuhvatno znanje o istorijskom nasleđu, filozofiji, religiji, moralu, slobodi i toleranciji, kao i o odnosu prema Stvoritelju, svojoj zemlji, porodici i sebi.

Misija Škotskog obreda sprovodi se kroz niz duhovnih, dobrotvornih i moralnih programa.

Na taj način Red predstavlja snažan glas za ljudski ponos, pravdu, moralnost i građansku odgovornost.

Kredo Škotskog obreda glasi: „Svrha ljudskog progressa jeste i naša svrha, oslobađanje ljudske misli jeste naša vrhovna želja, sloboda ljudske savesti jeste naša misija, a garancija jednakih prava svim narodima svugde jeste kraj naše borbe.“²

Ova knjiga otkriće čitaocu šta ove reči zapravo znače, jer od ljudi širom sveta skrivaju veoma zastrašujuću istinu zamaskirane ciljeve masona. Kada kažu da su ovo plemeniti porivi i ciljevi, obožavam da im postavim sledeće pitanje:

¹) Henry C. Clausen, 33. stepen, What is the Scottish Rite, Washington D.C., 1973, str. 4 (pamflet od 8 stranica objavljen od Vrhovnog saveta, 33 stepena).

²) The Arizona Daily Star, April 25, 1983, str. 6A.

„Ako su svi ovi vredni ciljevi razlog organizovanja masona, zašto onda jednostavno ne izađete iz tajnosti i celom svetu javno saopštite svoje namere?"

Odgovor na ovo pitanje sasvim je jasan: pošto skrivaju svoje tajnovite ciljeve, neće ih obnarodovati sve dok to ne poželeva, a dan tog otkrića je veoma blizu.

Uskoro ćemo sigurno saznati koji su to skriveni ciljevi.

Razumljivo je da većina Amerikanaca nije svesna moćnog uticaja masona na svetske događaje. Zbog opšteg uvida u ono u šta masoni veruju, ljudima koji imaju bilo kakvu ideju o tome ko su masoni i zašta se zalažu čini se da su ove tvrdnje tačne.

Međutim, posle trideset i četiri godine istraživanja na ovom polju, mogu vas uveriti da su Holove tvrdnje potpuno tačne, apercpcija prosečnog Amerikanca pogrešna.

Masonerija je „moćna", ona zaista „ustoličava kraljeve i oblikuje sudbine svetova."

Izvesno je da samo nekolicina članova masonske organizacije zna da je Holov stav ispravan, te sam zbog toga i rešio da napišem ovu knjigu. Vreme je da svi jasno shvatimo u šta masoni veruju. Upravo zato treba da pročitate ono što do sada niko u istoriji čovečanstva nije napisao, bar ne u onom obimu koji sam ja, istražujući ovo pitanje tokom trideset i četiri godine, ostvario. Pročitao sam stotine knjiga o masonima, neke su, za razliku od drugih, pružile više informacija o masonskoj zagonetki, ali nijedna od pročitanih knjiga, napisana od strane antimasona, nije otkrila *tajnu* masonerije. Neke od njih sadrže jedne delove zagonetke, dok u ostalima nailazimo na druge, ali, u ovoj knjizi, po prvi put ćete sagledati sve deliće zagonetke, koji moraju biti razmotreni pre nego što konačno saznate u šta masoni veruju.

Posle više hiljada godina postojanja pošto je obelodanio njihove skrivene planove tajnu masonerije otkriva neko ko nije mason.

POSVETA

Želja mi je da ovu knjigu posvetim Reksu Hačensu (Rex Hutchens), aktivnom masonu i autoru knjige pod naslovom *Most ka svetlosti* (A Bridge to Light). Zvanično, njegovu knjigu objavila je masonska organizacija, tako da nema sumnje da je on njihov vodeći pisac. Siguran sam da on od mene ne očekuje da mu priuštim ovu prilično sumnjivu počast i, pretpostavljam, kada jednom otkrije da sam se usudio na ovo, sigurno to neće primiti sa blagonaklonošću.

Rad na otkrivanju tajne masona započeo sam tri ili četiri godine pre našeg prvog susreta, te se ne može reći da me je Hačens podstakao na istraživanje za ovu knjigu. Kada smo se upoznali, nisam imao nikavu ideju o pisanju bilo kakve knjige, međutim, on me je posredno ubedio da je ona potrebna. Uveren sam da on ne zna da je naš susret od pre nekoliko godina ostavio takav utisak na mene, ali jeste.

Možda bi vam moglo biti od pomoći, dragi čitaocu, da saznate kako smo se, krajem 1988. i početkom 1989. godine, sreli. (Nisam potpuno siguran kada smo prvi put vodili telefonski razgovor koji je prethodio našem sastanku, ali sećam se da smo, tokom nekoliko meseci, mnogo puta razgovarali, što je i dovelo do njegove posete mojoj kući. Pojednostosti ovih razgovora već su odavno poznate, ali nisam vodio nikakve beleške, niti sam ih snimao. Zato ću ih se prisetiti, najbolje što mogu, jer ti detalji, najvećim delom, čine osnovu za moju knjigu).

Kao što rekoh, prvi put su me predstavili Hačensu kada me je, negde krajem 1988. godine, pozvao. U to vreme Hačens je bio mason 32. stepena, i posle nekog vremena, pošto je za masonsku organizaciju završio knjigu pod naslovom *Most ka svetlosti*, postao je mason 33. stepena. (Ovi termini biće objašnjeni kasnije). Zato mi je razumljivo što se za mene zainteresovao toliko da mi uputio prvi poziv. Pošto se uverio da sam ja onaj Ralf Eperson koga traži, razgovor je tekao otprilike ovako:

Hačens: „Upravo sam razgovarao s jednim svojim prijateljem iz Denvera, koji je spomenuo da ste pre dve nedelje, u njegovom gradu, govorili protiv masona. Da li je to

tačno?"

Odgovorio sam: „U poslednje vreme, a ni pre dve nedelje nisam bio u Denveru, tako da moram zaključiti da vaš prijatelj greši."

Hačens: „Dakle, moj prijatelj me je upozorio da vas je pre dve nedelje čuo kako govorite protiv masonerije."

Rekao sam: „Gospodine Hačens, mogu vas uveriti da nisam bio u Denveru pre nekoliko nedelja, ali reći ću vam da zaista govorim protiv masonerije."

Povala se rasprava oko toga da li sam ili nisam bio u Denveru nekoliko nedelja pre njegovog telefonskog poziva i ponovo sam to negirao. Zbog utiska, rekao sam da sam pre nekoliko godina bio u Denveru da bih održao govor koji se, jednim svojim delom, odnosio na masoneriju, te da su neki ljudi iz publike to snimili video-kamerama. Pomenuo sam da je moguće da je njegov prijatelj video neki od ovih snimaka „dve nedelje" pre nego što sam ga pozvao, ali sam

ga ponovo uveravao da u tom gradu nisam bio u vreme koje njegov prijatelj spominje.

Hačens je konačno otkrio da tvrdnja da sam bio u Denveru nije pravi razlog njegovog telefonskog poziva. Zapravo, zanimalo ga je zašto „govorim protiv masonerije." Zatim je upitao nešto kao: „Zašto uopšte govorite o masoneriji?"

Zamolio sam ga da, ako nema ništa protiv, odgovori na nekoliko mojih pitanja i on je pristao. Pitao sam ga da li je on mason 32. stepena Škotskog obreda, Južna jurisdikcija, i njegov odgovor bio je potvrđan. Dodao je i to da je majstor jedne od ovdašnjih masonskih loža u Tusonu. Zatim sam ukratko objasnio zašto po celoj zemlji držim govore o masoneriji. Rekao sam otprilike ovo : „Istraživao sam nešto o masonskoj loži i brine me ono u šta vi verujete."

Hačens: „Zašto ste zabrinuti?"

„Neću vam reći."

Hačens: „Zašto?"

„Zato što ćete, bez obzira šta budem rekao, vi poricati."

Hačens: „Kako to mislite?"

„Neću vam kazati."

Hačens: „Ne razumem."

„Govorim o masoneriji ono što mogu da potkrepim dokazima i znam da ćete, kada čujete moje objašnjenje, sve osporavati"

Hačens: „A o čemu govorite?"

„U redu, reći ću vam, a vaš odgovor će dokazati moju tvrdnju. Kažem da postoje dva sloja unutar masonske lože."

Hačens: „Grešite."

„Upravo ste potvrdili moje gledište. Prisetite se, Rekse, da sam rekao da to mogu i da dokažem. Ako sam u pravu da postoje dva sloja u okviru masonske organizacije, jedan za običnog masona, a drugi za onog koga ja zovem „prosvetljeni" ili „napredni mason", vi biste, znali vi išta o tome ili ne, negirali njihovo postojanje. Drugo, ako vam njihovo postojanje nije poznato, svedeno biste negirali. Pošto sve to poričete, od vas ne mogu ništa da saznam, no, sada mogu da dokažem taj drugi sloj zaista postoji."

Koliko se sećam, ovim je naša rasprava o drugom sloju okončana.

Međutim, pre nego što nastavim sa svojim sećanjem na ovaj razgovor, želeo bih čitaocu da, kao dokaz postojanja ovog „drugog sloja" unutar bratstva, iz dela vodećih masonskih pisaca navedem samo nekoliko od brojnih citata. Citati su preuzeti iz knjige Menlija P. Hologa, pisca koga sam citirao na početku knjige, kao jednog drugog masona 33. stepena, takođe jednog od, najeminentnijih pisaca u svetu koji se bave tajnom masonske lože. Njegova knjiga nosi naslov *Predavanja o antičkoj filozofiji* (Lectures on Ancient Philosophy).

Nema sumnje da je on jedan od najvažnijih masonskih pisaca svih vremena. U stvari, 7.

jula 1985. godine, na dvadesetpetogodišnjicu osnivanja, časopis „Novo doba“ (The

New Age magazine), zvanično glasilo Saveta Škotskog obreda 33. stepena, nazvao ga je „jednim od najvećih američkih autoriteta za ezoterijsku filozofiju.“³ Kasnije, kada je, 7. avgusta 1990, preminuo, isti časopis, sada pod nazivom „Žurnal Škotskog obreda“ (Scottish Rite Journal), nazvao ga je „najvećim filozofom masonerije“. U njihovoj belešci se zaključuje: „Zahvaljujući Menliju Palmeru Holu svet je daleko bolji, a mi smo, kao pojedinci, bogatiji jer poznajemo njega i njegovo delo.“⁴

Zato se, s prilično velikom sigurnošću, može reći da je misljenje ovog Čoveka o masonima prihvatljivo, čak i za njih same.

Evo šta je napisao:

„Slobodna masonerija je bratstvo unutar bratstva spoljašnja organizacija koja skriva unutrašnje bratstvo izabranih ... potrebno je da se utvrdi postojanje ova dva međusobno zavisna reda, mada je jedan vidljiv, a drugi nevidljiv. Vidljivo društvo je sjajno udruženje, slobodnih i prihvaćenih ljudi ujedinjenih da bi se posvetili etičkim, obrazovnim, bratskim, patriotskim i humanitarnim zadacima (podrazumevajući da su humanitarni i patriotski zadaci, koji se iznose pred javnost, nekakva fasada za nešto drugo). Nevidljivo društvo je tajno i u najvećoj meri avgustovsko (definisano kao: „ono koje je veličanstvenog ponosa, veličanstveno“) bratstvo, čiji su članovi posvećeni služenju večnom arcanum arcandrum (definisanom kao: tajna, misterija).“⁵

Čitaocu prepuštam da proceni koji od ova dva masona 33. stepena govori istinu, posebno posle razmatranja dodatnih dokaza da je Menli P. Hol u pravu.

Posle izvesnog vremena, možda nekoliko meseci, ugovorili smo sastanak u mom domu, i ubrzo posle njegovog dolaska, razmenili knjige. Dao sam mu primerak svoje knjige *Nevidljiva ruka*, a on meni knjigu *Most ka svetlosti*. Znao sam da ga neće zabrinuti ono što sam u svojoj knjizi napisao o masoneriji, jer sam ovu organizaciju samo ovlaš pomenuo, i bio usred istraživanja za svoju drugu knjigu, pod naslovom *Novi svetski poredak* (The New World Order), koja obelodanjuje sve o drugom sloju unutar masonerije. Osim toga, u ovoj knjizi objašnjavam zašto masoni smatraju da je drugi sloj unutar lože potreban.

Obojica smo potpisali knjige i evo šta je on, kao posvetu, napisao:

„Ralfu Epersonu. Da obojica nastavimo traganje za Svetlošću istine. Reks R. Hačens.“

Koliko se sećam, ubrzo potom, Hačens me je pozvao telefonom i ponudio da budem gostujući izlagač na jednom od sastanaka Lože. Nagadam da je razlog ovog poziva bilo njegovo uverenje da ja veoma malo znam o masoneriji i da o njoj pred članovima organizacije neću imati mnogo toga da kažem. U tom razgovoru objašnjavao mi je razloge svog poziva.

Kazao mi je da priprema drugo veče sastanka Lože na kojem on ili gostujući govornici mogu da raspravljaju o raznim temama vezanim za masoneriju, te da bi voleo da

dođem kako bih članovima lože predočio svoje stavove. Mogao bih da dodam da sam mu tokom našeg sastanka kod mene uručio kopiju videosnimka pod naslovom „Tajna društva i novi svetski poredak“⁶, koja uglavnom sadrži moja predavanja održana u Denveru, kao i u ostalih devedeset gradova, tokom 1987. i 1988. godine. Sasvim je moguće da je upravo ovaj snimak video njegov prijatelj koji je požurio da ga o tome obavesti.

Sa obrazloženjem da sam tada bio u jeku istraživanja za svoju drugu knjigu, odbio sam njegovu ponudu. Ipak, rekao sa mu da nisam spreman da govorim pred njegovom ložom, jer još nisam pročitao sav materijal o masonima, koji sam mislio da ću prikupiti. Zatim sam ga zamolio da me, otprilike mesec dana kasnije, opet pozove, jer sam se nadao da ću dotad

³) The New Age Magazine, June 1986, str. 34.

⁴) Scottish Rite Journal, November, 1990, str. 22.

⁵) Lectures on Ancient Philosophy, str. 433.

⁶) Secret Societies and the New World Order, videosnimak 90minutnog predavanja završiti sa čitanjem materijala, i on je to učinio. Tokom njegovog drugog poziva, još jednom

sam ga odbio, jer sam još uvek čitao materijal.

Zato sam ga zamolio da me opet pozove i kazao mu da se nadam da ću do tada završiti sa poslom. Pozivao me je nekoliko puta, ali svaki put bih mu odgovarao da još nisam sve pročitao i da se javi kasnije. Koliko se sećam, zvao me je petšest puta, i posle izvesnog vremena, odustao. Još od vremena objavljivanja moje druge knjige, 1990. godine, više nije pokušavao da stupi u vezu sa mnom.

Znam da još uvek veruje da živim u Tusonu, jer je jednom našem zajedničkom poznaniku, masonu, kada mu je on pomenuo da još uvek ovde živim, rekao da poznaje Ralfa Eperona.

Ipak, nije više pokušavao da me privoli da govorim pred njegovom ložom. Verovatno je odlučio da me više ne poziva da držim predavne njegovim članovima. Želeo bih da zna da sam izazov sadržan u posveti prihvatio. (U stvari, kao što je preporučivao, „nastavio sam da tražim Svetlost“, počeo sam istraživanje mnogo godina pre nego što me je zamolio da „nastavim“. Istraživanje sam započeo četiri godine pre našeg susreta).

Međutim, razlog zbog kojeg mi je Hačensova knjiga bila važna bio taj što me je ona informisala da je Albert Pajk (Albert Pike), možda najveći masonski pisac svih vremena, osim meni jedino poznate knjige *Moralna načela i dogme* (Morals and Dogma)⁷, napisao još nekoliko knjiga. U stvari, u knjizi *Most ka svetlosti* (v. str. 330331), u odeljku pod naslovom „Odabrana literatura“, Hačens navodi mnoge Pajkove knjige, uključujući i one meni sasvim nepoznate: *Magnum opus* (Magnum Opus) i *Legenda* (Legenda).⁸ Njegovo požurivanje da nastavim sa čitanjem drugih Pajkovih dela otvorilo mi je ogromno polje za istraživanje, zbog toga što one, kao što kaže Hol, pripadaju onim knjigama koje treba „pročitati i proučiti da bi se saznalo i cenilo mistično

značenje skriveno unutar ovih (masonskih) obreda.“⁹ Prema mom detaljnom uvidu u građu, ovakvu knjigu, koja je u vašim rukama i koju treba da pročitate, niko nikada, tokom više od dvesta godina postojanja masonerije, nije napisao (niti je išta slično napisano tokom proteklih 6000 godina pisane istorije). Ne samo da sam „nastavio“ da tragam za „svetlošću“, nego sam, unutar masonerije, zaista i pronašao izvor ove „Svetlosti“. Koliko mogu da predvidim, ovo će biti prva knjiga autora koji niti je mason, niti je, tokom svog tridesetčetvorogodišnjeg istraživanja, podržavao njihova uverenja, a čiji je cilj iznošenje na videlo njihovih namera.

Kao što preporučujete, gospodine Hačens, nastavio sam da „tragam za Svetlošću“ i želim da znate da sam je pronašao!

I, gospodine Hačens, ja je predstavljam ne kao „Svetlost“, kako je vi nazivate, nego kao „Tamu“!

Sada sam spreman da govorim pred vašom Ložom.

⁷) ako bi doslovni prevod naslova ove knjige bio „Morali i dogma“ (a tako je i učinio prevodilac „Nevidljive ruke“ i „Novog svetskog poretka“) s obzirom na sadržaj knjige smatram da ovakav prevod više odgovara duhu srpskog jezika i suštini problematike koju razmatra A. Pajk.

⁸) A Bridge to Light, str. 330331. Na ovom mestu Hačens daje spisak Pajkovih knjiga.

⁹) The Lost Keys of Freemasonry, str. 1314.

NAMERA AUTORA

Nameravam da ispitam masonsko bratstvo onoliko temeljno koliko je to kadar da uradi neko ko nije njegov član. Ovo predstavlja težak poduhvat, jer su masoni „tajna“ organizacija. Još jedan moj prijatelj, takođe, poznaje Hačensa i kaže da je on, Hačens, tokom rasprave o masonima, izjavio da oni „nisu tajna organizacija“. Ako je ovo tačno, sada molim Hačensa da mi ugovori prisustvovanje jednom od njihovih „netajnih“ obreda 33. stepena u Vašingtonu. Recite mi kad je sastanak i ja ću doći!

Međutim, moram istaći da poziva uopšte neće biti, jer su njihovi obredi 33. stepena „tajni“. Da bi to utvrdio, čovek mora samo da prelista rečnik, jer tamo piše da su masoni zaista „tajno društvo“. Reč „tajno“ definisano je kao „daleko od očiju javnosti.“

Onima koji nisu njihovi pripadnici nije dopušteno da uđu i prisustvuju njihovim obredima, i to zbog onih koji su privilegovani. Koliko mogu da razumem, čak ni supruge članova ne mogu da prisustvuju obredu koji su privilegija njihovih muževa.

Rečnik dalje definiše reč „tajno“ kao: „Skriveno od drugih. Ne otkriti nikome ili otkriti samo nekolicini.“

Masoni su „tajni“.

Međutim, to ne znači da su njihove publikacije „tajne“. Znači, oni koji žele da saznaju u šta masoni veruju njihove motive mogu otkriti samo istrajnim traganjem, a zatim i Čitanjem onoga što im je relativno dostupno. Koliko sam

mogao da otkrijem, oni svoje prave tajne ne objavljuju ni u jednoj jedinoj knjizi, ali, ukoliko je dovoljno uporan, istraživač ih može otkriti u različitim izvorima. Drugim rečima, da bi pronašao sve delove ogromne zagonetke, istraživač će morati da pročita izvestan broj Pajkovih knjiga, jer se neki delovi zagonetke nalaze u jednom, a drugi u ostalim njegovim knjigama. Uz to, neki segmenti ove zagonetke nalaze se i u knjigama drugih masonskih pisaca. Međutim, odgovor je dostupan svakome ko zaista želi da ga pronađe. Jednostavno kazano, moje traganje za „Svetlošću“, o kome je pisao gospodin Hačens, završeno je.

Pronašao sam izvor ove „Svetlosti“ i otkrio da saznanje o njoj, kao i o masonskim namerama predstavlja jednu tajnu unutar masonske organizacije. Stoga i masonii oni koji to nisu mogu zasigurno da saznaju za šta se masoni zalažu. Potraga za „tajnom“ masona podrazumeva saznavanje odakle dolazi „Svetlost“ i šta oni s njom planiraju da učine. O ovome sam saznao sam iz literature čiji su autori njihovi zvanični i poluzvanični pisci. To sam otkrio čitanjem njihovih materijala dovoljnog obima koji mi je omogućio uvid u ono što predstavlja njihovu tajnu. Sada pokušavam da sve to, što jednostavnije, približim vama, čitaocima. Ovo činim zato što svi Amerikanci koji misle svojom glavom treba da o ovome povedu računa. Sada je pogodan trenutak da naglasim da niti jesam, niti sam ikada bio mason. Međutim, pročitao sam mnogo njihovog materijala, knjiga koje sam otkrio u masonskim izvorima, katalozima, knjižarama ili

kod prijatelja. Ovo delo ima tri dela, Prvi ću započeti pregledom knjige *Moralna načela i dogma* (Morals and Dogma), a potom, u Drugom delu, nastaviti da proučavam tajnu masonske lože. Zatim ću u Trećem delu pokušati da sumiram ono što smo saznali.

OBJAŠNJENJE

Želeo bih da objasnim tehniku koju sam prilikom pisanja ove knjige koristio.

1. Osim u Uvodu, svi citati preuzeti iz izvora koje sam koristio biće istaknuti, a zbog uštede prostora, pri kraju knjige data su dva pisma za napuštanje članstva. Kad god neki citat budem komentarisao svoje opaske navodiću u malim zagradama. Da bi čitalac mogao jasno da sagleda tačnost navedenog citata, uvek navodim ime autora, naslov knjige i stranicu.

Međutim, moram da budem iskren. S obzorim na brojnost citata, teško je navesti ih

doslovno i precizno, a zatim i tačno označiti stranicu izvora iz kojeg je preuzet. Želeo bih da čitalac razume da, ako citati nisu doslovni, ili ako nije tačno ukazano na poreklo citata, to nije učinjeno namerno. Celokupno istraživanje obavio sam potpuno samostalno, bez pomoći bilo kojih saradnika, pa se zaista trudim da, u najvećoj mogućoj meri, budem precizan. Čovek sam, mogu da grešim, iako sam se trudio da u svim svojim delima i predavanjima budem što jasniji. Osim citata, sve druge ideje i misli u ovoj knjizi su moje.

2. Kad god u ovoj knjizi definišem pojam, preuzimam ga iz jednog ili iz oba sledeća rečnika:

1. *Webster's Collegiate Dictionary*, peto izdanje, objavljen 1947, ili

2. *Webster's New World Dictionary*, drugo školsko izdanje, objavljeno 1984.

3. Svi skriptalni izvori upotrebljeni u ovoj knjizi dolaze iz *Biblije* u verziji kralja Džejmsa.

4. Ova knjiga bila je prvobitno pamflet od 90 stranica pod naslovom *Osvrt na knjigu „Moralna načela i dogma“*

(*A Review of Morals and Dogma*).¹⁰ Pošto sam saznao da je Albert Pajk napisao još knjiga, odlučio sam da proširim ovu knjižicu i napišem daleko iscrpniju knjigu sa istom temom. Tako sam dodao materijal na već postojeću knjižicu.

Ovo znači da su moguća neka ponavljanja u prva dva dela ove knjige, ali mislio sam da ću ostaviti završenu knjigu u ovom formatu jer se čini da je to pravi način da se ona napiše: prvo pregled Pajkove knjige, a potom pregled novijeg materijala koji sam pronašao iz njegovih knjiga i drugih

značajnih spisa. Žalim ako kod čitalaca ovo izaziva bilo kakvu nedoumicu.

5. Da bih pomogao čitaocu da ovu materiju lakše razume, uz pomoć rečnika, u ovoj knjizi sam izvesne reči definisao. Ovo se, očigledno, ne mora odnositi na izvesne čitaoce, ukoliko oni definisanu reč već poznaju. Da još jednom naglasim, ako zbog složene prirode ovih informacija bude bilo ikakvih nedoslednosti, one su pojavljuju kao posledica moje želje da ova knjiga bude što razumljivija.

6. Sve reči koje su u ovoj knjizi pisane kurzivom potpuno vemo su prenesene iz originala.

Reč autora povodom prvog američkog izdanja

Već više od trideset godina istražujem dokaze da u svetu postoji masovna zavera. Kako bih dokazao ovu optužbu, napisao sam dve knjige, napravio jedanaest videosnimaka i napisao devet pamfleta.

Gostovao sam u oko stotinu emisija emitovanih uživo i na oko 30 nacionalnih, regionalnih i lokalnih televizijskih programa. Davao sam intervjue na oko 15 informativnih programa i, možda, šest ili sedam sati intervju emisija na televizijama. Imao sam sreću da su mi naše lokalne novine na polovini stranice ustupile rubriku. Jednom sam, u Portlandu (Oregon) tri godine bio domaćin radioemisije emitovane uživo, i tada sam bio jedini „konzervativan“ glas u etru nad ovim gradom.

Održao sam predavanja u preko stotinu gradova, ponekad i više puta u okviru istog, višednevnog kursa. Govorio sam u oko 35 saveznih država Amerike, uz to, i na skupovima na koledžima širom zemlje. Čak i nekoliko hrišćanskih crkava dozvolilo mi je da pristupim njihovim skupovima da bih im predočio svoja saznanja.

Iz čitave zemlje primio sam doslovce hiljade telefonskih poziva ljudi koji su želeli da razgovaraju sa mnom o ovome ili da postave pitanja za koja su mislili da im mogu pomoći da

¹⁰) *A Review of Morals and Dogma*, od Ralfa Epersona, pamflet od 72 stranice. na njih nađu odgovor.

Moje dve knjige postale su bestseleri i rasprodate su na svim engleskim govornim područjima, uglavnom u Engleskoj, Južnoj Africi i Australiji, a moja druga knjiga prevedena je na rumunski, češki i slovački jezik. Izdanje časopisa

„Njujorker“ (The New Yorker) od 7. juna, 1993,¹¹ dva puta je pomenulo moju knjigu pod naslovom *Nevidljiva ruka* (The Unseen Hand)¹², ali oni koji su pročitali taj članak nisu mi se obraćali.

Kao odgovor na skoro sve svoje obrazovne napore, nisam prodao mnogo knjiga onim radoznalim čitaocima koji su pročitali taj članak.

Sve ovo vam govorim zato što nisam uspeo da informišem dovoljan broj ljudi o tome da se nešto događa u Americi, iako sam učinio sve što sam smatrao potrebnim za obavljanje ovog zadatka.

Žalim što nisam okupio brojniju publiku, ali izgleda da ljude u Americi nije mnogo briga da li sam u pravu ili grešim, a otkriće da je moj materijal u celosti tačan onda kada se u Americi odigraju neki strašni događaji. Jedan od razloga što većina Amerikanaca jednostavno ne sluša moja upozorenja i ignoriše ih je i taj što nikada nisam bio svenacionalno zastupljen u emisijama uživo u Americi. Fil Donahju, Džeraldo Rivera, Opra Vinfri, Seli Džesi Rafael ili Lari King nijedan od ovih voditelja programa nisu me pozvali da bih podneo dokaze da je u svetu na delu zavera.

Sve sam pokušao: poštom sam slao cirkularna pisma ovim programima sa ličnom biografijom i prikazom svoja dva bestseler a ohrabrivao ih da mi pruže priliku da podnesem dokaze naciji kao gost na njihovim programima. Niko od ovih voditelja nije ništa preduzeo.

Čak sam imao i susret s Riverom u Tusonu na skupu diplomaca na Univerzitetu Arizona pre nekoliko godina. On je očigledno diplomac ovog univerziteta i kao takav je pozvan da sedi na zadnjem sedištu automobila koji ga je provozao putem kojim se kretala parada diplomaca.

Odlučio sam da mu pridem na kraju parade i, kada sam to učinio, predstavio sam mu se. Razgovarali smo oko pet minuta i rekao sam muda sam saznao nešto o postojanju zavere u Americi i da mi je potrebna njegova pomoć da to sve izložim javnosti. Dao sam mu cirkularna pisma o svojim knjigama i tužan sam što moram da otkrijem da on apsolutno s njima nije učinio apsolutno ništa. Nisam primio nikakav poziv za učešće u programima ni od njega ni od njegovih producenata. Čovek razumno može da zaključi da on zna da sam u pravu i da se boji da to saopšti svojim slušaocima. Prava je šteta, jer ono što imam da saopštim zahteva pažnju cele nacije.

Jednom sam sreo čuvenog teleevangelistu u Rinou na aerodromu Nevada. Slučajno smo se zatekli u istom avionu, i čim smo se ukrcali, uhvatio sam korak s njim, jer je trebalo da uzmemo prtljag. Razgovarali smo oko desetak minuta i zamolio sam ga da mi pomogne da iznesem svoja gledišta na njegovom nacionalnom televizijskom programu, kako bih informisao njegove gledaoce o zaveri koja predstavlja opasnost za sve hrišćane. Uručio sam mu cirkularna pisma i on je ubeležio adrese u svoj e-mail adresar! Ni prstom nije mrdnuo da me uvrsti u svoj televizijski program.

Jednom sam se pojavio u nekom polučasovnom intervjuu u emisiji tipa „Donahju“ u Tampi u Floridi, sa domaćicom, jednom od onih „obaveznih plavuša“ iz informativnog programa u 6 sati, da bih vodio raspravu sa jednim gospodinom na temu masonerije. Ova debata bila je planirana oko šest meseci pre nego što sam se pojavio kao gost na tom

¹¹) The New Yorker Magazine, June 7, 1993; članak: „Srca i umovi gradskog koledža“ počinje na 42. stranici; dva izvora za moju knjigu pod naslovom *Nevidljiva ruka* (The Unseen Hand) nalaze se na stranici 52.

¹²) Knjiga Ralfa Eperona „Nevidljiva ruka“ u prevodu na srpski jezik objavljena je u izdanju IP „Plavi krug“, Beograd.

programu. Voditelj programa me je pozvao posle nekoliko nedelja i obavestio da je moje

pojavljivanje izazvalo više kontroverznih reakcija nego gostovanje bilo kog drugog gosta koji je ikada imao intervju na njihovom programu. Razlog tome je što sam tu govorio o masonima. Pitala me je da li bih, ako bi uspela da dogovori sastanak, voleo da se vratim i vodim raspravu sa jednim masonom. Ohrabrio sam je da to učini jer bih takvu priliku jedva dočekao. Posle nekoliko meseci pozvala me i obavestila da nije mogla da nađe nijednog člana masonske organizacije koji bi bio raspoložen za raspravu sa mnom. Međutim, rekla mi je da ju je pozvao jedan lokalni član koji je u Tampu doveo izvesnog Džona Robinsona (John Robinson), koji nije njihov član, da bih s njima razgovarao. Očigledno je zamolila masona da, ako nema ništa protiv, dogovori „debatu” sa mnom na televiziji i on se saglasio.

Producent me je tada pozvao, ponudio mi sve detalje učešća i ja sam pristao, a zatim, zbog ovog nastupa, rezervisao let za Tampu. Sreo sam Robinsona, čoveka s kojim je trebalo da vodim raspravu, neposredno pre našeg intervjua,

i on me je obavestio da nije član organizacije, nego da je istoričar koji je naišao na tragove njihove umešanosti u neke značajne događaje u prošlosti. Rekao je da ne zna ništa o meni, niti o tome zašto ja toliko brinem zbog namera masona. Uveravao me je da su oni predstavljali korisnu snagu u svetu. Ponudio sam mu da pročita moju knjigu *Novi svetski poredak*¹³ da bi tačno saznao u šta oni veruju. Nastavio sam s pokušajima da ga, tokom nekoliko minuta koji su nam bili na raspolaganju, ubedim u neodložnost potrebe da sazna njihove prave ciljeve.

Kada smo zajedno ušli u studio, verovatno smo bili jedini nemasoni (sa izuzetkom petšest zaposlenih u studiju) u prostoriji sa oko stotinak članova raznih masonskih organizacija, kako muških tako i ženskih. Nepotrebno je reći da publika nije obraćala pažnju na ono što sam govorio o svojim saznanjima u vezi sa Slobodnim zidarima, čak i onda kada sam im pokazao materijal koji sam imao kod sebe. Posle nastupa, nijedan od prisutnih masona nije zamolio da pogleda moje dve knjige o masonima koje sam prikazao na programu, a to teško mogu da razumem.

Da sam kao član organizacije bio prisutan toga dana i čuo nekoga da kaže ono što sam ja govorio, verovatno bih tražio da vidim materijale koje je ta osoba donela sa sobom da bi dokazala svoje stanovište. Međutim, posle nastupa, nijedan mason to nije učinio i to mi je bilo potpuno neverovatno, pogotovo stoga što sam im uputio neke optužbe zasnovane na njihovom vlastitom materijalu!

Nije potrebna bujna mašta da bi se reklo da imam kontroverzan stav jer verujem da iza nekih događaja iz prošlosti zaista stoji istinska zavera, kao i to da su masoni u nju direktno umešani.

Mnogi ljudi, ako ne i većina njih, jednostavno ne dele moje mišljenje, a oni koji ne misle isto kao ja često svoje nezadovoljstvo iskazuju ljutnjom. Ponekad suprotstavljanje onome što govorim poprima oblik verbalne osude i ljutite zloupotrebe. Međutim, otvoreno mogu reći da me nijedan mason nije pozvao telefonom da bi sa mnom raspravljao o spornim pitanjima.

Na primer, moji kritičari, uključujući i masone, radije su pokušali da nipodaštavaju mene i moj ugled nego da ponude „činjenice” kojima bi dokazali da grešim.

Godine 1993, januarsko izdanje časopisa „Severna svetlost” (Northern Light), koji štampa Savet severne jurisdikcije Škotskog obreda Slobodne masonerije 33. stepena, u okviru osvrta na knjigu TVvoditelja Pata Robertsona (Pat Robertson) pod naslovom *Novi svetski poredak*, objavilo je sledeće:

„Ako je Slobodno zidarstvo bilo sastavljeno od retardiranih, nepismenih ljudi i društvenog šljama, možda ću moći da razumem stav ljudi poput (teleevangeliste Pata)

¹³) Ralf Eperona: The New World Order, u prevodu na srpski jezik objavilo IP „Plavi krug”, Beograd.

Robertsona, (dr Larija) Holija, televizijskog voditelja Džona Akerberga, (Ralfa)

Eperona i drugih i njihovo fanatično nasrtanje na Slobodnu masoneriju i slobodne masone."¹⁴

Samo su masoni rekli da su moji tekstovi o njihovom bratstvu „fanatični” ili da su čak „nasrtaji”. Autor ovog članka ponudio je tipičan odgovor masona meni i mom radu jer nije raspravljao ni o jednoj jedinoj tvrdnji koju sam ikada izrekao na njihov račun: on je sve ono što sam napisao jednostavno nazvao nizom „fanatičnih napada”. Drugo, sve što sam u svojim predavanjima i knjigama činio jeste citiranje masona, i *njihove* literature napisane od strane *njihovih* pisaca, pa ipak moje pisanje nazivaju fanatičnim. Treće, zanimljivo je primetiti da autor ovog članka, pominjući me, ne navodi moje ime, iako je, uz prezimena, naveo i imena svih drugih. Treba li da pretpostavim da je autor ovih reči znao da će njegovi masonski čitaoci automatski znati naša imena? Znam da mnogi ljudi mogu da prepoznaju imena poznatih ljudi poput Kolumba, Ajnštajna i Rut. Pretpostavljam da treba da budem polaskan činjenicom da je on pretpostavio da će čitaoci znati ko je Eperon!

U obraćanju Jugoistočnoj masonskoj konferenciji, u avgustu 1993, spomenuo me je još jedan autor. Rekao je da sam ja, zajedno sa drugim istraživačima na ovom polju poput Garija Keja i Vilijema Stila, jedan od onih „drugih teoretičara zavere” (to je bio kompliment. Priznao je da sam „dobro poznat”) koji gledaju na slobodno zidarstvo kao na deo svetske zavere. Obratio mi se punim imenom, kao Ralfu Eperonu, tako da mislim da ovaj autor nije verovao da sam poznat kao Kolumbo, Ajnštajn ili Rut, jer je spomenuo i moje ime!

Neko je jednom zapisao, „Baš me briga šta pričaju o meni pošto pravilno pišu moje ime!” Tako, mislim da ne bi trebalo da se vajkam. Konačno, udostojili su se da pravilno napišu moje ime!

Međutim, drugi nisu bili tako blagi kao ova dvojica. Kada gostujem u programu uživo, često dobijam telefonske pozive od razgnevljenih slušalaca i, pošto se neki od njih ne saglašavaju sa onim što kažem, ispoljavaju svoju frustraciju nazivajući me svakakvim pogrdnim imenima, od kojih neka ne bih da navodim. Govorili su mi da sam „paranoik” i „psihopata”. Moji motivi za pisanje ove dve knjige dovođeni su u pitanje, a nekoliko njih reklo je da ovo „radim zbog novca.”

Moja omiljena priča o ovoj optužbi dogodila se kada sam učestvovao u radioprogramu uživo u Tampi (Florida) kod voditelja Marka Larsona. Jedan od onih koji je pozvao telefonom odlučio je da ne razgovara direktno sa mnom o svojoj zabrinutosti u vezi sa onim što govorim, tako da je rešio da napadne moje motive. Rekao je Larsonu da ja sve ovo „radim zbog novca”. Pošto sam čuo kako čovek iznosi svoju primedbu, tokom emitovanja rekao sam domaćinu da bih, zbog ove tvrdnje da mogu time da zaradim novac voleo da dobijem ime i broj telefona tog čoveka i s njim razgovaram van emisije. Morao sam priznati da to nisam znao i da bih sigurno želeo da „zaradim novac”, koji zahteva ulaganje tolike energije. Međutim, možda najflagrantniji primer netolerancije mojih kritičara dogodio se nedelju dana pošto sam u Tusonu, u klubu kojem pripadam, održao predavanje o masonima. Dopuštaju mi da govorim jednom ili dva puta godišnje svojim kolegama članovima. Taj gospodin istupio je na podijum i objavio da je „mason” i da je „uvređen” što sam tokom predavanja izneo niz „lažnih pretpostavki i pogrešnih interpretacija” o masonima. Bila je to čudna tvrdnja, pošto sam svakog prisutnog, pa i njega, snabdeo primerkom s tačnim, doslovnim navodima koje sam koristio tokom izlaganja, tako da su svi mogli da pročitaju isto ono što sam imao u beleškama. Takođe, znao sam da mi taj čovek nije prilazio posle predavanja da bi uporedio tačnost

¹⁴) Northern Light Magazine, objavljen od Vrhovnog saveta, 33. stepena, Severne jurisdikcije, Škotski obred Slobodne masonerije, februar, 1993. Citat je deo osvrta Tomasa V. Džeksona, 33. stepen, iz knjige pod naslovom *Novi svetski poredak* od Pata Robertsona, str. 2021.

navoda koje sam koristio, sa onim u knjigama koje sam doneo sa sobom da bih se držao činjenica tokom izlaganja.

Drugim rečima, nije uporedio aktuelni citat koji sam koristio sa onim iz knjige koju sam zbog toga i doneo. Pa ipak, kada se sledećeg vikenda obratio grupi, izjavio je da sam „pogrešno predstavio” informaciju koju sam našao u masonskoj literaturi.

Rešio sam da ne odgovaram svojim kolegama pošto im se on obratio, ali sam odlučio da posle sastanka s njim prodiskutujem o njegovoj neverovatnoj tvrdnji. Prišao sam mu i pitao ga da li je pročitao i jednu od više knjiga koje sam doneo sa sobom i koje sam tokom svog izlaganja pokazao, a on je priznao da je pročitao „neke” od njih. Međutim, kada sam ga zamolio da bude jasniji, rekao je da ne može.

Zatim sam ga pitao da li je ikada pokušao da uporedi citat u mom izvodu sa onim iz knjige. Priznao je da nije. Nije imao odgovor ni kada sam ga upitao kako je mogao da tvrdi da sam „pogrešno predstavio” materijal, bez upoređivanja ta dva navoda. Zatim sam ga pozvao da dođe kod mene kad god mu bude odgovaralo, kako bi lično mogao da uporedi te navode iz originalnih izvora u mojoj biblioteci. Ni do danas, oko deset meseci posle ta dva incidenta, nije to učinio.

Ponašanje ovog masona jednostavno iziskuje objašnjenje. Kako bilo ko može da optuži govornika za „pogrešnu interpretaciju” informacija koje je pružao slušaocima, kada onaj koji optužuje nije uporedio citate koje je govornik koristio sa onima koji stoje u materijalu koji je govornik zbog toga doneo?

Međutim, ovo pričam zato što je to, izgleda, oubičajen način na koji se odnose prema meni i prema svemu što sam otkrio.

Obratite pažnju na to da ovaj mason nije želeo da sazna istinu o vlastitoj organizaciji, iz njihovog materijala! Doneo sam dokumentaciju, bila je na raspolaganju njemu ili bilo kome drugom ko je želeo da je doživi kao izazov. On to, ipak, nije učinio, a to nema nikakvog smisla.

Međutim, ovo iskustvo je tipična reakcija masona bez obzira na to kuda idem ili šta govorim o njihovoj organizaciji. Ostali koji me osporavaju nazivaju me „naci” i članom „Kjukluks klana”, „luđakom”, „zaludenikom”, „paranoikom, desnim fašistom” ili kako god to zvuči nekome ko „pogrešno interpretira” materijal koji tokom izlaganja koristi.

Zato mislim da treba priznati da većina ljudi jednostavno ne želi da čuje istinu, jer su izabrali da veruju kako govorim stvari koje nisam u stanju da dokažem. Pa, ipak, istina je na drugoj strani. Svesrdno se trudim da svaku svoju optužbu dokumentujem tačnim navodom iz samog izvora koji koristim u svom izlaganju ili knjigama. Sve ono o čemu govorim već trideset i četiri godine je istina. Zavera kojoj sam posvetio istraživanje i većinu svog života je stvarna. Svako šikaniranje kojem sam bio izlagan bilo je vredno toga, jer znam da sam u pravu.

Međutim, uprkos svakom naporu koji sam uložio da jasno iznesem istinu, većina ljudi odlučila je da mi ne veruje. Ova vrsta reakcije na moja izlaganja nije doduše, ništa neobično. U stvari, ona je u skladu s masonskim uputstvom.

Adam Vajshaupt (Adam Weishaupt), osnivač Iluminata, (o ovoj organizaciji će detaljnije biti reči u drugim delovima knjige), grupe koja je direktno povezana s masonerijom, dozvolio je piscu obreda da svojim privilegovanim članovima izda sledeće uputstvo:

„Ako neki pisac objavi bilo šta što privlači pažnju i samo po sebi je ispravno, ali se ne uklapa u naš plan, moramo se truditi da ga nadvladamo ili obezvedimo.”¹⁵

Reč „obezvrediti” definiše se kao: „prokazati”, „javno poniziti ili minimizovati, slobodno cenzurisati, neprestano i bučno govoriti protiv nečega, snažno govoriti protiv ne

Čega.” Obratite pažnju na to da reč koju Vajshaupt bira da bi objasnio kako se treba postavljati prema kritičarima ništa ne govori o dokazivanju da kritičari greše u svom

¹⁵ Proofs of a Conspiracy, str. 111

istraživanju i ukazivanju kritičaru gde on to pogrešno interpretira informacije, pogrešno ih navodi ili gde ih je istrkao iz konteksta.

Ako ne mogu da ga „nadvladaju“, onda ga neprestano kritikuju jednostavno da bi ga „obezvredili“.

Pravi zaključak bio bi da razotkrivanje onoga u šta masoni istinski veruju nije u skladu sa (njihovim) „planom“, tako da mogu da očekujem da ću biti „obezvređen“ zbog otkrivanja istine, budući da me neće „nadvladati“. Uvek sam bio „obezvređivan“ kad god sam obrazlagao ono što sam tokom istraživanja otkrio, a nijedan mason u Americi, bar ne tamo gde sam bio, nije pristao da sa mnom vodi diskusiju o tim pitanjima. Ponovo ću uputiti taj izazov, jer sam ga upućivao sve vreme širom Amerike:

Upustiću se u raspravu sa bilo kojim masonom, bilo gde i bilo kada ako on pristane na to!

PRVI DEO

OSVRT NA KNJIGU „MORALNA NAČELA I DOGME“

PRVO POGLAVLJE

Uvod

Kako sam već istakao, u naporu da osvetlim masoneriju, pokušavam da koristim vodeće masonske pisce. Sledeće što dajem su citati preuzeti iz spisa tih ljudi, o kojima će se detaljnije raspravljati u narednim delovima ove knjige.

ALBERT PAJK: „U vašim je rukama da otključate tajne masonerije. Ostalo zavisi od vas.“¹⁶

ALBERT PAJK: „Na vama je da sami otkrijete ovaj zakon i ovu tajnu (obratite pažnju na to da postoji samo jedna „tajna“). Privilegovani uči promišljanjem, a ne pamti reči i definicije poput dece.“¹⁷

MENLI P. HOL: „Privilegovani brat (u masoneriji) shvata da ovi takozvani simboli i obredi predstavljaju samo paravane koje su mudri (drugi sloj masonerije) stvorili da bi održavali ideje nerazumljivim prosečnom pojedincu (prvi sloj masonerije). On, takođe, shvata da malo masona danas (prvi sloj) zna ili ceni mistično značenje skriveno ovim obredima (koje izvodi drugi sloj).“¹⁸

ALBERT PAJK: „Ovi stepeni takođe teže da podučavaju više od moralnih načela. Simboli i ceremonije masona imaju više od jednog značenja. Oni radije *skrivaju* nego što *obelodanjuju* Istinu.“

U najmanju ruku, samo je *nagoveštavaju*; a njihova varirana značenja treba da se otkriju razmišljanjem i proučavanjem.“

(On ohrabruje članove prvog sloja da se udubljuju i proučavaju tako da bi se mogli pridružiti drugom sloju).¹⁹

¹⁶) Legenda, 28°, str. 132.

¹⁷) Legenda, 25°, str. 39.

¹⁸) The Lost Keys of Freemasonry, str. 1314.

¹⁹) Liturgy, 18°, str. 7576.

ALBERT PAJK: „Sada ste napravili prva tri od sedam simboličnih krugova ih putovanja. Nazvati ih simboličnim jeste objaviti da oni imaju mistično značenje. Ovo morate sami otkriti." (obratite pažnju da Pajk ljubazno ukazuje pripadnicima prvog sloja da se trude i shvate kako bi mogli postati članovi drugog sloja).²⁰

ALBERT PAJK: „Mnogim ovim simbolima pridaju se druga značenja, što treba da proučite da biste to sami otkrili. Ona se često privilegovanom članu samo naznačavaju nagoveštajem ih sugestijom ... više je vama ostavljeno da razmišljanjem i proučavanjem sami otkrijete njihovo istinsko značenje."²¹

ALBERT PAJK: „Imaju li ovi stepeni za vas pravu vrednost zavisi od vaše sposobnosti da ih razumete, od dužine proučavanja i stepena promišljanja. Nijedan čovek ih ne može potpuno razumeti, bez pomnog i dugog proučavanja i dubokog promišljanja."

(Još jedan apel drugom sloju da „proučava i razmišlja")²²

DŽEJMS L. GULD (James L. Gould): „Mason koji ne vidi dalje od pukih formi i obreda institucije ne uspeva, apsolutno ne uspeva da razume važnost njenog podučavanja. Njene sublimirane istine za njega su zaista misterije...

(Masoni u prvom sloju treba da uče i razmišljaju budući da im masoni drugog sloja ne otkrivaju svoje istinsko značenje). Bez obzira na to na koju se stranu okrenuo, lekcije Istine uvek su ispred njega, na svim stranama i jedino mu preostaje da proučava njihovo duboko i skriveno značenje."²³

V. L. VILMSHERST (W.L. Wilmshurst): „Metod o kojem je reč (instrukcije) je inicijacija; upotreba i vežba pripadaju alegoriji i simbolu, što je dužnost slobodnog zidara, ako želi da razume svoj sistem, da ga razrađuje, interpretira i lično primenjuje. Ako ne uspe u tome, još uvek ostaje a sistem namerno teži da treba da bude u mraku o stvarnom značenju Reda, tajnama, iako je formalno njegov član."²⁴

ALBERT PAJK: „Zadatak svakog masona jeste da otkrije tajnu masonerije, promišljajući o njenim amblemima, o onome što se kaže i uradi na tom poslu. Tragaj i naći ćeš."²⁵

ALBERT PAJK: „Zadatak svakog masona jeste da otkrije tajnu masonerije (opet možete primetiti da postoji samo Jedna tajna) ... Masonerija ne podučava neprestanim ponavljanjem svojih istina. Ona ih *objavljuje*, jednom i kratko, ili ih nagoveštava, možda zamagljeno, ili postavlja oblak između njih i očiju koje bi bile njima zaslepljene."²⁶

ALBERT PAJK: „... glavna svrha misterija je bila da podučava početnike *Tajni svete doktrine*, teologiju i filozofiju, koje su sveštenici prikrivali od običnog naroda." (Ovde Pajk tvrdi da neki pojedinci iz javnosti neće biti u stanju da razumeju istinska značenja simbola).²⁷

ALBERT PAJK: „Masonerija dopušta lažne interpretacije koje služe dvostrukom cilju dovodenja u zabludu onoga ko je neuk, dokon i nemaran, za koga je poželjno da zastranjuje (misleći na masona prvog sloja), a indirektno, onima koji su mudri i studiozni (misleći na drugi sloj) ukazuje na istinski put ka Svetlosti."²⁸

²⁰) The Porch and the Middle Chamber, str. 269.

²¹) Magrium Opus, 24°, str. 3.

²²) Legenda, 32°, str. 17.

²³) James L. Gould, M.A. 33°, stepen, u svojoj knjizi pod naslovom *Poglavlje o vodiču* u časopisu „Rojal Arč", (New York:: Masonic Publishing and Manufacturing Company, 1867), str. 46.

²⁴) W.L. Wilmshurst, *Masonic Initiation*, (Kila, Montana: Reprinted by Kassinger Publishing Company, godina nepoznata), str. 45.

²⁵) Magnum Opus, 14°, str. 20.

²⁶) Liturgy, 14°, str. 198.

²⁷) Legenda, 32°, str. 32.

²⁸) I bid., str. 53.

ALBERT PAJK: „Masonerija, takođe, ima prastare simbole, nasleđene od misterija ..., i nameravala je da velom tajne sakrije Istinu od svih osim od Privilegovanih (misleći na drugi sloj). Masonerija daje pogrešne interpretacije

svojih simbola. (Pajk govori da će samo mali procenat „prvog sloja“ biti u stanju da otkrije istinska značenja simbola).“²⁹

ALBERT PAJK: „Svi njeni simboli, ... imaju skriveno značenje, ... oni koji sadrže samo nagoveštaje Istine dati su oprezno, a ideje se lako mogu pogrešno razumeti (i namera je da tako bude) od svih osim od Privilegovanih (misleći na drugi sloj) ... Ali mason se dovodi u zabludu *substitutom* koji za njega nema nikakvog značenja, mada on zaista sadrži njegovu nagradu, osim ako ga, kojim slučajem, poznaje.“³⁰

ALBERT PAJK: „Imaju li ovi stepeni za vas pravu vrednost zavisi od vaše sposobnosti da ih razumete, od dužine proučavanja i stepena promišljanja. Nijedan čovek ih ne može potpuno razumeti, bez dugog i pomnog proučavanja i dubokog promišljanja.“³¹

ALBERT PAJK: „Predavanja lože savršenstva sadržane su u njenoj *Liturgiji* (Liturgy) i *Legendi* i u *Moralnim načelima i dogmi*. Čitanjem i proučavanjem, treba da se s njima upoznate.“ (On podstiče članove prvog sloja da čitaju i uče kako bi postali deo drugog sloja).³²

ALBERT PAJK: „Dugo nam je bilo sasvim očigledno... da su istinske tajne... masonerije nepoznate *njoj samoj*, koje su skrivane pod toliko velova tako da ih delomično nije moguće otkriti; a obična objašnjenja njenih simbola usvojena su samo da bi dovodila u zabludu mnoštvo početnika (misleći na prvi sloj), a da saznanje o ezoteričnom značenju bude povereno samo nekolicini (drugi sloj)...

Postoji možda malo *umnih* masona kojima se ne čini da se *istinita* reč, obećana svakom majstoru masonu, ne daje svakome, nego da se daje samo supstitut bez posebnog značaja, ni približno izgubljenoj *reči*, nego obična, beznacajna *lozinka*, koja čak ni ne aludira na Boga.“³³

ARTUR EDVARD VEJT (Arthur Edward Waite): „Po svom ulasku u Slobodnu masoneriju novoprimljeni brat stupio je u svet amblema ili simbolizma i šta god se događa ovde ima neko značenje koje se ne pojavljuje uvek na površini...“³⁴

Ove reči Alberta Pajka, možda najvećeg masona svih vremena, kao i drugih glavnih masonskih pisaca, daju ton ovoj knjizi: osoba koja traga za istinom o masoneriji mora da proširi svoje istraživanje izvan obreda kroz koji neki početnik prolazi. On mora da pročita dela masonskih pisaca, jer, kako je Pajk napisao, upravo tu neko može da nađe potpunu istinu o njihovim uverenjima. Početnik je neće saznati prolaskom kroz rituale raznih stepena, a istraživač je neće pronaći čitanjem reči izgovorenih na obredima. Konačna tajna nalazi se u delima masonskih pisaca.

Ključ cele zagonetke nalazi se, verujem, u spisima samog Alberta Pajka. Dobro je započeti od njegove knjige *Moralna načela i dogma* i zato bih voleo da dam pregled relevantnih odlomaka iz ove knjige. Povremeno ću navoditi citate i drugih masonskih pisaca, naravno, kada to bude pogodno u cilju dodatnog razjašnjenja ili podrške idejama koje je izneo Pajk.

Knjigu pod naslovom *Moralna načela i dogma* Pajk, Suvereni veliki zapovednik Škotskog obreda Slobodne masonerije u periodu od 1859. do 1891. godine, napisao je 1871. godine. Puni naslov knjige glasi *Moralna načela i dogma drevnog i prihvaćenog Škotskog obreda slobodne masonerije pripremljenog za Vrhovni savet Trideset trećeg stepena Južne*

²⁹) Legenda 1, str. 6.

³⁰) Legenda, The Enigma of the Sphinx, str. 27. i 36.

³¹) Legenda, 32°, str. 17.

³²) Liturgy, 4 °, str. 19.

³³) Legenda, Of Ineffable Words, str. 51.

³⁴) A New Encyclopaedia of Freemasonry, Volume I, str. 395., pod Initiation.

jurisdikcije Sjedinjenih Država i objavljen od njegovog Autoriteta. To znači da ovo predstavlja zvaničnu masonsku literaturu koju je, verovatno, napisao mason broj jedan svih vremena, a objavio ju je Savet, i to kao zvaničnu informaciju.

Pajk se rodio 1809, a umro je, dok je radio u kancelariji, 1891. godine. Godine 1853. postao je mason 32. stepena i dostigao najviši, 33. stepen, 1857. godine (o značenju ovih stepena govorićemo kasnije). U periodu između 1855. i 1857. godine bio, u okviru Lože, prvi autor obreda za 33. stepena.

Čitaocu će biti lakše ako zna jednu činjenicu o Pajkovim aktivnostima iz vremena kada je bio na položaju Suverenog velikog zapovednika. Henri Vilson Kojl (Henry Wilson Coil), drugi mason 33. stepena, uz pomoć trojice drugih masona 33. stepena, 1961. godine napisao je *Kojlovu masonsku enciklopediju* (Coils Masonic Encyclopaedia). Na 620. stranici ove knjige ubacio je jedan biografski deo iz Pajkove prošlosti:

„Maja 1866. (Pajk je bio Suvereni vrhovni zapovednik od 1859. do 1891), jedna grupa veterana povratnika (iz Građanskog rata koji se završio 1865), zajedno sa drugim mladim ljudima iz okruga Pulaski u Tenesiju, preduzeli su korake da organizuju društveno ili rekreativno udruženje, a za naziv ovog udruženja bilo je predloženo ime *kuklos* (na grčkom grupa ili *krug*), koji se veoma brzo pretvorio u *Kjukluks klan* (KKK).

Negde u to vreme, organizacija loših crnaca i još gorih belaca započela je nasilničke aktivnosti protiv južnjačkih belaca (te brutalnosti je orkestrirala jedna grupa po imenu Vitezovi zlatnog kruga, matične organizacije KKK. Stvorili su problem, a potom ga rešili stvaranjem KKK); neuobičajeni socijalni uslovi, koji su tada dominirali, uzrokovali su organizovanje KKK u državama koje su se pripajale Uniji, a organizacija je ušla u drugu fazu u kojoj se svetila za neke greške... Albert Pajk bio je vrhovni sudski službenik KKK.”³⁵

Gospodin Kojl svojim čitaocima ne govori celu istinu, jer svrha Kjukluks klana nije bila da bude „socijalno ili rekreativno udruženje”, već je trebalo da bude organizator napora da se povede još jedan građanski rat, jer prethodni nije uspeo da postigne cilj bankara koji su ga u prvi mah planirali. Bili su to oni bankari koji su osnovali matičnu organizaciju KKK poznatu pod imenom Vitezovi zlatnog kruga.

Oni su planirali i sam Građanski rat, a stvorili su i Vitezove kako bi ubrzali njegov ishod, s namerom da održe ropstvo. Njihova uloga je bila da to učine rukovodeći se jedinim ratnim ciljem, ali nisu uspeli. Bankari su želeli „centralnu banku”, ali Vitezovi su stvoreni zbog podsticanja neprijateljstva između Severa i Juga zbog ropstva. Ta grupa je kasnije stvorila KKK.³⁶ Znači, Pajk je imao zanimljivu i kontroverznu prošlost.

Njegova knjiga *Moralna načela i dogma* ima 861 stranicu i indeks od 218 stranica u svom izdanju iz 1927. godine. Posedujem dva primerka ove knjige, jednu u originalnom izdanju iz 1871. a drugu iz 1871. sa dodatim indeksom iz 1927. i izgleda da su identične osim umetnutog indeksa u drugoj knjizi.

Knjiga se sastoji od 32 poglavlja, od kojih svako objašnjava po jedan od ukupno 32 stepena. Takođe su ubačeni crteži, ali izgleda da su oni uglavnom tu dodati pre kao filter, nego u cilju pomoći čitaocu u razumevanju njenog sadržaja. Mišljenje ovog priređivača je da je knjiga dosadna i teška za čitanje, a ja mislim da je to namerno urađeno.

Drugi sloj masona veruje da će dosadna priroda ove knjige odvratiti mnoge masone prvog sloja od potpunog čitanja knjige, a oni koji su dovoljno prilježni, dakle ,oni koji žele da se pridruže drugom sloju, knjigu će do kraja pročitati.

³⁵) Coils Masonic Encyclopedia, str. 620.

³⁶) Oni koji žele da saznaju više o umešanosti u ovaj plan za izazivanje drugog građanskog rata, ljudi poput Pajka i Džesija Džejmsa (Jesse James), čuvenog odmetnika i ,uzgred, drugih masona 33. stepena, više detalja o ovom periodu mogu pronaći na mom videosnimku pod nazivom *Tajna društva i Novi svetski poredak*, u mojoj knjizi *Nevidljiva ruka*, i u mom pamfletu *Džesi Džejms, senator SAD* (Jesse James, U.S. Senator).

Međutim, učenik masonske lože mora je pročitati, jer se u njoj nalazi dovoljan broj navoda sa neakvim značenjem, koje bi pokazalo čitaocu zašto je ovo delo masonima toliko značajno. Stoga sam odlučio da iz nje preuzmem sve najvažnije citate, jer je do ove knjige veoma teško doći.

Pre nego što počnem ovaj pregled, bilo bi uputno malo ispitati informacije o masoneriji, broju „stepena“ u nekim od raznih organizacija unutar masonskog bratstva.

Postoje tri osnovne bratske lože, samo za muškarce: Plava loža, Škotski obred i Jorški obred.

Plava loža masonerije je osnova na kojoj počivaju i Jorški i Škotski obred. Ova organizacija zahteva od svakog novog člana da prođe kroz tri odvojena obreda inicijacije i kad ih onaj koji joj pristupa sve završi, može prestati ako oseti potrebu. Može da ostane u Plavoj loži i zvati se „majstor mason“, što znači da će upotpuniti sve tri ceremonije unutar Plave lože. Može se zvati „majstor mason trećeg stepena“, član Plave lože. Ako bi odlučio da nastavi dalje, može, ali ima dve opcije: da uđe u oba ili da bira između Jorškog, koji ima 10 stepeni od ukupno 13 i Škotskog obreda koji ima 29 stepeni od ukupno 32.

Početnik zaslužuje trinaest ili trideset dva stepena u ovim masonskim organizacijama, što znači da sam odlučuje o tome da li će da prođe kroz njihove obrede, a 33. stepen je

najviše zvanje u obema organizacijama. To je počasno zvanje i mason mora biti pozvan da ga dostigne, jer ga ne može sam tražiti. (Gospoda Hačens, Pajk, Kojl, Džejms i Hol, svi odreda ili su bili masoni 33. stepena). Ovde bi bilo zanimljivo da izrazim svoje mišljenje o tome zašto postoje 32 i 33 stepena u okviru Škotskog obreda Slobodne masonerije, jer verujem da predstavljaju simbolične brojeve koji skrivaju jednu važnu istinu.

Ljudska kičma ima trideset i dva pršljena, a „pršljen“ koji se nalazi na vrhu, lobanja, bio bi trideset i treći. Lobanja pokriva mozak, „sedište ljudske sposobnosti za razmišljanje.“ Ova činjenica će kasnije dobiti više na značaju, ali evo zašto verujem da su brojevi 32 i 33 simboli daleko važnije istine.

Savet, upravljačko telo organizacije masona 33. stepena, predstavlja se kao matična organizacija koja kontroliše oba ova obreda. Nazivaju se „Vrhovnim savetom 33. stepena“, a njihova literatura kaže da su oni „Matična jurisdikcija sveta“ ili „Matični savet sveta“. U članku pod naslovom „Šta predstavlja Škotski obred“, koji je napisao Henri C. Klosen (Henry C. Clausen), Suvereni veliki zapovednik masona, tvrdi se sledeće:

„Naš Vrhovni savet bio je obrazovan u Čarlstonu u Južnoj Karolini, 1801, kao Matični vrhovni svetski savet, i stoga svi redovni i priznati vrhovni saveti širom sveta u nekih 33 nacije moraju tražiti patronat od nas.“³⁷

Zanimljivo je primetiti da se grad Čarlston nalazi ispod 33. severne paralele. Možda je ovo simboličan razlog što su masoni 1801. godine izabrali upravo taj grad za svoje sedište. Takode se nameće činjenica da su baš tu, u vreme Građanskog rata, odjeknuli prvi pucnji na tvrđavu Fort Samter. Zanimljivo je i to da je Džesi Džejms, mason 33. stepena, izjavio da je njegov otac, kapetan Džordž Džejms prvi ispalio hice na Fort Samter. Možda su masoni zaista „oblikovali sudbine (građanski rat) svetova.“

Još jedan događaj koji privlači pažnju dogodio se ispod severne 33. paralele. Predsednik Kenedi ubijen je u Dalasu u Teksasu 22. novembra, 1963. godine. Dalas se, takođe nalazii ispod te 33. paralele, a cifra datuma kada je ubijen, 22. novembar, kada se doda na 11, redni

³⁷⁾ Henry. C. Clausen, What is the Scottish Rite (Washington D. C: published by Supreme Council, 33 ° degree, datum objavljivanja nepoznat), str. 4.

broj koji označava mesec novembar, daje zbir 33. Mesto atentata, park pod nazivom Dili plaža, ima jedan obelisk s natpisom koji ga obeležava kao mesto „Prve bratske lože u Teksasu.” Teksas su stvorili masoni, a njegovu zastavu takođe je osmislio jedan mason.³⁸

Holov citat s početka knjige kaže da masoni „ustoličavaju kraljeve”. Proizlazi da nas ubistvo predsednika Kenedija poučava da oni, takođe, „svrgavaju” kraljeve. (Moram

Tako ova organizacija počasnih masona uvedenih u najviši stepen tvrdi da kontroliše sve masone po svetu. Dalji dokaz tog stava Saveta 33. stepena nalazi se u natpisu na postolju spomenstatue Alberta Pajka u Vašingtonu, sedištu Saveta 33. stepena, pošto je premešten iz Čarlstonu. Ovaj natpis i statua smešteni su odmah pored njihovog sedišta. Može se pročitati sledeće:

„Posvećeno 1977. pod pokroviteljstvom Henrija C. Klosena, Suverenog velikog zapovednika Škotskog obreda matične jurisdikcije. Uspomeni na Alberta Pajka, vođu Svetskog masonskog pokreta.”

Ovde, dakle, masoni 33. stepena obznajuju da je Pajk bio lider celokupnog masonskog pokreta.

Henri Vilson Kojl, jedan od vodećih masonskih pisaca, potvrđuje ovo u svojoj enciklopediji:

„Institucija poznata kao *Vrhovni savet* bila je prva ovlašćena ustavom iz 1786....

Prvi stepen biće podređen Drugom stepenu, a sve to dalje Trećem stepenu i tako redom sve do Savršenstva, 33. stepenu na kraju, koji će motriti na ostale, ispravljati njihove greške, i njima upravljati...”³⁹

U svojoj dokumentaciji imam jednu peticiju koju je 3. stepen masonske Plave lože podneo za prijem u 4. stepen

posredstvom 32. stepena Drevne i prihvaćene Slobodne masonerije Škotskog obreda. Od člana se traži da popuni molbu u kojoj se zahtevaju njegovi lični podaci: ime, datum rođenja, ime supruge, itd. Uvodni deo obrasca glasi:

„Uz poštovanje podnosim peticiju za stepene, od 4. do 32. i obećavam da ću uvek biti istinski odan i pokoran Vrhovnom savetu 33. stepena Južne jurisdikcije Sjedinjenih Američkih Država.”

Znači, očigledno je da 33. stepen Južne jurisdikcije upravlja celokupnom masonerijom po svetu, kao što i tvrde. Albert Pajk je bio mason 33. stepena, a kao Suvereni veliki zapovednik njihovog Saveta, bio je lider celog svetskog masonskog pokreta.

Kao što sam ranije napomenuo, naslovna strana knjige *Moralna načela i dogma* kaže da je ona bila: „pripremljena za Vrhovni savet 33. stepena Južne jurisdikcije Sjedinjenih Država i objavljena po njegovom ovlašćenju.”

Može se zaključiti da ono što se nalazi u ovoj knjizi treba uzeti kao zvaničan stav celokupne organizacije Slobodnog zidarstva. U stvari, Henri C. Klosen, zvanični potparol cele Slobodne masonerije, hvalio ju je ovim komplimentima:

„... nadahnuta i klasična zbirka Pajkovog ličnog istraživanja i pisanih dela drugih ...”⁴⁰

Sada se vidi koliko je ova knjiga važna svim članovima svetskog masonsko pokreta.

³⁸) Vietnam, America's Betrayal and Treason , tročasovni video, The Kennedy Assassination, dvočasovni video, The New World Order, serija filmova u trajanju od 14 časova. Za više informacija o tome zašto je ubijen predsednik Kenedi, predlažem da pogledate moje videofilmove pod naslovom *Vijetnam i Atentat na Kenedija*. Umešanost masona u njegovo ubistvo predstavljena je na videofilmu *Novi svetski poredak*. biti, ipak, pošten prema njima, jer su bili samo jedna od šest organizacija odgovornih za Kenedijevu smrt).

³⁹) Coil's Masonic Encyclopedia, str. 616.

⁴⁰) Clausen's Commentaries on Morals and Dogma, str. XVII

Pajk je otkrio da masonski Savet 33. stepena kontroliše celo Slobodno zidarstvo sledećom zakletvom kojom obavezuje inicijate na 18. stepenu Škotskog obreda:

„Ja (inicijat navodi svoje puno ime)... dajem obećanje i zaklinjem se da ću se pokoravati i slediti sva pravila i zakone ovog Reda Vitezova ružinog krsta (titula 18. stepena) i dekrete i mandate koji na mene može preneti Suv.: (Suveren) Inspektor Gen.: (General. Tri tačke u formi piramide verovatno znače da je reč koja im prethodi samo skraćena masonske reči ili titule) i primiti me u Vrh.: (Vrhovni) savet 33. stepena čijoj jurisdikciji pripadam.“⁴¹

Mason 32. i 33. stepena Škotskog obreda i mason 13. stepena Jorškog obreda mogu se pridružiti masonskoj organizaciji po imenu Šrajneri (Shriners).⁴² Ova organizacija jedan je od sponzora utakmica u američkom fudbalu između Istoka i Zapada, jednog putujućeg cirkusa i dobrotvornih aktivnosti poput onih u bolnicama za decu sa opekotinama. Neki masoni su mi rekli da je razlog što su se pridružili masoneriji taj što mogu da se pridruže Šrajnerima, jer „to je mesto gde se nalazi sva zabava.“ Verujem da oni služe kao paravan za prikrivanje „drugog sloja“ masona.

Medutim, vratimo se diskusiji o Pajku i dozvolite mi da ponovim da mnogi istoričari i izvan i unutar Reda, smatraju Pajka jednim od najvećih masonskih pisaca svih vremena.

Vitezova templara i masone 32. stepena. Prim. prev.

Jedan od takvih pisaca bio je i Albert G. Meki (Albert G. Mackey), još jedan mason 33. stepena i autor ugledne dvotomne enciklopedije pod naslovom *Enciklopedija Slobodne masonerije* (Mackevs Encyclopedia of Freemasonry). Autor informacija sa unutrašnje strane korica prvog toma opisuje Mekija rečima hvale, sugerišući da čitalac može da se osloni na materijal u ovoj knjizi. Evo šta je napisao:

„Njegovo pisanje je svestrano cenjeno zbog svoje iskrenosti, poštenih zapažanja i pristupačnosti. Vođa, ... je bio pionir tog narastajućeg broja članova Bratstva koje ceni tačnost.“⁴³

Tako onaj koji uči može da ima poverenja u njegove reči.

A evo Mekijevih hvalospeva Albertu Pajku, ponešto tipičnih za Pajkovog sabrata:

„Njegov stav masona i istoričara, a pre svega kao pesnika, bio je najuzvišeniji, a njegovo nesvakidašnje pregalaštvo nije imalo premca.“⁴⁴

Artur Edvard Vejt (Edward Waite), takođe mason 33. stepena i autor još jedne ugledne enciklopedije masonerije, napisao je da su Pajka smatrali:

„majstorom genijem masonerije. ...“⁴⁵

Karl Klodi (Carl H. Claudy), takođe jedan od vodećih masonskih pisaca i mason 33. stepena, nazvao je Pajka:

„Jednim od najvećih genija Slobodne masonerije ikada poznatih. ... Bio je mistik, (reč *mistik* definiše se kao: 'posvećenje drevnim tajnama', veza koja masona vraća u daleku prošlost i antičku religiju koja se i danas upražnjava), simbolista, učitelj skrivenih istina slobodne masonerije.“⁴⁶

Bilo bi uputno ovde pomenuti da je mason koji mi se obratio u klubu u Tusonu posle predavanja rekao da on Pajka smatra „odbeglim masonom“ i nepouzdanim izvorom informacija o masoneriji. Tada sam mu dao na uvid tekst sa rečima hvale koje sam upravo citirao, ali on to nije želeo da komentariše. Ostaviću vama da prosudite koji je od ova dva stava tačan. Unutar masonskog Reda takođe postoji izvesna nesaglasnost oko toga da li svi

⁴¹) Magnum Opus, 18. stepen, str. 9.

⁴²) Pripadnici tajnog bratstva koje nije masonsko, ali priznaje samo članstvo

⁴³) Mackey's Encyclopedia, unutrašnja strana korica.

⁴⁴) Mackey's Encyclopedia, on Albert Pike, str. 563564.

⁴⁵) A New Encyclopedia of Freemasonry, on Albert Pike, Volume II, str. 278.

⁴⁶) Introduction to Freemasonry, II Fellowcraft, str. 104105.

masoni visokih stepena Škotskog obreda treba ili ne treba da čitaju knjigu *Moralna načela i dogma*.

Jednom mi je jedan mason rekao da su biblioteke u njihovim hramovima otvorene za javnost, tako da sam 1985. posetio masonsku kuću u Tusonu zbog istraživanja o Mekijevoj *Enciklopediji* za svoje izlaganje pod nazivom *Tajna društva i novi svetski poredak*. (Opet naglašavam da nisam mason). Dva masona koji su mi dozvolili da uđem rekli su da je ta knjiga razdeljena svim masonima 14. stepena. U stvari, pokazali su mi primerak te knjige koja se nalazila na drugoj strani pulta u blizini ulaza u hram. Međutim, moj gost Reks Hačens poriče tačnost ove tvrdnje. U svojoj knjizi, na stranicama VII i 2, napisao je sledeće:

„Obredi za sticanje naših stepena i knjiga *Moralna načela i dogma*, našeg cenjenog Suverenog velikog zapovednika Alberta Pajka, vrhunac su našeg učenja. Ova knjiga se tradicionalno davala (obratite pažnju da on bira prošlo vreme reči, misleći da je oni više ne daju) kandidatu na poklon prilikom sticanja 14. stepena.”⁴⁷

U odlomku svog uvoda Hačens nudi čitaocu još jedan trag:

„Tako se ona nije više davala posle 1974.”⁴⁸

Potom svojim Čitaocima govori zašto masoni danas ne čitaju ovu knjigu:

„Ova potonja, nekada masovno čitana, danas nema odjeka.”⁴⁹

On objašnjava da se knjiga danas više toliko ne čita zbog toga što:

„... su promene u obrazovnim ciljevima u Americi i predavanja o knjizi *Moralna načela i dogma* mnogima postali nerazumljivi.”⁵⁰

Zanimljiva tvrdnja. Hačens priznaje da razlog što mnogi današnji polaznici koji pristupaju u masonske lože ne mogu da razumeju Pajkovu knjigu leži u tome što se u državnim školama ne radi na veštini čitanja. Ovo je neobična tvrdnja kada je o njemu reč, jer su masoni u svojim dokumentima

naveli da svi njihovi članovi treba strogo da podržavaju državno obrazovanje! Dobar primer za ovo je mali pamflet koji je 1983. godine napisao Henri C. Klosen, mason 33. stepena, u to vreme Suvereni veliki zapovednik Vrhovnog saveta 33. stepena, pod naslovom „Đavolska opasnost.”⁵¹ On završava svoju raspravu o državnom obrazovanju upozorenjem onima kojih se tiče ova tema: „Dalje ruke od državnih škola!”

Dakle, priznaju da državno obrazovanje ne uči čitanju i razumevaju onog što se čita! Međutim, ako prigovorite ovome, tada će vam masoni poručiti da „držite dalje ruke od državnih škola!” Tako je Hačens napisao knjigu kako bi izgladio nesporazum između obrazovanja i današnjih masona. Na stranici VII on objašnjava:

„*Most ka Svetlosti* zahteva da se prevaziđe ova teškoća pomoću predavanja odlomaka iz knjige *Moralna načela i dogma*, koji najbolje opisuju učenja stepeni obreda.”⁵²

Međutim, on priznaje da je ova knjiga još uvek izuzetno važna svim masonima, pa kaže:

„Sadržaj njenih stranica je jedno od najuzvišenijih učenja obreda.”⁵³

Bez obzira da U je nudi mason Škotskog obreda 14. stepena ili ne, knjiga *Moralna načela i dogma* još uvek je

veoma važna knjiga. Čak i danas sami masoni priznaju da ona njihovoj braći pruža deo istinskog saznanja o masonskom Redu.

Kao što je prethodno pomenuto, priređivač ove knjige nije mason, već se smatra

⁴⁷) A Bridge to Light, str. 2.

⁴⁸) Ibid.

⁴⁹) Ibid. str. VII.

⁵⁰) Ibid. str. 2.

⁵¹) "Devilish Danger", a pamflet koji je objavio the Supreme Council, 33°, Washington D.C., napisao Henry C. Clausen, 33°

⁵²) A Bridge to Light, str. VII

⁵³) Ibid. str. 2.

proučavaocem svetske masonerije, koji je poslednjih dvanaest godina proveo čitajući raznovrstan materijal o Redu iz knjiga aktuelnih vrhunskih masonskih pisaca. Takođe, iz istog razloga, knjigu *Moralna načela i dogma* smatram jednim od najvažnijih dela koje je ikada neki mason napisao.

Predlažem svakome ko čita bilo koji citat preuzet iz knjige *Moralna načela i dogma*, a koji navodim u ovom odeljku, pažljivo pročitati fusnote kako bi se uverio da je tačno prenesen. Ako čitalac nema primerak ove knjige, ili nije član masonske organizacije da bi mogao da je nabavi, njeni primerci mogu se naći u antikvarnicama knjiga ili u bibliotekama. Do ove knjige može se doći i preko prijatelja ili članova porodice koji su pripadnici masonerije. Međutim, mora se pretpostaviti da masoni neće biti voljni da dele svoj primerak s nemasonima, jer knjiga nije namenjena „celom slobodnom svetu“, tako da proučavalac mora unapred biti upozoren da članovi lože ili rođaci masoni u tom smislu i nisu baš od neke pomoći. Zato smatram veoma bitnim da svako sam pročitati tu knjigu. Citati koje navodim čine samo mali deo njenog sadržaja, tako da ima još mnogo toga da se pročitati i razume. Preuzeo sam samo one citate koje smatram najznačajnijim. Ovde valja posebno istaći koliko je Albert Pajk bio značajan za masone.

Kao što je već napomenuto, Henri Vilson Kojl bio je još jedan mason 33. stepena i u svojoj knjizi *Masonska enciklopedija* (str. 472) o Albertu Pajku navodi sledeće:

„On (Albert Pajk) je prepisao predavanja, obrede i zakone 33. stepena Drevnog i prihvaćenog Škotskog obreda.“⁵⁴

Dalji dokazi da je Pajk napisao sve obrede nalaze se u uvodu jednog od njegovih kapitalnih dela, *Magnum opus* (Magnum Opus). Sledeći citat pojavljuje se na nenumervisanoj stranici na početku knjige i verovatno ga je napisao Rodžer Kesindžer (Roger Kessinger), koji je reprintovao ovu i druge „retke masonske i slične knjige.“ Gospodin Kesindžer se deklarise kao mason 32. stepena i svojoj „braći masonima“ stavio je na raspolaganje prošireni spisak ključnih knjiga iz oblasti poznate kao „ezoterična mudrost“.

(Uzgred, kupovao sam knjige iz ovog izvora a da me nikada nisu pitali da li sam mason, tako da izgleda da reprinti stoje jednako na raspolaganju i masonima i nemasonima).

Evo šta se nalazi na toj stranici: „Jedna od najredih i najvažnijih knjiga koje su ikada objavili Slobodni zidari Drevnog i prihvaćenog

(Škotskog) obreda sada je dostupna kao reprint faksimila.

Godine 1855. Vrhovni savet 33. stepena, Drevnog i prihvaćenog (Škotskog) obreda, Južna jurisdikcija, SAD, imenovao je komitet kako bi obnovio fragmentarne obrede koje poseduju. Ovaj zadatak je bio obavljen dve godine kasnije kada je 1857. Albert Pajk, o svom trošku, objavio takozvani *Magnum Opus* ili „Veliko delo“, što je bilo njegovo prvo obnavljanje celokupnih ceremonija Škotskog obreda.

Pajkovo obnavljanje obreda bilo je toliko impresivno da je bio proizveden u aktivnog člana Vrhovnog saveta i postao najvažniji Suvereni veliki zapovednik u istoriji ovog obreda. ... Ovaj poseban reprint stoji na raspolaganju ozbiljnom proučavaocu celokupnih autentičnih obreda. ...“⁵⁵

Znači da nemasoni, kao i sami masoni, sada mogu da čitaju u celini obrede 4. stepena preko 32. stepena. Međutim, autor ovog citata požurio je da primeti na sledećoj stranici:

„... Kesindžerovo izdavačko preduzeće želi da obznani sledeće:

1. Obredi u knjizi *Magnum Opus* nisu oni koje trenutno koristi Vrhovni savet 33. stepena...

4. Mi, kao masoni, obavezani smo zakletvom da onima manje obaveštenima širimo istinsku masonsku Svetlost i Znanje.“⁵⁶

⁵⁴) Coil's Masonic Encyclopedia, str. 472.

⁵⁵) *Magnum Opus*, nenumervisana stranica na početku knjige

⁵⁶) Ibid.

Međutim, pre nego što kritičari požure da kažu da se niko ne može osloniti na obrede objavljene u ovoj knjizi, jer se „trenutno ne koriste“, dozvolite mi da vam pružim tri dobra razloga zbog kojih su obredi koje je napisao Pajk verovatno još uvek oni isti koji se i danas pridržavaju u ložama:

1. Obratite pažnju da Kesindžer ističe da je mason „obavezan zakletvom da širi znanje manje obaveštenima.“ Ipak, on priznaje da je objavio niz obreda koji nisu „istiniti“, jer se „trenutno ne primenjuju“. Čini mi se da su ove dve tvrdnje kontradiktorne. Kako on može da očekuje od nas da mu verujemo kada sam krši svoje obećanje dato masonima da „širi istinsku masonsku Svetlost“ objavljivanjem nečega što više ne predstavlja „istinsku masonsku Svetlost?“ Za mene, kod ovih tvrdnji jedino što ima smisla je da mora da je njegova prva tvrdnja netačna, jer da jeste, on ne bi „širio istinsko znanje“ reprintovanjem Pajkovih obreda. Dakle, verujem da masoni Škotskog obreda danas još uvek primenjuju ove obrede, jer su dužni da „šire istinsko znanje.“

2. Masoni bi morali da promene samo jednu reč Pajkovih obreda kako bi onda tvrdili da to nisu više oni koji se „trenutno primenjuju.“ Znači, tvrdnja da Pajkovi obredi nisu oni koji se danas primenjuju znači malo, posebno posle hvalospeva koje su masoni pisali o svom Suverenom velikom zapovedniku mnogo godina pre nego što ih je napisao. Tokom svog istraživanja nisam otkrio nijedan kritički komentar o Pajku, a on je te obrede napisao pre stotinu godina. Znači, masoni ne odbacuju ni njega ni njegove obrede.

Drugo, ne mogu u masonskom materijalu koji sam čitao da nađem literaturu koja tvrdi da su novi obredi bili napisani kako bi zamenili one koje je napisao Pajk. U međuvremenu, njegova statua još uvek stoji u Vašingtonu. Čovek bi pretpostavio da, ako je on bio diskreditovan zbog toga što su verovali da su njegovi obredi neodgovarajući, ili ako misle da više ne izražavaju istinsku težnju masona, sigurno bi uklonili njegov spomenik, a ni Kesindžer ne bi reprintovao njegove knjige.

Izvesno je da je namera masona bila da koriste ove obrede kao zvanične i, pošto su bili napisani, Pajk je postao „najuvaženiji Suvereni veliki zapovednik u istoriji obreda.“ Dakle, ne zvuči kao da su potpunim ili pak delimičnim prepisivanjem „odbacili“ ove obrede. Nije baš verovatno da bi oni izmenili obrede koje je napisao takav čovek.

3. Mogu se pročitati i dela drugih masona, uključujući i Hačensov *Most ka svetlosti*, upotpunjena prepisom Pajkovih obreda koja, takođe, potvrđuju da je malo toga promenjeno. Dakle, mislim da je osnovna tajna skrivena u Pajkovim obredima i spisima, a da su drugi citirani autori ostali nepromenjeni.

Međutim, u cilju otkrivanja tajne unutar masonerije, nije važno da li su Pajkovi obredi bili zamenjeni. Informacije koje koristim kako bih otkrio tu tajnu pouzdane su prema mnogim izvorima, uključujući i neke druge Pajkove spise i mnoge nove Hačensove knjige. Kasnije ću ispitati spise dvojice kritičara masona iz XVIII veka i, kao što ćete videti, oba ova učena čoveka govore iste stvari koje govore Pajkovi obredi, a svoje knjige napisali su 68 godina pre nego što je Pajk objavio obrede. Drugim rečima, materijal koji koristim je zvaničan: ovde je sve ono što uče masoni, jer se sve nalazi u njihovim spisima, kao i u knjigama koje su napisala dvojice kritičara 1798. godine, Pajkovim prepisima obreda iz 1857, Hačensovim delima iu nekim savremenijim delima iz 1988. godine. Ispravno je zaključiti da, čak i ako je ovaj mason u pravu da Pajkovi obredi nisu oni koji se danas primenjuju, masoni nisu promenili svoj osnovni cilj. Još uvek upućuju istu poruku i imaju iste namere. U ovoj knjizi ću ispitati obe činjenice i biće mi namera da koristim ove spise Pajka i drugih, što je legitimno i autoritativno.

Dakle, masoni uvažavaju činjenicu da je Pajk napisao obrede za sve njihove stepene. Sada ćemo se vratiti glavnoj ideji ovog dela knjige, čitanju najvažnijih citata iz knjige *Moralna načela i dogma*.

Nadam se da će navodi iz ove knjige i dela drugih zvaničnih i poluzvaničnih pisaca

masonske lože biti od pomoći onima koji neće imati priliku da nabave primerke knjiga koje se ovde citiraju, jer njihov sadržaj moraju pročitati i masoni i oni koji to nisu.

Naša budućnost je onakva kakvom je ljudi zahtevaju.

DRUGO POGLAVLJE

Misao Alberta Pajka

Pre nego što počnem sa izlaganjem citata iz Pajkove knjige, bilo bi korisno navesti nekoliko sveobuhvatnih navoda iz njegovih spisa kako bih čitaocu skrenuo pažnju na Pajkov karakter i mudrost.

Pajk ima nekoliko neobičnih uverenja, a sledeći citati treba da pomognu čitaocu da razume njihovog autora. Na primer, u svom delu *Moralna načela i dogma* (str. 293) napisao je sledeće:

„Konj, pas i slon svesni su svog identiteta jednako kao i mi.

Oni misle, sanjaju, pamte, raspravljaju se međusobno, izmišljaju, planiraju i rezonuju.

Po čemu su um i inteligencija čoveka na višem stepenu ili širi u odnosu na um životinje?"⁵⁷ Ovo je čudna tvrdnja za Pajka, jer je danas opšti stav da ovo stanovište nije imalo naučnu osnovu kada je on pisao ovu knjigu (životinje ne čine svesne napore da „planiraju“ niti da „rezonuju“. „Planovi“ zahtevaju „razum“, a životinje ne „rezonuju“). Zaista izgleda da za to nema mnogo mesta u jednoj knjizi o masonima jednog masonskog pisca, ali zaista pomaže čitaocu da malo zaviri u Pajkov um.

Evo još jednog od njegovih neobičnih stavova: „Svugde na svetu rad je ... rob kapitala. ...“⁵⁸

To se poklapa sa stavom Karla Marksa, takozvanog „oca komunizma“, a takođe su ga zastupali i drugi socijalisti i komunisti.

Ovde nije trenutak da se razmatraju stavovi ove dvojice ljudi, nego jednostavno, ovo uverenje nije tačno. Međutim, ako čitaocu zanima da ispituju varljivost stavova Marksa i Pajka mogu pogledati poglavlja o socijalizmu i komunizmu u mojoj knjizi *Nevidljiva ruka*, jer tamo dokazujem da je takav stav veliko izvrtanje istine.

Pajk je izložio jedan od zvaničnih stavova masonerije. (Ovo ćemo, takođe, kasnije ispitati).

Njihova pozicija je da se ne mešaju u politiku, već da su oni dobrotvorna grupa, koja i dalje radi za dobrobit čovečanstva. Međutim, Pajk u svojoj knjizi zauzima suprotan stav. Na stranici 330. on jasno tvrdi da oni jesu umešani u izazivanje revolucija po celom svetu:

„Masonerija „... ne rađa *prevremene* revolucije.“ (Ja sam istakao reč.)⁵⁹

Obratite pažnju da masoni ne „rađaju“ „prevremene“ revolucije, a to znači da čekaju dok ne sazri vreme da se ne „rodi“ revolucija. Ipak se brže bolje zvanično ograđuju od umešanosti u politiku. Međutim, ovde Pajk ističe da oni zaista jesu politička organizacija, koja „rađa“ revolucije kada za to dođe vreme. U svojoj knjizi *Moralna načela i dogma* (str. 24) on kaže da je masonerija: „... u rađanju Francuske revolucije...“⁶⁰

Znači, očigledno je da „rađanje“ ove revolucije nije procenjeno kao „prevremeno“, drugim rečima, masoni su osetili da ona mora da se dogodi i stoga su je „rodili“. Kenet Mekenzi (Kenneth Mackenzie) iznosi zašto svet ne primećuje da oni aktivno „rađaju revolucije“:

⁵⁷) *Morals and Dogma*, str. 293.

⁵⁸) *Ibid.* str. 297.

⁵⁹) *Morals and Dogma*, str. 330.

⁶⁰) *Ibid.* str. 24

„... Slobodno zidarstvo radi u tajnosti, ali njeni benigni (definirano kao: „ljubazni prema inferiornima“) plodovi vide se u svim zemljama.“⁶¹

Obratite pažnju da Mekenzi smatra dela masona korisnim za nas „inferiorne“, i da bismo bili zahvalni kada bismo znali da su oni ti koji pronose ove „plodove“, poput „rođene“ revolucije.

Jer, kao što navodi V.L. Vilmsheerst:

„Svet malo zna šta duuguje svojim skrivenim inicijatima.“⁶²

A drugi sloj masona ubraja sebe među one „skrivenne inicijate.“ Da bismo pokazali da je Pajkova tvrdnja o umešanosti masona u svetske događaje tačna, podsećam čitaoca na citate Menlija P. Hologa, još jednog svežeg masona 33. stepena s početka ove knjige, koji je u svom delu *Predavanja o antičkoj filozofiji* o masoneriji napisao sledeće:

To je „... najmoćnija organizacija u zemlji.“⁶³

Da bi vam pokazao koliko je masonerija moćna, u još jednoj knjizi pod naslovom *Izgubljeni ključevi Slobodne masonerije* (The Lost Keys of Freemasonry) navodi sledeće:

„Masonerija ustoličava kraljeve. Njena ruka oblikuje sudbine svetova. ...“⁶⁴

Hol zna da masoni „ne rađaju prevremene revolucije“ i da „oblikuju sudbine svetova“, a da prosečni ljudi u svetu nisu o tome ništa čuli. Da bismo pokazali čitaocu da on smatra javnost suviše nepismenom da bi otkrila ovu istinu, u još jednom od svojih dela pod naslovom *Šta drevna mudrost očekuje od svojih sledbenika* (What the Ancient Wisdom Expects of Its Disciples), s prezirom je pisao o nama, ljudima na ovoj planeti:

„... drevni inicijati (s kojima se masoni povezuju)... su nevidljive moći iza zemaljskih tronova, a ljudi nisu ništa drugo nego marionete, koje igraju dok nevidljivi povlače konce.

Vidimo plesača, ali gospodnji um koji to radi ostaje skriven ogrtačem tišine.“⁶⁵

Tako, drage „marionete“, nadam se da sada vidite koliko je važno da saznamo sve što možemo o masonskoj organizaciji. Jer, čak i da ne znamo da masoni stoje iza kulisa i upravljaju šefovima naših vlada, a to čine, i oni nam saopštavaju ovu činjenicu. U stvari, izgleda da ćemo, kako Albert Pajk ističe u svojoj knjizi, uskoro zahtevati da nas oni predvode.

Na stranicama 814. do 821. knjige *Moralna načela i dogma*, Pajk je pisao o „antimasonima“ i ostalima koji su se 1826. zabrinuli oko uloge masonerije u Americi. On ide toliko daleko da kaže:

„Pošto čitamo, biće lako odvojiti lažne, besprizorne (definirano kao: „istrajne u pokvarenosti, bezočne“) okolnosti (definirano kao: „nastalo od prostih činjenica“), od istinskih.“⁶⁶

Zatim, na nekoliko stranica daje osvrt na komentare za koje pretpostavlja da će uputiti „antimasoni“. On kaže da će „antimasoni“ prigovoriti da će „masoni“ tvrditi da:

„... će nam svet doći na noge (očigledno se misli na masone) zbog svojih suverena (očigledno se misli na političke lidere) i pontifikata (misli se na verske vode).

Mi (masoni) uspostavićemo ravnotežu u svemiru i biti vladari nad vladarima sveta.“⁶⁷

Na nekoliko stranica posvećenih ovoj temi, Pajk posvećuje pažnju nekim njihovim mogućim tvrdnjama, ali ne nudi jasan odgovor na to kako bi pobio tvrdnje ovih anonimnih „antimasona“. Zato se može sigurno zaključiti da

⁶¹) The Royal Masonic Cyclopaedia, str. 658.

⁶²) Masonic Initiation, str. 34.

⁶³) Lectures on Ancient Philosophy, str. 451.

⁶⁴) The Lost Keys of Freemasonry, str. 100.

⁶⁵) What the Ancient Wisdom Expects of Its Disciples, str. 58.

⁶⁶) Morals and Dogma, str. 815.

⁶⁷) Ibid. str. 817.

„antimasoni" imaju pravo kada skreću pažnju na činjenicu da masoni postoje da bi vladali svetom, i veruju da će „uskoro" osvojiti ove pozicije u budućem svetu.

Dakle, mi ljudi sveta, prema obojici ovih masona, uskoro ćemo zatražiti od njih da upravljaju našim crkvama i vladama. Međutim, čini se da je ovaj proces već počeo, ali mi obični ljudi, još smo duboko toga nesvesni. Jer, u 32. stepenu po Pajku:

„Istinski inicijant je i kralj i sveštenik narodu."⁶⁸

Običan svet to jednostavno ne razume, jer oni ne pričaju ovu priču u potpunosti.

Kao što ćemo videti, „namerno nas dovode u zabludu".

TREĆE POGLAVLJE

„Moralna načela i dogma": ezoterijska knjiga

Svoje istraživanje masonskog dela počecemo Pajkovom knjigom *Moralna načela i dogma* (v. str. IV).

Na dve sledeće stranice neimenovani autor predgovora kaže da knjiga „nije namenjena celom slobodnom svetu". Ta tvrdnja dalje se proširuje na prvoj stranici jednog od izdanja knjige *Moralna načela i dogma* koju sam pronašao u nekoj antikvarnici knjiga. Ta stranica sadrži tvrdnju štampanu naglašenim crnim slovima koja glasi:

„Ezoterijska knjiga, samo za potrebe Škotskog obreda; da se vrati posle povlačenja ili smrti njenog korisnika."

Reč „ezoterijski" u rečniku se definišena sledeći način:

„namenjeno samo odabranoj nekolicini koja može da razume, unutrašnjoj grupi sledbenika ili inicijata."

Dakle, izgleda da razlog zbog kojeg širi auditorijum ne treba da čita ovu knjigu leži u tome što sadrži skrivena značenja prikrivena u rečima i simbolima koji prosečan građanin ne treba da razume, i kao što će se pokazati iz sadržaja ove knjige, čak i jedan broj samih masona. Iza reči sa dvostrukim značenjem kriju se mnoge tajne i misli: jedna značenja za poznavaoce simbolike, a druga za ostatak sveta.

Međutim, oni koji čitaju tu knjigu sada znaju o čemu ona govori, čak i onda kada Pajk pokušava da sakrije istinu od prosečnog čitaoca.

ČETVRTO POGLAVLJE

Definicija zavere

Ovde je važno definisati reč *zavera*, jer će se od čitaoca tražiti da na masoneriju gleda kao na samo otelotvorenje Sveta.

Vebsterov rečnik definiše ovu reč na sledeći način:

„*zavera*: planiranje i sprovođenje tajnih aktivnosti, posebno radi zlog i protivzakonitog cilja."

Sa ovom definicijom na umu, čitalac će nesumnjivo pronaći dokaze da je masonerija *zavera*, pošto se pregleda njihov materijal na narednim stranicama.

To je zbog toga što:

1. su masoni tajni;
2. masoni imaju zao cilj;
3. masoni planiraju i napreduju ka svom cilju.

⁶⁸) Legenda, 32°, str. 12.

PETO POGLAVLJE

Pregled knjige „Moralna načela i dogma“

Dakle, knjiga pod naslovom *Moralna načela i dogma* namenjena je samo izvesnim ljudima. Masoni u njoj skrivaju svoje tajne od nas, nemasonske javnosti, prvo tvrdnjom da ne treba da je čitamo, a potom nam govoreći da ako to, ipak, učinimo, nećemo je razumeti, jer čak i neki od masona koji je čitaju neće otkriti njene istine.

To znači da ako neki nemason kupi tu knjigu u antikvarnici ili je dobije od nekog masona, Pajk kaže da ne može da razume o čemu ona govori, jer pisac u njoj koristi skriveni jezik, a on služi da se od čitaoca sakrije istina jednako kao i od nekih masona.

U stvari, jedino su neki pojedinci sposobni da prodru u šifrovani jezik tako da mogu da dodu do prave istine koja se krije iza simbola. Knjiga ove izvesne pojedince naziva „stručnjacima“.

Pajk navodi:

„Jedino stručnjaci treba da razumeju značenje ovih simbola.“⁶⁹

Dakle, samo „stručnjaci“ unutar organizacije razumeju stvarno značenje simbola.

Međutim, Pajk je samo malo odškrinuo vrata stvarnom značenju sledećim rečima:

„Ako želite da nadete i dobijete pristup Svetilištu, dovoljno smo vam rekli da vam ukažemo na taj put. Ako ne uspete, beskorisno nam je da vam kažemo više, jer je nesvrishodno toliko reći.“⁷⁰

Međutim, primetite da Pajk kaže da postoje mnoge tajne u ovoj knjizi.

Verujem da je ovo samo delimično tačno, jer se sve tajne u ovoj knjizi tiču samo *jedne* tajne.

Dakle, ako novopristigli brat u masoneriju želi da sazna tajnu, mora razmišljati o tim rečima, jer mu se njeno značenje neće direktno objasniti:

„Ako razmišljaš, brate, ... nesumnjivo ćeš poverovati da u ovim rečima postoji neko skriveno značenje.“⁷¹

Zatim se ova misao ponavlja u sledeća dva citata: „Ti (mason koji prethodno treba da prođe kroz obrede) si primio samo nagoveštaje pravih ciljeva i namera misterija...Budi zadovoljan, dakle, ...i strpljivo čekaj uskrснуće veće svetlosti.

Na svakom masonu je da otkrije tajnu masonerije. ...“⁷²

Masonerija *ne ponavlja* često svoje istine. Ona ih izriče, jednom i kratko, možda, maglovito, ili postavlja oblak između njih i očiju koje bi bile njima zaslepljene.“⁷³

Iz reči ove knjige razaznaje se da postoji samo *jedna* tajna (Pajk pominje „tu tajnu“).

Još jednom, verujem da on svuda u ovoj knjizi otkriva koja je to „tajna“:

„Taj obred (očigledno Škotski obred) podiže deo vela, čak i na stepenu šegrt (prvi od tri stepena u Plavoj loži Slobodnog zidarstva) jer objavljuje da je masonerija *počast*.“⁷⁴

Pajk je objasnio zašto izvesni ljudi neće biti u stanju da razumeju sakrivene i zamaskirane reči u ovoj knjizi i navodi da mason:

⁶⁹) *Morals and Dogma*, str. 849.

⁷⁰) *Ibid.* str. 772.

⁷¹) *Ibid.* str. 781.

⁷²) *Ibid.* str. 370.

⁷³) *Ibid.* str. 218.

⁷⁴) *Ibid.* str. 219.

„... veruje da je Bog stvorio ljude s različitim intelektualnim sposobnostima i nekima omogućio da superiornom intelektualnom moći, vide i utvrde poreklo istina koje su skrivene od mnoštva drugih ljudi.“⁷⁵

Dakle, knjiga je namenjena samo onima sa „superiornom intelektualnom moći“, jer ostatak sveta ne bi bio dovoljno pametan da „uvidi istinu.“ Pajk potvrđuje svoje shvatanje da će samo izvesni ljudi biti u stanju da razumeju skriveno značenje reči u njegovoj knjizi.

Međutim, kao što će se pokazati, otkrio je dovoljno skrivenog jezika tako da svi koji čitaju ovu knjigu mogu tačno da znaju šta je on to sakrio u svojim rečima. Drugačije rečeno, ako prosečni mason koji čita ovu knjigu nije dovoljno bistar da sam otkrije „tu tajnu“, masoni koji je znaju neće i ne mogu da mu pomognu. Pokušavaju da mu kažu, ali ako on sam ne može da je vidi, ne mogu mu pomagati i govoriti mu još više. Znači, ovde mason uči da neki ljudi mogu bolje da razumevaju tajne od drugih. Sledi, dakle, da bi oni imali pravo da čuvaju ovo znanje od „manje inteligentnih“ upotrebom skrivenih tajni.

A, kako ćemo videti iz drugih citata Pajkove knjige, postoje i drugi masoni koji nisu kadri da razumeju masonske tajne. To je ono što su „stručnjaci masoni“ i učinili: sačuvati tajne od onih za koje se procenjuje da su „manje inteligentni“ masoni. Pajk je objasnio da oni sa „superiornom umnom moći“ imaju „misiju“:

„Takav mason veruje da je Bog (verujem da on ne misli na biblijskog Boga jer piše o masonskom Bogu koga će nazivati „Velikim Arhitektom Svemira“) uredio ovaj Svet sa uzvišenom, ali dugoročnom namerom i prema nekom planu. On drži da svaki čovek poslat na ovu Zemlju, a posebno onaj superiorne sposobnosti, ima dužnost da ispuni misiju, baptizam da bude preobraćen (ovde on misli na „tajnu“, koju izvesni ljudi moraju da shvate i da se prema njoj upravljaju), s tim što svaki veliki i dobar čovek poseduje nešto od Božije istine, koju mora da objavi svetu, i koji mora da nosi plodove toga u svom naručju.“⁷⁶

Međutim, Pajk kaže da će samo drugi ljudi „superiorne intelektualne moći“ biti u stanju da razumeju „objavu“ njihove namere. Prosečan čovek na Zemlji neće moći da shvati skrivena značenja reči koja skrivaju ovu „misiju“.

Znači, „stručnjaci“ skrivaju istinu od Sveta upotrebom lažnih objašnjenja tih reči. Pajk navodi sledeće:

„Masonerija ... skriva svoje tajne od svih osim od 'stručnjaka' ili izabраниh i primenjuje lažna objašnjenja i pogrešne interpretacije svojih simbola kako bi doveli u zabludu one koji zaslužuju jedino da budu zavedeni; da sakrije istinu, po imenu Svetlost, od njih i da ih odvuče od nje.“⁷⁷ Ova misao o skrivanju tajne čak i od većine drugih masona stalno i dosledno proteže se kroz ovu knjigu, kao što čitalac s nadom počinje da uviđa. Međutim, otkriće koje najviše unosi nemir jeste način na koji se skriva pravo značenje od svojih masona i činjenica da Pajk otkriva da ih samo „masoni stručnjaci“ jednostavno lažu! On, u stvari, priznaje da „masoni stručnjaci“ namerno lažu svoje drugove masone! On kaže sledeće:

„Plavi stepeni (prva tri stepena po imenu Plava loža) nisu ništa drugo nego spoljašnje predvorje ih portal (definisano kao: „natkriveni ulaz“ podrazumevajući spoljašnji ulaz u hram, ne baš unutar njega) Hrama (misli na masonski hram). Tamo se inicijatu prikazuje deo simbola, ali se on namerno dovodi u zabludu pogrešnim interpretacijama. Nije

namera da ih on razume, nego da samo zamišlja da će ih razumeti. Njihovo objašnjenje je rezervisano za stručnjake, 'prinčeve' masonerije (misli na masone u drugom sloju).“⁷⁸

Pajk ponavlja ovu misao u svojoj knjizi *Legenda*, koju ćemo nešto kasnije detaljnije analizirati. Evo šta je napisao:

⁷⁵) Ibid. str. 224.

⁷⁶) *Morals and Dogma*, str. 225.

⁷⁷) Ibid. str. 104.

⁷⁸) Ibid. str. 819.

„Nikada nije ni bila namera da masa masona treba da spozna značenje plavih stepena ... Oni (očigledno misli na stručnjake, drugi sloj) varaju i dovode u zabludu one koji čitaju njihova dela (prvi sloj).

... Masonerija ...dozvoljava izricanje lažnih interpretacija koje služe dvostrukoj nameri: da se zavedu na pogrešan put neuki, dokoni i nemarni (definisano kao: 'oni koji ne vole ili izbegavaju da rade, lenji'), koje je poželjno držati po strani, a mudrima i studioznima indirektno ukazivati na istinski Put koji vodi ka Svetlosti.”⁷⁹

Znači, Pajk se obraća onima među nama koji ne razumeju simbole kao što su „neuk, dokon i nemaran.”

Mnogo vam hvala na ovim veoma Ijubaznim rečima, gospodine Pajk.

Jednostavno je izneo svoj slučaj u knjizi *Legenda* kada je napisao da se nalazi u:

„... plavim stepenima, gde nijedan simbol nema svoje pravo objašnjenje. ...”⁸⁰

Znači, Pajk priznaje da „masoni stručnjaci” zapravo lažu svoje istomišljenike. Oni namerno skrivaju pravo objašnjenje simbola koje nude svojoj braći u masonskom Redu.

Čitaocu će pomoći kada se priseti da je Pajk lično napisao obrede za sva 33 stepena, tako da ako iko zna da „masoni stručnjaci” lažu svoju sabraću onda je to upravo on.

Dakle, mason koji želi da otkrije pravo značenje tajni ne može da in razume neposrednim slušanjem objašnjenja simbola koji mu se nude tokom ceremonije inicijacije. On mora da se privikne na to da ga „masoni stručnjaci lažu” i da sva ponuđena objašnjenja tih simbola nisu tačna. Dakle, inicijant mora iskreno da „razmišlja” o značenjima tih reči, jer mu njegov sabrat mason, tokom obreda, neće govoriti istinu.

Ova praksa namernog laganja inicijata provlači se kroz istoriju masona još od 1717. godine, tradicionalnog datuma njihovog osnivanja.

Pajk piše da je Red vitezova templara, poznatih kao Templari, matična organizacija masona, zvanično osnovan oko 1100. godine, takođe imao dve doktrine: jednu za Templare, a drugu za „majstore”. Pajk piše:

„Templari su poput svih tajnih redova i udruženja imali dve doktrine: jednu skrivenu i jednu namenjenu majstorima (drugi sloj)... drugoj javnosti...”⁸¹

Dakle, skrivanje istine od sabraće masona nije ništa novo. Njihove matične organizacije praktikuju ga već devet vekova. Čitalac sada treba da postavi sledeće pitanje: šta ti simboli zaista znače, a mason „prvog sloja”, kao i nemason, sada mogu tačno otkriti njihovo istinsko značenje.

ŠESTO POGLAVLJE

Ispod je iznad

Iako Pajk većinu svojih čitalaca smatra „neukima, dokonima i nemarnima”, zaista je ostavio dovoljno tragova da nam omogući da saznamo istinu o masonskoj organizaciji. Prvi pravi trag nalazi se u njegovoj sledećoj misli:

„Ono što je superiorno je ono što je inferiorno, a ono što je ispod je ono što je iznad.
...”⁸²

Mason se ovim rečima podučava da je aktuelno značenje simbola često suprotno ponuđenom objašnjenju. Pošto je Pajk autor ove tvrdnje, možemo biti sigurni da se ona odnosi na dela u ovoj knjizi. Ovo bi očigledno bio slučaj u „ezoterijskom” delu kakvo je *Moralna načela i dogma*.

⁷⁹) *Legenda*, str. 53.

⁸⁰) *Ibid.* 32°, str. 21.

⁸¹) *Morals and Dogma*, str. 817.

⁸²) *Ibid.* str. 324.

Sada, pošto se čitalac, naoružan znanjem da izvesne reči imaju značenje suprotno pretpostavljenom „zamisli“ nad ovim rečima, može razumeti neka od skrivenih, tajnih značenja u Pajkovim spisima.

Molim da ovo imate na umu kada budemo čitali Pajkove navode, jer će to čitaocu pomoći prilikom razumevanja te *tajne* u okviru masonske organizacije.

SEDMO POGLAVLJE

Masonerija je religija

Pre svega, čitalac Pajkove knjige treba da o masoneriji sazna što više. On je u svojoj knjizi *Magnum opus* izneo zvaničan stav masonske organizacije o tome da li je masonerija religija. On jednostavno kaže:

„Masonerija nije religija.”⁸³

Ipak, u drugom delu iste knjige, u poglavlju „Prijem 18. stepena”, piše o tome kako jedan masonski vođa pita inicijata:

„Brate moj, ima nekoliko pitanja na koja moraš tačno i iskreno da odgovoriš ... Prvo: Koje si vere?”⁸⁴

Pitanje koje se očigledno nameće je zašto bi se jedna „nereligijska organizacija” ako masoni zbilja „nisu religija” brinula o tome kojeg je neko „verskog ubedenja”. Po svemu sudeći, samo bi nekoj „verskoj organizaciji” bilo stalo da sazna koja su lična ubedenja njihovih potencijalnih članova. Međutim, razlog zbog kojeg masoni postavljaju

ovo pitanje je jednostavan: žele da se uvere da inicijati deli njihovo uverenje pre nego što ga prime u svoje redove.

Osim toga, čitalac treba da se seti da jedan od uslova, koji svaka masonska loža postavlja, jeste taj da svaki inicijati mora da veruje u neko vrhovno biće.

Drugo, ako masoni iskreno veruju u sledeću Pajkovu tvrdnju, neće imati pravo da inicijatu postavljaju pitanje u vezi sa verskim ubedenjima.

U knjizi *Magnum opus* Pajk je zapisao sledeće:

„Uverenje masona ide dalje od toga. Nijedan čovek, smatra se, nema prava da se na bilo koji način meša u verska uverenja drugih. Smatra se da svaki čovek suvereno vlada svojim verskim ubedenjima i da su ona apsolutno strana svima koji ih s njim ne dele ...”⁸⁵

Dakle, Pajkovo poricanje da oni predstavljaju „religiju” nije tačno, i to iz sledećih razloga:

1. U drugim svojim spisima on priznaje da njegova tvrdnja o tome da masonska organizacija nije religija nije tačna. U knjizi *Moralna načela i dogma* on je zapisao:

„Svaka masonska loža je hram religije, a njena učenja predstavljaju versko uputstvo.”⁸⁶

Očigledno je da onaj ko proučava masoneriju ne treba da vidi protivrečnost između tvrdnje da „oni nisu religija”, jer kaže da jesu „hram religije” sa „verskim uputstvima”. Ovo pitanje dalje se razvija u knjizi *Legenda*:

„Dakle, masonerija podučava ljude ... da masoni predstavljaju čistu i primitivnu religiju.”⁸⁷

⁸³) *Legenda*, 29°, str. 10.

⁸⁴) *Magnum Opus*, 18°, str. 5.

⁸⁵) *Ibid.* 29°, str. 13.

⁸⁶) *Morals and Dogma*, str. 213.

⁸⁷) *Legenda*, 32°, str. 34.

Znači, Pajk kaže da masonerija „nije religija”, ali da predstavlja „čistu i primitivnu religiju.” Očigledno je da ove protivrečnosti ne treba isticati onima koji veruju da masonerija „nije religija”. U citatu koji je već naveden u ovoj knjizi Pajk razvija pitanje sledećom misli uzetom iz knjige *Magnum opus*.

„... Drevni i prihvaćeni obred ... podiže deo vela čak i u stepenu Šegrta, jer tako objavljuje da je masonerija obožavanje.”⁸⁸

Evo, ovde vidimo kako Pajk priznaje da „masonerija nije religija”, da je „obožavanje” u „hramu religije,” sa „verskim uputstvima.”

Onaj ko proučava masonsku organizaciju zaista može biti doveden u zabunu ovim očigledno protivrečnim tvrdnjama. Srećom, drugi mason 33. stepena potpuno je razjasnio tu zagonetku.

Menli P. Hol otišao je korak dalje iza sva vremena okončao raspravu. Svojom tvrdnjom izneo je očiglednu istinu da masonerija *jeste* religija. U svojoj knjizi *Tajna učenja za sva razdoblja* napisao je:

„Uprkos suprotnim tvrdnjama, masonerija je religija koja traži ujedinjenje Boga i čoveka podizanjem inicijata na takav nivo svesti koja im omogućava da imaju jasnu viziju o delu Velikog Arhitekta Svemira (masonskog Boga)”⁸⁹

Da bismo potvrdili da je Hol u pravu kada kaže da je masonerija religija, samo treba da uzmemo rečnik i potražimo definiciju te reči. Reč „religija” definiše se kao:

„ 1. Verovanje u božansku i nadljudsku moć ili moći koje moramo obožavati i pokoravati im se kao tvorcu (tvorcima) i vladaru (vladarima) Svemira, ili

2. Svaki specifičan sistem verovanja, obožavanja, ponašanja itd., koji često uključuje etički i filozofski kodeks ponašanja.”

Posle ispitivanja raznih Pajkovih tvrdnji i uvida u decidne Holove citate, kao i definicije reči „religija”, preuzete iz rečnika, svaki pošten posmatrač će zaključiti da masonerija *jeste* „religija”.

Iz toga proizlazi da je Pajk, pišući knjigu sa istim naslovom, pokušavao da objasni šta se ubraja u moralna načela i dogme masonske religije. Ipak, masoni i danas tvrde da „masonerija nije religija.”

Pajk dalje objašnjava:

„Svaka (masonska) loža predstavlja jedan hram...”⁹⁰

Sličnu tvrdnju iznosi i u svom delu *Magnus opus*:

„Dakle, svaka masonska loža predstavlja jedan hram religije; a njeni službenici su poslenici religije, oni upućuju u veru i njeno učenje.”⁹¹

Vebsterov rečnik reč „hram” definiše kao „zdanje u kojem se obožava Bog/bogovi.”

Dakle, Pajk piše da svaka masonska loža predstavlja „jedan hram” u kojem se neki bog obožava, a prema definiciji, ljudi koji se u ovakvom zdanju susreću zbog obožavanja Boga pripadaju istoj veri. Ipak, on tvrdi da „masoni nisu religija.”

Ako masonerija *jeste* religija, onda mora imati boga koga poštuje, a masoni ga imaju. Oni ga nazivaju „Velikim Arhitektom Svemira (ponekad ga zovu i „Praarhitektom”).”

Pajkova opaska tipična je za sve koji objavljuju ime svog Boga:

„Ovo predavanje zaključujemo konstatacijom o onome što oduvek postoji i verujemo da će masonska ideja uvek biti vezana za Vrhovno Biće nazivamo ga Velikim Arhitektom Svemira, jer Svemir smatramo Njegovim najznačajnijim hramom i savršenim delom arhitekture.”⁹²

⁸⁸) *Magnum opus*, 14°, str. 20.

⁸⁹) *Secret Teachings of All Ages*, str. 80.

⁹⁰) *Morals and Dogma*, str. 7.

⁹¹) *Magnum opus*, 13 °, str. 16.

⁹²) *Ibid.* 28°, str. 42.

Pre svega, obratite pažnju na Pajkovu tvrdnju da je „Svemir savršeno delo arhitekture.” Ova konstatacija nam otkriva mnogo i ovde je treba detaljnije ispitati, jer čitalac mora da sazna ko je taj bog.

Kao što sam rekao, masoni zahtevaju da svaka osoba koja želi članstvo u loži mora da veruje u neko vrhovno biće. To može biti bilo koji bog, jer masoni ne prave razliku među potencijalnim članovima hrišćanske, jevrejske, budističke, islamske ili bilo koje druge veroispovesti. Masoni jednostavno postavljaju uslov da njihov budući član mora verovati u neko vrhovno biće, a uopšte ih se ne tiče koje je to biće. Međutim, kao što će čitalac otkriti, Pajk objašnjava da masoni veruju kako vrhovno biće nazvano „Velikim Arhitektom Svemira” nije bog u koga veruje sam inicijant, već da je to neki drugi bog. Kao što će biti pokazano i dokazano, to definitivno nije onaj bog u koga veruju masoni.

Da bi se ovo pravilno shvatilo, dodacu i to da masoni veruju u postojanje dva boga u Svemiru. Potvrdu za ovo nalazimo u *Kojlovoj enciklopediji*, u kojoj on raspravlja o „kvalifikacijama podnosilaca peticije”, a pod kvalifikacijama podrazumeva sva očekivanja koja inicijant mora da zadovolji da bi stekao sve uslove za pristup masonima. Jedna od ovih kvalifikacija je i ta da je „religiozan”, a evo kako on te „religiozne zahteve” predstavlja:

„Religiozan: vera u boga ili V. A. S.”⁹³

Dakle, mason može da veruje u „Boga”, pri čemu se, prema tradiciji, misli na „Boga iz Biblije” ili masonskog boga kao „Velikog Arhitektu Svemira”, skraćeno V.A.S. Znači, inicijant može verovati u *jednog* od ova dva boga. Masone „stručnjake” ne zanima u kog boga inicijant veruje.

OSMO POGLAVLJE

Dva obožavanja

Pajk, takođe, objašnjava da nemaju samo Vitezovi templari, sada masoni, dve istine o svojoj religiji. Evo kako ovu činjenicu razlaže svojim čitaocima:

„Većina (religioznih) drevnih naroda imala je, uz zajedničko božanstvo, (nekog određenog boga) i još neko, lično, koje je stvaralo misterije, a kome su bili odani oni koji su se za obožavanje tog boga pripremali izvesnim obredima, nazvanim inicijacijama.”⁹⁴

Menli P. Hol potvrđuje da su masoni prethodnici tajne, drevne religije. On piše:

„Najveći masonski umovi svih vremena saglasili su se da su simboli Bratstva otvoreni za najuzvišeniju interpretaciju, čime se, onima koji se najiskrenije pripremaju za pristupanje, otkrivaju izvesne tajne koje se odnose na duhovne stranu života. Stoga Slobodna masonerija predstavlja nešto više od društvene organizacije stare nekoliko vekova, i može se smatrati večnom filozofskom misterijom i inicijacijom drevnih predaka.”⁹⁵

Masoni su svesni da je u mnogim drevnim religijama postojalo i lažno obožavanje: ljudi su znali da bog kome se klanjaju nije onaj u koga misle da veruju. Ovo nije samo Pajkova misao, jer su je, pre njega, iskazali i drugi masonski pisci. Evo jedne misli Henrija P. Hola:

„Tajne saznanja (definisano kao: tajna skrivenog saznanja) drevnih misterija nikada nisu otkrivane običnim smrtnicima (tj. „onima koji nemaju pristup misterijama”) osim putem simbola.”⁹⁶

⁹³) Coil's Encyclopedia, str. 494.

⁹⁴) Morals and Dogma, str. 352; Prim. prev.: inicijacija je priprema za pristupanje, a inicijant kandidat za pristupanje u masonsku organizaciju.

⁹⁵) Lost Keys of Freemasonry, str. V.

⁹⁶) Secret teachings of All Ages, str. 169.

Hol je knjigu u kojoj je ovo napisao posvetio:

„... predlogu skrivenom u drevnim amblemskim figurama, alegorijama i obredima, a koji predstavlja tajnu doktrinu koja se odnosi na unutrašnje misterije života, a još od postanka Sveta u okviru male grupe iniciranih umova zaštićena je *in toto* (tj. u celosti).”⁹⁷

Drugim rečima, drevne bogove obožavale su dve klase: oni kojima je bio poznat tajni identitet boga i oni koji u to nisu bili upućeni. Da bi pokazao da ovakav način verovanja nije specifičan samo za stare narode, Pajk više puta ponavlja da masoni od većine braće iz iste lože skrivaju pravi identitet svog boga. U stvari, Pajk time masoneriju dovodi u vezu sa drevnim religijama koje obožavaju dva boga, te kaže:

„... i naše lože (nazvane hramovima u kojima masoni obožavaju svog boga) su pune drevnih simbola.”⁹⁸

Dakle, masoni prate trag svoje istorije još do drevnih religija: imaju boga koga obožavaju i čiji identitet ne otkrivaju svojoj sabraći masonima. Oni priznaju da, gledajući unazad, trag svojih predaka mogu pratiti sve do drevnih religijskih misterija starih oko 6000 godina. U stvari, tvrdeći da su te dve religije iste, Pajk ide i znatno dalje:

„... masonerija je identična sa drevnim misterijama...”⁹⁹

Još jedan mason je napisao da se u Vebovom časopisu „Monitor” kaže da:

„osnivanje masonerije možemo pratiti od nastanka Sveta.”¹⁰⁰

Čitalac će se prisetiti da je Hol tvrdio da je drevna doktrina:

„... u okviru male grupe iniciranih umova bila *in toto* (misleći u celini) zaštićena još od postanka Sveta.”¹⁰¹

Ovi komentari o dužini postojanja masonerije predstavljaju priznanje da masoni čine deo drevnog verovanja na ovoj planeti, od kojih jedno seže do prapočetaka Sveta.

Pajk je napisao da su masoni u drevnim misterijama koristili višeznačne simbole:

„Drevni simboli i alegorije oduvek su imali više od jedne interpretacije. Uvek su imali *dvostruko* značenje, ponekad i više od dva značenja, od kojih je jedno služilo kao paravan drugom.”¹⁰² Vidimo da je ono što kaže tačno. Dakle, masonerija sebe dovodi u vezu sa drevnim religijama, a njenu, možda najveću tajnu predstavlja činjenica da je ona, kao drevna religija, uspela da očuva svoju tajnovitost.

DEVETO POGLAVLJE

Moral masonerije

Ako je masonerija religija, onda mora imati moralni kodeks; mora da ima učenje o nizu moralnih vrednosti. Pajk navodi:

„... sama svrha religije jeste etika.”¹⁰³

U rečniku *etika* se definiše kao: „imati vezu sa moralnim standardom.”

Masonerija, kao i sve ostale religije, ima „moralni standard.” Njihov moralni kodeks naziva se „situacionom etikom”

⁹⁷) Ibid. str. 20.

⁹⁸) *Morals and Dogma*, str. 483.

⁹⁹) Ibid. str. 624.

¹⁰⁰) James L. Gould, 33 °, *Guide to the Royal Arch Chapter* (New York: Masonic Publishing and Manufacturing, Co., 1867), str.1. uvoda (Guld citira „Vebov monitor” kao izvor svog navoda).

¹⁰¹) *Secret Teachings of All Ages*, str. 20.

¹⁰²) *Morals and Dogma*, str. 20.

¹⁰³) Ibid. str. 35.

Pajk je zapisao: „sve istine su *Istine Perioda*, a ne istine Večnosti...”¹⁰⁴

Podsećamo čitaoca da Pajkova knjiga nosi naslov *Moralna načela i dogma*, što znači da je jedan od njenih glavnih ciljeva da masone podučava moralnosti. U već navedenim citatima, kao i u ostalim, Pajk započinje sugestijom masonu da ne postoje „moralne apsolutnosti”, jer ne postoje „istine.” Moralno učenje koje drži da ne postoje „istine” naziva se „situacionom etikom.” Rečnik definiše ovaj termin na sledeći način: „*situaciona etika*: etički sistem prema kojem moralna načela ne obavezuju apsolutno, nego treba da budu modifikovana u svetlu specifičnih situacija.” Knjiga pod naslovom *Moralna načela i dogma* jeste izvor iz kojeg mason uči da se tu nalazi istina. Zatim Pajk proširuje ovu misao:

„... ono što je netačno danas, sutra, u drugoj generaciji, može postati tačno. ...”¹⁰⁵

Čudna je ova njegova tvrdnja. Rečnik definiše reč „tačno” na sledeći način: „u skladu sa činjenicom; ono što odgovara stvarnosti; ono što nije lažno.”

Ako nešto danas *nije* tačno, a postaje tačno sutra, moralo je da bude *tačno* od samog početka. Ako, vremenom, postane „istina”, nije moglo da bude *netačno* na početku, nego je i tada bilo *tačno*.

Ipak, Pajk kaže da se *istina* vremenom može promeniti. Očigledno, prema njegovom mišljenju, ono što je *netačno* danas, sutra može da se promeni u *tačno*, i obratno, može postati *netačno* jednom u budućnosti. Može se zaključiti da je Pajk verovao da nema trajnih *istina*, poput moralnih apsolutnosti, u stalnom menjanju Svemira!

Pajk čak ide korak dalje i tvrdi da niko ne zna „istinu”. Zapisao je sledeće:

„... nijedno ljudsko biće ne može sa sigurnošću da kaže... šta je istina, da je *on* ili *ona* poseduje, tako da svako treba da oseća da je sasvim moguće da drugi, jednako pošten i iskren prema sebi, ipak zadržava suprotno mišljenje, i da sam može posedovati istinu...”¹⁰⁶

Ovaj navod treba da se tiče hrišćana i Jevreja, koji veruju da je Bog nadahnuo *Bibliju*, koju smatraju jedinim tvorcom cele istine. Dakle, prema Pajku, ti vernici greše, jer „nijedno ljudsko biće ne može sa sigurnošću da kaže... šta je istina.” Dalje, on svoj stav definiše u sledećim citatima i tvrdi da mason:

„... nije sklon da postavlja oblik misli, akcije ili osećanja. On prihvata da se njegov mišljenje smatra tačnim, da je ispravno ono što njegova savest odluči... sve drugo (misleći na verovanje da postoje moralne apsolutnosti) on odbacuje... Njegov um deluje po univerzalnom zakonu intelekta, njegove svesti prema... univerzalnom zakonu svega pojedinačnog...”¹⁰⁷

„Nijedan čovek nije pozvan da tvrdi da u potpunosti ima pravo, dok drugi ljudi, jednako inteli

gentni i dobro obavešteni, zadržavaju suprotno mišljenje.”¹⁰⁸

„Kada dva poštena čoveka direktno suoče svoja oprečna mišljenja, ko će odlučiti na čijoj je strani istina. ...”¹⁰⁹

Ovi citati pokazuju kako se menjalo Pajkovo mišljenje o tome šta je moralnost. On dalje kaže da:

„Nijedan čovek... nema nikakvo pravo da se na bilo koji način meša u verska ubeđenja drugog.”¹¹⁰

Mogu da pokažem jednim kratkim primerom da je gotovo nemoguće da Pajk u to veruje.

Recimo, na primer, da je Pajk izašao u javnost i da mu je prišao drugi čovek koji je

¹⁰⁴) Ibid. str. 37.

¹⁰⁵) Ibid. str. 52.

¹⁰⁶) *Morals and Dogma*, str. 160.

¹⁰⁷) Ibid. str. 163.

¹⁰⁸) Ibid. str. 165.

¹⁰⁹) Ibid. str. 166.

¹¹⁰) Ibid. str. 167.

pripadnik religije „Skvošera“. Ova vera drži se dva principa: njihov bog zahteva da svaki njihov član ubije po jednog čoveka svakog dana, i da „nijedan čovek nema nikakvo pravo da se bilo kako meša u verska ubedenja drugog.“ Ovaj drugi princip bio bi, naravno, u skladu sa onim u što je Pajk sam naveo da veruje. On prilazi Pajku s pištoljem u ruci i kaže:

„Moja vera me uči da moram da ubijem jednog čoveka svakog dana i danas sam vas odabrao kao žrtvu.“

Pajk bi, naravno, bio obavezan da kaže, „Takođe je princip moje vere da nijedan čovek nema bilo kakvo pravo da se bilo kako meša u versko ubeđenje drugog, a pošto ne postoje moralne apsolutnosti poput 'Ne ubij', ne mogu da se mešam u tvoje pravo da me ubiješ. Zato postupi onako kako ti tvoja vera nalaže.“

Ne treba biti genije da bi se zaključilo da, i pored najbolje volje, Pajk ne bi ovo rekao. Razumno je bilo očekivati da učini sve moguće da odgovori ovog „Skvošera“ od njegove namere i ukloni pretnju svom životu. On ne bi primenio ono čemu ga uči njegova vera u masonskim hramovima. Ponašao bi se prema stvarnom uverenju da moralna apsolutnost tipa „Ne ubij“ jeste tačna i da nijedan čovek nema prava da mu oduzme život, čak i ako to njegova vera zahteva. Takođe se može pretpostaviti da bi on ispravno odredio da ima od Boga dato, neotuđivo pravo da se brani, jer bi znao da „moralna apsolutnost“ leži u činjenici da nijedan čovek nema pravo da oduzima tuđi život, i da bi pokušao da odgovori ovog verskog fanatika, čak i ako tvrdi da ne veruje da bi on kao mason imao na to pravo.

Hipokrizijo, zoveš se Pajk! Ali, Pajk nije jedini koji tako misli.

Džon Džui (John Dewey), američki prosvetitelj i takozvani „otac naprednog obrazovanja“, bio je jedan od onih koji veruju u „situacionu etiku“ i držao se sličnih moralnih načela:

„Ne postoji Bog i ne postoji duša. Stoga ne postoje potrebe za podrškom tradicionalnoj religiji. Sa isključenjem dogmi i vere *nepromenjiva istina* je *mrtva i sahranjena* (istakao A.R. Eperson). Nema mesta stalnom, prirodnom zakonu, niti trajnim apsolutnostima.“

Nije mi poznato da li je Džui bio mason, ali je izvesno da je pisao poput njih. Sigurno je verovao u istu situacionu etiku u koju je verovao i Pajk. Međutim, upravo kao i Pajkova tvrdnja da činjenica koja je „danas netačna“ sutra može postati tačna, reči Džuija, takođe, sadrže „apsolutni moralni apsurd.“

Obratite pažnju da Džui piše da je „trajna istina mrtva i sahranjena.“ Rečnik je definisao reč *trajna* kao: „ona koja se nikada ne menja niti varira.“*

1

Džui kaže da se trajne istine mogu promeniti; kaže da je neka trajna istina „mrtva i sahranjena.“ To znači da je Džui verovao da se „istina“ može ubiti, da čas može biti živa, a već u sledećem trenutku mrtva.

Ipak, po definiciji, ono što je trajno ne može se menjati.

Još jednom, nije teško shvatiti da je nešto što je po definiciji nepromenjivo nemoguće promeniti, a Džui tvrdi suprotno.

Još jedna istorijska ličnost koja je iznosila slične tvrdnje kao Džui i Pajk bio je Vladimir Iljič Lenjin, otac ruskog komunizma, čovek koji je pobio 40 miliona Rusa da bi toj naciji nametnuo ekonomski i politički sistem poznat kao komunizam. On kaže:

„Komunizam ukida večne istine. On ukida svu religiju i moral.“

Baš kao i Džui i Pajk, Lenjin je verovao u neverovatno. Pisao je da se „večna istina“ može „ukinuti.“ Reč *večan* definiše se kao: „Bez početka i kraja. Zauvek isto. Uvek tačno ili lažno.“

*) Zamena semantičkih značenja trajan=promjenjiv ako je tačno da nema trajnih istina onda ni Džuijev iskaz nije trajan i tim je sam sebe pobija (dodao Milan Đukić)

Ono što je večno ne može se menjati, a to je tačno. Ono što je večno, nemoguće je ukinuti jer je, po definiciji, nepromenljivo. Ipak, komunista Lenjin, tvrdi da „komunizam ukida večne istine."

Nije teško razumeti da je njegova tvrdnja užasan apsurd, jer, po definiciji, *ono što je večno ne može se menjati*. Međutim, Pajk, Djui i Lenjin su mislili da je moguće menjati i one stvari koje su nepromenljive. Ovo su misli ljudi nesposobnih da jasno misle, ljudi koji nisu imali veze sa stvarnošću. Svako ko je nema veze sa stvarnošću naziva se „ludakom", i nije teško shvatiti tu apsolutnu istinu. Kada tvrdi da on, takođe, ne veruje u moralne apsolutne istine, Pajk kaže da deli poglede Marksa, Djuia i Lenjina:

„Nije tačno kada se kaže da jedan čovek, ma kako mali bio, ne sme biti žrtvovan drugome, ma koliko je ovaj drugi za većinu ili za sve ljude veliki. To je ne samo prevara, već se ubraja u red najopasnijih. Često jedan čovek i mnogi ljudi moraju, u uobičajenom smislu te reči, biti žrtvovani zbog interesa većine."¹¹¹

Zatim, Pajk tu misao ponavlja, tako da niko ne može dovoditi u pitanje ono što on pod rečenim podrazumeva. Napisao je:

„... interes, pa čak i život jednog čoveka, često se mora žrtvovati zbog interesa i dobrobiti ove države."¹¹²

Da bismo potvrdili da svi tačno razumemo našta Pajk misli, vratimo se rečniku:

„Žrtva: čin ponude života neke osobe ili životinje u slavu božanstva; uništenje ili predaja neke poželjne stvari u ime višeg cilja."

Dakle, vidi se da Pajk tvrdi da život jednog čoveka ne znači ništa ukoliko mora biti žrtvovan u ime „višeg cilja", a ovo podrazumeva da taj čin mora da se obavi bez pristanka pojedinca koji se „žrtvuje."

Prema biblijskom učenju svako ljudsko biće ima apsolutno, bogomdano, neotuđivo (podrazumevajući da to pravo ne može oduzeti niko osim Boga) pravo na život i stoga se „žrtvovanje" jednog ljudskog života naziva ubistvom. To se odnosi i na žrtvovanje jednog čoveka u korist drugog. Ovde Pajk tvrdi da „često jedan čovek mora biti žrtvovan" ako je to za dobrobit mnoštva. Biblijski Bog to naziva *ubistvom*, koje je čoveku strogo zabranjeno (Bog zapoveda: „Ne ubij."), a to učenje naziva se „moralnom apsolutnom istinom", kojoj, prema Božijoj zapovesti, ljudi večno moraju da se pokoravaju.

Da bismo pokazali da je bar jedan član masonske organizacije verovao bukvalnom prevodu Pajkovog tolerisanja stava da jedan mason može žrtvovati nekog čoveka za dobrobit drugih, treba ispitati ulogu predsednika Frenklina Ruzvelta u japanskom napadu na Perl Harbor. Kada je od Kongresa zatražio objavu rata, predsednik je taj dan (7. decembar 1941) nazvao „Danom sramote".

U to vreme, predsednik Ruzvelt bio je član masonske organizacije i oni koji žele da uživaju u gledanju slika našeg Predsednika u masonskom ogrtaču, samo treba da potraže članak časopisa „Lajf", izdanje od 28. marta 1949. (str. 5455), u kojem će moći da vide razne fotografije masona iz čitave Amerike. Jedna od tih slika prikazuje Frenklina Ruzvelta snimljenog kako, 1935. godine, u društvu svojih sinova Džejmsa i Frenklina mlađeg, na jednom sastanku masona nosi ogrtač kao simbol pripadnosti masonskom Redu.

Student istorije će se prisetiti Predsednikovog navodnog gneva kada je taj napad nazvao „neizazvanim..." On je, u suštini, priznavao da prethodno nije imao nikakvo saznanje o japanskom napadu na objekte američkih oružanih snaga u Perl Harboru.

Istoričari i danas predaju da Predsednik ništa nije znao pre napada, tako da je bio nemoćan da ga spreči. Da bi ubedio Amerikance da ništa nije znao, pojavio se sa izrazom gneva na licu. Međutim, sve što je trebalo da učini da bi saznao da Japanci, te nedelje 7. decembra 1941, pripremaju napad jeste da prelista havajski dnevni list „Hilo" (The Hilo

¹¹¹) *Morals and Dogma*, str. 833.

¹¹²) *Ibid*, str.834.

Hawaii Tribune Herald). Već pripada prošlosti činjenica da je autor tog članka za napad unapred znao, jer udarni naslov nedeljnog izdanja, od 30. novembra, 1941. godine glasi:

„JAPAN BI MOGAO DA NAPADNE OVOG VIKENDA" (misleći na vikend, 6. i 7. decembra 1941).

Čovek bi se mogao zapitati kako to da je list „Hilo" mogao da shvati i unapred sazna o napadu, a da to obaveštajci nisu bili u stanju. Znači, sve što je Predsednik trebalo da učini bilo je da pročita jedne novine.

Ipak, nas još uvek uče da Predsednik nije znao za napad. Na ovo strašno pitanje odgovor nije dat, jer ga niko ne postavlja. Kako je predsednik Ruzvelt, ako je unapred znao o predstojećem napadu, dopustio da se on dogodi? Odgovor glasi da je znao i da ništa nije preduzeo, jer mora da je čitao i verovao učenju Alberta Pajka o „žrtvi jednog čoveka za druge." Jasno se vidi da Predsednik, pošto je primio 14. stepen, morao da pročita i razume učenja knjige *Moralna načela i dogma*:

„Nije tačno kada se kaže da, jedan čovek, ma kako mali bio, ne sme biti žrtvovan za drugog, ma kako veliki bio, za većinu ili sve druge ljude. To ne samo da je prevara, nego je jedna od najopasnijih. Često jedan čovek i mnogi ljudi moraju biti žrtvovani, u običnom smislu te reči."¹¹³

U međuvremenu, kaže se:

„Interes, pa čak i život jednog čoveka, često moraju biti žrtvovani za interes i dobrobit njegove države (što znači da je Predsenik razumeo da može žrtvovati život jednog ili mnogih ljudskih bića) zarad interesa mnoštva."¹¹⁴

Kada biste poverovali učenju o moralnim načelima Pajkove masonske lože, predsednik Ruzvelt, kao mason 32. stepena, već posle prijema 14. stepena trebalo je da pročita *Moralna načela i dogmu*; tada bujna mašta nije neophodna da bi se poverovalo da je Predsednik mogao da „žrtvuje" sve one ljude u Perl Harboru zarad onoga što je smatrao većim dobrom.

Postoji čvrst dokaz na osnovu kojeg se može verovati da je Predsedniku servirano ono što će, kako se ispostavilo, smatrati „većim dobrom"; najveća nagrada ponuđena bilo kom pojedincu u istoriji sveta jeste predsedničko mesto u svetskoj vladi koja treba da se zove Ujedinjene nacije, a koja će biti stvorena po završetku Drugog svetskog rata. Kada biste verovali, kao što predsednik Ruzvelt očigledno jeste, da „jedan čovek može biti žrtvovan zbog mnoštva", lako je zaključiti da je njegov stav o događajima oko Perl Harbora bio prihvatljiv za veće dobro ljudskog roda. Onima koji žele da saznaju da ovaj dokaz u havajskim novinama „Hilo" kako je on unapred znao za taj napad na Perl Harbor predstavlja samo neverovatno gomilanje dokaza na ovu temu, mogu predložiti da pročitaju moju knjigu *Nevidljiva ruka*, jer tu u poglavlju o Drugom svetskom ratu razmatram dokaze da su ove tvrdnje istinite i da su van svake sumnje. Poslednji deo dokaza da je Predsednik unapred znao za napad dolazi s nekoliko poslednjih stranica knjige Henrija C. Klosena (Henry C. Clausen), masona 33. stepena, pod naslovom *Klosenovi komentari o knjizi Moralna načela i dogma* (Clausens Commentaries on Morals and Dogma).

U vreme kada je ta knjiga pisana, dakle 1974, Klosen je bio Suvereni veliki zapovednik Škotskog reda, što znači da je zauzimao isti položaj kao i Albert Pajk pre mnogo godina. Njegova kratka životna biografija otkriva sledeće:

„Brat Klosen bio je član Odbora vojske Perl Harbora i takođe je rukovodio daljom istragom o stradanju Perl Harbora."¹¹⁵

Da je, pre nego što su Japanci izveli napad, Klosen osetio da bi obelodanjivanje istine o ovom Ruzveltovom saznanju diskreditovalo masonsku organizaciju, prekršio bi nekoliko zakletvi kojima se obavezao Loži, kako bi bio siguran da Amerikanci to nikada neće otkriti.

¹¹³) Morals and Dogma, str. 833.

¹¹⁴) Ibid. str. 834.

¹¹⁵) Clausens Commentaries, str. 214.

Drugim rečima, pošto se Klosen pred Ložom zakleo da će zaštititi svog sabrata masona, čak i pred Vladinim anketnim odborom pred kojim bi trebalo da se izjasni je li predsednik Ruzvelt mogao sprečiti ovu „katastrofu“, ne bi otkrio pravu istinu.

Počev od 15. stepena, kao što je navedeno prema Pajkovoј knjizi obreda *Magnum opus*, Klosen je, napredujući od 4. do 32. stepena, položio neke od sledećih zakletvi:

„Nadalje, obećavam i kunem se da ću pomagati, štititi i braniti svoju braću ovog stepena (Frenklin Ruzvelt je takođe prošao kroz 15. stepen) svim zakonskim sredstvima koja su deo ličnosti istinskog masona...“¹¹⁶

Zakletva masona 16. stepena: „Nadalje, obećavam i kunem se da nikada neću napustiti brata, u

kakvoj god nevolji bio, u borbi, ili u bolesti, ili u zatvoru, već ću mu pomagati i podržavati ga svojim savetom, pomoću prijatelja, mačem i novcem.“¹¹⁷

Zakletva masona 17. stepena: „Nadalje, obećavam i kunem se da ... ću, zauvek, kada je pravda na njegovoj strani, biti spreman da mu pomažem i podržavam ga protiv onih koji traže njegov život, ili koji žele da mu unište čast i ugled, duhovni mir ili imovinu ...“¹¹⁸

Zakletva masona 28. stepena: „Ja, (ime)... ovde, sada i zauvek dajem svoju reč, najsvečanije obećanje i, kao čovek i mason, kunem se da... ako ne uspem da pomognem Bratu Vitezu da odbrani svoju ličnost kada je nepravedno ugrožen... molim da me svugde proglase nelojalnim... i neka se na moju glavu sruči kazna Jude Iskariotskog (biblijskog izdajice Isusa Hrista)“¹¹⁹

Zakletva masona 29. stepena: „Nadalje obećavam i kunem se ... da ću pomagati, podržavati, negovati i štititi vrednog Brata Viteza i brinuti se da mu seko je u mojoj moći da to sprečim ništa loše ne dogodi.“¹²⁰

Dakle, na osnovu sadržaja ovih nekoliko svećanih zakletvi zaključujemo da se Klosen nekoliko puta zakleo da će pomagati brata masona u nevolji. Ove zakletve, koje je

položio kao mason, nalažu mu da, u okviru svojih moći, učini sve kako bi pomogao predsedniku Ruzveltu, svom sabratu masonu, i time mu zaštitio ugled u istrazi povodom „tragedije u Perl Harburu“. To znači da bi on učinio sve što može, uključujući i učešće u Odboru za istragu o napadu, da od američkog naroda sakrije činjenicu da je Predsednik unapred znao za napad, samo zato što je on njegov masonski brat. On se na to nekoliko puta zakleo, te je, napredujući kroz masonske obrede, bio obavezan da ovako i postupa.

Znači, sada znamo zašto Amerikanci i danas veruju da predsednik Ruzvelt nije znao za napad na Perl Harbor. Ako niko drugi, bar jedan mason, „brat“ Henri C. Klosen, zakleo se da će zaštititi njega i njegov ugled. Niko u Ruzveltovoj administraciji, uključujući njega samog, tog jutra nije pročitao list „Hilo“. Ali, vratimo se temi.

Zapamtite da je Pajk rekao „ono što je danas netačno u drugoj generaciji može postati istina.“

Takođe je tačan i Pajkov opozitan stav, prema kojem „ono što je danas istina u drugoj generaciji može postati neistina.“

Dakle, jučerašnje apsolutne istine ne moraju biti i sutrašnje apsolutne istine.

Jer, takve stvari ne postoje, čak i ako „apsolutnosti“ postoje, one, vremenom, mogu biti promenjene. Međutim, ni tada to nisu bile apsolutnosti.

Ova Pajkova konstatacija u saglasnosti je s tvdnjom o moralnosti masona, nazvanom „situaciona etika“, kao i sa uverenjem da moralne apsolutnosti ne postoje. Da je shvatio da njegova knjiga treba da masone podučava moralu pokazuje i sam njen naslov *Moralna*

¹¹⁶) *Magnum Opus*, 15°, str. 10.

¹¹⁷) *Ibid.* 16 °, str. 7.

¹¹⁸) *Ibid.* 17°, str. 8.

¹¹⁹) *Magnum Opus*, 28°, str. 7.

¹²⁰) *Ibid.* 29°, str. 7.

načela i dogma. Masoni ne veruju u moralne apsolutnosti, u to ne sumnjajte! Oni propovedaju da je svaki čovek slobodan da se vlada prema sopstvenim moralnim uzusima, a to učenje nazivaju „situacionom etikom“!

Ako u ovo verujete, a istovremeno ste predsednik Sjedinjenih Država, slobodno možete sedeti po strani i posmatrati kako hiljade vaših zemljaka gine, iako ste to mogli sprečiti. Vaša vera vam to dopušta!

DESETO POGLAVLJE

Moral masonerije (nastavak)

Budući da masoni uče da u masonske organizaciji nema „moralnih apsolutnosti“, svaki čovek za sebe treba da odluči šta je moralno a šta ne. Obraćajući se masonu, Pajk poručuje da u pogledu morala svako donosi odluke prema svom nahođenju. S tim u vezi on piše:

„Istinska primena znanja podrazumeva razlikovanje Dobra i Zla.“¹²¹

Dakle, da bi mogao sam da odluči šta je ispravno a šta pogrešno, mason mora posedovati znanje.

Biblija uči da čovek ne treba sam da odlučuje šta je „dobro“ a šta „zlo.“ Ova sposobnost lične spoznaje nazvana je „plodom Drveta saznanja o Dobru i Zlu“ u Rajskom vrtu, u koji je Bog smestio prvog muškarca i ženu. Bog je čoveku naložio da ne „jede“ ovo znanje. Na osnovu „moralnih apsolutnosti“, kojima ga je Bog podučavao, čovek je imao to da nauči, tj. trebalo je da se nauči razlikovanju Dobra i Zla. Zapravo, bilo bi zanimljivo proveriti koliko je puta u *Bibliji* upotrebljena reč *Zlo*. Tragajući pomoću kompjutera za odgovorom na ovo pitanje, utvrdio sam da je u verziji *Biblije* kralja Džejmsa, dakle, u *Novom* i *Starom zavetu*, reč *Zlo* upotrebljena 568 puta. Ako ovoj cifri dodate broj koji pokazuje koliko je puta u *Bibliji* upotrebljena reč *Dobro*, a on je 655, zbir će iznositi 1223. Sam Isus je ove reči upotrebio 942 puta. To znači da *Biblija* ne govori samo o Isusu, već i o „dobru“ i „zlu“ itome kako čovek treba da nauči da ih razlikuje. Međutim, kako je već objašnjeno, masona „prvog sloja“ uče da nema „moralnih apsolutnosti.“ Učili su ih, i još ih uče, da svaki čovek treba sam da odredi šta je ispravno, a šta nije. Njihovo učenje o moralu odriče postojanje morala.

JEDANAESTO POGLAVLJE

Obožavanje „Sunca“

Ako je masonerija religija, ona ne sme imati samo moralni kodeks ovakav kakav poseduje, već mora imati i boga kome će se klanjati a masoni ga imaju.

Međutim, drugi sloj unutar organizacije ne želi da njihova sabraća znaju da oni obožavaju drugačijeg boga od onog koga obožavaju masoni prvog sloja. Zato, kada tokom rituala to objašnjavaju inicijatu, oni, „namernim dovođenjem u zabludu“, tu istinu od svoje braće kriju iza nekog simbola. U ovu svrhu koristi se simbol Sunca. Pajk piše:

„Našim ložama govore da se okrenu Istoku i Zapadu jer Majstor predstavlja izlazeće Sunce...“¹²²

Zapazite da Pajk, kada govori o njihovom „Majstoru“, ekvivalentu „predsednika“ lože, ovog predstavlja simbolom „izlazećeg Sunca.“ Ovde nije reč o „suncu“ kao sjajnoj kugli koja svetli danju i nestaje noću. On govori o „Suncu“, skrivenom bogu koji je predstavljen simbolom Sunca i objašnjava da je „Sunce“ simbol nečeg drugog:

¹²¹) *Morals and Dogma*, str. 169.

¹²²) *Ibid.* str. 366.

„Ta tri manja simbola, sublimata Svetlosti... jesu Sunce, Mesec i Majstor lože... Ali, nesumnjivo je da Sunce i Mesec čine ložu, iako samo simbolično, te svetlost nisu oni, već stvari koje oni simbolizuju.“¹²³ Obratite pažnju da Pajk definiše „sunce“ tako što ono postaje „Sunce“. On, dalje, piše: „Sunce (ta reč je napisana velikim početnim slovom kao što se pišu imena božanstava) je drevni simbol životvorne i generativne moći Božanstva.“¹²⁴

Dakle, Sunce je simbol jednog božanstva, a ono se može prepoznati u drugim delovima Pajkove knjige. Jedan od načina da ono spozna jeste korišćenje ponuđenih komentara:

„... Oziris, sam simbolizovan kao Sunce...“¹²⁵ Pajk je, kasnije, svrstao Ozirisa, egipatskog boga Sunca, među suparničke bogove. Evo navoda na osnovu kojeg to zaključujemo: „Dugo poznat kao ... Adonaj (jedno od imena biblijskog boga)... suparnik Bala i Ozirisa...“¹²⁶ Ovde Pajk priznaje da je biblijski Bog Ozirisov suparnik, prethodno prepoznat kao onaj koji predstavlja masonskog boga. (Za Pajka je ova tvrdnja neobična. On će kasnije tvrditi da ne veruje u biblijskog Boga. Može se samo pretpostaviti da on inicijata vodi preko niza koraka: uči ga da misli kako u Svemiru postoje dva boga. Kasnije će ga učiti da istinski postoji samo jedan bog „Veliki Arhitekta Svemira“). Dakle, mason uči da je Sunce unutar lože bilo simbol Ozirisa, egipćanskog boga. Evo navoda koji to ilustruje: „Sunce je hijeroglifski simbol Istine, jer je izvor Svetlosti...“¹²⁷ Tako Pajk još jednom potvrđuje činjenicu da objašnjenja simbola u njegovoj knjizi nisu tačna. Evo šta kaže: „Masonerija je marš i borba na putu prema Svetlosti.“¹²⁸ Masonu se kaže da on sam treba da traži tu „Svetlost“: „U svakom masonskom stepenu, kandidat (tj. inicijat) traži da dosegne Svetlost.“¹²⁹ U stvari, njemu se govori da traži „Svetlost“ u tajnosti: „... dok se naučni i društveni ciljevi lako mogu postizati pri slobodnoj dnevnoj svetlosti, protiv uticaja tame i noći još uvek je potrebno boriti se manje otvorenim sredstvima.“¹³⁰ Henri Vilson Kojl samo u maloj meri otkriva masonu stvarnu prirodu „Svetlosti“ koju traži: „Svetlost je svuda simbol inteligencije, informacije, znanja (Pajk piše da „prava svrha primene znanja jeste razlikovanje Dobra i Zla“) i istine i stoji nasuprot tami, koja simbolizuje neznanje i Zlo.“¹³¹ Albert Meki, u jednoj od svojih knjiga, ponavlja ovu temu: „Svetlost, stoga, postaje sinonim za istinu i znanje, a tama za laž i neznanje.“¹³² On svoju misao proširuje u sledećem razmatranju: „Kada kandidat istakne svoju težnju prema Svetlosti, to nije samo zbog toga što materijalna svetlost treba da ukloni fizičku tamu, koja predstavlja samo spoljašnju formu sa skrivenom unutrašnjom simbolikom. On traga za intelektualnim prosvetljenjem koje će odagnati tamu duhovnog i moralnog neznanja i njegovom pogledu učiniti dostupnim uzvišene istine o religiji, filozofiji i nauci, što predstavlja viši cilj masonskog učenja.“¹³³ Dakle, mason je „tragač za Svetlošću“, a izvor ove „Svetlosti“ je „Tajna“, ili, u najmanju ruku, deo te „Tajne“ u knjizi *Moralna načela i dogma*. Kasnije, Pajk dovodi „Svetlost“ u vezu sa Bogom u nekoj vrsti molitve, jer tokom rituala 24. stepena navodi sledeće reči masona: „Smiluj nam se... Ti predstavljaš Svetlost... Upravljaš našim koracima i uputi nas na pravi put, o Gospode naš Bože... Smiluj nam se i svojom velikom Svetlošću odagnaj sile Tame!“¹³⁴

¹²³) Ibid. str. 12.

¹²⁴) *Morals and Dogma*, str. 13.

¹²⁵) Ibid. str. 15.

¹²⁶) Ibid. str. 697.

¹²⁷) Ibid. str. 776.

¹²⁸) Ibid. str. 32.

¹²⁹) *Liturgy*, 29°, str. 210.

¹³⁰) *The Royal Masonic Cyclopaedia*, str. 659.

¹³¹) *Coils Encyclopedia*, str. 375, pod naslovom „light, Bring to Light“.

¹³²) *Symbolism of Freemasonry*, str. 148.

¹³³) Ibid.

¹³⁴) *Liturgy*, 24°, str. 99.

Sledećim citatom on potvrđuje ovu svoju misao da „Svetlost“ dolazi od Boga: „Istina je Svetlost koju Bog oslobađa. ...“¹³⁵ Zatim Pajk prenosi obožavanje „Svetlosti“ sa njihovog boga na obožavanje „sunca“ i „Sunca“. Daje sledeće komentare: „... hiljadama godina ranije, Ijudi su obožavali Sunce. ... Prvobitno su gledali iznad te kugle („sunca“) ka nevidljivom Bogu („Suncu“). ...“¹³⁶ „Obožavanje Sunca postalo je osnov svih religija drevnog sveta.“¹³⁷

Treba zapaziti da je Pajk još jednom napisao velikim slovom reč „Sunce“. On pravi razliku: tvrdi da obožavani objekat nije „sunce“, zvezda koja danju obasjava Planetu, već „Sunce“ „Sunce“ nije objekat koji treba da se obožava, već simbol nevidljivog boga, jer identitet tog boga drži se u tajnosti od ogromne većine čovečanstva.

Samo mali broj ljudi na Planeti poznavao je identitet ovog „Nevidljivog Boga“. On povezuje masone sa ovim „obožavanjem Sunca“, jer su on i drugi masonski pisci, kao što ćemo kasnije pokazati u ovoj knjizi, povezali svoju religiju s „misterijama drevnih pagana“, što je, takođe, podrazumevalo obožavanje „Sunca“. Menli P. Hol, još jedan mason 33. stepena, rnožda je jedan od najplodnijih pisaca o „okultnoj“ praksi. U svom delu *Tajna učenja za sva razdoblja* (Secret Teachings of All Ages) navodi sledeće:

„Obožavanje Sunca igralo je važnu ulogu u gotovo svim ranim paganskim misterijama. Božanstvo Sunca... ubijali su pokvareni nasilnici, otelotvorenje zlih principa Svemira. Izvesnim obredima i ceremonijama, simboličnim pročišćenjem i obnavljanjem ponovo je Bog Dobra vraćen u život i postao Mesija svog naroda (ovo ritualno ubijanje i masoni izvedu tokom svojih obreda, što će kasnije biti razmotreno). ... u masoneriji, drevni verski i filozofski principi još uvek će nastaviti da žive.“¹³⁸

Čitalac verovatno primećuje da hrišćani koji čitaju ove reči, a da pri tome ne znaju njihovo skriveno značenje, mogu logično očekivati da Hol govori o Isusu Hristu. Međutim, kao što ćemo videti, upravo to je zaključak na koji masoni žele da navedu hrišćane, i nije pravo objašnjenje. Postoji jedno „nevidljivo“ značenje namenjeno samo „stručnjacima“.

Dakle, masonerija se povezuje sa starijim i daleko ekstenzivnijim obožavanjem „Sunčanog Boga“. Ovde ne bih gubio vreme na detaljniji opis ove religije; međutim, ko proučava „drevnu religiju misterija“, kako se ona naziva, može da pogleda moju knjigu *Novi svetski poredak*¹³⁹. Samo ću povezati masone sa drevnim kultovima citiranjem njihovih vlastitih reči. Međutim, obožavanje ovog „Boga Sunca“ je staro 6 000 godina, u svakoj kulturi i na svakom kontinentu, pa je potrebno da se ispita i razume. Pajk je čak povezao Sunce sa još jednim masonskim simbolom, što se može videti iz sledećeg:

„Sunce... njegovo Svevideće oko nalazi se u našim (masonskim) ložama.“¹⁴⁰

Ovde on Sunce dovodi u vezu sa „Svevidećim okom“ koje se u njihovim ložama nalazi na vidnom mestu. Drugi ovo Svevideće oko dovode u vezu sa onim koje se nalazi na poledini američke novčanice od jednog dolara, na kojoj je nazvano „Velikim pečatom Sjedinjenih Država“. (To je oko na pozadini novčanice baš iznad piramide na levoj strani). I masonski i nemasonski pisci zaključuju da su članovi masonske organizacije projektovali izgled za obe strane Velikog pečata Sjedinjenih Država. (Ova tema obrađuje se u mojim knjigama *Novi svetski poredak*,¹⁴¹ i *Tajna sudhina Amerike*¹⁴²

Pajk tvrdi da su mnogi simboli unutar Lože identični sa simbolima drevnih obožavalaca Sunca. U tom smislu o Egipćanima je naveo sledeće:

¹³⁵) Ibid. 18°, str. 169.

¹³⁶) *Morals and Dogma*, str. 77.

¹³⁷) Ibid. str. 593.

¹³⁸) *The Secret Teachings of All Ages*, str. 21 22.

¹³⁹) „Novi svetski poredak“, IV poglavlje.

¹⁴⁰) *Morals and Dogma*, str. 477.

¹⁴¹) „The new world order“, 1991.

¹⁴²) *Americas Secret Destiny*

„Rogata zmija bila je hijeroglif za Boga" (Boga kome su se drevni obožavaoci klanjali).¹⁴³

Primitite da je reč „Bog" napisana velikim slovom. Zmija u *Bibliji* poistovećuje se sa bićem koje je povezano sa Luciferom, đavolom. Značaj ove tvrdnje postaće vidljiv malo kasnije. Pajk piše:

„... Svetleća zvezda smatra se amblemom Univerzalnog znanja, ili Svevidećeg oka, koje je za drevne vernike predstavljalo Sunce."¹⁴⁴

Ova „Svetleća zvezda" opisana je Mekijevoj *Enciklopediji* (v. str.106), pod tim naslovom kao „jedan od najvažnijih simbola Slobodne masonerije", i kao „simbol Boga."

Dakle, ovde čitalac može da vidi da Pajk povezuje „Sunce", „zmiju" i „Svevideće oko", što će kasnije biti od velikog značaja.

Sledećim citatom Pajk razlikuje „Sunčanog" boga od onog iz *Biblije*. (Pajk ponavlja ovaj naziv na strani 15. odeljka „Istorija" 17. stepena u knjizi *Magnum opus*):

„... Bog Sunce... nije stvorio ništa."¹⁴⁵

To je neverovatno otkriće! Ova misao otkriva da masoni veruju da postoje dva boga u Svemiru, „Bog Stvoritelj" i „Bog Sunce", koji „nije stvorio ništa."

Masoni svoje božanstvo nazivaju „Velikim Arhitektom Svemira". (vidite Mekijevu *Enciklopediju*, str. 310. pod naslovom „Veliki Arhitekta Svemira": „Naziv Božanstvo primenjen u tehničkom jeziku Slobodne masonerije.")¹⁴⁶ Važno je imati na umu da masoni svoje božanstvo nazivaju

Bogom „Arhitektom" radije nego Bogom „Stvoriteljem". Ljudske arhitekture ne stvaraju ništa. Oni projektuju zgrade za građevinara koji, da bi gradio, mora koristiti već postojeći materijal. Tvorac bi, zapravo, stvorio građevinski materijal ni iz čega, a nazivanjem svog božanstva „Arhitektom", masoni priznaju da njihovo božanstvo nije ništa stvorilo, baš kao ni Pajkov „Bog Sunce".

U delu svoje knjige *Magnum opus*, pod naslovom „Predavanje 28. stepena" Pajk obrazlaže ovu svoju misao:

„Završavamo ovo predavanje onim što je oduvek bilo i verujemo da će uvek biti masonska ideja Uzvišenog bića: Zovemo ga Veliki Arhitekta Svemira, smatrajući da je Svemir njegov najznačajniji hram i savršeno delo arhitekture."¹⁴⁷

Dakle, Veliki Arhitekta Svemira, božanstvo obožavano u masonskim hramovima, povezano sa „Suncem", „zmijom", i „Svevidećim okom" nije biblijski Bog, jer taj Bog je „Bog Stvoritelj", koji je ni iz čega stvorio svemir, što je i zapisano u masonskoj literaturi. Dakle, masoni mogu da veruju u

„Boga ili V.A.S." (Velikog Arhitektu Svemira), kao što to Henri Vilson Kojl navodi. Međutim, masoni kažu da veruju samo u jednog od ova dva Boga: u Velikog Arhitektu Svemira.

¹⁴³) *Morals and Dogma*, str. 495.

¹⁴⁴) *Ibid.* str. 506.

¹⁴⁵) *Morals and Dogma*, str. 254. i *Magnum opus*, poglavlje pod naslovom History, str. 15.

¹⁴⁶) *Mackey's Encyclopedia*, str. 310. pod naslovom Great Architect of the Universe

¹⁴⁷) *Magnum opus*, 28 °, odeljak „Lecture", str. 42.

DVANAESTO POGLAVLJE

Tragaoci za „Svetlošću“

Albert Pajk piše da oni razlikuju „sunce“ od „Sunca“ i „svetlost“ od „Svetlosti“, a tu razliku je važno imati u vidu. Kako je ranije rečeno, kada mason inicijat pristupa loži, on prolazi kroz tri odvojena rituala inicijacije (pristupanja). Ovde je zgodno mesto za jedan komentar.

Moram biti fer prema masonima. Ove ceremonije inicijacije ili pristupanja su „tajne“, a radoznom istraživaču koji nije član lože nije dopušteno da prisustvuje bilo kojoj od njihovih ceremonija. Dakle, niko izvan lože sa sigurnošću ne zna kakva je prava priroda ceremonije pristupanja.

Međutim, postoje najmanje dva primerka izdanja te stare ceremonije pristupanja, od kojih je jedno pod naslovom *Dankanov obred slobodne masonerije* (Duncans Ritual of Freemasonry), objavljeno od Izdavačke kompanije Dejvida Mekija u Njujorku. U toj knjizi se kaže: „... urediti priručnik za početnike Reda (verovatno one koji pristupaju masonima, inicijate,) uz čiju pomoć će lakše napredovati od stepena do stepena.“¹⁴⁸

Predgovor ove knjige takođe sadrži sledeće: „Svaka tvrdnja u ovoj knjizi je istinita.“¹⁴⁹

Drugi izvor aktuelnih reči masonskog obreda nalazi se u knjizi pod naslovom *Slobodna masonerija u javnosti*.¹⁵⁰ Objavio ju je 1826. godine kapetan Vilijem Morgan, koji se tvrdio da je mason već 30 godina; njegova publikacija, koja javnost upoznaje s masonskim obredom, izazvala je nacionalni skandal. Ubijen je 11. septembra, 1826. godine. Većina očevidaca verovala je da su kapetana ubili masoni, i to zbog objavljivanja obreda, kao i zbog kršenja zakletve koju je, kao član lože, položio, a koja mu je nalagala da masonske tajne nikada ne otkriva. Kod jednog broja Amerikanaca ovaj događaj izazvao je toliko ogorčenje da su osnovali „Antimasonsku stranku“, prvu od tri političke stranke ove nacije; ova stranka je na predsedničkim izborima 1832. godine istakla svoje kandidate za mesto predsednika i potpredsednika Sjedinjenih Država. Na izborima su osvojili oko 7 procenata glasova, a u državi Vermont dobili su većinu glasova.

Istina, ove knjige bile su napisane pre nego što je Albert Pajk 1857. te obrede prepisao. Međutim, upoređivanje ovih obreda sa onima koje je zapisao sam Pajk otkriva da, u stvari, sve tri knjige sadrže istu informaciju. Da bih čitaocu dočarao svu njihovu postojanost, osvrnuću se na sva tri obreda.

Sve tri knjige, u osnovi, govore isto: da Uzvišeni Majstor, ekvivalent predsednika lože, svim inicijatima koji pristupaju loži, tokom svakog od prva tri obreda kroz koja oni u „Plavoj loži“ prolaze, postavlja isto ili slično pitanje: „Šta najviše želiš?“, a inicijat odgovara, i to:

U prvom stepenu: „Svetlost.“ (Nalazi se na strani 35. *Dankanovih obreda*. U Morganovoj knjizi, na strani 36, kaže se da on odgovara isto. Sledi Pajkov odgovor).

U drugom stepenu on odgovara rečima: „Više svetlosti u masoneriji.“ (Dankanovi obredi, str. 66; Morganova knjiga /v. str. 92/ kaže da on, takođe, odgovara: „Više svetlosti“). To da inicijat, tokom obreda, traži „Svetlost“ potvrđuje i Pajk u svojoj knjizi *Portal i središnja odaja* (The Porch and the Middle Chamber). To se događa tokom obreda za

¹⁴⁸) Duncan's Ritual of Freemasonry, Predgovor, nenumerisana stranica, ali bi bila str. 3.

¹⁴⁹) Ibid

¹⁵⁰) Morgan, Captain William, *Freemasonry Exposed*, (Batavia, New York: Col. David C. Miller, publisher, 1826).

primanje masona u prvi stepen, a što on naziva obavezom. Pajk piše da Uzvišeni Majstor, „Predsednik“ lože pita svog kolegu masona, Brata Govornika, tj. drugog službenika lože: „Brate Govorniče, šta ti tražiš za ovoga kandidata (misleći na inicijata)?“, a on odgovara: „Svetlost!“ Zatim on pita svog kolegu masona, Starijeg Komoraika: „Brate Stariji Komorniče, šta ti tražiš za ovoga kandidata?“, ovaj mu odgovara: „Veliku Svetlost“.¹⁵¹

Albert Meki pomagao je masonu da razume da „Svetlost“ koju traži predstavlja skrivenu misteriju. U svojoj *Enciklopediji* piše:

„Svetlost je važna reč u masonskom sistemu. Ona podrazumeva daleko skrivenije značenje no što većina čitalaca misli.“¹⁵²

Zatim on svojim sledećim komentarom potvrđuje da je moje čitanje knjiga *Dankanovi obredi*, *Slobodna masonerija pred javnošću*, kao i Pajkovih dela *Magnum opus*, *Portal i središnja odaja* uistinu ispravno:

„To je, u stvari, prvi od svih simbola koji se novoprimiteljom predstavljaju, (Meki potvrđuje da se ta reč delimično ispituje u prva tri stepena, što su objasnili Dankan i Morgan, a kasnije i sam Pajk), a kroz celo njegovo napredovanje u masonskoj karijeri nastaviće da mu se otkriva u raznim modifikacijama. To ne znači, kao što bi se moglo pomisliti, da mu se otkrivaju istina ili mudrost, već da ovaj simbol u sebi sadrži daleko nedostupniju aluziju na sarnu suštinu spekulativne masonerije i značenje svih drugih simbola reda. Slobodni zidari izričito se nazivaju „sinovima svetlosti“, jer su, u najmanju ruku, pozvani da samo oni poznaju istinito značenje tog simbola.“¹⁵³

Medutim, koliko mogu da sagledam, ni u jednoj od ovih verzija obreda Plave lože nema odgovora na pitanje šta je „svetlost“ ili „Svetlost“ i odakle ona dolazi. Odgovori na ovo mogu se naći u Pajkovoj knjizi *Moralna načela i dogma*. Citajući ovu knjigu, mason rnože tačno da sazna odakle dolazi ova „svetlost“ ili „Svetlost.“ Treba da se prisetimo

činjenice da mason ne dobija ovu knjigu sve dok ne prođe kroz 14. stepen. Dakle, dok ne pročita ovu knjigu, on nema odgovor na pitanje odakle „Svetlost“ dolazi. To takođe znači da masonu Plave Lože nije trebalo zvanično otkriti šta ta „Svetlost“ predstavlja. Pre nego što to sazna, on je sam morao da zamoli da bude uključen u obrede pristupanja (inicijacije) od 14. do 32. stepena. Sve do 14. stepena to i nije trebalo da sazna, kada će mu Pajk svojom knjigom ponuditi odgovor. Pajk identifikuje izvor „Svetlosti“ koja dolazi od „Svetlonosca!“

U knjizi *Moralna načela i dogma* on piše:

„Lucifer, Svetlonosac! Čudno i tajanstveno ime za duhaTame!

Lucifer, Sin jutra! Da li on nosi Svetlost ? Ne sum njajte u to!“¹⁵⁴

Zatim ponavlja ovu misao na stranici 324. kada kaže: „Đavo, pali Lucifer ili Svetlonosac“¹⁵⁵

Istina je! Masoni daju do znanja da „Svetlost“ koju traže dolazi od Lucifera, svetlonosca, opštepoznatog kao Satana ili davo! Masoni traže „Svetlost“, a Pajk identifikuje njenog „nosioca“ kao Lucifera! U stvari, masonu se govori da u to „nesumnja“!

Vebsterov rečnik definiše ime Lucifer, čije latinsko poreklo objašnjava: „L, na latinskom donošenje svetlosti. Od *lucis*, svetlost i dodaj *ferre*, doneti“, zatim se kaže: „Satana, poistovećen sa buntovnim anđelom, pre svog pada.“ Dakle,

Lucifer je na latinskom „nosilac svetlosti, svetlonosac“ ili „donosilac svetlosti“, ime „Satane pre pada.“

¹⁵¹) The Porch and the Middle Chamber, str. 115-116.

¹⁵²) Mackeys Encyclopaedia, Volume 1, str. 446.

¹⁵³) Mackeys Encyclopaedia, Volume 1, str. 446.

¹⁵⁴) Morals andDogma, str. 321.

¹⁵⁵) Ibid. str. 324.

Tako masona 14. stepena uče da traži „Svetlost“ od „Svetlonosca“, koji je, prema Bibliji, bio biće koje je palo na Zemlju na Početku vremena. Da su drevni vernici verovali da je ovo „palo“ biće „bog“, oni bi oko njega izgradili religiozan kult obožavanja. Odlučili bi da ovo obožavanje drže u tajnosti od svoje sabraće vernika, tako da bi ono moglo biti nazvano „religijom drevne misterije.“

Zapamtite da se masoni povezuju s „religijom drevne misterije“, što znači da sebe dovode u vezu sa drevnim obožavanjem Lucifera. Ne sumnjajte u sledeće: „Svetlost“ koju onaj ko pristupa masonima (inicijant) traži dolazi od Lucifera, jer je on „Svetlonosac!“ U stvari, kada se kaže „ne sumnja u to!“, govori se o njemu. Kao što ćemo kasnije videti, inicijantu se govori da „Svetlost“ predstavlja „Dobro.“ Jer, „Majstor“ mason već veruje da „Svetlost“ predstavlja „Dobro.“ On zna da „istinsko poznavanje Božanstva“ otkriva da je Lucifer Bog!

Da bismo čitaoca uverili u to da Pajk nije jedini mason koji zna da je Lucifer nosilac Svetlosti, dopustite mi da vam izložim navod iz Holove knjige *Izgubljeni ključevi slobodne masonerije*. Ovaj citat masona 33. stepena predstavlja još jedan je izvor predočenog verovanja:

„Kada mason uči da je ključ ratnika odgovarajuća primena na pokretača žive moći, naučio je tajnu svog Zanata. (Izgleda da je ključ razumevanja masona krije u spoznaji „tajne zanata“, tj. Saznanju da mason ima „ratnika“ na svojoj strani). Uzavrela energija Lucifera nalazi se u njegovim rukama i pre nego što uzmogne da kroči tamo ili ovamo, mora da dokaže svoju sposobnost da pravilno primenjuje tu energiju. (Dakle, Lucifer je „ratnik“ koga mason mora da nauči da kontroliše pre nego što se pokrene napred kroz stepene u masonske loži).“¹⁵⁶

Postoji još jedan način da mason sazna da je Lucifer bog njihove svetske organizacije, a to je proučavanjem simbola Istočne zvezde, pomoćne grupe, jedine masonske lože prevashodno za žene. Ovoj grupi mogu da pristupaju supruge, kćerke, sestre, majke i udovice masona trećeg stepena. Međutim, muškarac Majstor mason, znači, mason Trećeg stepena (ili višeg) mora predsedavati svim ovim sastancima kada se stepeni prenose na njihove inicijate.

Simbol Istočne zvezde je zvezda sa jednim krakom nadole i dva kraka nagore, što znači da je obrnuta od tradicionalne petokrake.

Zvezda na američkoj zastavi je tradicionalna, sa dva kraka nadole. Međutim, ako je zaokrenete tako da stoji na jednom kraku, dobije se simbol Istočne zvezde.

Simbolično značenje Istočne zvezde bilo je izloženo u knjizi *Istorija Slobodne masonerije i srodnih redova* (History of Freemasonry and Concordant Orders), koju je 1890. godine napisao „odbor izdavača“, a objavila Izdavačka kompanija Bratstva Londona. Članke u njoj napisalo je ukupno osamdesetak masona, od kojih je većina bila iz Amerike.

Navodi se spisak njihovih imena s kratkim opisom njihove masonske biografije. Međutim, njih desetak bilo je iz Kanade i dvojica iz Engleske. Devetorica iz „odbora izdavača“ i sedamnaestorica iz grupe „drugih saradnika“ bili su masoni 33. stepena. Zato se ispravno može zaključiti da ova knjiga sadrži valjanu masonsku misao.

Na ovim stranicama postoje najmanje dve rasprave o zvezdi sa „jednim krakom na dole.“ O zvezdama se kaže sledeće:

„Kada stoji sa jednim krakom nagore (tradicionalan način crtanja zvezde), ova zvezda (petokraka) predstavlja Boga, sve što je *čisto, puno vrlina i Dobro*, ali kada se okrene naopako, onda predstavlja Zlo, potpuno suprotno onome što je *čisto, puno vrlina i Dobro*; predstavlja *Mendisovog jarca*.“¹⁵⁷

Drugi citat uzet je iz poglavlja *Sveti i tajanstveni pentagram* i glasi:

„Ovo je zvezda Magija (Magi se definišu kao: „sveštenička kasta reda iz antičke Medije

¹⁵⁶) The Lost Keys of Freemasonry, str. 48.

¹⁵⁷) History of Freemasonry and Concordant Orders, str. 49.

i Persije. "Mnogi proučavaoci *Biblije* veruju da Magiji, koji su došli da vide tek rodenog Isusa, nisu bili „kraljevi“, već astrolozi koji su verovali u religiju drevne tajne)... a, prema pravcu njenih zraka, ovaj apsolutni simbol predstavlja Dobro ili Zlo, Red ili Haos, ili, pak, prokletog Jarca Ormuzda (AhuroMazdao), svetog Jovana ili prokletog Mendisovog Jarca. (Prema zahtevu masona, prilikom tumačenja citata o ovoj zvezdi, čitalac treba da se prikloni prvom citatu).

To je inicijacija i profanacija (ta reč nije definisana ni u jednom od dva rečnika koja sam koristio. Međutim, reč „profan“ definiše se kao: „onaj koji nije u vezi s religijom“; dakle, to može značiti da je masonerija sekularna, te da postoji sama po sebi, ne priklonivši se odluci da se udruži s religijom)... to je Lucifer ili Večernja zvezda ili Jutarnja... Kada su dva kraka Pentagrama podignuta nagore (znači, kada je jedan krak okrenut nadole) tada predstavlja Satanu, ili jarca Tajni, a kada je jedan krak okrenut nagore (znači, na tradicionalan način), predstavlja Spasitelja, Dobrotu, Vrlinu.”¹⁵⁸

Dakle, zvezda *Istočne zvezde*, prema mišljenju 80 vrhovnih masonskih vođa, „predstavlja Satanu.”

Dokaz ove tvrdnje leži u činjenici da Satanina crkva Antona Lavaja u svojim obredima i literaturi upotrebljava i pentagram s krakom nadole i Mendisovog Jarca, crtež jarca unutar zvezde čiji je krak okrenut nadole.

Ispričaću jednu priču koja bi mogla da ilustruje tačnost svega što sam napisao o ovoj zvezdi.

Jednom sam gostovao na TVprogramu u Tampi (Florida) pod nazivom „Akcija šezdesetih”. Domaćini emisije bili su Herman i Seron Bejli, dvoje hrišćana koji su vodili ovaj dnevni šou koji je emitovan na svim kanalima kablovske TV po čitavoj Americi. Pozvali su me da gostujem u tri uzastopne emisije i da govorim o svojoj drugoj knjizi *Novi svetski poredak*, što sam i učinio.

Oni, kao publiku, svakog dana u studio pozivaju mali broj ljudi i posle druge od tri emisije, dok sam razgovarao s nekoliko ljudi iz publike, prišao mi je jedan čovek i pitao me da li želim masonsku *Bibliju*. Rekao mi je da je hrišćanin i da ju je primio kao hrišćanski poklon od nekoga ko je mislio da bi mu ova ova knjiga koristila. Spomenuo je da je, otvorivši kartonsku kutiju u kojoj je stigla, osetio „zlo prisustvo” oko nje i da ju je vratio u kutiju. Posle nekog vremena, rešio je da ponovo ispita *Bibliju* i opet ju je izvadio iz kutije. Ponovo je osetio isto i odlučio da kutiju zatvori i nikada je više ne pogleda. Kada sam prihvatio ovu najvelikodušniju ponudu, uručio mi je *Bibliju*, još uvek u kartonskom pakovanju.

Otvorio sam kutiju i izvadio knjigu. Primetio sam da je to verzija *Biblije* kralja Džejmsa. Međutim, prvih nekoliko stranica pokazalo je da je to masonska *Biblija*, jer su te stranice imale masonske simbole i na njima štampani tekst. Moram priznati da nisam osetio „zlo prisustvo” tokom rukovanja *Biblijom*, tako da sam nastavio da je proučavam ne bih li otkrio uzrok takvih njegovih osećanja. Onda sam primetio da *Biblija* ima još 70 dodatnih stranica na kojima se objašnjavaju izvesne informacije vezane za *Bibliju*, kao i to da masoni veruju u podršku svojoj religiji.

Na koricama *Biblije* postoje dve zanimljive stvari: jedna je prilično dobro naslikana slika mladića, očigledno dvanaestogodišnjeg Isusa, kako se susreće s grupom staraca. Ova slika verovatno ilustruje priču iz Jevanđelja po Luki, drugo poglavlje, stihovi 4548, kada je Isus tri dana otišao od svojih roditelja, da bi ga kasnije našli „među mudracima” u hramu, gde su bili „oduševljeni njegovom bistrinom i odgovorima.” Druga stvar je zvezda s krakom nadole, raspona oko 5 cm. U vezi sa slikom ili zvezdom u ovoj knjizi ne postoji nikakvo objašnjenje masona. Međutim, čim sam u donjem desnom uglu *Biblije* ugledao Istočnu zvezdu, bilo mi je jasno zašto je onaj gospodin osetio „zlo prisustvo” kada je knjigu izvadio iz kutije. To je zato što su masoni na korice knjige postavili zvezdu koja „predstavlja Satanu.”

¹⁵⁸) Ibid. str. 101.

Tamo se nalazi da bi je svi videli, ali ne i da bi je razumeli.

Upravo ove dve knjige imao sam uza se u onoj emisiji u kojoj nijedan mason nije želeo da je vidi. Pomoglo bi kada bih nakratko zastao sa ovim pregledom knjige *Moralna načela i dogma* da bih dao kratko objašnjenje o Luciferu, u *Bibliji* poznatog kao đavo.

Onaj koji proučava *Bibliju* zna da „Lucifer” nije „Dobro”, nego Zlo. On zna, kao i čitalac, na osnovu definicije iz rečnika, da je „Lucifer” drugo ime za Satana, đavola.

Biblija otkriva da je Satana nekad bio anđeo koji je pao. Prorok Ezekijel napisao je ovo u 28. poglavlju, u stihovima 1415:

„Ti si Bogom određen sjajni anđeo koji štiti, i tako sam te postavio; bio si na božijoj svetoj gori...; Od dana kada si stvoren, bio si savršen u svojim putevima, sve dok u tebi nije nađen greh.”

Dakle, ovde saznajemo da je Satana stvoreno biće, koje je od Boga bilo postavljeno kao „sjajni anđeo zaštitnik” Neki veruju da ovo znači da je Lucifer štitio sam Božji presto. Međutim, Lucifer je posrnuo. *Biblija* nastavlja stihovima 1617:

„učinio si greh: zato ću te oterati kao profanog izroda (profan nije povezan s religijom ili verskim stvarima) s planine Božije ... Pokvario si svoju mudrost zbog svoga sjaja ...”

Prorok Isaija, koji je pisao oko 740. god. p.n.e., uključio je neke dodatne činjenice o tome zašto je Lucifer posrnuo. U 14. poglavlju o Isaiji ova priča se nastavlja u sledećim stihovima:

12: „Kako si pao s nebesa, o Lucifere, sine jutra! Kako si oboren na tlo i tako oslabio narode!

13: Jer si rekao u svom srcu, popeću se na nebesa, postaviću svoj presto iznad božijih zvezda; zaseću na breg gomile, na stranama *Severa*” (istakao Eperson);

14: Uzleteću iznad oblaka, biću kao Najviši.”

Tako je Lucifer pokušao da na nebesima zameni Boga. Evo zbog čega se vodila ova „bitka”: Lucifer je želeo da zameni biblijskog Boga na prestolu Svemira, a to mu je još uvek cilj i na Zemlji. Ovde je uputno dodati još jedan delić zagonetke. Isaija je pisao da se Božiji „presto” nalazi na „najudaljenijim krajevima *Severa*”. Čini se da bi bilo ispravno zaključiti da *Biblija* uči da je to mesto sa koga je Bog

vladao Svemirom. Masoni, međutim, uče da je ovo „mesto tame.” Albert Pajk o tome piše:

„Za sve masone Sever je oduvek bio mesto tame i Velike Svetlosti Lože, nijedno od ovih mesta nije na Severu.”¹⁵⁹

Reč „oduvek” definiše se kao: „protezanje izvan domašaja pamćenja, beleške ili tradicije, neodređeno drevno.” Znači, masoni kažu da je Sever oduvek „mesto tame.” Dakle, u masonskim ložama i hramovima čitavog sveta „slučajno” se ne mogu pronaći mesta okrenuta Severu. Očigledno je da oni znaju zašto u svojim obredima nikad nisu okrenuti Severu. Proučavaoci masonerije sada mogu razumeti šta oni podrazumevaju pod simbolom tame. Jednostavno, zato što veruju da je „tama” simbol skrivanja biblijskog Boga, da bi se to razumelo, potrebno je malo detaljnije proučiti Đavola:

„A onda je izbio rat na nebesima. Mihailo i njegovi anđeli borili su se protiv zmaja; (kasnije se ispostavlja da je to Satana, đavo), a zmaj se borio sa svojim anđelima, ali nije nadvladao, niti je ikada sebi mogao naći mesto na nebesima; veliki zmaj, ta stara zmija zvana Đavo, i Satana ... a s njim i njegovi anđeli bili su isterani.”

Tada je Bog propisao kaznu za Đavolov čin pobune, o čemu govori Ezekijel, 28. poglavlje, stih 17:

„Oteraću te na Zemlju, postaviću te pred kraljeve da te drže na oku.”

Kada je on pao, doveo je i trećinu svojih anđela. Sledeći citat je iz Otkrovenja, 12. poglavlje, stih 4.:

¹⁵⁹) *Morals and Dogma*, str. 592.

„A njegov rep povuče trećinu nebeskih zvezda, i posla ih na zemlju ... ”

Dakle, Lucifer je sa nebesa pao na Zemlju sa jednom trećinom anđela, što će kasnije za nas biti značajno. (Ali, sada mi dopustite dakažem da bi „trećina” bilo čega iznosila nešto više od 33%. Ovo bi, ponajpre, bio razlog što je broj 33 masonski simbol).

Satana je došao na Zemlju i tamo je nastavio svoj posao. U Rajskom vrtu pojavio se pred Evom, prvom ženom. Božija bašta je imala najmanje jednu zabranu za Adama i Evu. To je opisano u Knjizi Postanja, 2. poglavlje, stihovi 1617:

„A Gospod Bog zapovedi čoveku, govoreći: 'Od svakog drveta u bašti možeš jesti voće slobodno, ali sa Drveta znanja o Dobru i Zlu, ne smeš da jedeš ništa'...”

Ovde treba da se podsetimo da masoni kažu da: „istinska upotreba znanja jeste razlikovanje Dobra i Zla.”

Satana je zloupotrebio ovo učenje i pokušao da ubedi Evu da prekrši Božiji zakon. *Biblija* nastavlja u Poglavlju 3 Knjige Postanja, stihovi 45:

„A zmija reče ženi: sigurno nećeš umreti, jer Bog zna da danju jedeš, pa će tvoje oči biti otvorene i poznajući Dobro i Zlo bićeš kao bogovi.”

Eva je poslušala, prekršila Božiju zabranu i okusila „poznavanje Dobra i Zla.” Znači da je odlučila da ona, a kasnije i Adam, budu „poput bogova”, sami se opredeljujući o tome šta je ispravno, a šta pogrešno. Pala je zbog laži da ljudi i žene treba sami za sebe da odlučuju o tim stvarima, te da ne treba da slušaju moralna učenja Boga. Prvi muškarac i žena odlučili su da sami stvore vlastiti moral. Kako je ranije spomenuto, danas se ovo zove „situaciona etika”, koja uči da svaki čovek, u svakoj situaciji, donosi vlastite odluke o tome šta je ispravno, a šta nije. Sve ovo biće važno imati na umu prilikom čitanja narednih poglavlja. Dakle, moguće je sažeti ono o čemu nas *Biblija* uči:

1. Bog je stvorio Lucifera.

2. Lucifer je želeo da čovek zameni Boga u sledu stvari; drugim rečima, želeo je da ljudski rod „bude kao bogovi”, učeći ih da im nisu potrebne Božije apsolutne istine da bi živeli svoj život. Znao je da je Bog otac celog morala i kada bi mogao da ubedi Adama i Evu da treba sami da odlučuju o takvim stvarima, uspeo bi u svom naumu da zameni Boga.

3. Stavio je Evu na iskušenje i ona je podlegla. Kasnije je ubedila i Adama i od tada izvesni ljudi, uključujući i nekoliko masonskih pisaca unutar masonerije, ubeduju svet da svi ljudi treba sami za sebe da odlučuju šta je pravo a šta pogrešno, i da treba da odbace moralne pouke biblijskog Boga.

Sve je ovo važno, iz razloga koje ćemo kasnije izneti, jer i masoni veruju ovim stihovima iz *Biblije*.

TRINAESTO POGLAVLJE

Svetlost i tama

Albert Pajk je upravo ustvrdio da „Svetlost” za kojom masoni tragaju, dolazi od „Lucifera, lučonoše.” Zatim, on nastavlja da tumači kako ova „Svetlost” predstavlja „dobro”:

„Vidiš, brate moj, šta je značenje masonske „Svetlosti”. Vidiš zašto je istok Lože ... mesto Svetlosti. Svetlost, postavljena nasuprot tami, predstavlja Dobro naspram Zla, a to je Svetlost koja predstavlja istinsko znanje o Božanstvu, Večno Dobro koje svi masoni sveta traže. (Verujem da bi se hrišćani saglasili sa ovim da ljudi tragaju za „istinskim znanjem” o Bogu, ali da ova „Svetlost” dolazi iz *Biblije*, a ne iz masonske lože. U stvari, u Jevanđelju po Jovanu, poglavlje 8, stih 12, *Biblija* nas uči da je Isus, onaj koji je otkriven u svetim spisima, kada je rekao: „ Ja sam svetlost sveta...” tvrdio da je on izvor svetlosti.”

Dakle, u svetu postoje dvojica koji tvrde da su svetlonosci: Satana i Isus. Još uvek se

masonerija čvrsto drži toga da je „Svetlost koja sija iz velike daljine Svetlost onog dana kada će Zlo, prevaziđeno i savladano, zauvek nestati, a Život i Svetlost postati jedini zakon Svemira i njegov večni Sklad." (Ovde je važno napomenuti da Pajk aludira na dan kada će „Svetlost" pobediti „Zlo", misleći na dan kada će Lucifer u Svemiru zameniti Boga. Ovo će kasnije biti dokazano navodima iz Pajkovog dela, ali i dela drugih masonskih pisaca).¹⁶⁰

Pajk je izjednačio „Svetlost" sa „Dobrim", a „Tamu" sa „Zlom", te nastavlja:

„... tako su reči „Svetlost" i „Dobro", kao i reči „Tama" i „Zlo" postale sinonimi."¹⁶¹

Da bismo odagnali dalje sumnje da je Pajk verovao da je Lucifer dobar, a da je biblijski Bog zao, navodimo sledeći citat:

„Da bi sprečili Svetlost da odjednom pobegne, demoni su Adamu zabranili da jede voće „znanja o Dobru i Zlu", čime bi stekao znanjao Carstvu Svetlosti i o Tami. Pokorio se; jedan anđeo Svetlosti naveo ga je da se promeni..."¹⁶²

Prema navedenim rečima iz *Biblije*, „demoni" koji su zabranili Adamu da jede voće sa Drveta saznanja bili su Sveto Trojstvo: Otac, Sin i Sveti duh, a „anđeo Svetlosti", koji je' Adama nagovorio da to prekrši je bio Lucifer, zvani Satana, Đavo. Pajk sve izvrće. (Ili, moglo bi se reći da masoni tvrde da sve pravilno tumače, a da *Biblija* sve izvrće). Misao da hrišćani, kada tvrde da Đavo predstavlja „zlo", sve tumače naopako može se pratiti i iz izvora drugačijih od Pajkovog. Sledeći citat preuzet je iz knjige Ilajfasa Livija (Eliphas Levi) *Istorija magije* (The History of Magic). U predgovoru knjige pisac objašnjava da je Artur Edvard Vejt Livija opisao kao: „... jednog od nesumnjivo najuglednijih Kontinentalnih predstavnika okultne nauke XIX veka, a njegovo delo je, u pogledu ocene savremenih škola višeg nivoa magije, veoma važno."¹⁶³

Dakle, možemo se oslanjati na misli još jednog autora na tom polju i, kada Livi piše, svet može da zna da su to reči jednog stručnjaka. Evo šta je napisao o Luciferu u svojoj knjizi *Tajne magije* (sažeti rukopisi Ilajfasa Livija):

„XXXVIII: Šta je apsurdnije i uvredljivije nego đavolu dati ime Lucifer, dakle, otelotvoreno zlo. Intelektualni Lucifer je duh inteligencije i ljubavi; to je svetac (definisano kao: „zagovornik; pozvan da pomaže i daje podršku), Sveti duh, dok je telesni Lucifer značajan činilac univerzalnog magnetizma."¹⁶⁴

Ovde čitalac može da se uveri da Albert Pajk isto tako veruje Livijevim spisima. Sledeći citat takođe je uzet iz Vejtove knjige: „... Ilajfas Livi, kome Albert Pajk duguje više nego što nam priznaje."¹⁶⁵

Ova Vejtova misao slična je jednoj drugoj potvrdi uzajamnog Pajkovog i Livijevog divljenja. Ona dolazi iz *Enciklopedije* Henrija Vilsona Kojla:

„Književno ime Luja Alfonsa Konstansa, francuskog okultiste, (definisano kao: „neko ko veruje u okultne sile i moći") rođen 1810, umro 1875. (Pajk je živio od 1809. do 1891). Bio je plodan, ali ne baš pouzdan pisac o magizmu (definisano kao: „verovanje u sveštenučku kastu u antičkoj Mediji i Persiji, koja je verovatno imala okultne moći") i okultizmu, posebno kada se odnose na slobodnu masoneriju... Videćemo da se Livijev najplodniji period takoreći slučajno poklapa sa onim kada je Pajk, počevši od 1857, prepisivao rituale Škotskog obreda, a takođe kada je pisao knjigu *Moralna načela i dogma*, koju je završio 1871. Pajk... je imao

¹⁶⁰) *Morals and Dogma*, str. 287.

¹⁶¹) *Ibid.* str. 660.

¹⁶²) *Ibid.* str. 567.

¹⁶³) Iz uvodne reči o Livijevoj knjizi pod naslovom *The History of Magic* u katalogu Rodžera Kesindžera.

¹⁶⁴) Eliphas Levi, *The Mysteries of Magic* (Kila, Montana: reprinted by Kessinger Publishing Co., nepoznata godina, str. 5.

¹⁶⁵) Arthur Edward Waite; *Some Deeper Aspects of Masonic Symbolism* (Kila, Montana: reprinted by Kessinger Publishing) Co., nepoznata godina, str. 5.

pomoć brojnih izvora, ali' kažu da se najviše oslanjao na Livijeva dela. ...Pajk nikada, od početka do kraja, nije imao nijednu drugu ideju osim da je slobodna masonerija direktan sledbenik drevnih paganskih misterija."¹⁶⁶

Albert Pajk je učio pod uticajem Livija i svoje lekcije je dobro savladao. Međutim, razlog što je odabrao da se poveže s „plodnim, ali ne baš pouzdanim piscem o magizmu i okultizmu" nije objasnio nijedan od ovih pisaca, ali znamo da on jeste.

Ostali masonski pisci takođe su poznavali Livijeva dela. Mekenzi je napisao da je Livi: „... eminentan autor dela o filozofskoj magiji..." Izdavač ove knjige (podrazumevajući sebe, Mekenzija) lično ga je poznao. ..."¹⁶⁷

Još reči hvale za Livija, prijatelja nekoliko vodećih masona, dolazi od Dorin Valijente (Doreen Valiente), poluprofesionalne vračare koja je u svojoj knjizi *Abeceda magije* (An ABC of Witchcraft Past & Present) napisala o njemu sledeće: „, Ilajfas Livi, još jedan veliki mag XIX veka..."¹⁶⁸ i nastavlja:

„Ugledni francuski okultista XIX veka, Ilajfas Livi, objavio je da je Bafomet templara (v. stranicu sa crtežom tog boga) isti bog Sabata Vračeva... Ovo objašnjenje može zvučati donekle neverovatno; ali Ilajfas Livi imao je dodira s tajnim okultnim bratstvima (tačno je da je imao kontakt sa izvesnim važnim članovima najmanje jednog od „tajnih okultnih bratstava" poznatih kao masoni i, očigledno, mnogih drugih tajnih društava) koja čuvaju tradicionalno znanje..."¹⁶⁹

Dakle, postoji veza između Alberta Pajka, masona, templara i magije: verovanje u Bafometa, mada nema opšte saglasnosti među masonima da je Bafomet bog templara.

Na primer, ovaj citat iz Mekijeve *Enciklopedije* govori da je bog po imenu Bafomet izmišljen:

„Bafomet: imaginarni idol, ili radije simbol, zbog kojeg su vitezovi templari bili optuživani za svoja mistične ritualrights (verovatno je ovo Mekijev način pisanja reči *ritualrite*)."¹⁷⁰

Dakle, pitanje ostaje bez odgovora, jer templari nisu živi da bi pobili optužbe, a sadašnji masonski pisci tvrde da oni ne obožavaju ovog boga. Međutim, Livi je zaista u svoju knjigu *Transcendentalna magija* (Transcedental Magic) uvrstio crtež Bafometa, koji prikazuje biće čije obličje istovremeno podseća i na čoveka i na jarca. On ima ljudsko telo i ruke, a glavu jarca i jareće noge s papcima. Životinja ima dva roga i verovatno je dvopolna (ima ženske dojke). Prikazan je kako sedi na vrhu globusa, a ima i krila. Isti ovakav crtež nalazi se i na omotu knjige vračare Dorin Valijente. Dakle, „bog", poznat kao Mendisov Jarac, bio je poznat i vračari i Ilajfasu Liviju, prijatelju nekoliko važnih masona, među kojima je bio i Pajk. Vratimo se predmetu rasprave. Čitalac sada zna da masoni, kao i ostali pisci koji su se bavili okultnom naukom veruju da hrišćani sve izvrću naopako. Za njih je Lucifer „dobri bog", a biblijski Bog je „zao."

Ovde je važno napomenuti da Lucifer nije bog i da nikada to ne može ni biti, jer postoji samo jedan Bog. U 45. poglavlju o Isaiji, stih 22, *Biblija* uči: „... jer ja sam Bog, i nema nijednoga osim mene."

Verovanje da je Lucifer „dobri Bog" ne bi trebalo da bude šokantno onima koji su pročitali Pajkovu knjigu *Moralna načela i dogma*. Čitaocu se preporučuje da se vrati na prethodno navedeni citat iz Pajkove knjige:

¹⁶⁶) Coil's Encyclopedia, str. 374.

¹⁶⁷) The Royal Masonic Cyclopaedia, str. 450.

¹⁶⁸) Doreen Valiente; An ABC of Witchcraft Past & Present (New York: Sent Martin's Press, 1973). str. 19.

¹⁶⁹) Ibid. str. 33.

¹⁷⁰) Mackey's Encyclopedia, str. 97.

„Ono što je Superiorno je ono što je Inferiorno, i što je Ispod je ono što je Iznad...”¹⁷¹

Masonerija javno propoveda da oni masoni koji veruju da je Isus Hrist sin Boga mogu to slobodno da čine u svom hramu. Oni javnosti ne objašnjavaju da oni Isusa smatraju „tamom”. Drugim rečima, čitaocu se sugerise da izvrne misao. Čitalac knjige *Moralna načela i dogma* to može da spozna i sve što treba da učini jeste da pročita ovu knjigu i citate poput sledećeg:

„... Hrist, propovedajući religiju ljubavi, ... religiju ljubavi za koju se vidi da je ... religija mržnje i, nemerljivo više, religija netrpeljivosti...”¹⁷²

Dakle, Pajk veruje da hrišćani propovedaju „ljubav”, ali ispoljavaju „mržnju.” Propovedaju „toleranciju”, a ispoljavaju „netrpeljivost.” Prema Pajku, oni su stvarno „sila tame.”

Zapamtite, Albert Pajk je to sam rekao. U mojim knjigama *Nevidljiva ruka* i *Novi svetski poredak* čitalac može analizirati i citate ostalih masona „stručnjaka” koji doka

zuju da i oni Hrista smatraju neprijateljem. Jer ono u šta masoni veruju prevazilazi sve do sada viđeno.

Sada je taj šifrovani jezik provaljen. Kada masoni kažu da obožavaju nekog Boga, oni to i čine!

Obožavaju svog boga Lucifera! To sada zasigurno znamo jer su to naveli u svojoj literaturi. Tvrde da je ta tajna izložena šifrovanim jezikom koji je provaljen tako da svi mogu da razumeju!

ČETRNAESTO POGLAVLJE

Svetlost će nadvladati tamu

Čitalac će se setiti da je Pajk tvrdio da je masonerija:

„marš i borba na putu ka Svetlosti.”¹⁷³

Menli P. Hol je izneo svoje shvatanje ove borbe na sledeći način:

„Misterije su bile institucije oslobođenja, kojima su se suprotstavljale grupe koje su težile da ljude drže u lancima neznanja. Bitka se, dakle, vodila između religije kao vremenskog autoriteta i vere u Misteriju Unutrašnjeg „Putu Svetlosti.”¹⁷⁴

Dakle, i Hol i Pajk veruju da se sile „Svetlosti” „bore” sa silama „Tame.” Hol ide korak dalje svojom izjavom da se bitka odigravala između „religije” i „vere u Misteriju Unutrašnjeg Puta prema Svetlosti.” Pajk je siguran u to koja će strana dobiti tu bitku. On u *Moralnim načelima i dogmi* piše:

„... Svetlost će konačno nadvladati Tamu ...”¹⁷⁵

Sada čitalac može da vidi koliko je važno što Pajk prepoznaje biblijskog Boga kao „silu tame.” Upravo ovde on priznaje da će religiozni pogled masona, tragalaca za „Svetlošću”, i njihov bog „Svetlonosac”, „konačno nadvladati” Boga za koga tvrde da je „Tama”, biblijskog Boga.

On u svojoj knjizi nekoliko puta ponavlja ovu misao:

¹⁷¹) *Morals and Dogma*, str. 324.

¹⁷²) *Ibid*, str. 294.

¹⁷³) *Ibid*. str. 32.

¹⁷⁴) *Americas Assignment with Destiny*, str. 32.

¹⁷⁵) *Morals and Dogma*, str. 275.

„... Istok lože ... jeste mesto Svetlosti... koju masoni svakog starosnog doba traže... tu Svetlost... onog dana kada će Zlo, prevaziđeno i nadvladano, nestati i zauvek iščeznuti...."¹⁷⁶

Kenet Mekenzi svojim čitaocima pripoveda o jednoj, tajnoj strani bitke. On piše:

„... dok se naučni i društveni ciljevi mogu bezbedno postizati na dnevnom svetlu, još uvek je potrebno manje otvorenim sredstvima boriti se protiv uticaja tame i noći."¹⁷⁷

A Pajk kaže da nije daleko dan kada će Lucifer „manje otvorenim sredstvima" nadvladati biblijskog Boga. Ovo je napisao u knjizi *Moralna načela i dogma*, godine 1871:

„...gledamo na sva zla sveta i vidimo da do izlaska Sunca ostaje samo jedan čas, i da Svetlost dolazi..." (Pajk piše da će uskoro doći dan njihove pobjede. Još jednom ističemo da je ovo napisano 1871. godine, a Dan ove „pobjede" poznat je i otkriću ga kasnije).¹⁷⁸

Dakle, Lucifer će poraziti Boga u bliskoj budućnosti. Ovo znamo, jer nam je Albert Pajk, svojim rečima, to već kazao u knjizi *Moralna načela i dogma*. Međutim, ostali ljudi ovo ne treba da znaju, jer njegova knjiga nije namenjena javnosti.

Njegova sabraća masoni „namerno se dovode u zabludu lažnim interpretacijama", tako da neće saznati istinu, pa je stoga jednom nemasonu zapalo u deo da javnosti otkrije tu istinu.

PETNAESTO POGLAVLJE

Vera i razum

Sledeće što treba ispitati jeste Pajkova tvrdnja da njihov bog predstavlja ljudsku sposobnost da „rezonuje" i razlikuje ispravno od pogrešnog, misleći pritom na sposobnost angažovanja uma svakog čoveka, i to bez ikakvih prepreka sa bilo čije strane, uključujući i biblijskog Boga. Evo šta kaže:

„Masonerija ne propagira nikakvo ubeđenje osim svog najprostijeg i sublimisanog; onu univerzalnu religiju koju propovedaju Priroda i Razum."¹⁷⁹

Zatim nastavlja:

„Bog... može postojati samo u milosti Vrhovnog i neizbežnog Razuma. Taj Razum je, onda, Apsolutna Istina, jer u Njega moramo verovati... (isticanje velikim slovima preuzeto je iz originala)."¹⁸⁰

Ovde Pajk tvrdi da masoni ne obožavaju boga, nego „Razum", upotrebu uma i logike. Poznato je da biti mason znači morati verovati u vrhovno božanstvo. On sada tvrdi da masonski bog nije biblijski Bog, niti bilo koji drugi bog u koga oni veruju. On prepoznaje to vrhovno božanstvo kao

„Razum", upotrebu ljudskog uma. Čitalac će se prisetiti da je Lucifer ohrabrivao Adama i Evu da sami upotrebe svoj razum i samostalno odluče šta je ispravno, a šta pogrešno. Đavo je „rezonovao" da čoveku Bog nije potreban i tome je učio Adama i Evu.

Pajk zatim tvrdi da „Vera", definisana u rečniku kao: „bezrezervno uverenje koje ne zahteva dokaz ili istinu," stoji nasuprot „Razumu." Smisao ove tvrdnje je da se „Vera" ne može dokazivati umom. Oni veruju da je ljudska sposobnost da „rezonuje" superiorna nad „Verom," jer „Vera" u boga ne zahteva dokaz njegovog postojanja.

Da bi potkrepio ovaj stav, napisao je sledeći komentar:

„Vera i Razum su... suprotstavljeni i jedno drugom su neprijatelji"¹⁸¹

¹⁷⁶) Ibid. str. 287.

¹⁷⁷) The Royal Masonic Encyclopaedia, str. 659.

¹⁷⁸) Morals and Dogma, str. 715.

¹⁷⁹) Ibid. str. 718.

¹⁸⁰) Ibid. str. 737-738.

¹⁸¹) Morals and Dogma, str. 296.

Njegova religija propoveda da „Vera“ predstavlja „tamu“, a da je „Razum“, „Svetlost.“ Dakle, Pajk zapravo kaže da „Vera“ u Boga predstavlja nešto što um, zvan „Razumom“, ne može da razume. Znači, čovek, angažovanjem svojih umnih sposobnosti ne može utvrditi da Bog postoji.¹⁸²

Drugim rečima, vera u Boga može biti apsolutna kao i čovekova sposobnost rezonovanja. „Vera“ i „Razum“ nisu „protivnici“, kao što tvrdi Pajk oni su „saveznici“, jer čovek svojim razumom može doći do zaključaka o postojanju Boga!

Vera u Boga ne treba više da bude vera: ona je ekvivalent izvesnosti, jer čovek može da je dokaže koristeći um, logiku i nauku. Pajk je grešio; „Vera“ i „Razum“ nisu „protivnici“, već saveznici. Čovek razumom može saznati da Bog postoji! Vera u Boga ne mora više da bude „vera“, može da bude rezultat čovekove sposobnosti da rezonuje!

Pajk je ponovio ovu misao i napisao:

„... suprotnostima, ... poput Razuma i Vere.“¹⁸³ Pajk tvrdi da je čovekovo verovanje u Boga stvar „vere“, jer se Bog nije otkrio kroz čovekovu sposobnost da „rezonuje.“ Stoga, čovek ne može sa sigurnošću znati da On postoji, tako da je verovanje čovečanstva u Boga stvar „vere.“ Dakle, prema ovom razmišljanju, čovek ne može upotrebiti „Razum“ da bi saznao da Bog postoji. Pajk kaže da „vera“ u Boga nije „Razum.“ Drugim rečima, veruje da čovek upotrebom svoga uma, tj. razuma, može saznati da Bog ne postoji. Ova Pajkova tvrdnja jednostavno nije tačna. „Razum“ mora zaključiti da Bog Stvoritelj postoji!

U stvari, on je opet je pisao o pobedi Lucifera, osloboditelju čovekovog „Razuma“ od „Vere“ i od onih koji veruju; u Boga; napisao je:

„Ljudski razum (koji je Lucifer oslobodio) uskače na tron Boga i maše svojom bakljom nad ruševinama Svemira.“¹⁸⁴

Ovde Pajk još jednom tvrdi da veruje da će ljudski razum, njihov bog, bezuslovno uspeti da ukloni biblijskog

Boga sa njegovog trona, koji mu po pravu pripada u Svemiru. Takođe, kaže da je biblijski Bog u Svemiru stvorio zbrku (on to naziva „ruševinama Svemira“) i da će ljudski um, oslobođen od strane Lucifera, ponovo do savršenstva Svemir dovesti u red, koji ljudskom rodu poznat još iz Rajskog vrta.

Albert Meki u svojoj *Enciklopediji* ovu činjenicu potvrđuje, i piše:

„*Ordo ab Chao. Red izvan Haosa. Moto 33. stepena...*“¹⁸⁵

Ovo znači da masoni 33. stepena veruju da će izdvojiti „Red“ iz „Haosa“, „ruševina“ koji je stvorio biblijski Bog. Citat u Mekijevoj *Enciklopediji* glasi:

„... i ima istu aluziju kao *lux e tenebris* koju vidi (ovo znači da čitalac ovu aluziju treba da traži svuda po njegovoj *Enciklopediji*).“¹⁸⁶

Evo Mekijevog objašnjenja o tome šta drugi izraz znači:

„*Lux e tenebris, Svetlost izvan Tame.*“

Moto koji se veoma široko koristi u zaglavlju masonskih dokumenata kao isticanje cilja masonerije i onoga što pravi mason lično pretpostavlja da je usvojio. Ima skriveno značenje.“¹⁸⁷

¹⁸²) Napisao sam jedan pamflet, nastao angažovanjem svog uma, da bih dokazao postojanje Vrhovnog bića Boga. Taj pamflet nosi naslov *Bog postoji! Druga opcija ne postoji.*

¹⁸³) Ibid. str. 305.

¹⁸⁴) Ibid. str. 810.

¹⁸⁵) Mackeys Encyclopaedia, str. 537.

¹⁸⁶) Ibid. Volume 2, str. 537.

¹⁸⁷) Ibid. Volume 1, str. 455.

Meki dalje još malo govori o tom „skrivenom značenju“:

„Zato *lux* za masone predstavlja istinu, a *tenebrae* ili tama, jeste simbol inicijacije, *Lux e tenebris* je masonska istina koja proizlazi iz inicijacije.“¹⁸⁸

Međutim, voleo bih da verujem da je „skriveno“ značenje jeste to da će „Svetlost“, koja dolazi od Lucifera, prevladati „tamu“, tj. Boga. „Red“ Lucifera smeniće „tamu“ Boga.

U stvari, Pajk tvrdi da je Satana, Davo, tj. Lucifer, stigao na Zemlju da donese Dobro ljudskom rodu. Došao je da ga oslobodi od tiranije Boga, za koga veruju da neće dopustiti čoveku da izražava svoju slobodnu volju, Boga koji zabranjuje čovekovu slobodu zadajući mu niz moralnih apsolutnosti. Pajk piše:

„...Satana... nije osoba, već sila, stvorena zbog Dobra, ali koja može da služi kao Zlo. To je instrument Slobode ili Slobodne Volje (misleći na čovekov slobodan izbor bez moralnih sputavanja koje mu je Bog nametnuo).“¹⁸⁹

Biblija oslikava Satanu kao silu Zla, ali ovde mason uči da je on „sila stvorena zbog Dobra.“ Satana je „instrument Slobodne Volje,“ što znači da Satana želi da čovek izražava svoju slobodnu volju, odlučujući sam za sebe šta je ispravno, a šta pogrešno. Da bi čitalac video da Pajk upravo misli na to, ponovio je tu misao:

„... sloboda čoveka leži u njegovom razumu.“¹⁹⁰

Dakle, čovek nije potpuno Slobodan jer Bog sputava čovekovu slobodu da misli i rezonuje, nametnuvši mu „moralne apsolutnosti.“ Prema Pajku, čovek nije potpuno Slobodan ako mora da se pokorava Božijim zapovestima. Ovako razmišlja masonska organizacija.

Vidimo da je ovo saglasno sa drugim Pajkovim mislima navedenim u knjizi *Moralna načela i dogma*.

Dakle, Pajk očekuje dan kada će Lucifer osloboditi čoveka od nametnute tiranije Boga, a od čitaoca traži da u to „nesumnja!“

Na kraju ovog odeljka, sve što je Pajk naveo u svojoj knjizi sažeto je u završnom razmatranju:

„Uočiti cilj, kraj, rezultate velikih spekulacija i logičkih rasprava (definisano kao: „nadmetanje ili sukobljavanje rečima; diskusija o nečemu“) o drevnosti; bezuslovno uništenje zla, i od strane Osloboditelja, Mesije, Hristosa, otelotvorene Reči, Razuma ili Moći Božanstva ponovno dovođenje Čoveka na njegov prvobitan posed (misli se na povratak u Rajski vrt u kojem čovek može da živi bez biblijskog Boga i njegovih moralnih propovedi)“¹⁹¹

Neka ta beleška pokaže da Pajk, kada piše o povratku „Hristosa“, ne misli na biblijsko verovanje u povratak Isusa Hrista. On govori o pojavljivanju nekoga drugog ko bi čoveka oslobodio time što bi oslobodio njegovu moć da „rezonuje“. Pajk govori o Čoveku Bogu koji će povesti svet protiv „tiranije Boga“, o onome ko će objaviti da je upravo taj koji će ljudima dozvoliti da sami odlučuju šta je ispravno, a šta pogrešno. Oni koji veruju da je takav čovek potreban tvrde da se on sada nalazi na Zemlji (zapamtite da sam ovu knjigu napisao septembra 1997) i da se zove Gospodar Mejtreja. Pajk veruje da se približava dan kada će on svim ljudima na Planeti objaviti svoje prisustvo!

Ovo možete pročitati u njegovoj knjizi! Ako želite da saznate nešto više o čoveku zvanom Gospodar Mejtreja i tome kakvu će budućnost on doneti, preporučujem Vam svoju knjigu *Novi svetski poredak*, kao i video materijal pod istim nazivom. U njima se govori o ovoj osobi, a saznaćete i to da postoje milioni ljudi koji veruju da su Pajkove tvrdnje o postojanju nekakvog „Hristosa“ istinite, da je on sada boravi na Zemlji, čekajući na svoj „Dan

¹⁸⁸) Ibid. str. 455.

¹⁸⁹) *Morals and Dogma*, str. 102.

¹⁹⁰) Ibid. str. 94.

¹⁹¹) Ibid. str. 274.

objavljivanja", dan kada će se posvetiti sebi i svojoj misiji. Masoni, takođe, čekaju na taj dan.¹⁹²

Dakle, masoni očekuju nekoga da ih povede u svet u kojem „rezonovanje" pojedinca neće biti sputano nikakvim zabranama. U ovom svetu čovek će biti slobodan da sam odlučuje o svim stvarima. Ovaj stav potkrepljujem citatom iz Pajkovog dela:

„U ovim stepenima postajete posvećeni uzroku istinske Slobode, ljudima suprotstavljenim gomili i populusu, Slobodnoj Misli, Slobodnom Govoru i Slobodnoj Savesti (oslobođene od Božijeg sputavanja)..."¹⁹³

Prema nazorima masona, čovekova želja jeste da bude oslobođen bilo kakve sputanosti. Religija ne treba da mu daje uputstva u vezi s tim kako treba da vodi „dobar" život. Mora biti Slobodan da izabere svoj lični put delanja, jer mora slobodno da odlučuje o onome što ga ispunjava zadovoljstvom.

Za masona ovo je vizija budućnosti. Pajk govori da je biblijski Bog dao čoveku Slobodan izbor. Zatim je taj isti Bog, propovedajući da izvesne stvari treba ili ne treba da čini, tj. izjavama poput: „Ti ćeš ..." ili „Ti nećeš.....", ukinuo njegov Slobodan izbor.

Da bi bio potpuno Slobodan u donošenju svih svojih odluka, čovek mora da ukloni Boga i njegove moralne apsolute. Tek onda će biti potpuno Slobodan da svoj „Slobodan izbor" i realizuje.

Dodatni dokaz o tome šta Pajk o slobodnom izboru govori nalazimo i u drugim citatima: „Moramo se čvrsto uveriti da ste suvereni nad sobom, da carujete svojim ličnim strastima. (Nijedna vlada niti religija ne mogu vam određivati kako da živite svoj život)."¹⁹⁴

„Masonerija ne pripada Crkvi, ali poštuje sve vere, dokle god one samo propovedaju, afirmišu i dozvoljavaju punu slobodu misli, slobodu savesti i pravo na individualno prosuđivanje."¹⁹⁵

Ova Pajkova ideja je teško prihvatljiva. Ako neki hrišćanin ide u crkvu, koja veruje u *Bibliju* i koja propoveda da je jedna od zapovesti biblijskog Boga, na primer, da ne učini akt silovanja, Pajk će mu, verovatno, reći da tu crkvu napusti, jer „nikakva crkva" nema pravo da vam uskraćuje „vaše pravo na individualno prosuđivanje." To je notorna besmislica!

Jedan hrišćanin koji slobodno odlučuje da li da sledi Hrista i kada da to čini poželeeće da se pokori Njegovim zapovestima ili moralnim propovedima. Međutim Pajk kaže da „nikakva crkva" nema pravo da od svojih članova očekuje da slede pravedan put i nastavlja:

„Kao masoni, mi poričemo pravo bilo kojoj crkvi, verskoj zajednici ili savetu da ljudima propisuje u šta će da veruju ..." (Evo opet čiste besmislice. Kasnije ću objasniti zašto tako mislim).¹⁹⁶

„Kada rulja vlada, čovekom vlada neznanje; kada Crkva vlada, predrasuda upravlja njime, a kada država vlada, njime upravlja strah. Pre nego što se ljudi osposobe za zajednički život u skladu i razumevanju, neznanje mora biti preobraženo u mudrost, predrasuda uprosvetljenu veru, a strah u ljubav."¹⁹⁷

¹⁹²⁾ Dakle, ako želite da vidite najnovije fotografije ovoga čoveka, snimljene tokom poslednjih nekoliko godina, možete ih videti na videosnimku u trajanju od 14 časova pod naslovom *Novi svetski poredak*. Pojednostosti o tome i svi drugi moji materijali nalaze se u katalogu koji se može nabaviti kod izdavača (američkog. prim. prev.).

¹⁹³⁾ Legenda, 32°, str. 7.

¹⁹⁴⁾ Legenda, 32°, str. 38 39.

¹⁹⁵⁾ Ibid. 32°, str. 27.

¹⁹⁶⁾ Ibid. 32°, str. 31.

¹⁹⁷⁾ Secret Teachings of All Ages, str. 80.

„Nadalje obećavam i zaklinjem se da ću uvek okretati razloge zbog kojih je neko tlačen protiv tlačitelja, podržavati sve ljude koji se bore protiv Tiranije... sve koji se brane... Slobodnu Misao, Slobodnu Savest i Slobodan Govor..."¹⁹⁸

Dakle, ovo su njegove reči.

Nikakva crkva ne može upravljati čovekovom savešću. On mora biti Slobodan da sam donosi odluke! Linije bitke se povlače!

ŠESNAESTO POGLAVLJE

Zaključak o knjizi „Moralna načela i dogma"

Verujem da je pošteno iz ovih citata, koji su prevashodno preuzimani iz knjige Alberta Pajka *Moralna načela i dogma*, izvesti sledeće zaključke:

U ovoj knjizi postoji jedna tajna.

1. Tajna se ne govori otvoreno, ali se otkriva i mora se tražiti.
2. Neki masoni, koji će pročitati Pajkovu knjigu, neće moći da je razumeju.
3. Tajna se čuva od onih masona koji sami ne mogu da je uoče, čak do te mere da će masoni koji znaju tajnu lagati da bi je sakrili od nekih masona inicijata.
4. Jednostavno rečeno, spomenuta tajna sastoji se u sledećem: bog koga u svojim ložama i hramovima obožavaju neki masoni, a koga nazivaju Velikim Arhitektom Svemira, zapravo je Lucifer!

Ovo je ta tajna koja se skriva od većine masona, zvanih „prvi sloj", a koju, lažima i prevarama, od njih krije ostatak masona, zvanih „drugi sloj." To je jedina tajna Pajkove knjige *Moralna načela i dogma*.

Svako želi da sazna ovu tajnu, jer ju je Pajk, možda najveći mason svih vremena, sam saopštio svetu u knjizi koju je objavio „Matični Savet sveta!"

Pajk pravi i dramatične greške:

„A kada bi svi ljudi bili masoni... onda bi svet bio raj..."¹⁹⁹

Jer, svet u kojem bi svi ljudi bili masoni bio bi toliko užasan da je to svakom moralnom umu nezamislivo. Zamislite ovaj „raj" kao poredak u kojem svako individualno odlučuje šta je pravo a šta je pogrešno. Svaki čovek je „zakon za sebe." To se zove „Anarhija." Samo će jaki preživeti.²⁰⁰

Jer, takva budućnost je namenjena Americi, a to podrazumeva i celom svetu. Ovo će se dešavati sve dok ne shvatite o čemu je zapravo reč, zatim to prenesete drugima, a potom to treba sprečiti!

Izbor je vaš!

Ali, stvari stoje i gore!

A sada, da nastavimo sa čitanjem.

¹⁹⁸) Magnum Opus, 9°, str. 7.

¹⁹⁹) Morals and Dogma, str. 530.

²⁰⁰) Više o tome kako masoni zamišljaju budućnost, o tome kako će svet masone moliti da budu njihovi „vladari i verske vođe" možete naći u mojoj knjizi *Novi svetski poredak*.

SEDAMNAESTO POGLAVLJE

Citat iz knjige „Legenda“

Albert Pajk je napisao i mnoge druge knjige, ali jedna od njih *Legenda Drevnog i prihvaćenog Škotskog obreda Slobodne masonerije za južnu Jurisdikciju Sjedinjenih Država* sadrži citat koji otkriva veoma mnogo, te ga, pre nego što čitalac nastavi s proučavanjem ciljeva masonske organizacije, treba dobro ispitati. Pajk je tu knjigu napisao 1888. godine, a objavio ju je Savet 33. stepena sa sedištem u Čarlstonu (Južna Karolina). Izgleda da se knjiga više ne štampa, ali reprint je objavila izdavačka kompanija „Kesindžer“ iz Kile (Montana). Oni tvrde da „objavljaju retke knjige koje se više ne štampaju, npr. o alhemiji, drevnoj mudrosti, ezoteričnoj slobodnoj masoneriji, okultizmu, spiritualizmu, simbolizmu, tarotu i još mnogo čemu! U predgovoru izdavača kaže se da je *Legenda* „jedan niz monografija čija je namena dopunjavanje uputstva o obredima opisanim u knjizi *Moralna načela i dogma*, drugom Pajkovom velikom delu. Međutim, ključno otkriće ove knjige jeste dokaz da Albert Pajk, možda najveći mason svih vremena, nije verovao u „Boga Stvoritelja“. Sledeći citat, preuzet iz Pajkovih komentara o 28. stepenu, treba da jednom zauvek raščisti pitanje identiteta masonskog boga, Velikog Arhitekta Svemira.

To nije biblijski Bog koji je stvorio Svemir! Ovo znamo na osnovu toga što je Albert Pajk, čovek koji je napisao rituale za sve stepene, kome je Savet 33. stepena podigao spomenik u Vašingtonu, koji je bio „Vođa Svetskog masonskog pokreta“, izjavio da verovanje u Boga Stvoritelja predstavlja „užasan apsurd“.

Prve reči *Biblije*, Knjiga Postanja (1. stih) glase: „Na početku Bog stvori Nebo i Zemlju.“

Obratite pažnju da je ovo moralo biti stvaranje ni iz čega, pošto reč „početak“ podrazumeva da je Stvaranju prethodio početak vremena kada nije ništa postojalo. Da Bog može da uzima već postojeći materijal da izgradi svemir, ne bi bilo potrebe za „početkom“.

Međutim, Albert Pajk je te reči iz *Biblije* ponovio kada je napisao sledeće:

„... ništa se ne stvara ni iz čega... jer postojanje ne može nestati, kao što ni ništavilo ne može nestati. Reći da je Svet stvoren ni iz čega treba smatrati jednim užasnim apsurdom. Sve što Jeste sledi iz onoga što je oduvek bilo, a, sledstveno tome, ništa od onoga što jeste ne može ne postojati.“²⁰¹

Molim da obratite pažnju da je veliko slovo u reči „Jeste“, u poslednjoj rečenici ovog citata, verovatno napisao sam Albert Pajk i da ovde nije u pitanju štamparska greška. Pravilo o pisanju velikog slova dopušta da se imenice, a će

sto i pridevi koji se odnose na božanstvo, mogu pisati velikim početnim slovom. Pajk je upotrebio veliko slovo J, a smisao toga je sugestija da je ovde reč o božanstvu. Međutim, takođe se mora reći da je ovo mogla biti štamparska greška načinjena u originalu, tako da je zaključak u vezi s velikim J nepouzdan.

S druge strane, nema greške oko toga ko je Veliki Arhitekta Svemira, to je bog masona: on *nije* biblijski Bog stvoritelj, jer verovati u to znači verovati u „užasan apsurd“! Pajk je ponovio je ovu misao u svojim „završnim uputstvima 32. stepena“ u knjizi *Magnum opus*, i evo šta je zapisao:

„Pošto je Svet nestvoren i neuništiv, pošto nije imao početak neće imati ni kraj ...“²⁰²

Ako je Svet bio „nestvoren“, nije bilo ni „stvoritelja.“ Ako „nije imao početak“, nije stvoren ni iz čega.

²⁰¹) *Legenda*.str. 109.

²⁰²) *Magnum opus*, 32°, str. 18.

Ako nije bio stvoren , tada nije postojao ni stvoritelj. Ako nema stvoritelja, onda nema ni biblijskog Boga, a verovanje u jednog takvog boga, znači verovanje u „užasan apsurd."

Dakle, hrišćani i Jevreji koji su masoni i koji veruju da je biblijski Bog stvorio Svemir *ni iz čega* veruju u „užasan apsurd". Očigledno, u naporu da se osigura da mason koji čita njegove knjige ne promaši poentu, Pajk ponavlja tu misao u knjizi *Legenda*. Evo šta piše:

„Ali sigurno će biti teško da se dokaže, bilo kojim *direktnim jezikom Svetog pisma*, da je Bog ni iz čega stvorio Svemir i sve duše ljudi, kao i svet materije."²⁰³

Znači, reči iz *Biblije*: „U početku, Bog stvori Nebo i Zemlju" nisu „direktan jezik", jer, prema Pajku, toga u *Bibliji* nema. Ipak, može se dokazati da je Bog stvorio Svemir ni iz čega.²⁰⁴ Evo kako Henri Moris (Henry Morris) govori u svojoj knjizi *Braničevo proučavanje Biblije* (The Defenders Study Bible):

„Zakoni termodinamike (grana fizike koja proučava pretvaranje toplote u druge oblike energije) su najuniverzalniji i poseduju najbolje dokazane generalizacije u nauci, primenjive na bilo koji proces ili sistem. Prvi zakon glasi da se nijedna materija ili energija ne mogu stvoriti niti uništiti, a Drugi zakon glasi da sva postojeća materija ili energija neumitno teži bezuslovnoj ravnoteži svih procesa. (Ovde on misli da će Svemir jednog dana izgubiti svu svoju toplotu, te da će se uspostaviti toplotna ravnoteža, jer će Svemir propadati sve dok se ne izjednače sve temperature. Sve u Svemiru će imati istu temperaturu. Neće biti više „toplog" i „hladnog"). Pošto se još nije dogodio kraj Svemira i pošto će se desiti tek ako se ovi procesi (propadanja) nastave, Drugi zakon dokazuje da je vreme (dakle, svemir prostora/materije/vremena) imalo svoj početak. Svemir mora da je bio stvoren, ali Prvi zakon isključuje mogućnost njegovog samostvaranja. Jedino rešenje dileme postavljene Prvim i Drugim zakonom jeste da je „u početku Bog stvorio Nebo i Zemlju."²⁰⁵

Nema zabune, jer to rekao lično Albert Pajk, možda najveći mason svih vremena! Najmanje tri puta! On kaže da *nije bilo Stvaranja!*

Sve to sami možete pročitati u Pajkovom komentarima o 28. stepenu, u njegovoj knjizi *Legenda* ili na stranici 18. „završnih uputstava" o 32. stepenu, kao i na stranici 66. njegovog objašnjenja o 32. stepenu.

Možda znamo zašto je Pajk napisao i ovo:

„Konj, pas, slon svesni su svog identiteta jednako kao i mi. *Oni* misle, sanjaju, pamte, raspravljaju sa drugima, izmišljaju, planiraju i *rezonuju*. Šta su drugo um i inteligencija čoveka nego intelekt životinje u višem stepenu ili većem kvantitetu?"²⁰⁶ (istakao R. Eperson).

Možda su konj, pas i slon mogli da „rezonuju" da je postojao Bog stvoritelj, ali „stručnjaci" poput Pajka nisu! Međutim, siguran sam da će kritičari reći da sam pogrešno shvatio ove Pajkove citate.

On sigurno nije mogao reći da verovati u Boga Stvoritelja znači verovati u „čudovišni apsurd."

Posedujem primerak pisma koje je napisao C. Fred Klajnneht (C. Fred Kleinknecht), sadašnji Suvereni Veliki Zapovednik Vrhovnog saveta 33. stepena. Napisano je 12. maja, 1992. i adresirano na prečasnog Pata Robertsona, autora knjige istog naslova kao moje druge knjige *Novi svetski poredak*.

Klajnneht je u pismu prečasnog Robertsona obavestio da ovoga puta čini izuzetak u pogledu ustupanja pisma koje je navodno napisao Pajk, a to se dešavalo u periodu kada je Klajnneht verovao da je Pajkovo pismo falsifikat. Kasnije ću govoriti o pismu koje je navodno napisao Pajk. Razlog zbog kojeg sada spominjem Klajnnehtovo pismo jeste taj što

²⁰³) *Legenda*, 32°, str. 66.

²⁰⁴) Za dokaz, molim da pogledate moju knjižicu pod naslovom *Bog postoji!*

²⁰⁵) Komentare pripremio: Henry M. Morris, Ph. D., *The Defenders Study Bible* (Grand Rapids, Michigan: World Publishing, 1995), str. 3.

²⁰⁶) *Morals and Dogma*, str. 293.

on pri kraju pisma, dugog dve strane, kaže sledeće:

„Albert Pajk je bio trinitarijanski hrišćanin (definisano kao: „onaj koji veruje u doktrinu Trojstva Boga.”); Trojstvo predstavlja postojanje tri bića u jednom Bogu: Isusa, Svetog Duha i Oca, sva tri čine Boga Stvoritelja!).“ Dakle, on priznaje da je mišljenja da Pajk veruje u Boga Stvoritelja!

Ipak je jasno da to nije tačno, jer je napisao da verovati u Božije trojstvo znači verovati u „čudovišan apsurd“, a Klainkneht želi da poverujemo da je Pajk bio „trinitarijanski hrišćanin.“

Možda čitalac može naći smisao ove očigledne protivrečnosti, ali ja ne mogu. Ili verujete u Boga Stvoritelja ili ne verujete, inače ste Albert Pajk!

DRUGI DEO

Cilj masona

OSAMNAESTO POGLAVLJE

Jedna izjava

Bilo je veoma teško napisati ovu knjigu, jer većina masonskih pisaca nije omogućila lako razumevanje svoje literature. Očekuje se da proučavalac masonerije počne da razumeva zašto je to tako. Masoni očigledno kriju „tajnu“ od ostatka sveta.

Ako postoji i jedna tajna unutar masonerije koju prosečna osoba nije u stanju da otkrije, a ne treba da je otkrije čak ni većina masona, oni koji su u nju upućeni moraju učiniti sve što je u njihovoj moći da je sačuvaju, a da pritom ostanu otvoreni za sve one kojima žele da je otkriju. To je težak ali ne i nerešiv zadatak. Dakle, ovi masoni su u svojim spisima izgradili zamršen lavirint u kojem se mogu snaći samo oni koji žele da kroz njega nađu svoj put. Verujem da sam to učinio, iako nisam član masonske organizacije. Tada problem postaje teži: pronašao sam tajnu masonerije i moram je otkriti na takav način da je vide i oni kojima je poznata i bez mojih objašnjenja. Dakle, pokušao sam da to učinim najpre putem njenih izvora, a zatim iznošenjem pred javnost. Ove informacije pokušao sam da učinim razumljivim.

Međutim, kako sam ranije više puta naglašavao u svojim tekstovima i predavanjima, one se mogu razumeti samo kao vrsta poruke, a ne kao odgovor na nju, pa se nadam da će biti što jasnija kako bi je čitaoci što lakše razumeli. Iskreno se trudim i nadam se da ćete, pošto pročitate ovu knjigu, moći da shvatite u šta veruju masoni, jer je to vitalno za one koji cene svoju slobodu.

Pretpostavljam da masoni očekuju da neću uspeti da obavim ovaj zadatak.

DEVETNAESTO POGLAVLJE

Izvori literature

U svojim prethodnim predavanjima i pisanim tekstovima često sam tvrdio da sam, koristeći njihove materijale, izgradio ceo slučaj protiv masona, što je tačno i u pogledu ove knjige.

Sećam se, kada sam 1984. počeo sa čitanjem masonske literature, neko mi je predložio da pročitam knjigu *Moralna načela i dogma*. Samo što sam završio sa čitanjem, kada me je drugi prijatelj zamolio da pročitam Holovu knjigu *Tajne učenja za sva razdoblja*. Ove dve knjige otkrile su mi koliko još toga mora da se pročita, pa sam se strasno bacio na dalja istraživanja.

Počeo sam sa čitanjem dela onih pisaca, prevashodno masona, koji su pisali o

„ezoteričnoj" mističnoj religiji (po Websteru, „ezotričan" se definiše kao: koga može razumeti samo izabrana manjina, kao unutrašnja grupa inicijata.") Mislim da je sada važno izložiti izvore koje sam koristio u svojoj knjizi da bih dokazao svoj slučaj protiv masonerije i oni su sledeći:

Knjige Alberta Pajka, masona 33. stepena i Suverenog Zapovednika u prošlosti

Legenda of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry
 („Legenda drevnog i prihvaćenog Škotskog obreda slobodne masonerije") The Porch and the Middle Chamber, the Book of the Lodge
 („Portal i središnja odaja, knjiga o loži")
 Liturgy of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Free masonry
 („Liturgija drevnog i prihvaćenog Škotskog obreda Slobodne masonerije") The Magnum Opus or Great Work
 („Magnum opus ili Veliko delo") Old Cahier of the 33rd Degree
 („Stari zapisnik 33. stepena")
 Books of the Words („Knjige reči")

Knjiga Henrija C. Klosena, masona 33. stepena i Suverenog Zapovednika u prošlosti

Clausen's Commentaries on Morals and Dogma
 („Klosenovi komentari o knjizi *Moralna načela i dogma*")

Knjige V. L. Vilmshester, Provincijalnog Velikog Beležnika (Zapadni Jorks) u prošlosti

The Meaning of Freemasonry
 („Značenje masonerije") Masonic Initiation
 („Masonska inicijacija")

Knjiga Reksa Hačensa, masona 32. stepena, kasnije 33. stepena

A Bridge to Light („Most ka svetlosti")
Knjige Džona DŽ. Robinsona, kasnije dobio 33. stepen
 Born in Blood, the Lost Secrets of Freemasonry
 („Rođeni u krvi, izgubljene tajne Slobodne masonerije")
 A Pilgrim's Path
 („Hodočasnikova staza")

Knjige Menlija P. Hola, masona 33. stepena

The Lost Keys of Freemasonry
 („Izgubljeni ključevi slobodne masonerije") The Secret Teachings of All Ages
 („Tajna učenja svih razdoblja") What the Ancient Wisdom Expects of Its Disciples
 („Šta drevna mudrost očekuje od svojih sledbenika") Lectures on Ancient Philosophy
 („Predavanja o drevnoj filozofiji") Freemasonry of the Ancient Egyptians
 („Slobodna masonerija drevnih Egipćana") America's Assignment with Destiny
 („Američko bavljenje sudbinom") The Secret Destiny of America
 („Tajna sudbina Amerike") Orders of the Quest
 („Zahtevi istrage")

Enciklopedija Henrija Vilsona Kojla, masona 33. stepena

Coil's Masonic Encyclopedia
 („Kojlova masonska enciklopedija")

Knjige Artura Edvarda Vejta, višeg Velikog Komornika Ajove u prošlosti

A New Encyclopaedia of Freemasonry
 („Nova enciklopedija Slobodne masonerije")
 Some Deeper Aspects of Masonic Symbolism („Neki dublji aspekti masonskog simbolizma")

The Secret Tradition in Freemasonry
(„Tajna tradicija u slobodnoj masoneriji“)

Knjige Alberta Mekija, masona 33. stepena

Encyclopaedia of Freemasonry, Volumes I and II („Enciklopedija Slobodne masonerije, tomovi I i II“)

Symbolism of Freemasonry
(„Simbolizam Slobodne masonerije“)

Enciklopedija od Keneta Mekenzija, masona 9. stepena

The Royal Masonic Cyclopaedia
(„Kraljevska masonska enciklopedija“)

Knjiga Karla H. Klodija, masona 33. stepena

Introduction to Freemasonry, Volumes I, II and III („Uvod u Slobodnu masoneriju , tomovi I, II i III“.)

Knjiga Vilijema Hačisona (William Hutchison), majstora masonske lože „Konkorda“ u dvorcu Bernard

The Spirit of Masonry („Duh masonerije“)

Verujem da je dovoljno reći da ako neko ne može da pročita spise samih masona kako bi saznao u šta oni veruju, onda nema drugog načina da se to sazna.

Ubeđen sam da neke od navedenih knjiga predstavljaju spise onih masona koji su upućeni u Tajnu.

Pročitao sam njihove knjige, otkrio Tajnu i izneo je u ovoj knjizi.

DVADESETO POGLAVLJE

Svetlost

Kao što smo videli, masoni tragaju za Svetlošću, što se nalazi u navedenom spisku knjiga. Međutim, predstavicu čitaocu dodatni materijal o tome zašto mason veruje da je važno tražiti „Svetlost.“

Albert Pajk navodi sledeće:

„U svakom stepenu masonerije, kandidat traži da dosegne Svetlost.“²⁰⁷

Objasnio je da, tokom traganja, mason biva podstican na čitanje nekih od njegovih dela:

„Propovedi Lože savršenstva sadrže se u njenoj *Liturgiji* i *Legendi* i u *Moralnim načelima i dogmama*. Čitanjem i učenjem, treba da se upoznaš s njima.“²⁰⁸

Dakle, mason se podstiče da čita citate poput onog iz Pajkove knjige *Liturgija* (prethodno citirana):

„Na svakom masonu je da otkrije tajnu masonerije (vidite da Pajk stalno ponavlja da postoji samo jedna *tajna* unutar masonerije)... Masonerija ne propoveda svoje istine ponavljanjem. Ona in

izriče, samo jednom i kratko, možda maglovito, ili postavlja oblak između njih i očiju koje bi mogle biti njima zaslepljene.“²⁰⁹

A evo jednog iz knjige *Magnum opus*:

„Na svakom pojedinom masonu je da otkrije Tajnu masonerije, razmišljajući o njenim amblemima, i o onome što sa kaže i uradi u tom pogledu. Traži i naći ćeš. (opet se vidi da postoji samo „jedna tajna“)"²¹⁰

²⁰⁷) Liturgy, str. 210.

²⁰⁸) Ibid. 4°, str. 19.

²⁰⁹) Ibid. 14°stepen, str. 198.

²¹⁰) Magnum opus, 24°, str. 20.

Potom u drugom delu iste knjige, Pajk kaže da se do Tajne dolazi kroz „razmišljanje i učenje:"

„Kod mnogih od ovih simbola postoje druga značenja što treba da bude predmet vašeg proučavanja kako biste ih sami otkrili. Inicijatu se često prikazuju nekim nagoveštajem ili malom sugestijom. ... na vama je veća obaveza, da učenjem i razmišljanjem sami saznate njihovo istinsko značenje."²¹¹

To se ponavlja i u Pajkovoј knjizi *Portal i središnja odaja*, gde opisuje kako Uzvišeni Majstor govori kandidatu u stepenu Majstora masona:

„Sada si napravio prva tri od sedam simboličnih krugova ili putovanja (pretpostavlja se da Pajk misli na činjenicu da tokom ceremonije pristupanja, mason pešači oko hrama u pratnji jednog članova Lože. Ovaj hod se zove 'kružni obredni hod', te predstavlja, kao što Henri Vilson Kojl navodi, „obred obožavanja Sunca.”) Nazvati ih simboličnim znači nagovestiti da oni imaju mistično značenje i sam to moraš otkriti."²¹²

A ovaj citat je iz Pajkove *Liturgije*:

„Ovi stepeni imaju svrhu da podučavaju više nego moralna načela. Simboli i obredi masonerije imaju više od jednog značenja. Oni pre skrivaju nego što otkrivaju istinu. U najmanju ruku, samo je nagoveštavaju, a njihova izmenjena značenja treba otkrivati jedino učenjem i razmišljanjem"²¹³

Međutim, Pajk svog čitaoca savetuje da Tajna počinje sa učenjem o „Svetlosti" za kojom mason traga, pa opisuje jednog od masonskih službenika koji inicijatu u masoneriju 12. stepena postavlja pitanje:

Pitanje: „Za čim tragaš?"

Kandidat: „Za mudrošću."

Odgovor: „To je istinska masonska Svetlost. Onaj ko se pokori masonskom zakonu, sigurno će je pronaći."²¹⁴

Zatim Pajk objašnjava da Svetlost podrazumeva znanje:

„Znanje je najvrednije i najstvarnije od Ijudskih blaga; jer predstavlja Svetlost, baš kao što neznanje predstavlja Tamu."²¹⁵

Zatim sa pojmom „znanje" pređe pun krug kada traga unazad sve do biblijskog ploda Drveta saznanja o Dobru i Zlu pa piše:

„Istinska upotreba znanja jeste razlikovanje Dobra od Zla."²¹⁶

Dakle, Pajkov čitalac saznaje da „Svetlost" za kojom on traga podrazumeva „znanje o Dobru i Zlu", te da ono potiče od (nekog) boga:

„Istina je Svetlost koja zrači od Boga ..."²¹⁷

Pajk čak ima i molitvu ovom bogu:

„Čuj nas, Oče naš,...*Smiluj se na nas, Oče naš!*

U tami lutamo pustinjom i s nadorn se osvrćemo prema Istoku,

željno tragajući za obećanom Svetlošću

(verovatno „Hristosom.")

*Pošalji nam svitanje dana, Oče naš! Pošalji Svoju Svetlost, Oče naš ...
Svoju Svetlost da bude zivot!"*²¹⁸

²¹¹) Ibid. 24°, str. 3.

²¹²) The Porch and the Middle Chamber, str. 269.

²¹³) Liturgv, 8 °, str. 7576.

²¹⁴) Magnum Opus, 12°, str. 6.

²¹⁵) Ibid.4°, str. 9.

²¹⁶) Ibid. 10°, str. 8.

²¹⁷) Liturgy, 18°, str. 169.

²¹⁸) Ibid. 17°, str. 100.

Medutim, Pajk dovodi u sumnju verovanje da je ovaj „bog“, kome se mole, biblijski Bog. Kada opisuje „Sjajnu Zvezdu“ kao simbol, on tvrdi da oni obožavaju „pravog Boga“:

„(ona) predstavlja veliku Centralnu Svetlost, koju su, kao Sunce, obožavali toliki narodi, i slovo, okruženo njenim sjajnim oreolima, koje je jevrejski inicijal imena Velikog Arhetipa Svetlosti (definirano kao: „model, original od koga su sva bića predstavnici ili kopije“), pravog Boga, kome se svi masoni klanjaju.“²¹⁹

Dakle, Pajk masonima propoveda da postoji samo jedan Bog „pravi Bog.“

Ovo, po svemu sudeći, znači da on veruje da ovaj „pravi Bog“ nije biblijski Bog, jer kaže da se „pravi Bog.“ može spoznati samo kroz masonsko učenje. Očigledno je da nam ne otkriva identitet „pravog Boga.“ Jer, kada bi to učinio, ne bi bilo potrebe za masonskom organizacijom.

U sledećem citatu čitalac saznaje da jedino masoni mogu da spoznaju identitet „pravog Boga“:

„... čovek je izgubio potpuno saznanje o Jednom Pravom Bogu, Drevnom Apsolutnom Postojanju, Beskrajnom Umu i Vrhovnoj Inteligenciji...“²²⁰ Ponovo se vraćamo Nepatvorenoj Istini, koju propovedaju masoni.“

Ovaj „Bog“, kome se masoni mole, donosi „Svetlost“, „Svetlost Razuma“:

„Sjajni pijedestal, osvetljen božanskim i neukrotivim plamenom koji ga obasjava, jeste simbol svetlosti Razuma, koji je Bog podario čoveku...“²²¹

(Pajk kaže da je ovo Bog Razuma, jer će osloboditi čoveka tako da će on, svojim umom, moći da određuje šta je pravo, a šta pogošno).“

A sledeća molitva kazuje da je taj „Bog“ vredan obožavanja:

„O Gospode, Bože naš!... Ti, Ti si jedini Bog.“ (Ovde se predočava stav da u Univerzumu postoji samo jedan „Bog“, njihov bog, Veliki Arhitekta Svemira. Jer, kao što smo videli, vera u drugog „Boga“ predstavlja verovanje u „čudovišan apsurd“)

„... Vojske Svetlosti (očigledno misli na masone i druge) obožavaju Tebe!“²²²

Vidimo još jedan Pajkov dokaz da se ovaj „Bog“ otkriva masoneriji:

„... Drevni i Prihvaćeni obred ... podiže kraj vela čak u stepenu „šegrt“, jer u njemu on objavljuje da masonerija jeste obožavanje.“²²³

Menli P. Hol priznaje da većina masona nije, a verovatno to i ne namerava, dovoljno vremena posvetila čitanju dela svoje sabraće kako bi objasnila pravo značenje simboia. Evo šta je napisao u svojoj knjizi:

„Brat koji je pristupio našem Redu razume da su njegovi takozvani simboli i obredi samo paravani, stvoreni od strane mudrih, za uzvišene ideje nedokučive prosečnom pojedincu.“²²⁴ (Ovde on misli, opet, da prosečan pojedinac nije u stanju da spozna istinu skrivenu u simbolima i obredima).

On, takođe, razume da danas veoma malo masona zna ili ceni mistično značenje skriveno u ovim obredima. (Dakle, samo su masoni „drugog sloja“ dovoljno inteligentni da u ovim simbolima i obredima spoznaju istinu).“

Ako ovo shvatite, vi ste već korak ispred prosečnog masona koji nije dovoljno vremena posvetio proučavanju dela svoje sabraće koja, u svojim knjigama, pokušavaju da mu nagoveste koja se „tajna“ krije iza „paravana“.

²¹⁹) Magnum Opus, 4°, str. 7.

²²⁰) Ibid. 28°, str. 6.

²²¹) Ibid. 13°, str. 14.

²²²) Ibid. 16°, str. 2.

²²³) Liturgy, 14°, str. 199.

²²⁴) The Lost Keys of Freemasonry, str. 1314.

DVADESET I PRVO POGLAVLJE

„Masonerija nije religija“

Ovo je zvaničan stav masonske organizacije oni poriču da je njihovo bratstvo religija. (Već je ranije bilo reči o ovome. Sada pokušavam da to temeljitije objasnim). Njihov zvaničan stav izložen je, takođe, u knjizi Alberta Pajka *Magnum opus*:

„Masonerija nije religija.“²²⁵

Međutim, neki masoni, koji su upućeni u Tajnu, kažu da ova tvrdnja nije tačna (u vezi s tim protivrečan je čak i Pajk). Sledeći citat preuzet je iz dela Menlija P. Hologa:

„Uprkos suprotnim tvrdnjama (ovde Holi priznaje da masoni lažu javnost kada kažu da 'masonerija nije religija') masonerija jeste religija koja teži da ujedini Boga i čoveka, podizanjem inicijata na takav nivo svesti na kojem mogu da se sjedine sa jasnijom vizijom dela Velikog Arhitekta Svemira.“²²⁶ U sledećem citatu Pajk priznaje da, takođe, govori neistinu kada tvrdi da „masonerija nije religija.“:

„Svaka masonska loža je hram religije; a njene propovedi su verska uputstva.“²²⁷ U stvari, prema Pajku, masona ispituju o religiji tokom prijema u 18. stepen. Njegova knjiga kaže da kandidata pitaju sledeće:

„Brate moj, ima nekoliko pitanja na koja moraš da odgovoriš iskreno i tačno ... Prvo: Koje je tvoje versko ubedenje?“²²⁸ Pajk razjašnjava zašto oni postavljaju ovo pitanje:

„Tako svaka masonska loža predstavlja hram religije: njeni službenici su poslenici vere, drže propovedi i daju verska uputstva.“²²⁹ Čitalac bi mogao da se pita kako to da isti autor može da tvrdi da „masonerija nije religija“, a potom kaže da su lože „hram religije.“ Može se zaključiti da se ovo namerno čini kako bi se i masonima i nemasonima otežao odgovor na to pitanje. Samo Pajk i nekolicina drugih masona sigurno ga znaju. Međutim, jasno je da „masonerija jeste religija.“

DVADESET I DRUGO POGLAVLJE

„Istina“ je „Svetlost“

Na ceremoniji pristupanja Plavoj loži masonu se sugeriše da traga za „masonskom istinom.“ Međutim, mason koji je upućen u Tajnu zna da to nije tačno.

U obredu 18. stepena, a potom i 29. stepena, Pajk navodi da kandidat uči sledeće:

„... pošto je sve ono u šta svaki čovek veruje za *njega* Istina; i niko ne može sa sigurnošću reći da u nju kao večni rob, zauvek veruje.“²³⁰

Kada ljudi sučele dijametralno suprotna mišljenja, a svako od njih je iskreno, ko će odlučiti na čijoj strani je Istina; i kako se sa sigurnošću može tvrditi da je baš *njegova* istina ona prava!

Sada nam je poznato šta *jeste* Istina. (Ova tvrdnja trebalo bi da uvredi hrišćane i Jevreje, jer oni veruju da je ta „istina“ „saznatljiva“ pošto je izložena u *Bibliji*).

To što sami verujemo i apsolutno osećamo da je naše ubedenje ispravno, u stvarnosti ne predstavlja nikakav dokaz za to, a izgleda da u to nikada nismo ni sumnjali.“

²²⁵ Magnum Opus, 29°, str. 10.

²²⁶ The Secret Teachings of All Ages, str. 80.

²²⁷ Liturgy, 13°, str. 167.

²²⁸ Magnum Opus. 18 °, str. 5.

²²⁹ Ibid. 13°, str. 16.

²³⁰ Ibid. 18°, str. 8.

(U poslednji deo rečenice ovog citata upotrebljena je reč „izgledati“, koja je, verovatno, neodgovarajuća. Ponovo sam proverio i utvrdio da je citat precizno naveden).²³¹

Dakle, proizlazi da Pajk uči masona da nema istine, čak ni masonske „istine.“ Međutim, u drugim knjigama on opisuje službenike masonske organizacije kako jedan drugom postavljaju sledeća pitanja za 14. stepen, čija je svrha da uvere kandidata da postoji samo jedna „istina“:

Pitanje: „Šta si ti, Brate moj?

Odgovor: Ja jesam tvoj Brat; Vel. ⚡ Iz. ⚡ Savr. ⚡ i Uzv. ⚡ mason (znači Veliki, Izabrani, Savršeni i Uzvišeni mason)

koji je prošao sve probe i iskušenja i dobio nagradu za svoj trud.

Pitanje: Koja je tvoja nagrada?

Odgovor: Spoznaja o pravom Bogu ...;²³²

Zanimljivo je primetiti da se ova pitanja i odgovori pojavljuju u 14. stepenu. Ovde kandidat koji sluša te reči saznaje da će mason steći „znanje o pravom Bogu.“

Sigurno nije slučajno, kao nekad, da je kandidat posle završetka ceremonije 14. stepena dobijao primerak Pajkove knjige *Moralna načela i dogma*, koja otkriva činjenicu da je Lucifer, Svetlonosac, masonski Bog. Premda se odatle masonu prenosi „znanje o Pravom Bogu“, on ga ne može usvojiti samo kroz njihove obrede.

Zapanjuje da je Pajk upravo priznao da je „Lucifer, Svetlonosac“ pravi Bog, i da to „saznanje“, onim masonima koji to shvate, predstavlja nagradu!

Masonerija jeste Luciferova religija, a sami masoni drugog sloja to govore !

DVADESET I TREĆE POGLAVLJE

Ratovanje

U masonskoj literaturi, tokom postepenog otkrivanja Tajne unutar masonske organizacije, sledeće što se masonu otkriva je da se on posvećuje ratovanju. Pajk kaže sledeće:

„Vidiš, Brate moj, koje je značenje masonske Svetlosti. Vidiš Istok lože, gde početno slovo imena božanstva visi iznad Majstora.“ (Verujem da je to slovo G, koje masoni na razne načine opisuju kao Boga, geometriju, ili *gnosis*, od kojih se ovo poslednje definiše kao: 'pozitivno saznanje duhovne istine') i označava mesto Svetlosti. Svetlost odvojena od tame predstavlja Boga odvojenog od Zla. To je ta *Svetlost, istinska spoznaja o Večnom Dobru, božanstvu*, za kojim svi masoni odvajkada tragaju.

Masonerija još uvek čvrsto maršira prema ovoj Svetlosti koja sija sa velike udaljenosti, i marširaće do dana kada će *Zlo*, prevladano i prevaziđeno, zauvek iščeznuti i nestati, a *Život* i *Svetlost* postati *jedini zakoni* Svemira i njegovog večnog sklada.“

(Pojedine delove sam istakao da bih pokazao kako oni veruju da će biti pobednici u ovom ratu).²³³

Ovde zapažate kako Pajk doslovno navodi ono što će reći bilo koja osoba koja svoj život posvećuje borbi protiv „zla.“ Znači da su to oni koji u jednom moralnom društvu ne bi bili skloni da se suprotstave ubistvu, pljački itd., kao i oni koji su pročitali Pajkovu blagu kritiku o izvrtanju stvari, te bi značenje ove tvrdnje imalo smisla obmuti: kada upotrebi reč „zlo“, on misli na „dobro“, a kada kaže „dobro“, on raisli na „zlo.“ Mason se tada podstiče da u ovom ratu postane „vojnik“. Prema Albert Pajku, inicijatu se postavlja ovo pitanje:

²³¹) Magnum Opus, 29°, str. 12.

²³²) Ibid. 14°, str. 3.

²³³) Ibid. 18°, str. 19.

„Jesi li voljan da postaneš vojnik... i budeš regrutovan u ovom novom krstaškom pohodu protiv sila Zla, kao i svih nepravdi koje muče i ponižavaju ljudski rod?"

A kandidat se podstiče da odgovori:

„Jesam."²³⁴

Mason polaže najmanje dve zakletve, prvu na 18. stepenu, a drugu na 30. stepenu:

„Klekni s nama, Brate moj, i pridruži nam se u molitvi za Njegovu pomoć, zaštitu i podršku, Njemu kome dugujemo svoje Postojanje, Njemu, koji sam može da Tamu preobrati u Svetlost i time okonča tiraniju Zla."²³⁵

Onda kandidat klekne na jedno koleno pred Vel. Zapovednikom (očigledno Velikim Zapovednikom, jednim od službenika masonske Lože), koji mu govori:

„Brate moj, ti želiš da se pridružiš jednom Redu koji u tišini i tajnosti radi već više od 500 godina zbog postizanja samo jednog cilja (ovde masoni daju do znanja da imaju samo jedan cilj, onaj za koji verujem da sam pronašao i koji ću nešto kasnije otkriti), koji je, ipak, samo delimično ostvaren (rade na njemu, ali dan konačne pobede još uvek pripada budućnosti), a kojem se, ako nam pristupiš, moraš posvetiti."

Potom se polaže sledeća zakletva:

„Da li se zaklinješ i obećavaš, svim što smatraš da ti je najdraže i najsvetije, da ćeš se posle ovoga smatrati vojnikom Istine, Pravde, Reda, Zakona napaćenog čovečanstva, i da ćeš *trajno voditi rat* svim legitimnim i dozvoljenim sredstvima koja su u skladu s karakterom masona viteza i džentlmena..."

Ovde bih prekinuo citat kako bih podsetio čitaoca da masona uče da ne postoje „moralne apsolutnosti" i da „često jedan čovek i mnogi ljudi moraju biti žrtvovani, u uobičajenom smislu te reči, interesima mnogih." Kada masonu govore da se upušta u „vođenje neprekidnog rata", ovo učenje ima posebnu važnost. On govori masonu kako u tom ratu treba da se „bori". A sada, nastavimo s prekinutim citatom:

„... protiv sveukupne tiranije nad umom i telom, večno (definisano kao: „građanski ili sekularan, pre nego eklesijastički) i duhovno, a takođe i protiv sveukupnog neznanja, prevare i pogrešnog činjenja."

U svojoj knjizi *Magnum opus* Pajk daje nešto drugačiju verziju iste zakletve. Evo kako je navodi:

„Najposvećenije i najsvečanije se zaklinjemo i dajemo svaku obnovljenu masonsku i vitešku reč da ćemo, svim legalnim i časnim sredstvima, osvetiti ubistva naših predaka ovog Reda..."²³⁶

U prethodnom citatu primećujete da masoni polažu „svečanu zakletvu" na osvetu ubicama njihovih masonskih predaka. Svaki mason polaže ovu zakletvu na 30. stepenu, čak i oni koji tvrde da ne razumeju skriveno značenje.

Kao što je ranije pomenuto, Henri C. Klosen, kao i Pajk, Prethodni Suvereni Veliki Zapovednik Južne jurisdikcije Škotskog obreda, 1974. godine napisao je knjigu *Klosenovi komentari*. Njegova knjiga, poput nekih čiji je autor Pajk, ubrajaju se u zvaničnu masonsku literaturu, jer ju je objavio Savet 33. stepena. On, takođe, informiše masone koliko je važno da polože zakletvu na suprotstavljanje „duhovnom despotizmu." Evo šta piše:

„Ovo je jedna od obaveza stepeni koja humanizuje staru lekciju o osveti. Kandidat se u svečanom prisustvu Smrti zaklinje da će se suprotstavljati duhovnom despotizmu i političkoj tiraniji... (to znači da će se suprotstavljati religiji i državnoj vlasti). ... preduzima se simbolična radnja da se odbace svi pokušaji bilo koje crkve ili države

²³⁴) *Magnum Opus*, 18°, str. 10.

²³⁵) *Ibid.* 18°, str. 7.

²³⁶) *Magnum Opus*, 30°; str. 2.

(ovde on potvrđuje da su „religija“ i „državna vlast“ tačne interpretacije dva simbola „despotizma i tiranije“), čiji je cilj razbijanje i umanjivanje čovekove slobode ili njegovo degradiranje, a time se on odvlači od obožavanja vrhovne duhovne moći ili njegovog izbora“ (misleći na to da oni veruju da je čovekova sloboda umanjena Božijim „moralnim apsolutnostima“).²³⁷

Međutim, u jednoj od Pajkovih knjiga inicijal mora da pročita sledeće objašnjenje koje će mu pomoći u razumevanju prirode bitke kojoj se posvećuje. Pajk piše:

„Imajte na umu cilj, ishod, rezultat velikih spekulacija i verbalnih sukoba iz antičkog doba: krajnje uništenje Zla (misli se na uništenje religije i državne vlasti) i ponovno vraćanje čoveka u njegovo prvobitno stanište (misli se na Rajski vrt) koje je stvorio Spasitelj, Hristos, preporođena Reč, Razum ili Moć Božanstva.“²³⁸

Dakle, mason uči da je namera masonerije da zameni „zlo“, misleći na biblijskog Boga i njegovo učenje, Luciferom, „dobrim“ bogom „Svetlosti“, da ponovo stvori Nebesa na Zemlji, poput Rajskog vrta u kojem je čovek živeo uz Boga, ali u ovom slučaju taj novi „Bog“ biće Lucifer!

Sledeći citat ilustruje motiv masonove želje da svrgne biblijskog Boga. Albert Pajk piše :

„Ljudi su dobri. Institucije Zla (misli se na religiju i državnu vlast) same su sebe učinile lošima (postavljanjem standarda koji ih uče da čovek čini greh kada krši Božiji zakon), a dužnost masonerije i svakog viteza je da pomognu vraćanje Istine (misli se na to da mason treba da bude oslobođen Božijih okova kojima mu je sloboda sputana). Jer, ostalo je još mnogo toga što treba učiniti. Tiranija je uzdrmana i oslabljena, ali ne i savladana. Okovi još pritiskaju ljudsku misao i svest... To je stara borba između Zla i Dobra, sinova Svetlosti i dece Tame, između Herkula i diva Anteja.“²³⁹

Rečnik kaže da je Antej bio „džinovski rvač koji je bio nepobediv sve dok je dodirivao tlo. Herkul ga je zadavio dok ga je držao iznad tla.“ Da li navedena misao upućuje na simbolično značenje da Herkul predstavlja religiju antičkih misterija, a Antej Božiju religiju, moćnu na Zemlji, ali nemoćnu na Nebu?

Mason se zatim, korak po korak, vodi prema zaključku na osnovu kojeg saznaje koga ili šta njegovo bratstvo smatra „neprijateljem“ u ovom „ratu“. Najpre ga uče da bi morao da „kazni“ neprijatelja na 30. stepenu, zvanom Stepenom Viteza Kadoša. Pajk piše:

„Biti istinit, pravedan i uspravan jeste osnova svih vrlina i odličnosti, bez kojih nijedno od ovih svojstava ne bi postojalo. Ove osobine predstavljaju suštinu karaktera istinskog viteza Kadoša, koji uvek mora biti istinoljubiv i blag, čak i **pozvan da kazni**, a koji ne sme da zaboravlja da pravda nikada ne sme biti narušena.“ (Podvukao A. R. Eperson).²⁴⁰

Mason čak izaziva ovaj „rat“ u kojem će „kazniti“ „počinioca zla“, što je i predmet molitve. Sledeći citat preuzet je iz čina podrške u ceremoniji 30. stepena:

„O, Svemoćna i Beskrajna mudrosti i Razumu, Sveta i Milostiva!... Izvore i Vladaru Svemira!... Apsolutni Večni Razume! (ovde mason stiče svoje uverenje da nijedan bog nema pravo da uskraćuje njegovo pravo da potpuno sam kontroliše svoj „razum“) ... Ti si jedina Svetlost čiji sjaj može da pobedi Tamu koja stoji između Prirode i našeg stremljenja ... Pročisti nas i ulij nam snagu, neka Tvoje Sveto Kraljevstvo konačno dođe (masoni se mole za kraljevstvo bez religije i državnih vlasti, za *novi svetski poredak*) a sa njim i kraj svih grehova koji tlače i razaraju ljudski rod! Amin! Neka tako bude!“²⁴¹

²³⁷) Clausens Commentaries, 30°, str. 184.

²³⁸) Magnum Opus, 17°, str. 25.

²³⁹) Liturgy, 30°, str. 272.

²⁴⁰) Ibid. str. 243.

²⁴¹) Ibid. str. 237.

Dakle, mason postaje „vojnika“ u ratu i moli se masonskom bogu da u tom sukobu odnese pobjedu. Tada mu se daje mač:

„Primi ovaj mač, ... s kojim ćeš od sada u rat protiv greške, poroka, greha i nepravde, kojim ćeš braniti prava ljudi, i uzroke tlačenja okrenuti protiv tlačitelja.“²⁴²

Tako se mason polako dovodi u položaj da sazna kako se od njega može očekivati da primeni silu protiv „onih koji ugnjetavaju ljudski rod.“ Mač simboliše dozvolu da se, ako zatreba, primeni sila, kako bi se u ovom „ratu“ pobedio neprijatelj. Takođe mu se pominje simbolična sekira koju u ratu može da upotrebi. Ovaj citat preuzet je iz dela Rekxa Hačesona:

„Sekira masona treba da podseća na marš civilizacije i napretka, koji od njega zahtevaju da poobara otrovno drveće netrpeljivosti, verske zatucanosti, sujeverja, nemilosrđa i dokonosti, te da otvori put svetlosti istine u ljudski um.“²⁴³ U obredu 19. stepena Pajk počinje da objašnjava ko je stvarni neprijatelj:

„U 19. stepenu učili su vas da ... ljudska rasa mora strpljivo da čeka na dolazak večne vladavine *dobra*, na čas kada će noga *Istine*, *Časti* i *Milosrđa* smrskati troglavu zmiju *prativnosti*, *niskosti* i *netrpeljivosti*.“

(Još jednom sam pojedine delove citata istakao kako bih ilustrirao činjenicu da oni veruju u uspeh svog pohoda).²⁴⁴

Obratite pažnju da Pajk govori o „troglavoj“ zmiji. Verujem da se mason dovodi na takav nivo svesti zbog toga da uvidi vezu između ove „troglave“ zmije i „Svetog trojstva“ iz *Biblije*. To dovodenje masona u ovakvo stanje svesti ima za cilj da on po prvi put zvanično sazna protiv koga je njegova zakletva usmerena:

„Zmija, koja se koprcu u okovima, za nas ima poseban značaj. Obećano je da porađanje žene treba da smrskaju glavu te Zmije. Ti ispuni to proročanstvo!“²⁴⁵

Donekle upoznatim sa *Biblijom*, površnom posmatraču se čini da je ovaj deo ceremonije u skladu s Knjigom Postajanja, poglavlje 3, stih 15. Međutim, ako pobliže pogleda, čitalac će zapaziti da se masonski citat razlikuje od biblijskog. Prvo ću citirati ceo stih iz *Biblije*, a potom ću ga razložiti, i to dajući objašnjenja onako kako ga ja razumem, a potom ću ga uporediti sa masonskim verzijom. *Biblija* u Knjizi Postajanja, poglavlju 3, stihu 15, govori sledeće:

„I postaviću zid netrpeljivosti između tebe i te žene i između tvog i njenog semena, on će smrskati tvoju glavu, a ti ćeš smrskati njegovu petu.“

Evo šta verujem da ova sveta knjiga kaže

„I postaviću (misli se na Gospoda Boga, biblijskog Boga) zid netrpeljivosti između tebe (misli se na Đavola) i te žene (misli se na Evu, ali ona, u stvari, predstavlja celo čovečanstvo) i između tvog (Đavolovog) i njenog (Evinog) semena (ovde upotrebljena reč „seme“ znači buduće Evinog seme: Isus Hrist, iz razloga o kojima će se govoriti u sledećem poglavlju), on (taj zid netrpeljivosti između Đavola i žene) će smrskati tvoju glavu (misli se na glavu ženinog semena, u ovom slučaju na Isusa Hrista), a ti (žena, ili njeno seme) ćeš smrskati njegovu (misli se na Luciferovu) petu.“

Dakle, *Biblija* čitaoca uči da će Satana smrskati „ženinu glavu“ Ne postoji ništa u ovoj Svetoj knjizi što propoveda da „rađanje žene treba da smrskaju glavu Zmije.“ Dakle, masoni su dodali potpuno drugačiji redak ovim stihovima Svete knjige, možda u nekom pokušaju da se hrišćanin ili Jevrej, koji nije sasvim dobro upućen u ovaj deo *Biblije*, ubedi da se njihova tvrdnja slaže sa porukama Svete knjige.

²⁴²) Magnum Opus, 6°, str. 6.

²⁴³) A Bridge to Light, str. 188.

²⁴⁴) Legenda, 32°, str. 12.

²⁴⁵) Magnum Opus, 19°, str. 8.

Dr Henri Moris (Henry Morris), predsednik Instituta za istraživanje Postanja i hrišćanin, napisao je biblijski izvod koji se odnosi na „seme žene” koji može da bude samo jedna aluzija na budućeg Evinog potomka čiji otac nije čovek. On objašnjava da:

„Sa biološkog stanovišta, žena ne proizvodi seme, osim u *Bibliji*; uvek je u pitanju seme muškaraca. Dakle, ovo obećano seme će morati nekim čudom da se usadi u matericu... Tako je ovo proročanstvo (da će Satana smrskati Evinu glavu) jasno predvidelo buduće bezgrešno začće Isusovo.”²⁴⁶

Dakle, *Biblija* propoveda da će Satana „smrskati” Isusa Hrista i da će On, za uzvrat „smrskati” Sataninu petu. Prema interpretaciji proučavalaca *Biblije*, ovo znači da će Satana kasnije dogovoriti raspeće Isusovo, ali, na kraju će On ukloniti Satanu sa svetske scene. Čini se da masoni govore da će se Lucifer odupreti i pobediti.

Međutim, obratite pažnju da masoni to izvrću. *Biblija* propoveda da će Đavo smrskati ženino seme, dakle Isusa

Hrista. Ipak, oni žele da veruju da „rađanje žene treba da smrskava glavu Zmije.” Ovo može samo da znači da oni sebe smatraju tim „rađanjem žene” koja treba da „smrskava” glavu žene, tj. Isusa Hrista. To znači da na Isusa gledaju kao na „zmiju”, a upravo o tome u ovom stihu govori Pajk.

S tim u vezi nema nikakve sumnje. Masoni svojim članovima kazuju da oni treba da smrskaju budući ženin porod Isusa Hrista!

Još jednom, sledi masonski citat:

„Zmija, koja se koprcu u okovima za nas ima poseban značaj. Obećano je da ženin porod treba da smrskava glavu te Zmije. Ti ispuni to proročanstvo!”²⁴⁷

Dakle, da izvučemo suštinu, oni kažu da sebe smatraju „ženinim porodom”, i da jednom, u budućnosti, treba da smrskaju „glavu Zmije”, podrazumevajući da je „Zmija” „glava” žene, tj. Isus. *Biblija* ništa od ovog ne propoveda, tako da su oni sami izrekli svoje „proročanstvo”, a potom masonima nalagali da ga „ispune.”

Tako, još jednom, upravo kao što nas Pajk poučava, misao treba obrnuti:

„*Ono što je Superiorno je kao ono što je Inferiorno, a ono što je Ispod je kao ono što je Iznad...*”²⁴⁸

Mi, obični ljudi, treba samo da obrnemo stvari i tek tada Pajkove reči imaju smisla.

I po treći put, kako bi otklonio svaku sumnju u vezi s tim šta o tome misli, Pajk kaže da oni sebe smatraju „ženinim porodom” i da taj „porod” treba da smrskava „glavu Zmije”, misleći, pritom, da hrišćansku religiju moraju smatrati torn „Zmijom”, a Isusa, njenom glavom svojom metom. Potom im se nalaže da „ispune to proročanstvo” to je „rat” u kojem učestvuju.

Kasnije, na ceremoniji, masonu govore da on treba da „smrskava” tri glave. Citat se nastavlja, pošto Pajk objašnjava taj obred od prve do poslednje zgrade. Te zgrade unutar uglastih zagrada su moje:

„[Kandidatu se kaže da sukcesivno pristupi svakoj od tri glave i, pošto to učini, T.*M.* (ne mogu da nadem direktno objašnjenje ko bi mogao biti ovaj službenik masonske organizacije, jer Pajk ne objašnjava na šta se odnosi T.*, ali objašnjava da M.* znači „Moćni.” Prema Pajku, ove dve skraćenice odnose se na titulu „Majstora” za ovaj stepen, očigledno na Uzvišenog Majstora, „Predsednika” lože. Rečnik ovo definiše kao: „snažan, moćan”) kaže, glasom koji izaziva poštovanje]:

²⁴⁶) Komentari Henrija M. Morisa, F. D., *The Defenders Study Bible* (Grand Rapids, Michigan: World Publishing Co., 1995), str. 13.

²⁴⁷) *Magnum Opus*, 19 \ str. 8.

²⁴⁸) *Morals and Dogma*, str. 324.

*Neka noga ISTINE smrska GREH ! Neka POŠTENJE uništi PRITVORNOST ! Neka MILOSRĐE u prašinu baci NETRPELJIVOST !*²⁴⁹

Dakle, tokom obreda 19. stepena, od inicijata masona traži se da „smrska“ tri lobanje. U sledećem poglavlju čitalac će saznati da će mason na 30. stepenu još jednom videti tri lobanje. Potom mu se kazuju dve stvari: prva, da je rat u toku, podrazumevajući da mu se mora posvetiti na dugestaze, i druga, da on saznaje da je osvajanje Sveta njegov konačan cilj. Pajk masonu kaže:

„Zbog svih ogorčenih pravednički se kunemo da ćemo omrznuti ova čudovišta i povesti neprekidan rat protiv njih. Neće biti mira, primirja, niti razoružanja između njih i nas, odsad pa znanvek“²⁵⁰ Potom nastavlja:

„I tako, rat protiv sila Zla (izgleda da je ovde reč o „vlasti“ i „religiji“) koje su razbile Red templara (misli se na Vitezove templare, dedove masona) neumitno teče dalje, a Sloboda uporno maršira prema osvajanju Sveta.“²⁵¹

Dakle, između dve zaraćene strane neće biti ni pomirenja niti kompromisa. Masoni se neće smiriti sve dok njihov protivnik ne bude potpuno uništen. Obratite pažnju da Pajk tvrdi da je protivnik u ovoj bici „čudovište.“ Evo kako on gleda na „vlast“ i „religiju.“

Mason preuzima obavezu koja ga posvećuje bici do kraja života. On polaže ovu zakletvu Elu, viteškom devetom od ukupno 32 stepena, koliko ih ima:

„Nadalje se zaklinjem i obećavam da ću uvek okretati uzrok tlačenja protiv tlačitelja svakog naroda koji se bori protiv Tiranije (misli se na „vlast“ i „religiju“)... svih koji brane Slobodnu Misao, Slobodnu Svest, i Slobodan Govor (misli se na one koji žele da se oslobode kako bi mogli svoj razum da koriste sasvim neometano).“²⁵²

Prema Mekiju u njegovom delu *Enciklopedija*, reč „elu“ je iz francuskog jezika i znači „izabran.“* Ovo su masoni „čiji je cilj da do sitnica razrade otkrivanje i kažnjavanje učesnika u zločinu, a tradicionalno su vezani za 3. stepen.“ Oni su bili „oni od Zanata (misli na masone) odabrani ili izabrani da otkriju (zločince) i da ih kazne.“²⁵³

Dakle, masoni „drugog sloja“ su „izabrani“, to su oni koji će kazniti neprijatelje masonske organizacije „vlast“ i „crkvu.“ Masona tako uče zato što je njegova „dužnost“ prema čovečanstvu da se umeša u ovaj rat:

„Masonerija propoveda... da otpor uzurpiranoj moći (definisano kao: „prigrabljenoj“) nije samo dug koji čovek ima prema sebi i svom susedu, nego dug koji ima prema svom Bogu ...“²⁵⁴

Imajte ove misli na umu dok budete čitali sledeće citate uzete iz obreda 15. stepena (nadam se da čitalac sada počinje shvata šta znače pojmovi „slobodna misao, slobodna svest“ itd.):

„Put od ropstva do slobode, ili onaj od političke ili verske potčinjenosti (misli se i na vlast i na religiju) do slobode Misli i Svesti, ne treba prevaliti u trenu, brzo, već samo velikom i upornom borbom, u kojoj često ima napredovanja i povlačenja, obeshrabrenosti i očiglednog poraza...“²⁵⁵

„Ponovno vraćanje ljudima prirodne istine, racionalne i zakonom uredene slobode, slobodne misli i prava svesti, obnove nacija, i uspostavljanje tog stanja trpeljivosti i mira

²⁴⁹) Magnum Opus, 19°, str. 8.

²⁵⁰) Legenda, 30°, str. 156.

²⁵¹) Ibid. str. 151.

²⁵²) Magnum Opus, 9", str. 7. *) engl. *elected*, prim. prev.

²⁵³) Mackey's Encyclopaedia, Volume I, str. 239, "Elus"

²⁵⁴) Magnum Opus, 9 ° str. 11.

²⁵⁵) Liturgy, 15°, str. 32.

, učiniće planetu pogodnim hramom za Boga Milosrđa i Ljubavi dobrote (Sada se Lucifer naziva „Bogom Milosrđa i Ljubavi dobrote“).²⁵⁶

Na otvaranju obreda 20. stepena, Pr.:M .:.(izgleda da to znači „Prečasn Majstor“, jedan od službenika) pita druge masone u odaji:

„Braćo na Severu, šta želite da postignete u masoneriji?“

A, Govornik, drugi masonski službenik, odgovara:

„Svetlost! Svetlost slobode, Slobodne misli, Slobodnog govora za sav ljudski rod : Slobodnu svest, Slobodno delovanje, sa zakonom jednakim za sve (misli na slobodu bez kontrole od strane religije i/ ili vlasti).²⁵⁷

Onome ko proučava masoneriju sada bi trebalo da bude jasnija prava priroda ove bitke. On saznaje da ovo nije „rat“ protiv vojske ili revolucionara opremljenih za borbu, već protiv „tiranije onih koji se suprotstavljaju slobodnoj misli, slobodnoj svesti i slobodnom govoru.“

U knjizi *Moralna načela i dogma* masonu se predočava da ne postoje moralni apsoluti. Postoje oni koji žele da izgrade svoje društvo oko ubeđenja da biblijski Bog zahteva sistem pravde koja sudi krivcima, odnosno onima koji su krivi za „despotizam i tiraniju“ protiv masona i drugih koji veruju da im njihov „Slobodan izbor“ dozvoljava da sami donose sve odluke, čak i u vezi sa njihovim moralom, kažnjavanjem i svešću.

Pripadnik masona počinje da saznaje da se sada posvetio „ratu“ protiv onih koji teže ka moralnom društvu. Menli P. Hoi objašnjava zašto:

„Verski pokret u savremenom svetu daleko je od teologije i svih veštačkih ograničenja nametnutih od strane vere i dogmi.“²⁵⁸

Dakle, imamo i to da religija nameće „veštačka ograničenja“, jer izvesni ljudi su ubeđeni da planiraju postojanje novog sveta bez „religije.“

DVADESET I ČETVRTO POGLAVLJE

Pobeda je izvesna

Vojnika u masonskom ratu ubeđuju da je „pobeda izvesna“: njegova strana će poraziti neprijatelja, može u to biti siguran, a sledeći navodi iz Pajkovih dela ga u to uveravaju:

„... možemo držati na oku sva zla ovog sveta, i videti da je to samo čas pre svitanja, a svetlost će doći....“²⁵⁹

„Nijedan istinski mason ne gubi nadu u konačnu pobedu.“²⁶⁰

„Svetlost će konačno prevladati Tamu. (Ovo je)...religija i filozofija masonerije.“²⁶¹

„... smrt Tiranije je skoro na dohvat ruke.“²⁶²

„Na kraju, Dobro će prevladati, a Zlo će biti odbačeno.“²⁶³

„... Konačan nestanak političkog i verskog despotizma, mada možda dalek, izvestan je ...Rezultat je siguran kao tok vremena.“²⁶⁴

²⁵⁶) Ibid. str. 41-42.

²⁵⁷) Ibid. 20 °, str. 30.

²⁵⁸) America's Secret Destiny, str. 69.

²⁵⁹) Magnum Opus, 32°, str. 54.

²⁶⁰) Ibid. 29°, str. 13.

²⁶¹) Ibid. 17°, str. 26.

²⁶²) Liturgv, 30 °, str. 273.

²⁶³) Ibid. 17°, str. 117.

²⁶⁴) Ibid. 18°, str. 190.

„... vladavina Zla i Tame samo je privremena, a tada će Svetlost i Dobro biti večni.“²⁶⁵
 „Da će doktrine masonerije konačno vladati Inteliktualnim svetom, izvesno je...“²⁶⁶ Masoni nemaju teškoća da saznaju koja strana će pobediti u ovom „ratu.“ Menli P. Hol piše:

„... Misterije moraju pobediti, jer su na strani Velikog plana.“²⁶⁷

Bio je ovo prvi put da sam našao dokaz da masoni imaju „Veliki plan“ za svet. Verujem da sam otkrio i o čemu je tu reč, i to sam izložio u svom članku *Tajna sudbina Amerike*. Sada nije trenutak da se o tome govori, jer je to potpuno drugačija tema i zahteva temeljan rad da bi se razumela. Međutim, svi treba da znaju šta je u pitanju, i kako će se to odraziti na budućnost.

A sada da nastavimo sa objašnjavanjem o tome Šta je „Zlo“, a šta „Dobro.“

DVADESET I PETO POGLAVLJE

Simbolizam

Adam Vajshaupt, osnivač tajnog društva poznatog kao Illuminati, 1776. godine, nosio je pseudonim Spartak, po vođi pobune robova protiv rimske vlasti oko 70. godine p. n. e. U svojoj knjizi pod naslovom *Dokazi zavere*, Džon Robison (John Robison) citira Vajshaupta pod ovim imenom, i otkriva čitaocu razlog što tajna društva traju vekovima. On piše:

„Od svih načina na koji bi se predvodili ljudi, najdelotvorniji je skrivena tajna.“²⁶⁸

Masonerija je sigurno svesna ove istine, pošto često priznaju da se njihov celokupan sistem sastoji od simbola skrivenih tajni. Citiram Menlija P. Hola:

„Arkane (definisano kao: „tajna misterija“) drevnih misterija nikada nisu bile otkrivane običnim članovima (definisano kao: „neupućenima u dublje tajne“) osim kroz simbole. Simbolizam je ispunio dvostruki zadatak skrivanja svetih istina od neiniciranih i njihovog otkrivanja samo onima koji su bili kvalifikovani da razumeju sve te simbole.“²⁶⁹

Kao što smo razmotrili ranije, masoni priznaju da njihovi simboli imaju mnogostruku interpretaciju, te da masona:

1. upućuju da otkrije koje su ostale interpretacije i
2. daju mu dopuštenje da laže kako bi prikrio njihovo pravo značenje.

(Vidite citate na stranicama 77. i 78. od Alberta Pajka.) Ovo je navod koji sam prethodno rastumačio, a koji govori o tome da masoni koji znaju tajnu, u objašnjenjima koja se daju tokom ceremonija pristupanja novih članova, svoju sabraću „namerno dovode u zabludu“.

Hol ovo šire obrazlaže u knjizi *Izgubljeni ključevi Slobodne masonerije*:

„Vodeći masonski umovi svih vremena složili su se da su simboli Bratstva podložni najjednostavnijem tumačenju i tako najiskrenijim inicijatima otkrivaju izvesne tajne koje se tiču duhovnih stvarnosti života. Slobodna masonerija je stoga više od obične društvene organizacije stare nekoliko vekova, i može se smatrati kao večnost filozofskih tajni i inicijacija drevnih predaka.“²⁷⁰

²⁶⁵) Magnum Opus, 25°, 7.

²⁶⁶) Legenda, 32°, 33.

²⁶⁷) America's Assignment With Destiny, str. 114.

²⁶⁸) Proofs of Conspiracy, str. 129.

²⁶⁹) The Secret Teachings of All Ages, str. 169.

²⁷⁰) The Lost Keys of Freemasonry, str. 5.

A Pajk objašnjava kako su se simboli upotrebljavali:

„Simboli su se upotrebljavali, u velikoj meri, da bi *prikrili* pojedine istine od svih osim od odabrane manjine, koja je držala ključeve za njihovo razumevanje... Značenje simbola Slobodne masonerije ne otkriva se odjednom. Samo vam uopšteno dajerao nagoveštaje. Morate sami izučiti ona skrivena,

(definisano kao: „skriveno od pogleda“) tajnovita značenja. Jedan jedini simbol često ima nekoliko značenja.”²⁷¹ Masonu se, takođe, daju slična uputstva u „ispitivanju” prvog stepena Plave lože, zvanom Stepen pristupanja početnika. Pajk je ovo napisao samo da bi ukazao na važnost ovih simbola:

„Otkrićete značenje u svemu što vidite ili čujete u masonskoj loži. Ako je skriveno od vas, tragajte i naći ćete ga (ovde on potvrđuje da je moguće bilo kome, čak i nemasonima, da otkriju *tajnu*). Svaki simbol i svi obredni činovi puni su značaja i za sve postoji razlog da se ovde nalaze.”²⁷² Dakle, mason koji ne čita masonsku literaturu posle prolaska kroz obrede pristupanja, propušta celu poentu, i nikada neće steći „istinsko saznanje o Božanstvu.”

Međutim, kako smo videli, to je nešto čime ga „drugi sloj” masona podstiče da sam otkrije.

DVADESET I ŠESTO POGLAVLJE

Neprijatelj masonerije

Potpuno je jasna činjenica da se mason nalazi u ratu tokom rituala između 4. i 32. stepena Škotskog obreda. Međutim, nije razjašnjeno ko je neprijatelj i, još važnije, koga on predstavlja, a mason to mora da istraži kroz „čitanje i razmišljanje.” Jedan od izvora ove informacije je materijal koji su masoni objavili.

Dakle, moguće je odrediti šta masoni podrazumevaju pod svojim simbolima samo u slučaju kada istraživač posveti dovoljno vremena čitanju njihove literature, što sam i učinio.

Odgovor na ovo istraživanje zaista unosi nemir. Međutim, kako će se kasnije ispostaviti, to je nešto što biio ko može da sazna, bude li marljivo radio.

U svojoj raspravi o 30. stepenu u knjizi *Liturgija*, Pajk počinje sa objašnjenjem koga ili šta masoni treba da smatraju svojim neprijateljem:

„Već vam je poznato da je Škotski obred neprijatelj svakom ugnjetavanju, nepravdi i uzurpaciji. ... čini sve kako bi oslobodio ljude od njihovog vlastitog neznanja, predrasuda i grešaka koji ih podjarmljuju., kako bi sami mogli da se oslobode okova despotije, porobljavanja (definisano kao: „stanje poniznosti, ropstvo“) i duhovne tiranije.”²⁷³

Dakle, kandidatu se još jednom predoči ideja da vlast i Crkva predstavljaju njegove neprijatelje. Inicijatu govore da on mora „kazniti” svoje neprijatelje još u stepenu Majstora masona (misleći na 3. stepen). Pajk pripoveda svojim čitaocima o tome kako prečasni brat Viši đakon pita kandidata:

„Zašto tražiš napredovanje kada je ceo Zanat u nevolji?”

A kandidat odgovara:

„Da bih bolje služio Redu, osvetio nevinost i kaznio zločin.”²⁷⁴

²⁷¹) The Porch and the Middle Chamber, str. 128.

²⁷²) Ibid. str. 84.

²⁷³) Liturgy, 30 °, str. 236.

²⁷⁴) The Porch and the Middle Chamber, str. 261.

U stvari, on se podstiče da, ne samo da treba da „kazni” neprijatelje, nego da ih i „uništi.”

U svojoj knjizi *Most ka svetlosti*, Reks Hačeson govori o tome kako „kandidat nabraja dužnosti kojima su ga učili u prethodnim stepenima.” Deveta po redu od tih „dužnosti” jeste da se on obavezuje da „uništi neznanje.”²⁷⁵

U stvari, u već navedenom citatu o 17. stepenu, mason izgovara molitvu za pobedu nad „tamom.” Evo kako to Pajk predstavlja:

„Čuj nas, Oče naš,... *Smiluj se na nas, Oče naš!*

U tami lutamo pustinjom

i s nadom se osvrćemo prema Istoku,

željno tragajući za obećanom Svetlošću (verovatno „Hristosom.”) *Pošalji nam svitanje dana, Oče nasi* Pošalji Svoju Svetlost, Oče naš ... *Svoju Svetlost, da bude život!*”²⁷⁶

Naime, ovaj „Otac”, „Bog svetlosti”, jeste dobri bog prema ovom, već navedenom, Pajkovom citatu:

„Ponovno vraćanje ljudima prirodne Istine, racionalne i zakonom uređene Slobode, Slobodne Misli i prava Svesti; obnova nacija, i uspostavljanje tog stanja trpeljivosti i mira, što će učiniti Planetu pogodnim hramom za Boga Milosrđa i Ljubavi – ljubaznosti.”²⁷⁷

Pajk je objasnio za šta se oni zalažu u ovom citatu iz 30. stepena masonske lože:

„Ovaj Red ima svoju misiju osвете strašnog zločina; ne kažnjavanjem onih koji ga počinise; jer su davno pobjegli ispred Suda celog čovečanstva (ali)... Uništenjem onoga čiji su ti ljudi bili ništa drugo nego oruđe; pristrasne i neodgovorne moći, tiranije nad svešću, pritvornosti i netrpeljivosti; istvaranjem svugde dobro uređene slobode... Radimo tajno, jer tako možemo da radimo delotvornije... Da li si voljan da se posvetiš velikim ciljevima koje navodim i postaneš zakleti sluga ovog Reda ...?”²⁷⁸

A kandidat odgovara: „Jesam.”

Značajno je da opet istaknem da ovi masoni treba da unište vlast i religiju „u tajnosti.” To postaje važno kada pitate svoga prijatelja ili rođaka koji je mason, da li su moje optužbe tačne. Ne možete od njega očekivati da potvrdi moja očekivanja. Mora odgovoriti odrečno zbog zakletvi koje je dao masonima da ne otkriva ni jednu od njihovih tajni.

Dakle, jedini način da saznate da sam u pravu, jeste da pročitate njihovu literaturu, jer to nije tajna, a kako vidimo, ona tačno informiše sve čitaoce o tome kakvi su masonski ciljevi.

„Strašni zločin” o kojem Pajk govori odnosi se na sudbinu koja je snašla Žaka de Moleja (Jacques de Moley), Velikog majstora templara 22. stepena XIV veka. Mekijeva *Enciklopedija* o Slobodnoj masoneriji kaže o bratu de Moleju sledeće:

„Godine 1298. ...on (de Molej) je bio tajno izabran za Velikog majstora ... 12. septembra, 1307. taj Red je dobio nalog (od pape) za hapšenje templara i de Molej je osuđen na tamnicu sledećih pet i po godina...

... bio je izložen najvećim poniženjima i patnjama zbog iznuđivanja priznanja od njega krivice njegovog Reda... 11. marta, 1314. bio je javno spaljen ispred Bogorodičine crkve u Parizu.” (Verujem da je datum 11. mart, takođe, izabran zbog svoje simboličnosti. Mart je treći mesec u godini i taj broj puta 11, dan kada je spaljen, jeste 33, ključni masonski broj).²⁷⁹

Henri Vilson Kojl dodaje još nekoliko detalja priči o Zak de Moleju (to ime se pojavljuje napisano na nekoliko načina: Molai, deMolej, DeMolej, de Molej, itd). ističući da je on bio:

²⁷⁵) A Bridge to Light, str. 104.

²⁷⁶) Liturgy, 17°, str. 100.

²⁷⁷) Ibid. 15°, str. 41-42.

²⁷⁸) Magnum Opus, 30 °, str. 3.

²⁷⁹) Mackey's Encyclopaedia, Volume 11, str. 489. pod Molay, James de

„22. stepen i Veliki majstor srednjovekovnih Vitezova templara. Rođen je oko 1240. u Burgundiji i spaljen na lomači u Parizu, 11. marta, 1314. ... pre nego što će izdahnuti na lomači, prokleo je zaverenike, Papu i kralja Filipa Lepog. (Ta dvojica za koje je de Molej osećao da su odgovorni za njegovu osudu, predstavljala su „religiju" i „vlast"). Predskazao je smrt onog prvog kroz četrdeset, a onog drugog za godinu dana. Njegovo proročanstvo se obistinilo (umrli su u predskazano vreme)“²⁸⁰

Još jedan mason otkriva njihovo ubeđenje da su papa Kliment V, predstavnik Crkve i kralj Filip Lepi, prema Mekiju, „izdajnički kralj Francuske", bili „krivi za najnečuveniju izdaju" i „na kraju, za smrt brata de Moleja. Sto je još važnije, obratite pažnju na činjenicu da su ta dva „tiranina" umrla na predskazane datume de Molejevog „proročanstva." Može se samo pretpostaviti da su templari tražili osvetu protiv dvojice „tirana" zbog smrti njihovog vođe i uspeli da se ispuni njegovo „proročanstvo" o njihovoj smrti.

Medutim, Pajk ističe da Papa i Kralj nisu bili krivi, nego da su bili predstavnici svetovne i duhovne vlasti za sva vremena.

„Dobri de Molej bio je žrtva; ali postoji plemenitija žrtva od njega, sam Red, čiji je on bio samo jedan deo. U progonu i uništenju tog Reda videli smo obnovljenu, u drugom obliku, legendu, koja se uvek menjala, ali ipak ostala ista, o Hiramu i njegovim ubicama (očigledno misleći na masone koji su nameravali da osвете zbog smrti de Moleja i Hiram Abifa. Prema legendi, odlučili su da se osвете za smrt Hiramovu, jer znaju da u *Bibliji* ne postoji direktan dokaz za ovo ubistvo), o Ozirisu i Tajfonu, Svetlosti i Tami, principu Dobra i Zla. A trojicu ubica udovičinog sina (očigledno misli na Hiram Abifa, koga masoni nazivaju „Udovičini sinom") vidimo u kraljevskoj vlasti Francuske, u liku Filipa Lepog, i papske vlasti, pape Klimenta V; i grabežljivog Reda vitezova Rodosa ili Reda sv. Jovana Jerusalemskog.“²⁸¹

Dakle, masoni se svete za stvarno ubistvo Žaka de Moleja i izmišljeno ubistvo Hiram Abifa.

Medutim, de Molej, vođa Templara i mučenik masonske organizacije, učinio je nešto drugo što, takođe, predstavlja simbol masonskog ratovanja. Kao potvrdu da je ovo tumačenje tačno, drugi eminentni masonski pisac, Kenet Mekenzi, dodao je svoje mišljenje:

„... bio je spaljen 12. septembra, 1314. ispred Bogorodičine crkve u Parizu. Osudio je svoje ubice pred sudom svojim uzdahom umirućeg (papu) Klimenta (V) da umre za četrdeset dana, a Filipa (Lepog, kralja Francuske) za godinu dana; i istorijska činjenica je da su se pokorili pozivu. („Oni" koji su se pokorili pozivu jesu Vitezovi templari. To se sigurno nije moglo odnositi na tu dvojicu ljudi, jer bi pomislili da izvrše samoubistvo, a to se ne čini nimalo mogućim. Dakle, verovatno je da su ih Vitezovi templari ubili kako bi ispunili proročanstvo svog vođe. Zapanjuje da Mekenzi priznaje da su ih templari ubili.).“²⁸² Potom se masonu govori da i on mora da osveti smrt Žaka de Moleja:

„Osveta nad ubicama Džejmsa (englesko ime za Žaka) de Moleja simbolično se priziva u nekim od stepeni (misli na današnje obrede).“²⁸³

Dakle, masoni još nisu završili sa osvetom za ubistvo Žaka de Moleja.

Taj krug, ili omča, počinje da se sužava.

²⁸⁰) Coil's Encyclopedia, str. 420. pod Molai, Jacques De.

²⁸¹) Magnum Opus, 30° str. 14.

²⁸²) The Royal Masonic Cyclopaedia, str. 493. pod Demolay, Jacques de.

²⁸³) Ibid. str. 758. pod Vengeance.

DVADESETI SEDMO POGLAVLJE

Neprijatelji

Do sada je čitaocu bio predložen samo niz malih tragova o tome ko su ratnici u ovoj bici. Vreme je da jasno prepoznamo te sve strane.

Mada jezikom simbola, Pajk je pokušao to da učini svojoj knjizi *Liturgija* i evo šta je napisao:

„Dugotrajni rat između Dobra i Zla, između *Mihaila* i njegovih anđela i *Zmaja* i njegovih anđela će se završiti; a *Zmija* i njeni anđeli biće prevladani, i oterani i više nikad neće se pojaviti... Ti ćeš, u pogodno vreme, pokazati svoju Moć... kada Zlo više neće biti tu da vlada.”²⁸⁴ Ovo je izuzetno važan Pajkov navod. Obratite pažnju da on razdvaja zaraćene na dve strane na Nebu pre nego što je Satana odatle proteran. On kaže da su „*Mihailo* i njegovi anđeli”, zapravo Božije snage, bile u ratu sa snagama „*Zmaja*”, dakle, Đavola (u Knjizi Otkrovenja, poslednjoj knjizi *Biblije*, naziv „*zmaj*” se odnosi na Đavola). Međutim, on ne kaže da će ijedna od ovih strana biti „prevladana”; već da će „*Zmija* i njeni anđeli” biti „prevladani”. Ne izjašnjava se o tome koju stranu smatra „*Zmijom* i njenim anđelima.” Mogla je to biti „*Mihailova*” strana, a mogla je biti i „*zmajeva*” strana. Međutim, on ostavlja dva nagoveštaja da ne veruje da su „*Mihailo* i njegovi anđeli” „dobre” snage u ovom „dugom ratu”, nego da su to „*Zmija* i njeni anđeli.”

Prvo, obratite pažnju na to da on tvrdi da je ovo „rat između Zla i Dobra.” Većina istraživača *Biblije* ovo naziva „bitkom između Dobra i Zla,” stavljajući „Dobro” na prvo mesto. Pajk je to navodi obrnutim redosledom.

Potom identifikuje ratnike: prvo navodi „*Mihaila* i njegove anđele”, a onda „*Zmaja* i njegove anđele.” To bi moglo značiti da on „*Mihaila* i njegove anđele” smatra snagama „Zla”, a „*Zmaja* i njegove anđele” snagama „Dobra.” Dakle, prema Pajku, „Božije” snage su „Zlo”, a „*Zmajeva*” strana je „Dobro.” Ovo bi se, naravno, slagalo sa svim drugim njegovim spisima koje smo razmatrali.

Znači, izgleda da on predviđa da će „snage Zla”, zapravo snage Boga, biti poražene od strane „snaga Dobra”, tj. Đavolove strane.

Što je još važnije, ovo je odlična prilika da primenimo Pajkovu strategiju obrtanja misli, i to u skladu sa njegovim učenjem:

„*Ono što je Superiorno je kao ono što je Inferiorno, a ono što je Ispod je kao ono što je Iznad...*”²⁸⁵

Ako istraživač ovakav način mišljenja primeni na navedni citat, iz toga će prioiziti da „*Mihailo* i njegovi anđeli”, za koje se mislio da su snage „Dobra”, postaju snaga „Zla.” Drugim rečima, da biste došli do istine obrnite ono u šta, po tradiciji, verujete.

Tako, Pajk kaže da će biblijski Bog, simbolički predstavljen kao „*Zmija*”, na kraju ovog rata biti poražen. (Setite se da je Pajk rekao svojim čitaocima da „obrću” stvari: ako citat čitate, imajući na umu *Bibliju*, smatraćete da je sadržajem citata predložena pobeda Boga nad Đavolom, ali, se opredelite za način razumevanja koji sam nazvao „principom obrtanja”, shvatićete šta Pajk kaže. To je sasvim jasno, ali, jezikom simbola, on kaže da su „*Mihajlo* i njegovi anđeli”, u stvari, „*Lucifer* i njegovi anđeli”, a da „*Zrnija* i njeni anđeli” predstavljaju „biblijskog Boga i njegove anđele”, koji će biti poraženi. Ispostavlja se da to može biti izvrtanje površno pročitano citata).

²⁸⁴) Liturgy, 17°, str. 114-115.

²⁸⁵) Morals and Dogma, str. 324.

Dakle, on kaže da je pobedeni neprijatelj, biblijski Bog, „Zlo“ i da on više „neće vladati.“

Prema Pajku, hrišćani greše kada tvrde da će se Bog, u liku Isusa vratiti i ovaj svet spasiti od Lucifera, Satane, Đavola. Oni veruju da će Satana trijumfovati kada se on, tj. Đavo, vrati.

U Pajkovoj knjizi *Legenda* dalje čitamo:

„... mitra jednog (papina kapica) i kruna drugog (kralja) bili su i ostaju simboli neprijatelja, a namera Reda templara Solomona jeste da se bori protiv njih, tj. protiv Svete kuće ili Hijerodoma, Jerusa

lema (ovi pojmovi će biti kasnije objašnjeni, ali, u suštini, Pajk kaže da su drugi ratnici Masonska loža, kao i ostali koji veruju u Lucifera), da ratuju bez povlačenja i opuštanja.”²⁸⁶

Znači, izgleda kao da se ova bitka vodi između Katoličke crkve u savezu sa državom i masona, ali ima još tajni, a masoni nastavljaju da ostavljaju tragove.

DVADESET I OSMO POGLAVLJE

Zakletva

Važno je da se zna da čak i pripadnik masonske organizacije ne razume informaciju koja sledi, jer je vezan zakletvom da, ukoliko mu ikada neko od njegovih nadređenih izda naređenje, naredbu sprovodi u delo. Prema Albertu Pajku, ovo je zakletva koja se zove „obaveza“, a koju mason polaže na 18. stepenu:

„Ja (inicijant izgovara svoje ime) obećavam i kunem se da ću slediti i slušati sva pravila i zakone ovog reda Vitezova ružinog krsta (zvanje 18. stepena), dekrete i mandate koje mi može preneti Suv. (Inspektor Gen. (znači Suvereni Inspektor General) u Vrh (znači Vrhovnom) Savetu 33. stepena, pod čijom jurisdikcijom mogu da budem...”²⁸⁷

Dakle, Savet 33. stepena ima mod da naređuje bilo kom masonu pod svojom jurisdikcijom, a značaj ove činjenice biće pokazan kasnije.

DVADESET I DEVETO POGLAVLJE

Hiram Abif, legenda

Kako stoji u *Starom zavetu*, masonski „rat“ se vrti oko jedne legende o hramu kralja Solomona. Masoni su dodali svoju tvrdnju da je ta legenda nastala 1012. godine p.n.e. Ova priča o hramu počinje u Dnevnici I, 28. poglavlje *Biblije*, u kojima se govori o tome da se David, kralj Izraela, svom narodu obratio rečima:

28:2: „Što se mene tiče, na srcu mi je bilo da sagradim zdanje u kojem će da počiva barka onih vernih Gospodu...”

28:3: Ali Bog mi reče: Ti nećeš graditi kuću u moje ime, jer si čovek rata i prolio si krv.

28:4: (Ali) Gospode Bože Izraela,...

28:5:... Solomona je tvoga sina izabrao da sedne na tron Gospodara izraelskog kraljevstva.

²⁸⁶ Legenda, 32 ° str. 23.

²⁸⁷ Magnum Opus, 18°, str. 9.

28:6: A on mi reče, Solomon tvoj sin, on će graditi moj dom i moje dvore ...

28:10: Zapamti sada; jer Gospod je odabrao tebe da sagradiš zdanje za oltar; budi snažan i učini to."

Prema Dnevniciima II, 3. poglavlje, Solomon je prihvatio naređenje Boga:

3:1: „počeo je da gradi Božiju kuću u Jerusalemu ... "

Prema drugim poglavljima u Dnevniciima II, poslao je po kralja susedne zemlje koji je trebalo da mu pomogne:

2:3:1 Solomon poslao Huramu (ovo ime pojavljuje se još i kao Hiram, Hiram, Kirum itd). kralju ... Tira ..."

Tir je bio glavni grad Fenikije, na teritoriji današnjeg južnog Libana. Kralj je poslao Solomonu svog oca, čije je ime, takođe, bilo Hiram ili Hiram, Abif (i ovo ime pisano je na razne načine, o čemu ćemo kasnije).

U VII poglavlju Knjige kraljeva, stih 14, *Biblija* kaže da je otac „bio majstor za bronzu." Masoni su dodali da je bio i kamenorezac. Za ovaj podatak u *Bibliji* nema potvrde.

A kada je završio svoj rad za Solomona, Biblija u 7. poglavlju o Knjige kraljeva, stih 40, kaže da je Hiram: „kralju Solomonu završio čitav posao za božiju kuću ..."

Hiramovo zanimanje i činjenica koju *Biblija* iznosi u vezi s tim da se, po završetku posla, vratio u Tir, kao što će čitalac videti, postaje važna iz sledećih razloga.

U *Bibliji* nalazimo različita imena za Hurama, kralja Tira, Hiram, a, izgleda, da su masoni prihvatili ime Hiram. Albert Pajk u jednoj od svojih knjiga piše:

„U II (Dnevniciima) (Poglavlje) IV (stih) 16, nailazimo na Kurum Abiu (ovde ga Pajk zove Kurum Abiu, ali reč je o istoj ličnosti) koje u našem prevodu glasi „Kuram, njegov otac". Poslednja reč, Abiu, pretvorila se u Abif, i tako postala deo imena, što nije tačno."²⁸⁸

Pajk dodaje još jedan detalj o kralju Hiram, koji se, očigledno, u *Bibliji* ne spominje. Napisa je da taj Kralj kaže:

„... poslao tebe (misli se na kralja Solomona) Hiram, svog oca... (i da) smo mi (očigledno misleći na činjenicu da su i kralj Hiram i njegov sin, nosili isto ime Hiram) bili braća u Svetim Misterijama."²⁸⁹

Tvrdnja masona da su kralj Hiram i njegov otac verovali u svete misterije predstavlja zapanjujuće otkriće. Ova misao ih jasno dovodi u vezu sa verovanjem u boga drugačijeg od biblijskog Boga, a Pajk je tu izjavu zapisao. Ipak, i masoni i *Biblija* kazuju da je kralj Solomon tražio od Hiram da mu pomogne u izgradnji hrama.

Masoni, takođe, kažu da je deo priče o Hiram „legenda." Sledeći citat preuzet je iz knjige Rekha Hačensa *Most ka svetlosti*:

„Tako je biblijska verzija priče o Hiramu povremeno mešana s legendom, kao što je i rečeno u masonskim uputstvima. Na primer, u poglavlju 1, Knjige kraljeva 7:40, govore nam da je Hiram (Abif) čitav posao koji mu je Solomon poverio završio i verovatno se vratio u svoju zemlju, ali masonska tradicija govori o Hiramovoj smrti tokom izgradnje Hrama."²⁹⁰

Dakle, Hačens kaže da su masoni ispleli legendu oko događaja koji se nije dogodio navodne smrti Hiram Abifa. To znači da oni kada iznose izvesne tvrdnje u svojoj priči o smrti Hiram Abifa svojoj masonskoj sabraći svesno ne govore istinu.

Na primer, *Biblija* kaže da je Hiram Abif završio svoj posao i vratio se kući. Masoni su izmislili legendu koja kaže da je bio ubijen na gradilištu pre nego što je hram završen. Ovo se naziva „namernim dovođenjem u zabludu" „prvog sloja."

²⁸⁸) The Porch and the Middle Chamber, str. 319.

²⁸⁹) Magnum Opus, 6 °, str. 3.

²⁹⁰) A Bridge to Light, str. 10.

Hačens potvrđuje ovu misao sledećim citatom:

„Sve legende stepenova su simbolične i alegorične (definisano kao: „maglovito predstavljanje u izmišljenoj priči“). Podstaknuti smo da prepoznamo alegorično značenje ovog stepena (12. stepen), posebno onoga što simbolizuje Majstor Hiram.”²⁹¹

Držeći se svih drugih tvrdnji o „čitanju, učenju i razmišljanju“, Pajk i drugi ostaju verni ovom obećanju: svakome kome je dovoljno stalo i ko u traganju za istinom koju taj simbol krije uloži napor masoni će otkriti istinu koja se iza njega krije. Oni će otkriti „šta Majstor Hiram simbolizuje.“

Albert Meki sve ovo potvrđuje sledećim citatom:

„U Slobodnoj masoneriji kruži legenda o izvesnim bezvrednim zanatlijama (trojica ubica koja će kasnije, u ovoj knjizi, biti prepoznata) koji su skovali zaveru da bi iznudili tajnu od čestitog brata (Hiram Abif) koji ju je čuvao. Ta legenda je u celosti simbolična i kada se njena simbolika istinski razume, postaje čudesna.”²⁹²

²⁹¹) Ibid. str. 82.

²⁹²) Mackeys Encyclopaedia, Volume 1, str. 83.

Zatim Pajk objašnjava da je legenda o Hiram, takođe, simbolična. Ovo je napisao u objašnjenju o 30. stepenu:

„Ako ste razmišljali o stepenima koje ste primili, mora da ste odavno zaključili da legenda o smrti Kirumovoj (Hiram Abif, na sledećim starnicama će biti više reči o njegovoj smrti) i žalu masona zbog njegove tragične sudbine ima dublje značenje nego što se, površno gledajući, može pretpostaviti...”²⁹³

Znači, priča koju masoni pripovedaju ima simbolično značenje. Nije tačno da su Hiram ubila trojica ubica, niti da je umro pre završetka izgradnje hrama, nego su ovi delovi „legende“ simbolični i skrivaju značenje, a masoni se ohrabruju da ova značenja otkriju.

Ostali masoni su potvrdili Pajkove komentare. Prvi citat koji bih ponudio jeste jedan od Hačensovih, onaj koji potvrđuje Pajkove opaske da sam Hiram simboliše nešto drugo:

„... Majstor, Hiram je simbol inteligencije, slobode i istine...”²⁹⁴

Dodatne pojedinosti, poput onih ko je Hiram i šta on simbolično predstavlja, dali su drugi masoni, u ovom slučaju Karl Klodi, koji je napisao:

„Legenda o Hiram Abifu (misli na čoveka koji predstavlja ceo ljudski rod) je istovremeno i tragedija i nada čovekova; to je vrlina srozana greškom, zlom, grehom, pa opet uzdignuta istinom, dobrotom i milošću.”²⁹⁵

Albert Meki daje nam sledeće objašnjenje:

„Dakle, masoni su savršeno u pravu... u čuvanju... reči *Abif kao* zvanja (definisano kao: „titula, opisno ime“, podrazumevajući da reč Abif nije Hiramovo prezime, nego titula, koja ovde znači „otac“, otac kralja Hiram), prezimena ili titule i uzvišenosti podarenih glavnom graditelju Hrama...”²⁹⁶

Pajk je, takođe, objasnio da je Hiram simbol nečeg drugog:

„Hiram ne samo da predstavlja Sunce i Princip Dobra, već Večnu, uvek živu prirodnu Istinu, koja se oduvek borila za pobeđu.”²⁹⁷

Onda pruža dalje objašnjenje simbolike koja stoji iza legende o Hiram. Napisao je da je Pajk već objasnio šta zapravo Hiram u masoneriji simboliše:

²⁹³) Liturgy, 30°, str. 240241.

²⁹⁴) A Bridge to Light, str. 73.

²⁹⁵) Introduction to Freemasonry, str. 131.

²⁹⁶) Mackeys Encyclopaedia, Volume 1, str. 3. pod Abif

²⁹⁷) Magnum Opus, 28°, str. 38.

„Šta god da je Hiram bio, on je ličnost, možda za nas zamišljena ličnost, ljudskost u najvišoj meri, egzemplar (definisano kao: „neko ko služi kao model ili obrazac, idealan obrazac“) onoga što čovek može i treba da postane... u svom napretku ka ispunjenju svoje sudbine... jedan glas (definisano kao: „ukazivanje ili uveravanje u ono što treba da dođe“) onoga što ljudskost može biti... ”²⁹⁸

Dakle, Hiram nije „Čovek“ on je „ljudskost“, što znači da predstavlja ceo ljudski rod. On simbolično predstavlja sva ljudska bića na Zemlji.

Pajk ove misli potvrđuje u jednoj od svojih knjiga:

„Od masonske legende, Heroj (misli na Hiram Abifa)... predstavlja osiobođen narod... Majstor Hurom (još jedan oblik imena Hiram) jeste simbol *naroda* i slobodne *države*, a stoga i same *slobode*”²⁹⁹

„Hiram je Čovek koji uzdiže Carstvo znanjem i pronicljivošću.”³⁰⁰

Albert Meki takođe potvrđuje simboliku čoveka poznatog pod imenom Hiram Abif. Napisao je:

„Hiram Abif je simbol čoveka u apstraktnom smislu...”³⁰¹

Dakle, Hiram predstavlja sve ljude na Zemlji, celokupno čovečanstvo, a ne samo jednog čoveka s tim imenom. To je pravo značenje Hiram kao simbola.

Hiram simbolično predstavlja ceo ljudski rod u bici između Dobra i Zla. U njemu je simbolično predstavljena misao da je čovečanstvo prevareno od strane biblijskog Boga time što ga je uklonio s Neba, i to zbog odluke da sam prosuđuje o tome šta je pravo, a šta pogrešno.

A masonerija je sada uvučena u bitku sa biblijskim Bogom kako bi Čoveka vratila u savršen Raj, nazvan Nebom na Zemlji. Kada bi čovek mogao da realizuje stanje u kojem neće biti moralnih apsolutnosti, mogao bi da na zemlji ostvari savršenstvo. To je simbolično značenje koje se krije iza legende o Hiram Abifu. Ja sam, kako je Pajk predložio, „čitao, proučavao i razmišljao” o ovim stvarima.

Njihova Tajna je otkrivena, jer sam je pronašao, ali još nije u potpunosti razotkrivena. Ima još toga što treba otkriti.

TRIDESETO POGLAVLJE

Smrt Hiramova

Masoni svojim pripadnicima govore da u njihovoj legendi postoji nešto više nego što su im rekli. Citiramo Alberta Mekija:

„Masonske pisce koji su se trudili da protumače simbolizam legende... konačno su postigli neki rezultat, naime, ona ima duhovno značenje.”³⁰²

Smrt Hiramova obrađena je u poslednjem delu njihove legende. Dobar izvor za pojedinosti o ovome jeste Kojlova masonska enciklopedija, napisana 1961. U knjizi *Hiram Abif*, autor citira deo obreda u „Plavoj loži” koji se odnosi na Hiramovu smrt (u ovom citatu poštovana su pravopisna pravila originala, tj. prenet je doslovno onako kako je zapisan u Kojlovoj knjizi). Citat ima formu dijaloga:

²⁹⁸) A Bridge to Light, str. 10.

²⁹⁹) The Porch and the Middle Chamber, Prvo poglavlje, str. 322.

³⁰⁰) Legenda, Prvo poglavlje, str. 11.

³⁰¹) Symbolism of Freemasonry, str. 343.

³⁰²) Mackey's Encyclopaedia, Volume 1, str. 83.

Pitanje: „Kako ga (Hirama Abifa) je smrt zadesila?"

Odgovor: „U zgradi Solomonovog Hrama, bio je Majstor mason (danas ekvivalent masona 3. stepena) i oko podneva, kada su ljudi (koji si gradili hram) otišli da se osveže, što je bio njihov običaj, došao je da obiđe radove (očigledno se misli kada je Hiram otišao u Hram da vidi koliko su radovi tog dana napredovali) i kada je ušao u Hram, tamo su se nalazila tri Nasilnika, navodno trojica Zanatlja (zapravo tri masona Prvog stepena), koji stadoše na tri ulaza u Hram (Dakle, Hram je imao samo tri ulaza. Onaj koji je nedostajao, prema mojoj proceni, tj. poslednji, u ovom zapletu nepomenuti četvrti ulaz, bio je severni ulaz, i to zbog ranije razmotrenih razloga) i kada je izašao, jedan od njih je od Majstora zatražio reč (U delima drugih masona ova Majstorova reč se prepoznaje kao pravo ime Boga. Masoni kažu da je Hiram, kao Majstor mason, čuvao jednu tajnu koja je bila poznata samo „majstorima masonima" a koja se nije mogla otkrivati „masonima Šegrtima"), a on je odgovorio da je nije primio na takav Način, ali da će ga Vreme i malo Strpljenja do nje dovesti do nje; On, nezadovoljan Odgovorom, zada mu Udarac ... (što znači nasrnu na njega) koji ga je naterao da se pokrene; on (Hiram Abif) ode do druge kapije, gde je bio dočekan na isti način i, kada je dao isti Odgovor, dobio još jači udarac (drugi čovek ga je takođe udario), a kod treće kapije dočeka ga Smrt." (Ovaj deo priče završava se ubistvom Hirama Abif od strane trećeg „nasilnika" na „trećoj kapiji").³⁰³

Masoni tvrde da je Hiram Abif bio tučen od prve dvojice „nasilnika", a zatim ga je ubio poslednji od „trojice nasilnika", ali Kojl ih nije imenovao. Međutim, u drugim masonskim delima čitalac saznaje da su imena te trojice bila Jubelo, Jubela i Jubelum.

Nigde u svojim istraživanjima nisam mogao da otkrijem šta prema mišljenju masona znače njihova imena. Međutim, pronašao sam dokaz da su ta tri imena, baš kao i ime Hiram Abif, simbolična i da skrivaju veću tajnu. U svojoj *Enciklopediji Meki*, pod naslovom „Jubelaoum," istraživaču ponešto kazuje o ovoj trojici ljudi:

„Jubelaoum. Mitska imena ubica, pravo tumačenje koje je poznato samo ezoteričnom inicijatu (definisano kao: „neko ko je vešt u otkrivanju tajnog ili skrivenog") istraživaču."³⁰⁴

Moja najpouzdanija ocena je da su ova tri imena u nekoj vezi s masonskom potragom za „Svetlošću," a verujem u to stoga što su, izgleda, izvedena od latinske reci koja znači „svetlost."

Najnoviji latinskoengleski rečnik definiše reč *jubar* kao: „bljesak, zračenje, obično sunčeva svetlost."

Kada sam u srednjoj školi dve godine učio španski jezik, učili smo o sličnosti španskog i latinskog jezika. Jedna od stvari koju sam učio je i ta „kako da konjugiramo" glagole u španskom, od njihovog korena, poput „ja trčim, on trči... mi trčimo itd." Dakle, mislim da ova tri imena „nasilnika" Jubelo, Jubela i Jubelum imaju koren u latinskoj reči *jubar*, pa pretpostavljam da znače „ja sam svetlost Sunca, ti si svetlost Sunca i mi smo svetlost Sunca." Međutim, to je samo moje mišljenje koje ni u jednoj masonskoj knjizi koju sam čitao nije potvrđeno.

Pajk svojim čitaocima pripoveda da je prvobitno bilo 15 „nasilnika" koji su želeli da od Hirama Abifa, Majstora masona, doznaju tajnu, ali da neki od njih nisu želeli da budu umešani u ovaj nasilan pokušaj njenog otkrivanja. U 10. poglavlju jedne knjige, koju je namenio jednom inicijatu „pre investiture (znači pre nego što je unapređen u stepen) u četvrti stepen," zapisano je da Uzvišeni majstor kandidatu kaže:

³⁰³) Coil's Masonic Encyclopaedia, str. 307, pod Hiram Abif

³⁰⁴) Mackey's Encyclopaedia, Volume 1, str. 373., pod Jubelaoum

„Dvanaestorica zaverenika... nisu uspela da se u određeno vreme, u Hramu, sastanu sa ostalom trojicom kako bi svoju podlu zaveru u sprovedidelo. Preostala trojica, iako razočarani, bili su uporni. Za njihova imena se kaže da su bila Jubela, Jubelo i Jubelum. U njima se skriva Tajna.“³⁰⁵

Dakle, moguće je da tajnu u tajni predstavlja to da su imena trojice ubica Hirama Abifa na izvestan način simbolično povezana sa obožavanjem Boga Sunca.

Pajk pruža čitaocu još pojedinosti o trojici ubica:

„... (Pajk je stavio tri tačkice) Prema sudskoj presudi, dvojica Majstorovih ubica bila su pogubljena, pošto su, u prisustvu svih ljudi, priznali svoju krivicu, a njihove glave su postavljene iznad Istočne, Zapadne i Južne kapije grada. (Vidite da nema „glava“ postavljenih na Severnu kapiju grada.

To znači da nisu želeli da postave „glavu“ na kapiju „tame“)... Stoga neka naš upokojeni brat i Uzvišeni majstor (Hiram Abif) bude nama i svim masonima simbol Slobode, Inteligencije i Istine, a njegove ubice neka budu simboli Neznanja, Tiranije i Netrpeljivosti...;... da se sloboda Države može zadržati i unaprediti upućivanjem ljudi, praćenjem Neznanja do njegovih najmračnijih dubina, gde će mu se nemilosrdno zadati smrtni udarac.“³⁰⁶

Dakle, masoni žele da „udare“ po religiji i vlasti „smrtno i nemilosrdno.“ Još jednom Pajk objašnjava da je religija „neznanje.“ Sledeći citat pruža dodatne pojedinosti o ubistvu Hirama:

„Ovaj stepen (deseti, zvani Elu od Petnaestog stepena)... (tačkice su Pajkove) posvećen je ljudskoj slobodi, korporalnoj (definisano kao: „fizičkoj, telesnoj“) i mentalnoj, protiv tiranije koja se sprovodi nad dušom ili telom.

Dvojica ubica majstora Kiruma (koji je simbol te slobode, a čije se zarobljavanje i pogubljenje ponovo prepričava u ovom stepenu), jesu simboli tih posebnih neprijatelja slobode *Ambicije* iz koje su se rodile *Tiranija* i *Despotija*, *Fanatizam* iz kojeg dolaze Netrpeljivost i Isključivost.“³⁰⁷

U objašnjavanju Hiramove smrti i napada na njega Hačens ide i malo dalje od Kojla. U svojoj knjizi *Most ka svetlosti* napisao je sledeće:

„2. Koja su simbolička značenja napada na Hirama...? Hiram je prvi prišao južnoj kapiji Hrama, gde je oružje napada šestar. U grčkom jeziku reč *šestar* je merni instrument, a kod upravljanja je *kanon*. Tako vidimo birokratiju rane Crkve koja donosi Kanonski zakon (treba se setiti da je Adam Vajshaupt predavao Kanonsko pravo na Univerzitetu u Ingolštatu, katoličkom univerzitetu. Kanonsko pravo se definiše kao: „zakoni koji upravljaju organizacionim stvarima Crkve“) da uredi upravljanje. Ovom Zakonu trebalo se pokoravati sa bespogovornom lojalnošću, pa je to neposredan simbol ugnjetene slobode govora, koji može dovesti u pitanje uzvišenost i pravednost ovih zakona; dakle, Hiram je šestarom udaren tamo gde se nalaze organi govora.“³⁰⁸

Ovaj Hačensov komentar zbunjuje. Dok sam, tokom trideset šest godina, bio pripadnik Katoličke crkve, nisam se „sa bespogovornom lojalnošću pokoravao Kanonskom zakonu.“ Bio sam slobodan da prihvatim ili odbacim učenja Crkve. Kada sam konačno izrazio sumnju u vezi s preporukama Crkve da se ispita *Biblija*, a u svetim knjigama nisam našao autoritativne dokaze u mnogo čemu u šta sam, kao član Crkve, verovao, slobodno sam napustio Crkvu.

³⁰⁵) The Porch and the Middle Chamber, str.293.

³⁰⁶ Liturgy, 11°, str. 114.

³⁰⁷ Tbid. 11°, str. 101102.

³⁰⁸) A Bridge to Light, str. 66.

Nije bilo kazne od strane Crkve, bio sam slobodan da odem i, kada sam mislio da je pogodno vreme za to, otišao sam. Suština svega je da se u Hačensovim knjigama nigde ne vidi da je podjednako kritičan prema Vladi SAD. Kao proučavalac Ustava, stavio sam pomoću ovog dokumenta na probu neke zakone koji su u Kongresu prošli; otkrio sam da mnogo toga što Kongres danas čini nije u skladu snjegovim ustavnim ovlašćenjima. Ovo smatram „tiranijom“ i ako bih pokušao da se povučem isto onako kao što samu učinio dok sam bio katolik veoma brzo bih otkrio da nisam slobodan da „odem“. (Na primer, ako podnesem dokaz da većina novca koji po osnovi saveznog poreza uplaćujem ide u neustavne svrhe i poželim da se neplaćanjem poreza pobunim, nisam slobodan da tako učinim. Vlada bi me kaznila ako ne uplaćujem porez u državni budžet. Zaglavio bih u zatvor. Takav čin Vlade bi bio „tiranija“, što znači da ćete učiniti onako kako vam vlast kaže.) Međutim, katolička Crkva ne sprovodi ovakav pritisak na vas. Ipak, Hačens izjavljuje da je protiv svih oblika „tiranije.“ Prema mom mišljenju, Hačens greši. Ne uspeva da vidi tiraniju koju sprovodi Vlada SAD, ali je vidi tamo gde je nema u Katoličkoj crkvi.

Mora da postoji razlog za ovo: zasto vidi tiraniju tamo gde je nema, a ne primećuje je tamo gde ona postoji. Ovo je krajnje teško razumeti. Proveo sam veći deo svog života otkrivajući kako nas Vlada zaverom lišava prava na slobodu. Ovo je zavera koja je danas stvorila tiraniju naše Vlade. Ta zavera kontroliše „komunizam“ jednako kao i „kapitalizam.“ Ona finansira obe zaraćene strane, uključujući i finansiranje „socijalističke“ Hitlerove vlade pre i posle Drugog svetskog rata. Finansirala je obe strane u tom ratu u kojem je ubijeno preko 50 miliona ljudi. Ipak, u Hačensovoj knjizi ne mogu da nađem nijednu reč protiv te zavere i njihove kontrole nad vladama širom sveta, iako on uporno tvrdi da je protiv svih oblika „tiranije.“

Vi, čitaoci, moraćete da odgovorite na ovo pitanje: šta bi mogao biti Hačensov motiv da vidi tiraniju tamo gde ne postoji, a ne tamo gde je uistinu ima?

Jedan odgovor na ovo pitanje postoji i nadam se da ću ga, nešto kasnije, jasno predočiti čitaocu. Hačens nastavlja:

„Oruđe napada na Zapadnoj kapiji Hrama bio je kvadrat, jedan umetak napravljen od dva komada metala pod pravim uglom; on predstavlja ujedinitelja civilne i verske moći koja teži da kontroliše čovekove emocije, određujući mu ne samo šta treba da čini, nego i u šta treba da veruje ...

Tako je Hirarn udaren blizu srca, za koje se, tradicionalno veruje da je središte emocija ...³⁰⁹

Izgleda da se ovde Hačens obraća Hrišćanskoj Crkvi, jer se ona usuđuje da ljudskom rodu govori da Bog ima plan s njegovim životom. Bog je u *Bibliji* poručio ljudima da pravog ili pogrešnog načina života nema. Bog je tvorac „moralnih apsolutnosti“ koje treba da uče čoveka „da kontroliše (svoje) emocije i govori mu ne samo ono što može da čini, nego i u šta može da veruje.“ Na primer, Bog govori čoveku da ne počinii zločin silovanja, iako ta pomisao o anticipiranim zadovoljstvima može pokrenuti njegove „emocije.“

Međutim, čovek je slobodan da prihvati ili odbaci taj princip. Hačens kaže da čovek treba da odbaci sve čemu Bog uči ljudski rod. Takođe, kaže da su se Crkva i Vlada „ujedinile“ da bi kaznile osobu koja ispoljava svoj slobodan izbor u vezi s tim treba li silom uzeti neku ženu ili ne.

Ovo mi je, takođe, teško razumeti. Da li je moguće da Hačens sugerise da „civilna i verska vlast“ ne treba da kažnjavaju zločin silovanja? Zar ne bi trebalo da potencijalnom silovatelju kažu „ne samo šta može da radi, već i u šta može da veruje“ kada je u pitanju čin silovanja? Da li je istina da kažnjavanje ovog „zločina“ „teži da kontroliše čovekove emocije“ i stoga, prema Hačensu, ne treba da bude kažnjen, jer vlast i Crkva nemaju pravo da „se ujedine“ da bi „kontroliisale čovekove emocije.“

³⁰⁹) A Bridge to Light, str. 66.

Hačens, potom, nastavlja:

„Kružni drveni klin, instrument brutalne sile je simbol zaslepljene, nerazumne rulje. (Na svojim časovima i predavanjima, često „zaslepljenu, nerazumnu rulju" nazivam „demokratijom", što je definicija „demokratije" već 5000 godina. Ovde Hačens, očigledno, „voljom većine" imenuje „ljude koji mu govore ne samo šta treba da radi, nego i u šta treba da veruje"). On se boji sile intelekta i traži uništenje tvorevina uma... Hiram je ubijen na Istočnoj kapiji sa dva udarca u glavu, sedište intelekta."³¹⁰

Dakle, ljudi, „zaslepljena, nerazumna rulja", delujući zajedno i ujedinjujući svoja individualna prava na samoodbranu, stvaraju vlast da bi kaznili one koji čine zločine protiv drugih. Oni svoje razloge ovog delovanja temelje na zapovestima i zakonima koje je biblijski Bog dao ljudskom rodu.

Ipak, Hačens diže svoj glas protiv ovih činjenja, jer je njegovo mišljenje da predstavljaju „sjedinitelje civilne i verske moći koji teže da kontrolišu čovekove emocije, govoreći mu ne samo šta može da radi, nego i u šta može da veruje."

Sećamo se da Hačens na ovu temu govori u ime cele slobodne masonerije, pošto znamo da njegovu knjigu objavio Savet 33. stepena. Dakle, ovo mora da je zvaničan stav celokupne svetske masonerije.

Ovde bi bilo zgodno citirati drugi paragraf Deklaracije o nezavisnosti, koju su 4. jula, 1776. doneli „oci osnivači" Sjedinjenih Američkih Država. Reči u ovom paragrafu veoma jasno objašnjavaju zašto ljudi stvaraju vlast. On glasi:

„Držimo da su ove istine aksiomi koji kažu da su svi ljudi stvoreni jednaki, da im je njihov stvoritelj prirodno dao izvesna neotuđiva prava, među kojima su pravo na život, slobodu i traganje za srećom. Da bi osigurali ova prava, ljudi stvaraju vlast... "

Ociosnivači nacije verovali su u Boga stvoritelja (obraćaju se Bogu kao „svom stvoritelju") i u to da im je ovaj Bog dao „neotuđiva prava" (znači da su verovali da im ih niko ni vlada, ni većina, ni manjina, niti ijedan pojedinac ne može uskratiti).

To znači da su verovali u moralne apsolutnosti (jer su verovali da je Bog, na primer, učio čoveka „Ne ubij", što znači da su priznali da svi ljudi imaju jednako pravo na život).

Drugim rečima, priznali su pravo da brane svoje pravo, nazvano pravom na samoodbranu, i zato su stvorili vlast. Pravo na samoodbranu znači da je to pravo svakog pojedinca da unajmi telohranitelja, zvanog vlast, da bi zaštitio njegova, od Boga data, prava na Život, Slobodu i Svojinu tri osnovna i suštinska prava svih ljudskih bića. Dakle, vlast stvaraju ljudi koji priznaju da njihova prava mogu biti prekršena samo od strane drugih ljudi ili despotske vlasti. Da bi ta prava zaštitili oni stvaraju vlast, kako bi upotrebila njihovo individualno, a potom i kolektivno pravo na primenu sile za odbranu od onih koji žele da ta prava prekrše. Sećam se da sam pročitao mnoga dela Ejn Rend (Ayn Rand), koja je tokom šezdesetih i sedamdesetih bila jedan od najpoznatijih pisaca. Ona je podelila silu na dve kategorije: na ono što je nazvala „početnom silom" i „uzvratnom silom". Njen stav je bio da niko nema pravo da primeni „početnu silu" protiv bilo koga, ni pod bilo kojim okolnostima. I obrnuto, svi ljudi imaju pravo da upotrebe „uzvratnu silu", zvanu „pravo na samoodbranu".

Pravo svakog pojedinca jeste da koristi samoodbranu protiv onoga ko krši prava pojedinca. Pojedinac može svoja prava udružiti sa drugima koji imaju jednako pravo, i unajmiti telohranitelja koji će zaštititi svakoga od njih, pojedinačno ili kolektivno. Tog telohranitelja zovemo „vlast."

Ovo pravo na samoodbranu temelji se na moralnoj apsolutnosti koja glasi: „Ne ubij."

Ako niko nema pravo da ubija, onda sledi da svako od nas ima pravo da se štiti od ubice.

Ipak, masoni kažu da ne postoje „moralne apsolutnosti," te zato nema potrebe za konstituisanjem vlasti.

³¹⁰) Ibid.

Ne želim da većina ljudi odlučuje koja su moja prava, niti da mi ih masoni određuju. Ne želim da mi Hačens govori koja su moja prava, koja mi je Bog podario. Dakle, neotuđiva su, što znači da nijedan čovek, nikakva većina, vlast, pa ni mason, ne mogu da mi ih oduzimaju. Ja sam taj koji stvara vlast, jer tako verujem i imam pravo da štitim svoja prava.

Svestan sam da ona dolaze od Boga i samo mi ih On može oduzeti i niko drugi. Međutim, ne želim da masoni ili bilo ko drugi kaže da nemam nikakvih prava, jer ne postoje „moralne apsolutnosti“ na kojima mogu da temeljim tvrdnju o neotuđivim pravima. Stoga želim da moja vlast kažnjava ubice, lopove i silovatelje, jer ti pojedinci uništavaju moja prava na život, slobodu i svojinu. Ljudi stvaraju vlast kako bi štitila njihova neotuđiva prava, data od samog Boga.

Da se vratimo na Hiramovo ubistvo. Imena trojice ubica imaju daleko skrivenije značenje, baš kao i samo ime Hirama Abifa. Sledeći masonski pisci upravo objašnjavaju kakva se simbolika nalazi iza imena ove trojice ubica. Za početak, Menli P. Hol napisao je sledeće:

„Kada rulja vlada, čovekom upravlja neznanje; kada Crkva vlada, njime vlada sujeverje; a kada vlast vlada, njime upravlja strah. Pre nego što ljudi uzmognu da zajedno žive u slozi i razumevanju, neznanje se mora preobratiti u mudrost, sujeverje u prosvetljenu istinu, a strah u ljubav.“³¹¹

Pajk je izradio slično shvatanje simboličnog značenja trojice ubica, objasnivši ovo u svojoj Propovedi tokom obreda 10. stepena:

„Ovaj stepen, Brate moj, ... posvećuje se u čast Trpeljivosti i Slobodoumnosti protiv Fanatizma i Isključivosti, političke ili verske, a u čast Obrazovanja, Upućivanja i Prosvećenosti protiv Greha, Varvarstva i Neznanja.“³¹²

Potom nastavlja:

„U čast svakog naroda koji se bori protiv ugnjetavanja!

U čast svih koji brane pravo i pravdu protiv tiranije!

U čast tolerancije protiv netolerancije i isključivosti!

U čast slobodne misli, slobodnog govora, slobodne svesti!

Posvećujemo sebe, svoje ruke, svoja srca, svoje umove,
sada, odavde do večnosti! Amin!“³¹³

Daljim čitanjem ovo objašnjenje postaje malo jasnije. Uzmimo, na primer, ovaj citat iz Pajkove *Liturgije*:

„Ovde ćete saznati ko su glavni neprijatelji ljudske slobode, simbolizovani u liku ubica Majstora Kiruma; (Hirama Abifa) i u njihovoj sudbini možete spoznati providenje za koje se iskreno nadamo da će od tada prevladavati neprijatelje ljudskog roda, protiv kojih se masonerija toliko dugo bori.“³¹⁴

Skrivena simbolika imena postaje jasnija uz ovaj Pajkov navod:

„Boje ogrtača i kragne (koje nosi mason u 4. stepenu i zove se Stepen Tajnog majstora) belo oivičeno crnim ... takođe predstavljaju simbolično nadmetanje između stvari u Svemiru... Svetlosti i Tame, Dobra i Zla, Istine i Laži, bitku koja se Početkom vremena zapodenula i koja se otelotvoruje u masoneriji, naporima i žarkom željom aspiranta za dostizanjem svetlosti.“³¹⁵

On otkriva „takmičenje“ koje datira unazad do samog

Početka vremena (napisao je da je „borba počela vremenom“). Ovo je potpuno saglasno sa A. L. (*anno lucis*) kalendarom, koji datira od vremena kada je Lucifer bio oteran s Neba, „početkom vremena“ kako ga oni vide (kasnije ću govoriti o A.L. kalendaru, ali objasniću

³¹¹) The Secret Teachings of All Ages, str. 80.

³¹²) Magnum Opus, 10 °, str. 7.

³¹³) Liturgy, 10°, str. 96.

³¹⁴) Ibid. 8°, str. 76.

³¹⁵) Ibid. 4°, str. 17-18

ovde da je to masonski kalendar koji počinje od „nulte“ godine, od kada veruju da je Lucifer pao na Zemlju).

I konačno, sa ovim Pajkovim simbolizam postaje još jasniji:

„... Obučeni u odore (definisano kao: „haljine ili bogata odeća“) žalosti (očigledno masoni nisu u žalosti zbog smrti Hirama, već simbolično zbog smrti ljudskog roda od ruku „vlasti“ i „religije“)

zbog stubova Hrama srušenih i razbacanih, (očigledno se odnosi na Nebo, sa kojeg je Bog proterao ljude i Lucifera) braća pognuta u najdubljem naklonu, predstavljau svet pod tiranijom principa Zla („ujedinitelja“ Crkve i Države)... u kojoj kralj i sveštenik (predstavnicu Države i Crkve) ugnjetavaju Slobodu i prava Svesti (čovekovo pravo da odlučuje šta je ispravno, a šta pogrešno).“³¹⁶

Dakle, simbolika Hirama i trojica ubica sada postaje jasna: Hiram je „čovečanstvo“, koga su ubile trojica ubica, koja simbolično predstavljaju ruke „Crkve“ i „vlasti“, onih koji „zloupotrebljavaju“ slobodan izbor ljudi. Sada istraži vač mora saznati Šta masoni smeraju u ovoj situaciji. Držite se, postaje još gore !

TRIDESETI PRVO POGLAVLJE

Džon Robinson

Sada bih želeo da govorim detaljnije o sastanku sa Džonom Robinsonom (John Robinson), autorom o kome je kratko bilo reči u prethodnom delu ove knjige. Zanimljivo je da je Robinson, koji mi je priznao da nije pripadnik masonerije, kasnije pristupio Loži. Verujem da sam ja bio razlog što je to učinio.

Pre televizijske emisije na kojoj je trebalo da vodimo raspravu o masonskoj loži, o kojoj sam ranije govorio, Robinson i ja smo ostavljeni sami u sobi za konferencije koja je bila deo studija. Pitao sam ga zašto ga interesuje masonerija kada joj ne pripada. Njegov odgovor je bio nešto poput toga da je on istoričar i da misli da je pronašao tragove tajnog društva kroz istoriju sve do XI ili XII veka. Potom je to društvo prepoznao kao Vitezove templare i njihove sledbenike masone. Takode je ustvrdio da oni imaju veze sa današnjom masonerijom. O svom otkriću odlučio je da napiše knjigu pod naslovom *Rođeni u krvi* (Born in Blood), koju sam već pročitao u vreme kada smo se upoznali u Tampu (Florida).

Poverio sam mu da sam, takođe, otkrio njihovu važnost u svetskim događajima i da me to otkriće plaši. Potom sam mu predložio da pročita moju knjigu *Novi svetski poredak*, kako bi se upoznao sa onim u šta veruju masoni. Rekao sam mu da da je moja knjiga dobila pohvale kao nešto najbolje što je ikada o masonima napisao neko ko nije njihov pripadnik. Pokušao sam da ga ubedim da bi trebalo da prostudira njihova tajna verovanja i onda mi se pridruži u razotkrivanju njihove prave prirode, i kako prekravaju istoriju protiv najboljih interesa ljudi.

Producent je stigao u prostoriju i nas trojica ušli smo u studio. Posle toga nisam više imao priliku da se ponovo sastanem s Robinsonom, niti sam imao ikakav dalji kontakt sa njim sve do dana kada me je pozvao, možda pre godinu ili dve. Pozvao me je kako bi me obavestio da je pročitao knjigu Pata Robertsona pod naslovom *Novi svetski poredak* i predložio da ga (Robertsona) tužim zbog plagijata, budući da je uveren da je njegova knjiga, objavljena mesecima posle moje, krađa mog istraživanja. Rekao sam mu da tako nešto neću učiniti, jer imam tu Robertsonovu knjigu i da je ne doživljavam kao plagijat. Osim toga, rekao sam mu da smatram kako će ona pomoći prodaji moje knjige, jer će ljudi ići u knjižare i tražiti njegovu knjigu i, sasvim moguće, završiti sa mojom knjigom u rukama, jer ima isti naslov.

³¹⁶ Ibid. 18°, str. 180.

Pošto smatram da TV poslenici mogu prodati više knjiga od mojih reklamnih napora, mislim da ta njegova knjiga sa istim naslovom može samo da podspeši prodaju moje knjige.

Štaviše, rekao sam mu da je Robertsonova knjiga samo senka moje. Moja knjiga istog naslova zadire mnogo dublje u tajne, ne samo masonerije, već i u tajne drugih tajnih društava. Uz to, detaljno i daleko ekstenzivnije opisujem prirodu Novog svetskog poretka od Robertsona. (Napisao sam pamflet pod naslovom „Pat, možemo li da razgovaramo?“ (Pat, Can We Talk?) koji govori o ozbiljnim problemima s Robertsonovom knjigom). Malo kasnije, Robertson je napisao još jednu knjigu o svom istraživanju masonske organizacije, pod naslovom *Hodočasnikova staza* (A Pilgrim's Path). Izgleda da je, pored moje knjige, pročitao i neke druge na istu temu, ali mora da je imao problema u razumevanju našeg istraživanja. Tekst sa naslovne strane njegove druge knjige glasi delom ovako:

„Slobodnoj masoneriji nikada nisu nedostajali oni koji je obezvređuju. Neprijatelji ove organizacije uključuju Katoličku crkvu, Komunističku partiju i naciste (misli na Hitlerovu Nacionalsocijalističku partiju).

Progone je pape i kraljevi, neobavešteni (očigledno ovde Robinson misli na mene i druge kritičare koji nisu u njihovim redovima) i oni koji se osećaju ugroženima od tajanstvenog ugleda bratstva." (Sigurno ne mogu da govorim u ime ostalih, ali mogu posvedočiti da se ne osećam ugroženim od njihovog „tajanstvenog ugleda." Nisam papa, pripadnik Katoličke crkve, komunista, niti sam ikada bio član Nacističke partije! To mene, jednog od najsavremenijih kritičara masonerije, samo svrstava u one koje oni označavaju kao „neobaveštene.“)³¹⁷

Robinson se zaista jednom pozvao na mene u svojoj drugoj knjizi. Evo šta je napisao:

„Poseban aspekt Robertsonove (knjige pod naslovom) *Novi svetski poredak* čini se da je prošao nezapaženo. Nekoliko godina pre toga, u Arizoni je objavio knjigu pisac po imenu A. Ralf Eperson. (Uistinu, nije bilo „nekoliko godina" između datuma objavljivanja ove dve knjige. Poslao sam Robertsonu primerak svoje knjige pre objavljivanja njegove i, prema mom najboljem saznanju, njegova knjiga je izašla deset meseci kasnije).

Ona (moja knjiga) se temelji na istoj centralnoj tezi: masonska zavera kako bi zavlitali Svetom. Kao svoj „dokaz“, prikazala je neke tekstove koje je Robertson koristio kasnije. Čak je raspravljala o istom navodnom masonskom simbolizmu u likovnom rešenju Velikog pečata na američkoj novčanici od jednog dolara, mada se čini da je Robertson predstavlja u svom originalnom razmišljanju. (Nema ničeg „navodnog" u pogledu masonskog simbolizma u likovnom rešenju Velikog pečata. Sve je masonsko. Ako vas ne zanima masonstvo samo u tome, nego i u tome kako su masoni spremili ovoj naciji da doživi neuspeh, mogu vam predložiti da pročitate moju knjižicu pod naslovom *Tajna sudbina Amerike*).

Potpuno sam siguran da bi Robertson, kada bi ga pitali o ovome, rekao da je reč o jednostavnim, sitnim slučajnostima, iako bi trebalo duboko da udahne pre nego što izrekne taj stav o Epersonovom naslovu, koji glasi *Novi svetski poredak* potpuno isti naslov koji koristi Robertson. "³¹⁸ Zeleo bih da čitalac zna da me ne vređa broj pogrešnih tvrdnji koje Robinson iznosi u ona dva pasusa, ali me zaista vređa Što nije naveo moje ime u sledećem paragrafu koji je napisao u svojoj knjizi:

„Nema svrhe upućivati bilo kakve direktne apele Patu Robertsonu, Džejms L. Koliju (doktor koji je podstakao brojnu Južnu baptističku crkvu da proučava masoneriju. Crkva je zaista sprovela ovu studiju i, po mom mišljenju, prešla preko istine,) ili Džonu Akerbergu (televizijski evangelista koji je napravio niz emisija o masonskim obredima „Plave lože". Sreo sam ga u Finiksu godinu ili dve kasnije i lično ga zamolio da pročita moju knjigu *Novi svetski poredak*, ako mu je bilo stalo do iznošenja činjenica o masoneriji. Dao sam mu primerak,

³¹⁷) A Pilgrim's Path , papirni povež

³¹⁸) Ibid. str. 71-72.

lično potpisan, i koliko se sećam, nikada ga više nisam čuo. Prema svom saznanju, nikada nije prikazao više od osnovnih obreda prva tri stepena, što je samo zagrebalo površinu istine o masoneriji).

Pokušaji ulaska u zatvoreni um predstavlja gubljenje vremena."³¹⁹

Očigledno me Robinson nije uključio u svoj spisak istraživača masonerije jer je osetio da sam, kao i on, shvatio Tajnu. Verujem da su ova gospoda koju je pomenuo proučila samo preliminarne dokaze i nisu toliko duboko usli u masoneriju koliko verujem da sam ja to učinio. Dakle, pogađam da njegovo pominjanje mog imena prate neke protivrečnosti.

Kako bilo, Robinson je završio svoju knjigu, nakon što je obavio dovoljno istraživanja o masoneriji, sa sledećom tvrdnjom:

„U vreme kada se ova knjiga (*Hodočasnikova staza*) pojavljuje u prodaji, očekujem da postanem Majstor mason (mason 3. stepena u Plavoj loži). Jedina osoba za koju znam da će biti zadovoljna sam ja."³²⁰

Očigledno je pročitao knjigu *Most ka svetlosti*, jer ju je, na kraju svoje knjige, naveo kao jednu od tri „preporučene knjige za čitanje”. Pretpostavljam da ju je pročitao odmah posle našeg sastanka u Tampi, jer je primetio da je često citirana u mojoj knjizi *Novi svetski poredak*. Pokušao sam da stupim u vezu sa Robinsonom posle čitanja njegove druge knjige. Nameravao sam da sa njim porazgovaram o mogućnosti da se nas dvojica udružimo kako bismo kao tim vodili niz debata o masoneriji u radioemisijama uživo širom Amerike, pošto sam imao dokaze za svoje tvrdnje. Zvao sam njegovog izdavača i zamolio ga da mu prenese da me pozove, a sekretar me je obavestio da je on preminuo. Bilo mi je žao što to čujem, pošto sam osetio da sam postao preduzimljiv u izazivanju zanimanja za njegov udeo u istraživanju masonerije, i da je on to očigledno uradio na moj podsticaj i sigurno bi bio voljan da mi pomogne u učešću u nizu međusobnih rasprava o dva različita stava o masonima. Međutim, preminuo je, i to, nažalost, ne bi bilo moguće. Zanimljivo je da je Mekojeva (Macoy) izdavačka kuća u svom katalogu od septembra 1994, objavila da će „uskoro izaći” njegova knjiga *Hodočasnikova staza*, u oktobru 1993. godine. Objavili su da je govorio sledeće: „o njoj se raspravljalo, licem u lice sa antimasonima u preko 100 radio i TV nastupa.”³²¹

Nikada me ni njegov izdavač, ni Robinson lično, ni masoni nisu pozvali da „razgovaram, raspravljam ili učestvujem licem u lice” s Robinsonom od našeg sastanka u Tampi verovatno 1990. do njegove smrti nekoliko godina kasnije, čak iako su znali da smo na tu temu vodili debatu na televiziji *pre* nego što je odlučio da pristupi toj organizaciji. Ipak je obavio „preko 100” takvih rasprava od našeg prvog sastanka u Tampi! Izgleda da su bili veoma izbirljivi u tome s kim će Robinson voditi debate. To sigurno nisam bio ja, koji imam najpotpunije dokaze protiv masona! Čitaoci sami mogu da ocene kakav je bio njihov motiv kada su odlučili da me ne pozivaju na debatu s njim.

Međutim, verovatan razlog što me nisu pozvali je zbog stavova koje je Robinson izneo u svojoj knjizi *Rođeni u krvi* (Born in Blood) i:

„Dok se ova knjiga rađa, religija, ljubav prema Bogu, (izgleda da se obraća biblijskom Bogu, iako to ne kaže) čini se kao da je jos uvek glavni problem u mnogim zemljama. Ona je temelj političkih previranja, terorizma i nesumnjivog rata i u budućnosti nosi potencijal za mnogo više od ovoga.”³²²

³¹⁹) Ibid. str. 166.

³²⁰) A Pilgrim's Path, str. 178.

³²¹) Macoy Publishing & Masonic Supply Co., Inc. Richmond, Virginia, catalog, September 1, 1994, str. 10.

³²²) Born in Blood, str. 337.

Sigurno da nisam saglasan sa ovim izlaganjem, budući da sam proveo više od tri decenije dokazujući da jedna međunarodna zavera uistinu „predstavlja (stvarni) problem u mnogim zemljama." Takođe sam raspravljao sa onima koji tvrde da je „ljubav prema Bogu" ono što izaziva rat. Ovo je, takođe, opšta optužba od strane ateista, onih koji ne veruju u Boga.

Na primer, jednom na uličnom vašaru u Tusonu, o ovoj optužbi razgovarao sam sa jednim ateistom u jednoj prostoriji koju je podiglo Udruženje ateista Tusona (ovo možda nije doslovno njihov naziv, jer se ne sećam tačno njihovog zvaničnog imena). Taj gospodin, upravo kao i Robinson, tvrdio je da je hrišćanstvo izazvalo sve ratove u poslednjih 2000 godina, a ja sam kao protivargument naveo da je to bila druga religija, zvana „ateizam", koja je stvarala „problem."

Izneo sam tvrdnju da je to njihov sistem verovanja, koji je deo Humanizma, koji je Vrhovni sud SAD zvanično proglasio „religijom", koja je stajala iza komunističkih revolucija u Rusiji i Kini,

Rekao sam mu da je rusku revoluciju predvodio ateista Vladimir Iljič Lenjin koji je napisao:

„Mi (komunistički ateisti) moramo se boriti protiv religije. Dole religija! Živeo ateizam! Širenje ateizma je naš glavni zadatak!"³²³

Lenjinu se, takođe, pripisuju sledeći stavovi:

„Naša vlast ne poznaje slobodu ili pravdu. Ona se potpuno zasniva na uništenju volje pojedinca. Mi smo gospodari. Naša dužnost je potpuna ravnodušnost na patnju. U ispunjenju našeg poziva, najveća okrutnost je zasluga." (Okrutnost nije okrutnost ako ne postoje moralne apsolutnosti koje ju sprečavaju).

„Kroz sistematski teror, tokom kojeg će svako kršenje ugovora, svaka izdaja, svaka laž biti ozakonjeni (podrazumevajući da pošto su „moralne apsolutnosti mrtve", komunisti sada ne biraju sredstva kako bi ostvarili svoj cilj) i naći ćemo način da srozamo humanost do najniže granice postojanja, a to je suštinsko za uspostavljanje naše dominacije."

Kao hrišćanin mogu da kažem da, u propovedima Isusovim, nikada nisam našao ni reči koja uči nešto ovako. Ipak možemo da čitamo Lenjina, jednog od vodećih ateista svoga doba, i vidimo da je to propovedao kao deo svog ubeđenja. Verovao je u to, jer nije verovao u Boga, pa stoga ni u njegove apsolutnosti. Njegova religija pobila je ili iznurila više od 40 miliona ljudi, sve u ime „ateizma." Posle uspeha Revolucije, stvoreno je preko 6000 gulaga po celoj zemlji, gde je, u jednom trenutku bilo zatočeno preko šest miliona ljudi. Avraham Sifrin, ruski Jevrejin, kome je bilo dopušteno da emigrira u Izrael posle četrnaest godina provedenih u jednom od ovih logora, procenio je da se otprilike polovina tih ljudi nalazila tamo samo zato što su izabrali da veruju u Boga, u zemlji čija vlast je građanima propovedala da Bog ne postoji. To je glavna doktrina religije zvane ateizam.

Sifrinov zločin, kao što mi je rekao kada smo se susreli 1985, bio je u tome što je radio za dobrobit jevrejskog naroda u Rusiji, kada je njegova zemlja bila zvanično ateistička. A oni, ateisti u nadležnosti vlasti, procenili su da je ovo bio kažnjiv zločin i proveo je četrnaest godina u jednom od gulaga.

Kineski ateisti koji su započeli revoluciju u svojoj zemlji u periodu između 1923. i 1949. godine, onu koja će „Kinu učiniti bezbednu za ateizam," surovo su pobili i iznurili oko 80 miliona ljudi. Izvorna religija u Kini nije bila dovoljno jaka da bi zaustavila kineske ateiste. Oni, takođe, nisu verovali u Boga i u njegove apsolutnosti, a 80 miliona ljudi je zbog toga izgubilo život.

Sećam se da sam jednom pozvao telefonom onog istog vođu ateista u Tusonu u emisiji uživo na radiju i pitao ga da li može da preporuči neku knjigu koju mogu da pročitam, a koja

³²³) FlickReedy Education Enterprises; Two Worlds (Bensenville, Illinois; FlickReedy Corp., 1966), str. 107.

bi mi objasnila u čemu se sastoji moral njihovog ubeđenja. Izjavio je da ne postoji takva knjiga, već da svaki čovek za sebe odlučuje o tome. (Zazvučalo mi je kao da je i taj čovek pripadao masonima!)

Dakle, hrišćanska religija koja uči svoje vernike da ne mogu ubijati druge koji ne prihvataju hrišćanstvo, biva okrivljena od nekih ateista koji propovedaju da mogu ubiti svakoga ko ne prihvati ateizam. Ovo može veoma da zbuni posmatrača, ali tako mi je taj ateista rekao. Ako želite da saznate ko je učio Lenjina kako je prihvatljivo ubijati one koji neće da prihvate ateizam, mogu predložiti da pronađete knjige Sergeja Nečajeva, „revolucionara“ koji je propovedao da je ubijanje prihvatljivo ako doprinosi daljem ispunjenju cilja komunizma. Evo jedne njegove misli: „Cilj je potpuno isti: najsigurniji i najbrži način uništenja tog prljavog poretka. Revolucionar... mora biti despot prema drugima. Svi nežni i razdražujući sentimentali ljubaznosti, ljubavi, prijateljstva, zahvalnosti, pa čak i časti moraju biti potisnuti u njemu, da bi bilo mesta za hladnu i jednoumnu strast za revoluciju.“

„Ne sažaljevajte... Ubijajte na javnim mestima... ubijajte u kućama, u selima ... gde god je naš neprijatelj. Neprijatelje moramo uništiti svim sredstvima.“

Ove ideje potiču od čoveka od koga je učio Lenjin. Jedini razlog što je Lenjin mogao da prihvati ove poglede kao temelje svoje revolucije bio je taj što je i on bio ateista: odbacio je apsolutnosti Boga, jer nije u njih verovao. Zato su učenja Nečajeva postala njegov slobodan moralni izbor.

Mislim da bi bilo ispravno zaključiti da nijedan kritičar ne bi mogao da pronađe slične ideje u rečima Isusovim, onako kako ih beleži *Biblija*. Ipak, ovde vidimo učitelja ateiste Lenjina kako ga podučava da mora naučiti da ubija zarad ateističkih ciljeva.

O pisanju Nečajeva nešto više možete pronaći u mojim knjigama *Nevidljiva ruka* i *Novi svetski poredak*, i saznati o tome kakva su zapravo uverenja ateista i zašto veruju da mogu da ubijaju milione ljudi kako bi ostvarili svoje ciljeve. Malo je reći da nešto nedostaje uverenju ateista. Ipak, oni ostaju pri tome da „hrišćani izazivaju ratove.“

Setite se tvrdnje masona da „oblikuju sudbine svetova.“ To znači da su morali podržavati ateiste u revolucijama u Rusiji i Kini, jer ništa nisu učinili kako bi ih sprečili. Ako zaista „oblikuju sudbine svetova“, da su bili protiv tih revolucija, ateisti nikada ne bi uspeali. Dakle, saglasio bih se sa Robinsonovim stavom ako bismo dodali reč „ateistička“ ispred reči religija:

„Dok se ova knjiga rađa, *ateistička* religija još uvek je glavni problem u mnogim zemljama. Ona je temelj političkih previranja, terorizma i nesumnjivog rata i nosi potencijal za mnogo više ovog u budućnosti.“

A sada da se vratimo temi. U decembarskom izdanju novina „Filalets“ iz 1993, masonska istraživačka organizacija koja objavljuje pamfletske novine, obznanila je da je Robinson zaista postao Majstor mason pre svoje smrti, a masoni su rešili da ovoj drugoj knjizi pripišu velike zasluge. Mekojeva knjižara za snabdevanje masonskom literaturom podstiče masone na njeno čitanje sledećim osvrtom:

„Dok se masonerija suočava s najzlokobnijim napadom u poslednjih stotinu godina, (podrazumevajući da oni koji objavljuju svoja otkrića o onom u šta masoni stvarno veruju, postižu neki rezultat) *Hodočasnikova staza* je knjiga koja se obavezno mora pročitati....“³²⁴ Da, Robinson je to shvatio, i pristupio masonima. U stvari, toliko ga je impresioniralo ono što je otkrio, da je nastavio i postao mason 33. stepena! Kupio je ceo paket!

I ja sam sve shvatio, ali neću postati mason 33. stepena, jer sam odlučio da ih isteram na čistac.

Svet se mora upitati ko od nas dvojice čini pravu stvar!

³²⁴) Macoy Publishing & Masonic Supply Co., Inc, Richmond, Virginia, catalog, September 1, 1994, str. 10.

TRIDESET I DRUGO POGLAVLJE

Tri krune

Džon Robinson je u svoju knjigu uneo uno jedan ključni citat o tome šta simbolizuju trojica ubica:

„U Južnoj jurisdikciji 33. stepena, tokom ceremonije koja obuhvata ovu istorijsku dramu (i simbolično ubistvo Hirama i stvarno pogubljenje Žaka de Moleja,) kandidat se dovodi u grobnicu gde su izložene tri lobanje. Lobanja sleva nosi krunu; ona u sredini nosi lovorov venac, a treća nosi tijaru, papsku kapicu. Lobanja sa lovorovim vencem heroja predstavlja Žaka de Moleja, ona sa krunom predstavlja Filipa IV, sekularnog tiranina, dok treća lobanja predstavlja Klimenta V, verskog tiranina. Kandidatu govore da uvek treba da se suprotstavlja tiraniji u ma kakvom obliku bila, poticala od vlasti ili religije.“³²⁵

Kada sam prethodno pisao o očiglednom neuspehu Hačensa da digne glas protiv stvarne tiranije u Vladi, uvideo sam da tvrdnja Robinsona jednostavno nije tačna. Mason se ne „protivi tiraniji u bilo kakvom obliku, poticala ona od vlasti ili religije.“ Oni zatvaraju oči pred Vladinom tiranijom kada ateisti upravljaju narodom, a vide je u verskim organizacijama gde ne postoji.

Najbolji način da ovo ilustrujem je da čitaocu preporučim da pročita moje knjižice *Veza ujedinjene hrišćanske crkve* (The U.C.C Connection) i *Tajna sudbina Amerike* (America's Secret Destiny), jer jasno pokazuju da je Vlada SAD danas „tiranin“ i da su masoni ugradili tiraniju u sam Ustav. Napisao sam ove brošure u cilju iznošenja dokaza da su naši ociosnivači, uglavnom masoni, posebnom klauzulom institucionalizovali tiraniju u samom Ustavu. Taj dokument je „lažna fasada“, što znači da se ova tiranska vlast skriva od čitalaca. Ovaj dodatak se na naziva Član 1, odeljak 8, klauzula 17, i stvorio je skrivenu tiransku moć, koja se zove „Vlada Sjedinjenih Američkih Država.“ A to je Vlada koja danas upravlja Amerikom.³²⁶

Oni koji veruju da Vladu danas vodi grupa „zavedenih liberala“ koji ne razumeju Ustav, jednostavno se varaju. Verujem da ovi članovi Kongresa znaju da imaju moć da rade šta hoće, pošto su im „naši osnivački oci“ dali tu moć još od 1787. godine. A Reks Hačeson ništa ne pominje u svojoj knjizi.

Sve što Vlada čini danas je po Ustavu: moć su joj dali naši ociosnivači.

Drugim rečima, irnaju moć da rade što god zažele, čak da suspenduju i sam Ustav. Toliko je velika ta moć! To znači da su nas naši ociosnivači slagali i da oni, većinom masoni, nisu govorili istinu kada su tvrdili da su nas „oslobodili“ od tiranske vladavine. U stvari, sami su je stvorili!

Ovaj šokantan dokaz sada se može i dokumentovati navodima iz samog Ustava.

Međutim, masonerija koja izjavljuje da „oblikuje sudbine svetova“, neobično je tiha, čak i danas, o tiranskoj „vladavini Vlade SAD.“

Oni vide tiraniju u Crkvi, gde je nema, ali su slepi na tiraniju Vlade, gde uveliko caruje! Dakle, baš kao i Hačens, Robinson ne vidi istinu. Obojica greše!

Ovde bi bilo zgodno ponoviti Pajkovo učenje o prikrivenim stvarima:

„Ono što je Superiorno je kao ono što je Inferiorno, a ono što je Ispod je kao ono što je Iznad...“³²⁷

³²⁵) A Pilgrim's Path, str. 102.

³²⁶) Te dve brošure, America's Secret Destiny i The U.C.C Connection, nalaze se u katalogu izdavača

³²⁷) Morals and Dogma, str. 324.

U ovom slučaju to znači da su nas masoni koji su pisali Ustav naveli da verujemo da taj Član znači jedno, onda kada znači nešto drugo. Sakrili su to lukavim rečima, a dobili smo tiransku vladu kada smo pomislili da ona ima ograničenja. Sve to je u skladu sa učenjem njihovog Suverenog velikog zapovednika.

Nastavljajući sa diskusijom o glavnj temi, Hačens je potvrdio da postoje raznovrsni krunski simboli u onome što nazivamo „četvrtim stanom“:

„Mauzolej oblikovan kao zarubljena piramida (sa odsečenim vrhom, poput one na novčanici od jednog dolara) prikazuje pogrebnu urnu sa lovorovim vencom, kraljevskom krunom i papskom tijarom.“ (Ovo su simboli koji predstavljaju „venac heroja“ koji je simbolično nosio Žak de Molej, „krunu“ koju je nosio kralj, „tijaru“ koju je nosio papa).³²⁸

Pajk kaže da postoje tri „stana“ u masonskom obredu. Evo šta je napisao u svojim delima *Liturgija* i *Magnum opus* o prvom, drugom i četvrtom „stanu“ u 30. stepenu:

„Prvi stan: Na platformi spomenika nalaze se tri lobanje. Ona u sredini, ovenčana lovorom....Na onoj s leve strane nalazi se trostruka papska kruna, a na onoj s desne strane je kraljevska kruna...”³²⁹

„Drugi stan... predstavlja svet... u kojem kralj i sveštenik (znači vlast i religija) gaze slobodu i prava svesti.”³³⁰

„Četvrti stan: Na platformi je pogrebna urna, pokrivena crnim velom. Ovenčana je lovorom. Desno od urne je kraljevska *kruna* (označava vlast), levo se nalazi papska *tijara* (označava religiju)”³³¹

Obratite pažnju da su lobanje nestale u ovom stanu. Lobanja koja predstavlja Žaka de Moleja zamenjena je urnom, koja je verovatno namenjena da čuva kremirane mošti njihovog heroja mučenika. Setićemo se da je Katolička crkva spalila na lomači vođu templara. Nema lobanja ni pod drugim krunama. To bi moglo da predstavlja dan u budućnosti kada će religija i vlast biti uništene i pokopane.

Međutim, kao što ćemo videti, čak i ovo objašnjenje o tome šta krune predstavljaju ne ide dovoljno daleko. Pajk pojašnjava značenje ovih simbola u sledeća dva navoda:

„Sama *Kruna* nije ništa drugo nego simbol, a *Kraljevstvo* ništa drugo nego najobičnija tiranija.”³³²

I ovo objašnjenje:

„Mitra i Tijara takođe su simboli, a Pontifikat nije ništa drugo nego najčešći model u kojem se manifestuje duhovna despotija.”³³³

Dakle, ovde čitalac može da vidi da ti simboli predstavljaju „religiju” i „vlast”: Mitra i Tijara počinju da dolaze u središte kao simboli Katoličke crkve koja je, prema mišljenju Pajka i drugih, zvanični predstavnik hrišćanstva, a kruna simbolično predstavlja vlast.

Od Hačensa stiže dalja potvrda ovoga:

„Ponovo su lobanja, tijara i kruna predmet razgovora... Kruna predstavlja sve te kraljeve i vladare (znači predstavnike vlasti) koji su prigrabili i zloupotrebili moć, vladali za sebe, a ne narodom i oteli ljudima njihovu slobodu... Tijara nije simbol bilo koje posebne religije ili verovanja (neka čitalac prosudi da li je ovo tačno, pošto Pajk svugde navodi da je to „papska tijara”), nego pokrovitelja neznanja i saveznika despotije koji je u svakom razdoblju od ljudi pravio budale i porobljavao čovečanstvo pomoću straha i sujeverja (misleći na svaku religiju,

³²⁸) A Bridge to Light, str. 284.

³²⁹) Liturgy, 30°, str. 225226.

³³⁰) Magnum Opus, 18°, str. 19.

³³¹) Liturgy, 30°, str. 227.

³³²) Legenda, Prvo poglavlje, str. 19.

³³³) Ibid.

ali posebno hrišćanstvo, kao što ćemo videti kasnije).³³⁴ A sada evo od Pajkovog navoda:

„Građanska i verska sloboda, oslobođenje tela i uma svih koji su na to spremni, obrazovanje i prosvetćenost i dizanje ugnjetenih masa čovečanstva na nivo jednakosti na kojem treba da ostanu; to je misija u kojoj masonerija treba da sarađuje: da čini sve neophodno za svrgavanje i uništenje kraljevske tiranije (misli na vlasti) i svešteničkog ugnjetavanja (misli na religiju) kao i isključive privilegije na rang i kastu (one koji izvlače korist od sjedinjenja religije i vlasti).³³⁵ Pajk ih prepoznaje kao „neprijatelje čovečanstva.”

„... iste tri moći koje su izazvale smrt Žaka de Moleja; despotska moć ... bezobzirnost, okrutnost i krvožednost moći verskih institucija... i nadmenost ranga, kaste i privilegije... One su oduvek bile neprijatelji Čovečanstva ...”³³⁶

Potom dodaje:

„... pamtimo... iste neprijatelje ljudske slobode koji su žrtvovali Templare (misli na ujedinitelja religije i vlasti koji je, prema njegovom mišljenju, ubio maistora organizacije Templara) i koji još uvek ratuje protiv Slobodne misli, Slobodnog delovanja i Slobodne svesti ...”³³⁷

A još jedan citat slične sadržine potiče iz 15. stepena i glasi:

„Pitanje: Šta predstavlja amblem lanaca sužnjeva, s trostrukim vezama ?

Odgovor: Triju moći koje su u svim razdobljima okivali ljudski intelekt...

Kraljeva (vlasti), Sveštenika (religija) i Plemstva (koji koriste sjedinjenje religije i vlasti) ili *Tiranije, Sujeverja i Privilegije*.³³⁸

U 10. stepenu čitalac saznaje malo više o ta tri neprijatelja:

„Pitanje: Koliko izabranih je prvo primljeno?

Odgovor: Petnaest...

Pitanje: Kojim povodom?

Odgovor: Kada ih je kralj Solomon razaslao da traže i privedu dvojicu ubica (vidite li da su ovde bila samo dvojica ubica Hirama Abifa) našeg Ve: Majstora Hirama Abija (još jednom drugačije napisano ime Hirama Abifa) koji su još uvek na slobodi...

Pitanje: Da li su ta petnaestorica uspela da privedu ubice?

Odgovor: Jesu ...

Pitanje: Šta predstavljaju tri glave na ogrtaču i kragni (koji masoni nose tokom ceremonije pristupanja)?

Odgovor: Tiraniju, Fanatizam i Neznanje: tri porobljivača čovečanstva, posećena mačem slobode...

(Sva Braća se okupljaju u krug oko oltara... sa isukanim mačevima, i (razni brojevi) ponavljaju sledeće)...

U čast Slobodne misli, Slobodne svesti i Slobodnog govora! (misleći na slobodu od „religije” i „vlasti”, „ugnjetača” „slobodne misli, slobodne svesti i slobodnog govora!”)³³⁹

Dakle, ovde mason saznaje da mora simbolično „odrubiti” te tri (ili u nekim slučajevima dve) glave neprijatelja lože. Oni isuču mačeve kao znak da su voljni da silom ispune ovaj zadatak.

³³⁴) A Bridge to Light, str.287.

³³⁵) Magnum Opus, 32°, str. 12.

³³⁶) Ibid. str. 11.

³³⁷) Ibid. 30°, str. 17.

³³⁸) Ibid. 15°, str. 16.

³³⁹) Ibid. 10°, str. 2.

Medutim, Pajk nas upozorava da ne grešimo u svom procenjivanju:

„To je stara borba između Dobra i Zla, između sinova Svetlosti i dece Tame... mi unapređujemo uzrok ljudskog progresa i radimo na oslobađanju ljudske misli, svesti i davanju jednakih prava ljudima svugde... (ukidanjem „religije“ i „vlasti.“) Ovo je, Brate moj, istinska osveta... Ne oklevamo da ti obznanimo pravu svrhu postojanja našeg Reda.“³⁴⁰

Sada počinjemo da uvidamo „pravu svrhu postojanja (masonskog) Reda.“

Svet je pun nasilja, ubistava i krvoprolića, ispunjen osvetom protiv „religije“ i „vlasti.“

TRIDESET I TREĆE POGLAVLJE

Kada su 3 ili 2 jednako 1

Izvesno je da postoje dva ili verovatno tri neprijatelja masonerije, bar u ovom trenutku našeg proučavanja. Međutim, videćemo da postoji samo jedan neprijatelj.

Sledeći navodi potiču iz pera Rekse Hačensa i Alberta Pajka, glavnih pisaca. Počinjemo s Pajkovim citatom:

„Hiram ne samo da predstavlja Sunce i Princip Dobra, već i večnu, uvek živu, primitivnu Istinu, koja se oduvek borila za pobedu. Trojica ubica su *ambicija*, *prtvornost* i *neznanje*; ambicija pokvarenog sveštenstva (misli na religiju), koja prikriva istinu od masa (kriju „pravo poznavanje Boga“ od ljudi) kako bi sejanjem sujeverja mogla potpuno da ih potčini svojoj volji; *prtvornost* velikog broja njihovih izmišljotina i bajki koje uskoro postaju neobjašnjive, običan žargon i kaos konfuzije; i neznanje masa, koje ih tera da veruju u greh i zaborave Istinu (misli na vlast i religiju, sjedinjene da bi nametnule moralne apsolutnosti ljudima koji to ne žele).

Takav je masonski mit.“³⁴¹

Reks Hačens: „... ubice su simbol tiranije, neznanja i netrpeljivosti ili fanatizma.“³⁴²

Albert Pajk: „Imaj na umu, Brate moj, istinsko objašnjenje majstorskog stepena. Poštovani Majstor Hiram, ubijen u Hramu, je Veliki majstor Templara (očigledno on ovde kaže da Hiram i Žak de Molej simbolično predstavljaju jednu sobu)... Ta trojica ubica su Kralj (misli na vlast), Papa (misli na religiju) i zatočeni Vitez (klasa koja koristi privilegije sjedinjenjem vlasti i religije)... Posle ovih događaja, moj Br. (brate moj) mnogi Vitezovi templari bili su rasuti širom sveta i postali su Vitezovi Kadoša (zvanje 30. stepena u kojem mason zvanično uči da religija i vlast predstavljaju „tirane“).“³⁴³

U svom navodu iz 22. stepena Albert Pajk objašnjava da ogrtač koji nose masoni, kao simbol ima važno skriveno značenje:

„Ogrtač je sa belom linijom obrubljen ljubičastom bojom.... na delu koji slobodno visi nalazi se zmija sa tri glave.“³⁴⁴

Ovde vidimo da Pajk kaže da jedna zmija ima tri glave, verovatno misleći na tri Boga u jednom, podrazumevajući biblijskog Boga. Ovo bi se slagalo sa njegovim kasnijim pisanjem na ovu temu.

³⁴⁰) Ibid. 30°, str. 17-18.

³⁴¹) Magnum Opus, 28°, str. 3839.

³⁴²) A Bridge to Light, str. 63.

³⁴³) Old Cahier of the^{33rd} Degree, str. 10.

³⁴⁴) Magnum Opus, 22°, str. 1.

On dodaje:

„Tri ubice (ovde vidimo sada tri ubice, možda misli na tri u jednom Bogu) simbolizuju glavni uzrok gubitka slobode naroda (kao što smo videli, neki od ostalih spisa kažu da on biblijskog Boga smatra uzrokom „gubitka slobode“ ili da predstavlja vlast, religiju ili one sa privilegijama dobijenim njihovim sjedinjenjem).“³⁴⁵

Dakle, još jednom, mason uči da ima dozvolu za primenu nasilja u ratu protiv „države“ i „religije.“ Međutim, kasnije u propovedi na 20. stepenu, vidimo da se ponavljaju Pajkove tvrdnje o postojanju tri neprijatelja:

„Vodeće ideje u drugoj klasi ili kod *Instruktor*a su:

U 9. stepenu; da je masonerija nezamenjivi protivnik tri velika zla koja pritiskaju čovečanstvo; tri velike sile Tame i Zla, pritvornost, fanatizam i neznanje (religija, vlast i klasa koja koristi njihovo spajanje;) i da je njena misija na Zemlji (misli na masonsku misiju, Vitezova Kadoša, masonerije 30. stepena) da konačno istrebi prvo (religiju) koje stvara drugo (vlast, koju su stvorili oni koji žele moralan svet zbog svojih verskih učenja) i koji ovo treće koriste kao slepo i glupo oruđe (misli na klasu koja se koristi spojem religije i vlasti).“³⁴⁶

Potom on uvodi novi simbol u raspravu Zmiju. U obredu 19. stepena napisao je sledeće objašnjenje:

„Zmija, koja se koprca u lancima, za nas ima posebno označenje. Bilo je predskazano da radanje žene treba da smrska glavu Zmije. Ispuni to proročanstvo!

Sledeću rečenicu Pajk je stavio u zagradu:

[Kandidat se sukcesivno dovodi pred tri glave i kada to učini, G. (gospodin) P. (predsednik) kaže, prilikom svakog koraka s poštovanjem]:

*Neka noga ISTINE zdrobi GREH! Nelca POŠTENJE i ČAST zgrome PRITVORNOST! Neka MILOSRĐE baci NETRPELJIVOST u prašinu!*³⁴⁷ Ovaj citat dolazi od Pajka iz njegovog objašnjenja 9. stepena, zvanog Vitez Izabranik Devetorice: evo šta je napisao: Pitanje: „Koja ti je bila prva poverena dužnost? Odgovor: Da tražim i privedem ubice našeg V. majstora Hirama Abija, da budu osuđeni i kažnjeni.

Pitanje: „Da li si ih pronašao? Odgovor: Samo jednog od njih; Abirama, njihovog vođu...

Pitanje: „Šta je Abiram za vitezove izabranike? Odgovor: Tiranija, glavni ubica Slobodne misli.“³⁴⁸

Dakle, ovde vidimo da uistinu postoji samo jedan ubica: „tiranija.“ Čini se kao da se sve ono od čega smo videli do sada svodi na samo jednog neprijatelja: bilo koga ili bilo čega što uskraćuje čovekovu slobodu da izražava svoju vlastitu pojedinačnu „slobodnu misao.“ Ovo se nastavlja u 10. stepenu:

„Ovaj stepen (Deseti, nazvan titulom izabranika Petnaestorice) posvećuje se... u čast ljudske slobode, telesne i umne, protiv tiranije koja se sprovodi nad dušom ili telom. Dvojica ubica (ovde Pajk govori o dvojici ubica) Majstora Kiruma (koji je za nas simbol te slobode), čije se hvatanje i pogubljenje ponovo pojavljuje u ovom stepenu, jesu simboli tih posebnih neprijatelja slobode, *ambicija*, iz koje se rađaju *tiranija* ili *despotija* (verovatno misli na vlast) i *fanatizam* iz kojeg izlaze *netrpeljivost* i *isključivost* (verovatno misli na religiju).“³⁴⁹

A u 30. stepenu mason uči da će doživotno biti vojnik u ovom ratu. Pajk je zapisao:

„U ovoj odaji ozbiljan glas najavljuje dužnosti filozofa i Viteza Kadoša (masona 30. stepena). Kandidat saznaje da Vitez Kadoš „sada goni, nogama koje se nikada ne umore i očima koje nikada ne spavaju, personifikaciju trojice ubica (sada opet postoje tri ubice)

³⁴⁵) The Porch and the Middle Chamber, str. 322.

³⁴⁶) Magnum Opus, 20°, str. 11.

³⁴⁷) Ibid. 19°, str. 8.

³⁴⁸) Ibid. 9°, str. 23.

³⁴⁹) Liturgy, 10°, str. 101-102.

Hiramovih, inkarnacije zla, čije su ova trojica bila samo oruđe; i tako radi za dobro čovečanstva, (misli se na ukidanje religije i vlasti, i klase koja ima koristi od njihovog sjedinjenja).³⁵⁰

Potom uči da je ova borba na život i smrt sa sigurnom i potpunom pobedom nad neprijateljem, čak i uz pomoć sile:

„Stoga neka naš pokojni brat i Časni Majstor bude nama i svim drugim masonima simbol Slobode, Inteligencije i Istine, a njegove ubice simbol Neznanja, Tiranije i Netrpeljivosti; ... Da sloboda države jedino može da se stekne i uzdigne upućivanjem ljudi, praćenjem neznanja (religije) do njegovih najtamnijih dubina i tamo mu zadajući nemilosrdan i smrtni udarac.”³⁵¹

A ovo se ponavlja u 10. stepenu zvanom Izabranik Petnaestorice:

„Ogrtač (koji mason nosi na ovom stepenu) je beo, sa linijama, obrubljen crnim; deo koji slobodno visi je, takođe, crn. U sredini su oslikane ili izvezene tri kapije, a iznad svake od njih naiazi se po jedna glava nabijena na veliki klin ... Same glave predstavljaju Neznanje (religiju), Tiraniju (vlast) i Fanatizam (sjedinitelja prethodna dva). On služi protiv poroka kojima se masonerija posebno suprotstavlja... glave... (su bile) odrubljene mačem slobode.”³⁵²

Sve ovo izloženo do sada moglo bi se ilustrovati malom poemom koju je Tomas Pejn citirao u svojoj knjizi *Doba razuma* (The Age of Reason) 1794. godine. Nije jasno da li je Pejn razumeo simbole iza reči, ali zaista izgleda kao da ih je pisao neki mason. Poema se zove „Zmaj iz Vontlija” i

„Sirota deteta tri odgajao je on, koja ne mogoše da ga prate, I za jednu večeru, pojede ih on, K'o što jabuku pojeo bi on.”³⁵³ Tako su ljudi u Engleskoj pripovedali ili pevali reči ove poeme pre dve stotine godina, (verovatno) ne znajući da one govore o „Zmaju”, što znači masoneriji, koji kandžama dohvata „tri deteta”, znači Religiju, Vlast i Staleški sistem koji je koristio spoj države i religije. Ovo je verovatno prvi primer kako nas navode da izgovaramo njihove reči, a da ne razumemo njihovo pravo značenje.

Simboli se mogu objasniti. Tri neprijatelja, ili dva neprijatelja, zaista čini jednog neprijatelja. Videćemo koje ovaj „jedan neprijatelj.”

TRIDESET I ČETVRTO POGLAVLJE

Obred 33. stepena

Ono što ćete upravo pročitati je možda najkontroverzniji materijal u ovoj knjizi. On, u stvari, objedinjuje sve ono što sam do sada napisao. Ova informacija, ako je tačna, je delić koji uz ostale delove otkriva celu zagonetku.

Verujem da se konačan dokaz svega što sam otkrio nalazi u knjizi koju je napisao jedan mason. Knjiga se zove *Okultna teokratija* (Occult Theocracy), a napisala ju je 1933. jedna žena po imenu Edit Star Miler (Edith Starr Miller), takođe poznata kao leđi Kvinboro (Lady Queenboro).

Tvrdila je da citira masona kada je u svoju knjigu ubacila ono što je nazvala „Zvanični obred 33. i poslednjeg stepena Drevnog i prihvaćenog Škotskog obreda”. Mora se pretpostaviti da će masoni izjaviti da je ova interpretacija obreda 33. stepena, (možda je to

³⁵⁰) A Bridge to Light, str. 283.

³⁵¹) Liturgy, 11°, str. 114.

³⁵²) A Bridge to Light, str. 63.

³⁵³) Thomas Paine, The Age of Reason, (New York: Thomas Paine Foundation, Inc., 1794), str. 135

samo njegov jedan deo) prevara, pošto je njihov obred tajan i ne otkriva se javnosti. Uključujem ga u svoju knjigu, jer verujem da je to tačna reprodukcija jednog dela, iako ne celog, obreda 33. stepena. Verujem da će čitalac videti zapanjujuću sličnost toga i onoga što smo čitali od glavnih masonskih pisaca u poslednjih stotinak godina.

Vama čitaocima ostaviću konačan sud o tome. Možete oceniti da li smatrate da je sledeći „obred“ u osnovi isto ono što masoni propovedaju u svojoj literaturi. „Obred“ je opisan na stranicama 363-364. u njenoj knjizi i glasi:

„Poslednji stepen obreda je za zvanje Suverenog Velikog Inspektora Generala. Taj Red je veliki osvjetnik ubijenog Velikog majstora i velikog šampiona humanosti, (ovo mogu biti Hiram Abif ili Žak de Molej) jer je nedužni Veliki majstor čovek, čovek koji je majstor, kralj Prirode, koji je rođen nevin i nesvestan. (Vidimo da su ove rečenice reprezentativne za ono što smo istraživali u masonskoj literaturi).

Naš nevini Veliki majstor (Hiram Abif ili Žak de Molej, obojica nose njihov naziv Velikog majstora) rodio se da bi bio srećan i uživao u svim pravima bez izuzetka.

Ali pao je pod udarcima trojice ubica, pokvarenjaka koji su obezvređili njegovu sreću i prava i uništili ga. (Ova rečenica može da se odnosi na De Moleja ili Abifa. Takode je tačna, jer smo videli da su obojicu ubila trojica ubica).

Te tri nečuvane ubice bile su Zakon, Svojina i Religija. (Ovde ledi Kvinboro otkriva skriveno značenje masonske tvrdnje da su ubice „Neznanje, Tiranija i Netrpeljivost.“ Dakle, ovde se njena interpretacija prvi put razlikuje od onoga što pišu masoni. Međutim, ovo ne znači da je netačno što ona govori. Mogla je, zapravo, da nađe pravi obred

i objavi ga. Pokušaću da otkrijem da li su tačna tri simbola ubica).

Zakon, jer nije u skladu s pravima pojedinca i dužnosti društvenog čoveka, pravima koja svima pripadaju. Dužnosti su samo neposredna posledica prava dostupnog svima radi uživanja svih prava. (Ovde ona tvrdi da ritual daje na znanje da se masoni protive vlasti, jer vlast progurava „zakone.“ Ovo je tvrdnja masonskih pisaca koju sam ispitao. Dakle, rečenica je precizna).

Svojina, jer Planeta ne pripada nikome, a njeni plodovi pripadaju svima onoliko koliko se od njih traži za potrebe sopstvenog blagostanja. (Ovde obred objašnjava da je „privatna svojina“ jedna od meta masona, kao i kod Karla Marksa, „oca komunizma.“ Ova veza između masona i komunizma biće ispitana u sledećem poglavlju).

Religija, jer religije su samo filozofije koje razvijaju genijalni ljudi, a prihvataju se u uverenju da će se poboljšati blagostanje. (Već smo videli da je ova rečenica precizna. Masoni su stalno pisali o svojoj želji za ukidanjem religije).

Ni zakon, ni Svojina, ni Religija ne mogu se silom nametnuti čoveku pošto ga uništavaju tako što mu uskraćuju najvrednija prava. Oni su ubice kojima smo objavili nemilosrdan rat do smrti. (Znamo da je masonerija najavila osvetu za smrt njihovog „Majstora“ i da imaju „tri“ ubice, a ledi Kvinboro samo je objasnila koga te ubice oličavaju).

Od svih ovih nečuvanih neprijatelja (ima ih tri) Religija je ta (ali ima samo jedan neprijatelj) na koju treba upraviti naše najsmrtonosnije napade, jer nijedan narod nije nadživeo svoju religiju. Kada Religija bude mrtva, Zakon i Svojina će nam pasti na milost i nemilost, a onda ćemo moći da obnovimo društvo osnivanjem korpusa ubica čoveka, masonske religije, masonskog zakona i masonskog vlasništva.“³⁵⁴ Poslednji pasus trebalo bi da ubedi i najvećeg skeptika. Čini se kao da je ledi Kvinboro pronašla pravi obred, jer otkriva pravo značenje simbolike trojice ubica. Razlog što to zasigurno znamo jeste da su masoni pisali slične reči, kao što smo videli u našem istraživanju.

Baš odgovara piscu obreda 33. stepena što je napisao da njihovi najubitačniji napadi treba da se koncentrišu na Religiju jer, kako je pisac sugerisao, kada jednom Religija „padne, Zakon i Svojina“ će pasti takode. Ova pretpostavka će biti razmotrena u sledećem poglavlju.

³⁵⁴) Occult Theocracy, str. 363-364.

Na kraju, treba se podsetiti da je Pajk pisao obrede za sva 33 stepena, a ledi Kvinboro je napisala knjigu 1933. godine, dakle 75 godina pošto je Pajk ispunio svoj zadatak. Ako je on bio „vođa Svetskog masonskog pokreta," a ako je ona pronašla obred 33. stepena, kako je tvrdila, onda to mora biti Pajkova interpretacija. Kako smo videli, sasvim je saglasna sa informacijom koju je izložio u svojim ostalim delima.

Ako je to zaista njegova interpretacija, onda ona nudi konačno tumačenje simbola trojice ubica. Razumno je pretpostaviti da je Pajk produžio značenje dalje ili od dela ostalih ili od svojih prethodnih pisanih radova. On tvrdi da trojicu ubica predstavljaju „Zakon, Religija i (privatna) Svojina," a ne „religija, vlast i oni koji koriste njihovo jedinstvo."

Izgleda mi da ono što je napisala ledi Kvinboro predstavlja validan transkript obreda 33. stepena, iako je star 64 godine. Međutim, on unosi nešto novo ovoj raspravi: tvrdi da su trojica ubica Zakon, Vlasništvo i Religija.

Prvo mi dozvolite da razmotrim mogući masonski prigovor na moje citiranje ovog obreda. Ako su masoni „društvo s tajnama", bilo koji mason koji izjavi da ovaj „obred" nije precizan i kad je bio, to čini jer je položio zakletvu tajnosti da nikome ne otkriva pravu prirodu bilo kog od njihovih obreda. Dakle, njegovo poricanje ne bi baš bilo istinito, jer je još uvek moguće da je ovaj „obred" bio stvaran i da nam ne bi mogao reći da jeste. A, kad bi znao da to nije pravi ritual, takođe bi poricao, jer nije bio tačno interpretiran. Dakle, bez obzira na to šta mason rekao, to ništa ne znači, zbog njihove „zakletve na tajnost."

Jedini „dokaz" njene tačnosti koji imamo je činjenica da možemo da dokažemo da je oko 75% tumačenja pouzdano na osnovu pisanja vodećih masonskih pisaca. Pročitali smo dela Rekse Hačensa, Alberta Pajka, Henri Vilsona Kojla, Alberta Mekija i Menlija P. Hola, između ostalih, a njihovo pisanje pokazuje čitaocu da je ledi Kvinboro bila na pravom tragu.

Dakle, moja optužba protiv masona i dalje stoji: Masoni, pokažite mi gde grešim!

Obelodanite sve svoje obrede, posebno ceremonije 30. i 33. stepena da bih mogao da im prisustvujem!

Dopustite mi da uvidim gde grešim! Verujem da neće biti takvog poziva. Ako nema poziva, onda vas izazivam na raspravu sa bilo kojim od vas, bilo gde, bilo kada, kako bih mogao da dokažem da sam u pravu! Kako sam ranije napisao u ovoj knjizi, nijedan mason još nije prihvatio ovaj izazov, a upućujem ga već poslednjih deset godina!

Istraživač masonerije zna da nijedan od mojih izazova neće biti prihvaćen! Oni ne mogu da obelodane svoje tajne rituale i nisu u stanju da vode raspravu sa mnom na tu temu, jer koristim njihovu literaturu da bih otkrio *Tajnu*

TRIDESET I PETO POGLAVLJE

Antimasoni

Godine 1994. dva pisca koja su igrom slučaja bili masoni, Art de Hojos (Art de Hoyos) i S. Brent Moris (S. Brent Morris), napisali su knjigu pod naslovom *Da li je istina to što pričaju o masoneriji?* (Is It True What They Say About Freemasonry?) Ova knjiga tvrdi da govori o „metodama antimasona", onih koji pišu knjige o negativnim stranama masonerije.

Moja prva primedba na ovu knjigu je što me nisu ubrojali u „antimasona" kako su tvrdili! Moja knjiga *Novi svetski poredak*, temeljno i dokumentovano izlaganje masonskih ideja iz zvaničnih masonskih izvora, bila je objavljena u avgustu 1990, a njihova knjiga četiri godine kasnije. Dakle imali su gotovo četiri godine da nađu moju knjigu i kritikuju je kao što su učinili s knjigama ostalih pisaca na temu masonerije.

Jedna od onih knjiga za koje tvrde da su ih pregledali bila je Robertsonova knjiga *Novi svetski poredak*, objavljena mesecima posle moje knjige istog naslova. Sasvim je moguće da

su mogli znati za tu moju knjigu, kao i za moja predavanja na video snimku u trajanju od četrnaest sati, koji sam snimio 1994, takođe pod istim naslovom, i to u godini kada su i oni objavili svoje nalaze, koji potpunije dokumentuje probleme koje imam sa masonima.

Ova dva autora veoma kritički nastrojena su prema nama „antimasonima“, jer „često smo i malo i mnogo nepošteni.“ Kao primer navode činjenicu da mnogi „antimasonski“ autori citiraju pismo Alberta Pajka za koje tvrde da je lažno. Ovo pismo nazivaju „Pajkovim luciferskim pismom“, za koje mnogi veruju da ga je Pajk napisao 14. jula 1889, u kojem je priznao da je Lucifer, Đavo, takođe zvani Satana, zapravo Bog i da „masonska religija mora biti... u duhu luciferske doktrine.“ To pismo, po onima koji ga koriste, (preuzeto je sa stranica 220-221. knjige ledi Kvinboro *Okultna teokratija*) glasi:

„Ono što moramo reći gomili (misli na ljude u svetu) je Mi (masoni visokog ranga) obožavamo Boga, ali to je Bog koga neko obožava bez sujeverja. (Kao što smo videli u drugim Pajkovim delima, on tvrdi da se njihovo verovanje u Boga zasniva na „razumu, a ne na veri.“ Dakle, oni koji obožavaju biblijskog Boga tako čine bez dokaza. Znači, ovaj „Bog“ koga oni „obožavaju“ ne može biti onaj iz *Biblije* za koga tvrde da se obožava bez dokaza o Njegovom postojanju. Drugo, pošto Pajk veruje da je to jedan „čin“, a ne čovekova sposobnost da „rezonuje“ da bi verovao u biblijskog Boga, onda oni koji zaista obožavaju „Boga stvoritelja“, „veruju sa sujeverjem.“ Njegov „Bog“ se „obožava bez sujeverja, jer se to čini s „razumom.“)

Vama, Suvereni Veliki Inspektori Generali (knjiga tvrdi da je Pajk napisao pismo vođama 23 Vrhovna saveta u svetu,) kažemo ovo, da možete ponoviti braći 32. i 33. stepena (30. stepen zove se stepen viteza Kadoša, kada mason saznaje i stvarnu tajnu masona. To znači da ako znate tu tajnu u 30. stepenu, znaćete je i u sledeća dva viša stepena, 31. i 32. stepenu) Svi mi koji smo pristupili višim stepenima treba da masonsku religiju negujemo u čistoti luciferske doktrine. Da Lucifer nije Bog, da li bi ga Adonaj (ime za jevrejskog boga) čija dela dokazuju njegovu okrutnost, perfidnost i mržnju prema čoveku, varvarstvo i unazađivanje nauke, i njegovi sveštenici srušili lažnim optužbama?

Da, Lucifer je Bog, ali, nažalost, i Adonaj je Bog. (Ovde autor pisma dokazuje da veruje da postoje dva Boga u Svemiru. Videli smo prethodno, a videćemo ponovo, da je Pajk, takođe, ovo napisao, ali istini za volju, on ne veruje u Boga Stvoritelja).

... istinska i čista filozofska religija je verovanje u Lucifera, ravnog Adonaju (biblijski Bog); ali Lucifer, Bog Dobrote bori se za čovečanstvo protiv Adonaja, Boga Tame i Zla.³⁵⁵

Oni koji tvrde da Pajk nije napisao ovo pismo, moraju imati na umu citat iz knjige *Magnum opus*, jer veruje da postoje dva „boga“ u Svemiru, jedan više nego što uči *Biblija*:

„Priznali smo dva boga s različitim zanimanjima, jednog koji stvara Dobro i drugog koji stvara Zlo u Prirodi. Prvi je dobio ime „Bog“, a potomji „Demon.“ Persijanci ili Zoroastri su prvog nazivali Ormuzd, a drugog Ahriman; o kome su rekli da potiče od prirode Svetlosti, a drugi da potiče od Tame. Egipćani su prvog nazivali Oziris, a drugog Tifon, njegovog večnog neprijatelja.“³⁵⁶

Svako pošten zaključio bi da poslednji pasus pisma koje je Pajk navodno napisao stoji u potpunom skladu sa upravo navedenim citatom. Takođe, ostali delovi pisma poklapaju se s pogledima u ostalim Pajkovim delima.

Sada treba da se postavi pitanje kako bi mogao bilo ko sigurno da zna da li je Pajk napisao to pismo.

Izvesno je da Pajk nije više živ, pa ne može da posvedoči da li je to tačno. Nijedan mason niti bilo koji „antimason“ po torn pitanju, koliko ja znam, nije nikada tvrdio, da je Pajk porekao da ga je napisao dve godine pre svoje smrti. Dakle, verujem u tvrdnju da nijedna

³⁵⁵) *Occult Theocracy*, str. 220-221.

³⁵⁶) *Magnum Opus*, 32°, str. 22

strana sa sigurnošću zna da li je pismo validno. Takođe, nikada nisam nigde pročitao da su masoni tužili leđi Kvinboro zbog njene tvrdnje da je Pajk napisao to pismo. Na osnovu nedovoljnih dokaza nikako nije moguće izvoditi bilo kakav zaključak, ali ako takva tužba postoji, niko, koliko sam upućen, nikada nije pisao o tome.

Dakle, jedini način da saznamo da li je to pismo validno je istraživanje drugih pisanih Pajkovih dela i proverimo da li je pismo stvarno, jer sadrži slične misli onima koje je izražavao u svojim knjigama.

A to se radi, a i oni to čine, jer možemo biti sigurni da se Pajk saglasio da je Lucifer „svetlonosac“ koji „donosi Svetlost“ masonu koji je traži. Jer, on je napisao da svaki mason tvrdi da je „Svetlost“ ono što najviše želi.

Obojica pisaca, Art de Hojos i S. Brent Moris, koja su napisala kritiku o „antimasonima“ bila su veoma kritički nastrojena prema onim „antimasonima“ koji su navodili ovaj citat u svojim knjigama. (I sam sam bio jedan od takvih, ali oni to ne pominju. Objasnio sam svoje citiranje u svojoj knjizi *Novi svetski poredak* na gotovo isti način kako sam gore naveo).

Međutim, važno je istaći da ništa pogrešno nisu našli ni kod koga ko je koristio prvi citat, onaj koji nazivam „ritualom 33. stepena“, koji sam preuzeo iz knjige *Okultna teokratija*. Ova dvojica autora nisu imala nikakvih prigovora na bilo kog „antimasonskog“ pisca koji je koristio ovaj citat.

Postoje dve mogućnosti zbog čega se nisu odlučili da kritikuju one koji navode citat leđi Kvinboro o obredu 33. stepena.

Prvo, jasno je da znaju da je taj citat tačan, pa ne mogu da kritikuju nijednog istraživača kada ga upotrebi ili drugo, nisu znali za njegovo postojanje.

Međutim, mogli bismo pretpostaviti da ovo drugo nije slučaj. Kao izvor citiraju „Luciferovo“ pismo iz knjige leđi Kvinboro *Okultna teokratija*. Tada su sigurno mogli da stave zamerku na bilo čije navođenje citata rituala 33. stepena, jer se nalazi u istoj knjizi, ali nisu.

Iz gore navedenih razloga, znali bi za mene i moje istraživanje, da su pročitali Robinsonovu knjigu *Hodočasnikova staza*, u kojoj on govori o mojoj knjizi. (Vidite poglavlje o Robinsonu u ovoj knjizi i diskusiju o tome).

Dakle, da su čuli o mojoj knjizi i verovali da ritual 33. stepena nije verodostojan, onda bi me kritikovali što ga koristim. Međutim, njihova knjiga nema stav prema mom citiranju ovog rituala. U stvari, oni ne kritikuju nikoga ko koristi ovaj citat. Stoga mora biti da je citat verodostojan, posebno kada je jedan od ova dva autora i sam mason 33. stepena. Dakle, izgleda da je leđi Kvinboro otkrila istinu kada je ponovila ritual za svoje čitaoce. A sadada se vratimo njihovoj knjizi.

Kao što sam rekao, postoje nagoveštaji da su znali za mene i moje istraživanje pre njihovog pisanja knjige. Posebno je zanimljivo primetiti da su knjigu posvetili „uspomeni na Džona Džejmisona Robinsona, istraživača, pisca i Majstora masona.“ (Setićemo se da je Robinson bio onaj čovek sa kojim sam imao „debatu“ na televiziji u Tampi u Floridi). To mora da znači da su im bile poznate obe njegove knjige, od kojih je poslednja bila objavljena 1993. možda godinu dana pre izlaska njihove knjige.

Ipak, nisu pomenuli mene i moj dugogodišnji rad na razotkrivanju masona, a Robinson je o meni pisao direktno u svojoj drugoj knjizi! Može li biti da su zaista pročitali moju knjigu i videli da sam precizno prikazao na stotine citata preuzetih iz masonskih izvora? Potom su odlučili da kritikuju samo one istraživače koji nisu bili tako temeljni u svom radu.

Moguće je da su videli da sam uradio kao Džejms T. Tresner II, „Majstor mason“ koji je napisao predgovor u njihovoj knjizi, sugerisao je na stranici x:

„Proučite nas duboko nemamo šta da krijemo.“³⁵⁷

(Kakva ironija: ako istražite masone u dubinu i objavite šta ste otkrili, nazovu vas „antimasonom!“ Ili, u mom slučaju, jednostavno vas ignorišu i bave se drugima koji možda nisu „istražili (masone) u „velikoj dubini.“)

Možda su znali da sam proveo poslednjih dvanaest godina istraživanja masona „u dubinu.“ A, s druge strane, oni su u pravu u jednom smislu fraze da „nemaju šta da kriju“ jer su to objavili u svojim materijalima!

Imaju oni mnogo toga da „sakriju“ od ljudi u svetu.

Da, gospodo de Hojos i Moris, „istražio sam (vašu organizaciju) u dubinu,“ i otkrio sam „Tajnu.“

Ne grešim citirajući vaše vlastite dokaze. U stvari, obavezan sam da ih iznesem na videlo!

TRIDESET I ŠESTO POGLAVLJE

Ostali antimasoni

Art de Hojos i S. Brent Moris, nekako nisu uspeli da pomenu da ima bezbroj „antimasona“ koji godinama pišu o svom bavljenju masonima. Bili su veoma probirljivi u odnosu na one o kojima su pisali. Sledeći komentari uzeti su iz moje lične baze podataka na tu temu, i nisu baš obimni. Međutim, bacaju svetlo na bavljenje masonima mnogih drugih tokom prošlih godina.

Papa Lav XIII je izdao papsko saopštenje od 20. aprila, 1884. pod naslovom *Humanum genus* (Ljudski rod) koje predstavlja krajnje oštru kritiku Slobodnog zidarstva. Proizlazi da je Papa objavio svoj dokument u vreme kada je Albert Pajk bio zauzet upravljanjem stvarima u „Svetskom masonskom pokretu.“ Papa je napisao sledeće:

„U ovom vremenu, međutim, borci zla izgleda da se udružuju da bi se borili jedinstvenom žestinom, predvođeni ili potpomognuti od strane snažno organizovanog i široko rasprostranjenog udruženja zvanog Slobodna masonerija. Ne krijući više svoje ciljeve, sada se istrajno dižu protiv samog Boga.“³⁵⁸

Zatim nastavlja:

„... što je njihov konačni cilj koji izlazi na videlo naime, potuno odbacivanje celog verskog i političkog uređenja sveta (znači da je otkrio tajni cilj masona: uništenje Crkve i vlasti države) koje je stvorilo hrišćansko učenje i njihovu zamenu novim stanjem stvari u skladu sa njihovim idejama, čiji će temelji i zakoni imati korene u pukom naturalizmu.“

Potom je sve ono što je saznao o masoneriji povezao s religijom poznatom kao „naturalizam:“

„Sada, fundamentalna doktrina naturalista... jeste da ljudska priroda i ljudski razum treba u svim stvarima da budu gospodarica i vodilja (ovo je isti cilj koji sam otkrio kada sam proučavao dela masona)... i da se bes i napadi neprijatelja u principu upere protiv Crkve (jasno je otkrio proklamovani cilj masona).“³⁵⁹

„... njihov (Slobodnih zidara) napor (je) da steknu jednakost i zajedništvo svih dobara uništenjem svake razlike u rang i imovini. (Ovde Papa pokazuje da masoni takođe žele da unište privatnu svojinu. Ovo je, isto tako, uključeno u ritual koji leđi Kvinboro citira u svojoj knjizi *Okulna teokratija*).“³⁶⁰

³⁵⁷) Is It True What They Say About Freemasonry?, str. x

³⁵⁸) Pope Leo XIII, *The Church Speaks to the Modern World* (Garden City, New York: Image books, 1954), str. 117.

³⁵⁹) Ibid. str. 122123.

³⁶⁰) Ibid.str. 128129.

Očigledno je da je Papa to shvatio: bio je svestan da masoni nameravaju da unište hrišćanstvo, zajedno sa bogomdanim pravom na privatnu svojinu i vlašću izabranom od ljudi da bi to pravo zaštitila.

Ono što se verovatno dogodilo Papi posle objavljivanja svog upozorenja svetu, možda otkriva članak u časopisu „Tajm“ od 18. juna, 1984. koji govori sledeće:

„... kruže glasine o tome kako je papa Lav XIII bio otrovan 1903...”

Još jedan čuveni „antimason“ bio je Džon Kvinsi Adams, šesti predsednik SAD. Posle isteka svog mandata 1833. godine napisao je sledeće:

„Po svojoj dubokoj savesti i iskreno verujem da je Red masonerije, ako ne najveće, onda jedno od najvećih moralnih i političkih zala pod kojim Unija sada živi.”³⁶¹

Nastavio je s tvrdnjom da je masonerija:

„zavera manjine protiv jednakih prava većine; antirepublikanska (on ovde ne misli na Republikansku stranku, nego na republikanski oblik vladavine) u svom biću...”³⁶²

„Spreman sam da završim svedočenje pred Bogom i čovekom, da masonska zakletva, obavezivanje i kazne, ne mogu ni pod kakvim uslovima biti ugrađeni u zakone o moralu, hrišćanstvu ili o zemlji.”³⁶³

Milard Filmor, trinaesti predsednik SAD, takođe je izrazio zabrinutost:

„Masonska bratstvo udara na naša prava, obezvređuje sprovođenje pravde i pokazuje odbojnost prema svakoj vlasti koju ne može da kontroliše.”³⁶⁴

Osamnaesti predsednik SAD, Ulis S. Grant još jedan je od onih koji su digli glas protiv masona:

„Sve tajnom zakletvom obavezane političke stranke opasne su za bilo koju naciju, ma koliki bili patriotski motivi i principi koji su ih prvobitno okupili.”³⁶⁵

Masonerija sigurno nije politička stranka, ali su „tajni i vezani zakletvom,” i polažu pravo da „ oblikuju sudbine svetova.” Dakle, razumno je pretpostaviti da je govorio o njima, a ne o demokratama ili republikancima.

Džon Maršal, glavni sudija Vrhovnog suda u tim prvim danima nacije, bio je član masonske organizacije. Očigledno se predomislio i kasnije se povukao. Izneo je sledeću optužbu:

„Instituciju masonerije treba napustiti kao sposobnu za mnogo zla i nesposobnu za stvaranje bilo čega dobrog, protiv koje se ne može boriti sigurnim i otvorenim sredstvima.”³⁶⁶

Džon Dž. Stivens, baptistički sveštenik, koji je otkrio svoju vezu sa masonima objavljujući svoje poglede u delu *Ispitivanje prirode i težnji spekulativne masonerije* (An Inquiry Into the Nature and Tendency of speculative Freemasonry), uputio je još jedno upozorenje:

„ Masonerija je bila država u državi i oni će jednoga dana svrgnuti demokratsku vlast u Sjedinjenim Državama i krunisati jednog od svojih „velikih kraljeva” kako bi vladao ovom nacijom.”³⁶⁷

³⁶¹) Rev. Clarence Kelly, *Conspiracy against God and Man* (Boston: Western Islands, 1974), str. 5758. .

³⁶²) Jack Harris, *Freemasonry, The Invisible Cult in our Midst* (Chattanooga, Tennessee, Global Publishers, 1983), str. 126127.

³⁶³) Pamphlet, *Presidents United States*, (Chicago: National Christian Association, 1953), str. 6.

³⁶⁴) Ibid. str. 7.

³⁶⁵) Ibid. str. 8.

³⁶⁶) Everett C. De Velde, jr., *A Reformed View of Freemasonry*, In *Christianity and Civilization*, str. 278.

³⁶⁷) William Preston Vaughn, *The AntiMasonic Party in the United States* (Kentucky: University Press of Kentucky, 1983), str. 29.

To podseća na jedan od tipičnih Pajkovih citata koji kaže da će se „antimasoni“ jednog dana oslanjati na masone:

„... Svet će nam uskoro doći (očigledno misli na masone) da im podarimo svoje suverene i biskupe (očigledno misli na verske vođe). Mi (masoni) ćemo uspostaviti ravnotežu Svemira i vladati gospodarima Sveta.“³⁶⁸

Dakle, još neko veruje da je citat verodostojan!

Čarls Dž. Fini bio je još jedan moćnik koji je 1826. godine istupio iz redova masonerije. Napisao je mali članak pod naslovom *Zašto sam napustio slobodnu masoneriju* (Why I Left Freemasonry) u kojem iznosi sledeća opažanja:

„... polaganjem ovih zakletvi bio sam uveliko prevaren i ponižen (čitalac se može priseliti Pajkovog navoda da masoni stručnjaci mogu „namerno u zabludu dovoditi“ masone inicijate). Uistinu sam razumno zaključio da su moje zakletve izmamljene prevarom i pogrešnim interpretacijama; da ta institucija nije ni blizu onoliko vredna poštovanja koliko sam bio obavešten... sve više mi je postajalo neminovno jasno da je masonerija veoma opasna za državu i u svakom pogledu uvredljiva za Crkvu Hristovu (dakle još jedan „antimason“ ističe da se masoni spremaju da unište hrišćanstvo i vlast).“

Sledeći koji je pokušao da upozori svet na masonski Red bio je Bernard Fej (Bernard Fay), koji je napisao knjigu *Revolucija i slobodna masonerija* (Revolution and Freemasonry). Evo zašto je zabrinut:

„Nova masonerija nema za cilj uništenje crkava, već je, uz pomoć napretka ideja, spremna da ih zameni.“³⁶⁹

Čak su i neka hrišćanska udruženja izrazila zabrinutost. Ortodoksna prezbiterijanska crkva sastala se u Ročesteru (Njujork), u vremenu od 2. do 5. juna 1942. i izdala saopštenje o Drevnom redu slobodnih i prihvaćenih masona. Evo dela njihovih zaključaka:

„... Masonerija je verska institucija i kao takva je antihrišćanska. Članstvo u masonskom bratstvu je protivno hrišćanstvu.“³⁷⁰ Istočna pravoslavna crkva 1948. je objavila knjigu o masoneriji pod naslovom *Pravoslavno hrišćansko svetlo o spekulativnoj Slobodnoj masoneriji* (Christian Orthodox Light on Speculative Freemasonry). Zaključili su sledeće:

„Slobodna masonerija je antihrišćanska i u teoriji i u praksi; bori se protiv vlada, posebno u hrišćanskim zemljama.“ Autori ove knjige citiraju mitropolita Antonija, poglavara Sveevropske pravoslavne crkve izvan Rusije, koji je 15. avgusta, 1932. objavio dokument o njenom stavu. O Slobodnoj masoneriji se kaže sledeće:

„Slobodna masonerija je tajna međunarodna organizacija koja se bori protiv Boga, hrišćanstva i svih nacionalnih vlada, posebno hrišćanskih.“

Dakle, izgleda da se od onda ništa nije promenilo.

Međutim, nedavno se pojavila jedna studija o masoneriji u Engleskoj, kada je Engleska crkva objavila izveštaj o organizaciji posle letnjeg zasedanja koje je imalo za cilj da ispita taj Red. Članak koji se pojavio u dnevniku „Arizona dejli star“, posredstvom agencije Asošijeted pres, 1987. kaže sledeće:

„Poglavarci Engleske crkve juče su većinom glasova usvojili izveštaj koji masonske obrede naziva bogohuljenjem (definisano kao: „nipodaštavanje“

svega što je sveto.“) Izveštaj (pod naslovom) *Slobodna masonerija i hrišćanstvo: da li su kompatibilni?* navodi da neki hrišćani masonske rituale smatraju uznemiravajućim i „potpuno zlim.“³⁷¹ Možda najbolji rezime sve ove brige oko masonskog Reda dolazi od strane

³⁶⁸) Morals and Dogma, str. 817.

³⁶⁹) Bernard Fay, *Revolution and Freemasonry*, (Boston: Little, Brown, and Company, 1935), str. 111.

³⁷⁰) Christ of the Lodge, (Philadelphia: Great Commission Publications, undated), str. 22-23.

³⁷¹) The Arizona Daily Star, July 14, 1987, str. 8a.

još jednog bivšeg masona, Edvarda Ronejna (Edward Ronayne), u njegovoj knjizi pod naslovom *Majstorov sag* (The Master's Carpet). G. Ronejn kaže da je masonerija:

„... sistem koji nema ni najmanje utemeljenosti ni u istoriji, ni u spisima, ni u razumu u opštem smislu, nego je, u stvari, dijametralno suprotstavljen svemu ovome.”³⁷² Međutim, iz nekog nepoznatog razloga, Art de Hojos i S. Brent Moris propustili su da pomenu ove „antimasone” u svojoj knjizi. Bilo bi sigurno zanimljivo pitati ih zašto to nisu učinili.

TRIDESET I SEDMO POGLAVLJE

Ptice iz istog jata

Pored masona, postoje i drugi ljudi i organizacije koje žele da ukinu „Zakon, Religiju i Svojinu.” Karl Marks i Fridrih Engels zajedno su 1848. napisali *Komunistički manifest* (The Communist Manifesto). Izdanje povodom stogodišnjice objavljivanja ove knjige na nekoliko stranica pruža informaciju o njihovoj organizaciji po imenu Komunistička partija i još pojedinosti o osnovnim komunističkim ubeđenjima. Za istraživača je veoma važno da savesno pruži pregled ove knjige, jer će čitaoci otkriti da su oni i drugi njihovi komunistički sledbenici delili iste ciljeve kao i masoni: ukidanje Zakona, Religije i Svojine. Evo šta su napisali:

„U ovom smislu, teorija komunizma može se sažeti samo u jednoj rečenici: ukidanje privatnog vlasništva. Mi komunisti izloženi smo nezadovoljstvu zbog želje za ukidanjem prava na privatnu imovinu kao plod čovekovog ličnog rada, što je navodno čini osnovnim delom sveukupne lične slobode, delovanja i nezavisnosti.”³⁷³

„Jednom rečju, nezadovoljni ste nama jer nameravamo da vas lišimo vaše imovine.

Upravo tako: to i nameravamo.”³⁷⁴

Komunisti ne samo da su nameravali da ukinu „privatnu svojinu,” već su se zalagali i za uništenje religije, prevashodno hrišćanske. U predstavljanju Marksove knjige *Kapital i ostali radovi* (Capital and Other Writings by Karl Marx), Maks Istman (Max Eastman) kaže da je:

„Marks bio nezamenjiv neprijatelj religije...”³⁷⁵

Godine 1964. Komitet pravnika Senata Sjedinjenih Država imenovao je potkomisiju da prouči ono što zovemo *protivrečnostima komunizma*. Ovaj izveštaj na 64 stranice ispituje mnoge stavove uzete iz dela glavnih komunističkih pisaca. Objavili su stavove komunističkih vođa o glavnim pitanjima današnjice. Autori izveštaja potvrdili su gore navedeni citat svojom sledećom izjavom:

„Marks je religiju nazvao *opijumom za narod*.”³⁷⁶

Marks je komentarisao da je opijum, narkotik i tvorac zavisnosti, analogan religiji, čovekovom načinu približavanja Bogu.

Ovde on iznosi misao da religija drogira čovečanstvo i zamagluje mu um tokom traganja za istinom.

Prema Marvinu S. Antelmanu (Marvin S. Antelman), jevrejskom rabinu, u njegovoj knjizi, potpun Marksov citat glasi:

³⁷²) Edward Ronayne, *The Master's Carpet*, (izdavač i datum objavljivanja nisu prikazani), str. 25.

³⁷³) Karl Marx and Frederick Engels, *The Communist Manifesto*, (Brooklyn, New York: New York Labor News, 1968) str. 35.

³⁷⁴) Ibid. str. 38.

³⁷⁵) Edited by Max Eastman, *Capital and Other Writings by Karl Marx* (New York: The Modern library, 1952) str. IX

³⁷⁶) Committee on the Judiciary of the United States Senate, *Contradictions of Communism* (Washington D.C.: U.S. Government Printing Office, 1964), str. 3940.

„Religija je vapaj ugnjetenih, duša sveta bez duše, nada čovečanstva koje je izgubilo svaku nadu, to je opijum za narod.“³⁷⁷

Lenjin, ateista, vođa Boljševičke frakcije Komunističke partije u Rusiji i boljševičke revolucije i konačno, šef same Vlade, delio je Marksov stav. Ovde se vidi da ga je Lenjin dalje nadgradio:

„Religija je opijum za narod. Religija je vrsta duhovne zamke u kojoj robovi kapitala odbacuju svoj ljudski oblik i svoje težnje za bilo kakvim pristojnim životom... ovaj Marksov princip je kamen temeljac celog njegovog stava prema religiji. Marksizam je oduvek smatrao sve savremene religije, crkve i verske organizacije oruđem buržoaske reakcije koje služi za odbranu eksploatacije i da drogira radničku klasu.“³⁷⁸

Dakle, Lenjin je otišao korak dalje od Marksa. Ne samo da je želeo da ukine religiju, već je pozeleo da se sa njom „izbori.“ Evo šta kaže:

„Ateizam je neodvojivi deo marksizma....“ „Moramo se boriti protiv religije (ovo je i masonski cilj)... Borba protiv religije ne sme biti pretvorena u apstraktno propovedanje ili svedena na njega, već mora biti povezana sa konkretnom praksom klasnog pokreta. ...“³⁸⁰

Prečasni Ričard Vurmbrant (Richard Wurmbrand) je hrišćanski crkveni velikodostojnik iz Rumunije, komunističke zemlje sve do pada berlinskog zida osamdesetih, koji je u svojoj domovini bio u zatvoru 14 godina zbog dizanja glasa protiv komunizma. Napisao je :

„... Lenjin, kao šesnaestogodišnjak, strgao je krst (simbol hrišćanstva) s priveska i zgazio ga nogama, što je uobičajen satanistički ritual... Ne postoji ni najmanja sumnja da je Lenjinom vladala satanistička ideologija (ovde on kaže da je Lenjin verovao u Satana).“³⁸¹ Josif Staljin bio je još jedan komunista i Lenjinov sledbenik u komunističkoj Rusiji. Prema državnom izveštaju, odbijao je svaku pomisao na neutralnost prema religiji:

„Partija ne može biti neutralna prema religiji i zaista upravlja antireligijskom propagandom protiv svih i svake verske predrasude (upravo kao i masoni), jer se opredeljuje za nauku, dok verske predrasude stoje njoj nasuprot, jer je celokupna religija nešto što je protiv nauke.“³⁸²

Još jednom kažem da je to pogrešno. Istinska nauka dokazuje postojanje Boga, a ne suprotno. Napisao sam poglavlje o evoluciji u knjizi *Nevidljiva ruka*, koje iznosi optužbu da je evolucija prevara i neslana šala. Izvesno je da je Lenjin živeo onda kada je Darwin sam priznao da je njegova teorija o evoluciji pogrešna [v. *Poreklo vrsta* (The Origin of Species), gde on nekoliko puta tvrdi da teorija nije tačna], tako da je nemoguće da Lenjin nije znao za nju. Ipak, on tvrdi da nauka ne odobrava „religiju“, a istina je upravo obratna. Iz ovih kratkih citata i odlomaka iz dela najvećih komunističkih pisaca postaje očigledno da se priklanjaju filozofiji koja propoveda uništenje religije i privatnog vlasništva. Njihova poslednja meta, upravo kao i kod masona, bila je vlast. Maks Istman objasnio je da Marks ima veoma jasne ciljeve budućeg komunističkog društva. On je rekao da je Marksov cilj bio:

³⁷⁷) Rabbi Marvin S. Antelman, *To Eliminate the Opiate* (New York: Zahavia Ltd., 1974) nenumerisana stranica, ali bi bila str.2.

³⁷⁸) Committee on the Judiciary of the United States Senate, *Contradiction of Communism*, (Washington D.C.: U.S. Government Printing Office, 1964)str.40.

³⁷⁹) Richard Wurmbrand, *Marx & Satan* (Westchester, Illinois, Crossway Books, 1986) str. 59.

³⁸⁰) Committee on the Judiciary of the United States Senate, *Contradiction of Communism*, (Washington D.C.: U.S. Government Printing Office, 1964)str.40.

³⁸¹) Richard Wurmbrand, *Marx & Satan* (Westchester, Illinois, Crossway Books, 1986)str.49.

³⁸²) Committee on the Judiciary of the United States Senate, *Contradiction of Communism*, (Washington D.C.: U.S. Government Printing Office, 1964)str.40.

„... besklasno društvo i vladavina bez sile...”³⁸³

Izveštaj povezuje sve komunističke vođe s poslednjim od tri cilja: uništenje vlasti:

„Marks, Engels, Lenjin i Staljin su svi smatrali stanje pod kapitalizmom jednim instrumentom klasnog ugnjetavanja. Primenili su ovu karakterizaciju i na demokratije i na monarhije, a Lenjin je o tome rekao sledeće:

'Prema Marks, država je organ vladavine klase, organ za ugnjetavanje jedne klase od strane druge'...”³⁸⁴

Obećali su žrtvama svoje propagande da će država, koja mrzi stanje kapitalizma, zauvek s njim zavšiti. Engels je ovo formulisao na sledeći način:

„Sve dok, naposljetku, država ne postane istinski predstavnik slobodnog društva, postavljajući se iznad njega. Čim ne bude društvenih klasa, što je trajan cilj... neće biti više ničega za ugnjetavanje, i stoga ničega što će održavati potrebu za postojanje posebnog represivnog autoriteta, Države... Vladavinu pojedinaca zamenjuje upravljanje stvari i upravljanje proizvodnim procesom. Država se ne ukida, ona izumire.”³⁸⁵

Ovu idiličnu sliku dopunjuje Lenjin u autoritativnom delu *Država i revolucija* (The State and Revolution):

„... potpuno će nestati potreba za silom, za potčinjavanjem jednog čoveka drugom, jednog dela naroda drugom, pošto će se ljudi navikavati na uviđanje elementarnih uslova društvenog postojanja bez sile i potčinjavanja.”³⁸⁶

Istraživač masonerije može sada da vidi ovu „logiku” komunista: ako se ukine religija, neće više biti zločina. Ako se ukine privatna svojina, neće biti više ničega da se krade. Ako nema braka, neće biti odraslih. Ako nijedan čovek nema pravo na život, neće više biti sudova i zatvora za kažnjavanje onih grešnika koji su posegnuli za tuđim životom. Ako nema potrebe za vlašću, ona može i hoće da odumre.

Ovak o isto razmišljaju i masoni. Žele da ukinu religiju, a kad to učine, neće biti potrebe za vlašću.

Činjenica da je Karl Marks želeo da „ukine privatnu svojinu,” „porodicu,” „nacionalne granice,” itd. ne treba da nas iznenađuje. Odgovor je jednostavno neverovatan: Karl Marks je, baš kao i Lenjin, bio satanista: svesno je obožavao Satanu, takođe poznatog kao Lucifera ili Đavola. Ovakav zaključak izveo je prečasni Ričard Vurmbrand, hrišćanski pastor iz Rumunije, o kome je već bilo reči. Napisao je mnoge knjige na tu temu, ali dve koje su važne za ovu studiju su *Da li je Karl Marks bio satanista?* (Was Karl Marx a Satanist?), objavljena 1976. i *Marks i Satana* (Marx and Satan), objavljena 1986. i govore o tome da je u svojim studentskim danima mladi Karl bio član Satanističke sekte.

Da bi se to dokazalo, moguće je naći informacije iz knjiga samog Marksa. On nije pisao samo o potrebi uništenja religije, već posebno hrišćanske religije:

„Ukidanje religije kao iluzorne sreće čoveka je zahtev za njegovom stvarnom srećom.”³⁸⁷ „Ratujemo protiv svih preovlađujućih ideja religije... Ideja o Bogu je ključni primer izopačene civilizacije. Mora se uništiti ...”³⁸⁸

³⁸³) Edited by Max Eastman, *Capital and Other writings by Karl Marx* (New York: The Modern Library, 1932) str. XI

³⁸⁴) Committee on the Judiciary of the United States Senate, *Contradiction of Communism*, (Washington D.C.: U.S. Government Printing Office, 1964), str. 54.

³⁸⁵) Ibid. str. 54.

³⁸⁶) Ibid. str. 54-55.

³⁸⁷) Rev. Richard Vurmbrand, *Was Karl Marx A Satanist?* (Glendale, California: Diane Books, 1976), str. 4.

³⁸⁸) Rev. Richard Vurmbrand, *Karl Marx and Satan* (Westchester, Illinois, Crossway Books, 1986), str. 59.

Prema Vurmbrandu, Marks je u jednoj poemi napisao sledeće:

„Želim da se osvetim Onome koji gore vlada (misli na vladavinu biblijskog Boga koji daje čoveku „moralne apsolutnosti.“)³⁸⁹

Georg Jung, Marksov savremenik i njegov lični prijatelj, 1841 .godine napisao je. sledeće :

„Marks će sigurno proterati Boga s nebesa... Marks smatra hrišćansku religiju jednom od najnemoralnijih.“³⁹⁰

Sada istorija zna zašto se Marks okrenuo protiv hrišćanstva. Pridružio se satanistima kada je otišao na studije. Vurmbrand piše da je Marksova duga kosa (na njegovim portretima uočljive su duga kosa i neuredna brada) bila:

„... karakteristična za sledbenike Džoane Sautkot, satanističke sveštenice za koju su smatrali da je u vezi sa demonom Šajlohom.“³⁹¹

Mihail Bakunjin, ruski anarhista, misleći da ima zaslugu za potpuno svrgavanje svih vlasti, objasnio je privlačnost Satane za mlade studentske umove poput Marksa:

„Satana je prvi slobodni mislilac i Spasitelj Sveta. On oslobađa Adama (prvog muškarca u *Bibliji* i verovatno simbol čovečanstva, barem po mišljenju Bakunjina) i utiskuje pečat čovečnosti i slobode na njegovom čelu (čelo je mesto za „treće oko“, dakle direktan prolaz ka umu,) čineći ga neposlušnim.“³⁹²

Dakle, mlade studente koji su u mnogim slučajevima bili izvan uticaja bogobojažljivih roditelja po prvi put u životu, učili su da ne treba više da slušaju svoje roditelje i njihovu staromodnu religiju, nego Satanu koji sprovodi pozitivan uticaj na ceo ljudski rod. Ovde vidimo zašto je Marks takođe propagirao uništenje porodice: roditelji su prvenstveno bili izvor učenja o moralnosti. Studente odvojene od svojih roditelja učili su da je ovo biće bilo prvi „buntovnik“ i da bi trebalo da bude njihov uzor. Mišljenje da je Bog zla sila i da ova civilizacija treba da se uništi da bi čovek mogao potpuno da se oslobodi bila je filozofija koju se učili na na studijama i tako impresivni umovi poput Marksa i Bakunjina.

Marks je naseo na tu laž. Napisao je:

„Komunisti ne propovedaju apsolutna moralna načela.“³⁹³

Moralnost je bila smetnja za čovečanstvo i morala je da se ukine. Civilizacija u hrišćanskom duhu utemeljena na verovanju u privatnu svojinu, nacionalizam, slobodu i pravo na život, posebno je postala meta mladih studenata.

Međutim, sada prateći po godinama kada je Marks pisao, otkriva se da da je samo malom broju Marksovih pisanih ideja dopušteno da izroni na površinu istorije.

„U filozofskom ogledu *Pobunjeni čovek* (The Revolted Man), Alber Kami (Albert Camus) kaže da tridesetak tomova Marksa i Engelsa nikada nije objavljeno...“³⁹⁴

To znači da Marksove ideje i misli Marksove nikada u celosti nisu bile dostupne javnosti. Može se samo pretpostaviti da neko nije želeo da svet tačno sazna u šta je Marks verovao. Mora da je motiv ovaj: ako bi svet mogao da upozna čitavo njegovo delo, verovatno bi razumeo kalvinističke ideje ovoga čoveka ili bi otkrio njegovo verovanje U Đavola kao boga. Dakle, neko je odlučio da svet onemogućiti da sazna u šta je Marks zaista verovao. Očigledno da bi ove ideje izazvale gnušanje čak i kod onih koji veruju u njegove teorije. Međutim, Marks i Engels, koautor *Komunističkog manifesta*, nisu sami došli na ideju objavijivanja ovog dokumenta: unajmila ih je jedna organizacija veoma bogatih i moćnih ljudi. Ta organizacija je poznata kao Liga komunista, čija je istorija detaljnije opisana u knjizi

³⁸⁹) Ibid. str. 7.

³⁹⁰) Ibid.str. 19.

³⁹¹)Ibid. str. 20.

³⁹²) Ibid. str. 2021.

³⁹³) Ibid. str. 25.

³⁹⁴) Ibid. str. 31.

štampanoj na stogodišnjicu objavljivanja *Komunističkog manifesta*. Tu piše sledeće:

„Komunistička liga rodila se iz onog što je poznato kao Liga pravde. Ova potonja bila je ogranak Lige pariskih odmetnika, koju su u tom gradu osnovale nemačke izbeglice. Posle deset nemirnih godina, Liga pravde pronašla je 'centar sile Zemljine teže', kako je to Engels rekao, u Londonu, gde se, dodao je on, izrodila nova struja: od čisto nemačke lige ona je postala *internacionalna*." ³⁹⁵

Mnogi istoričari ubeđeni su da su „nemačke izbeglice” koje su osnovale ovu organizaciju, kao temelj Komunističke lige, bili pripadnici Iluminata. Članovi ovog tajnog društva pobegli su iz Bavorske, koja je sada deo Nemačke, kada su vlasti otkrile njihovu revolucionarnu zaveru.

Jedan od onih koji je otkrio vezu Marksa sa Iluminatima bio je i Vinston Čerčil, premijer Engleske posle Drugog svetskog rata. Čerčil je, takođe, bio član masonske organizacije, i sigurno je bio na rukovodećem položaju, tako da je dovoljno znao kada je mogao da daje komentare poput ovoga:

„Od Spartakovog vremena Vajshaupt (Spartak je bilo tajno ime Adama Vajshaupta, osnivača Iluminata; nekada je krio svoju pripadnost tom Redu) do Marksovog i vremena Trockog... konstantno raste opšta svetska zavera sa ciljem svrgavanja civilizacije (to je cilj ovih tajnih društava, baš kao i komunističke partije).” ³⁹⁶

Dakle, i veoma moćni Čerčil sigurno je u događajima koji su se dešavali u njegovo vreme prepoznao moć zavere i povezao Iluminatima iz 1776. sa Marksom iz 1848. i sa komunističkim revolucijama 1905. i 1917. godine.

Osnivač Iluminata bio je Adam Vajshaupt, rođen 6. februara 1748, profesor Kanonskog prava na Univerzitetu u Ingolštatu. Predavao je predmet Kanonsko pravo i kroz svoja predavanja studentima prezentovao zvanične stavove Katoličke crkve o moralnim pitanjima tog vremena.

Školu je vodio Jezuitski red, u kojem je, kao u delu Katoličke crkve, bilo mnogo istoričara koji se smatraju jezuitskim sveštenicima. S tim u vezi je i jedan komentar Alberta Mekija, masona, naveden u „Iluminatima Bavorske”:

„Vajshaupt... je prvobitno bio jezuita...” ³⁹⁷ Danas mnogi katolici poriču da je ovo istina, ali sigurno je da niko to tačno ne zna, jer Vajshaupt nije više živ, a iza sebe nije ostavio nikakve komentare koji bi me uverili u tačnost činjenice o njegovoj pripadnosti jezuitima. Niko koga poznajem nije našao dokaze koji bi ovo potvrdili ili negirali. Sve što je poznato jeste da je bio predavač u jezuitskoj školi u Bavarskoj podučavajući studente katoličkom moralu.

Profesor Vajshaupt osnovao je tu organizaciju 1. maja 1776. godine i počeo tajno da regrutuje inicijate. Dve godine nakon osnivanja svi su profesori tog univerziteta, osim dva izuzetka, bili članovi Iluminata. Međutim, spisak članova do kojeg je, posle otkrivanja postojanja ove organizacije, došla vlada Bavorske pokazao je da su im pristupali advokati, savetnici, grofovi, sveštenici, razni crkveni službenici i baroni. Svi oni bili su pripadnici više klase i intelektualci tog doba, koji su se nadali da će se osloboditi ugnjetavanja „religije i vlasti.”

Godine 1783, kada su četvorica profesora izvedena pred istražni sud, Vlada Bavorske je pokrenula istragu o Iluminatima. Optuženi su priznali da su članovi tog Reda i po prvi put javnosti otkrili svoje ciljeve. Predsednik Vlade Bavorske naredio je ukidanje reda Iluminata 22. juna 1784. godine, a njihovi pripadnici, među kojima je bio i sam Vajshaupt, pobegli su iz

³⁹⁵) Karl Marx and Frederick Engels, *The Communist Manifesto* (Brooklyn, New York: The New York Labor News, 1968), str. XII-XIII.

³⁹⁶) London, England Illustrated Sunday Herald newspaper, February 8, 1920.

³⁹⁷) Mackey's Encyclopaedia, Volume 1, str. 346, pod Illuminati of Bavaria.

zemlje. Posle proterivanja iz Bavarske profesor je:

„... otišao u Gotu (grad u Nemačkoj), gde ga je srdačno dočekaio vojvoda Ernst koji mu je dodelio penziju i mesto savetnika. Tamo je ostao sve do svoje smrti 1811. godine.“³⁹⁸

Evo zašto su mnogi istoričari odbegle pripadnike Iluminata smatrali „nemačkim izbeglicama“ koji su kasnije osnovali Komunističku ligu. Razlog tome je što su otkrili da su komunisti oberučke prihvatili ideje Iluminata.

Vajshaupt je svoje poglede zapisao i dao ih svima na uvid. Neposredno je izneo svoje planove, kao i nade u vezi s tim kako će delovati u društvu. Napisao je:

„Od svih meni poznatih sredstava za predvođenje ljudi najefikasnije je skrivena tajna.“³⁹⁹

„Velika snaga našeg Reda leži u tajnovitosti; neka se niko nikada, ni na kojem mestu, ne pojavljuje pod svojim imenom, već neka se uvek predstavlja drugim imenom i zanimanjem.“⁴⁰⁰ Dakle, njihova namera bila je da svoje aktivnosti prikrivaju unutar drugih organizacija. To znači da su pripadnici bili upućivani da se infiltriraju u druge grupe i u tim organizacijama preuzimaju uloge vođa. Zatim je dao više pojedinosti u vezi s tim kako će najmanje na jednom polju realizovati svoje napore:

„Moramo učiniti sve što možemo kako bismo narnetnuli vodeću ulogu Iluminata u svim civilnim organima vlasti.“⁴⁰¹

Profesor je otkrio svetu svoju filozofiju kada je napisao sledeće:

„Čovek nije loš, osim ako ga takvim ne učini pristrasni moral. Loš je, jer ga izopačavaju Religija, Država (ovde Vajshaupt tvrdi da su njegova dva neprijatelja ista kao neprijatelji masonerije religija i vlast) i loši primeri.“⁴⁰²

Dakle, Vajshaupt izjavljuje da je glavni problem čovečanstva „religija“ i kada, jednom, ona bude uklonjena s lica Zemlje, ljudski rod može živeti u raju. Da bi eliminisao ovaj problem, osnovao je tajno društvo čije dominantno delovanje bilo vezano upravo za ova motiv. Ako bi se uklonila religija, mislo je da bi tada nestala i potreba za vlašću. Crkva postavlja standarde ponašanja i ako ih uklonite, onda nestaje potreba ljudi da se štite od onih koji će te standarde kršiti. Religija vodi zločinu. Odstranite religiju i vlasti, stvorene u cilju kažnjavanja zločina, i živećete u raju.

Ovo je suština svega što je profesor pisao. Jedna od velikih tajni, koje je Vajshaupt krio od sveta jeste ona koju je izneo inicijatima u obredu 2. stepena:

„... nacije moraju da se vrata na ovo stanje, bilo kakvim primenljivim sredstvima, ako je to moguće miroljubivim, ali, ako nije, onda putem sile, jer s lica Zemlje mora nestati svaka potčinjenost.“⁴⁰³

Dakle, bilo kakva aktivnost vlade ili religije je tiranija, a religija tera ljude da stvaraju vlade.

Ovo, zauzvrat, postavlja standarde koje čovek treba da sledi i to su „loši primeri“ o kojima je profesor pisao. Verovao je da, kada čovek „živi pod vlašću, on je propao...“⁴⁰⁴

Možete li da zamislite vreme kada neće biti zločina, greha, jer neće biti krivice zbog toga što nekom drugom naudite? Čitavo čovečanstvo bi moglo da živi oslobođeno krivice, jer nema ni zločina ni greha. Živelu bi se bez „tiranije“ jer ne bi bilo religije i vlasti. Ovo je ta „utopija“ čiji je tvorac ovaj sanjar.

³⁹⁸) Ibid. Volume 11, str. 843, pod Weishaupt, Adam.

³⁹⁹) Proofs of Conspiracy, str. 129. ⁴⁰⁰) Ibid. str. 112.

⁴⁰¹) Ibid. nenumerišana stranica, ali bi bila str. 7.

⁴⁰²) Alan Stang, Illuminism, (American Opinion magazine, Jun, 1976), 45.

⁴⁰³) Proofs of Conspiracy, str. 115.

⁴⁰⁴) Ibid. str. 92.

Međutim, ovaj raj ima svoju cenu. Neki ljudi misle da je prihvatljivo silovati, krasti ili ubijati. Dakle, društvo koje će ti sanjari izgraditi ne bi imalo religiju i vlast, ali bi bilo dozvoljeno silovanje, ubijanje i pljačkanje, jer za čoveka ne bi postojala nikakva ograničenja.

Srećom po čovečanstvo, dva velika istraživača napisala su knjige o ovom vremenu, o tome ko su Iluminati i u šta veruju. Jednu knjigu napisao je profesor Džon Robison 1798. godine i naslovio je *Dokazi zavere*, a drugu, u kojoj su delimično izneta istraživanja o Iluminatima, čine četiri toma pod naslovom *Memoari koji ilustruju istoriju jakobinstva*. Ovu knjigu napisao je Ejb Augustin Baruel (Abbe Augusline Barruel), jezuitski sveštenik Katoličke crkve u periodu od 1797. do 1798. godine. Ironija je u tome što su ova dva čoveka, ne poznajući jedan drugog, došla do istog zaključka o Iluminatima.

Profesor Robison bio je mason i profesor prirodnih nauka na Edinburškom univerzitetu u Škotskoj. Bio je generalni sekretar Kraljevskog društva u tom gradu, a neki od njegovih savremenika smatraju ga „jednim od vodećih umova svog doba.”

Džejms Vat (James Watt), izumitelj parne mašine, nazvao je profesora:

„čovekom najbistrijeg uma i od svih koje je ikad upoznao najodanijim nauci”.⁴⁰⁵

Iluminati su, verovatno, tražili od profesora da im se pridruži, jer je bio pripadnik masona. Bio je veoma obazriv i, pre pristupanja, nastavio je da istražuje njihovu organizaciju, a zatim odlučio da svoja istraživanja obelodani:

„Veliki cilj koji taj Red propoveda jeste da ljude usreći, a kao jedina i efikasna sredstva, kojima bi se *oni učinili dobrim*, propovedaju *prosvećivanje uma i njegovo oslobađanje od robovanja sujeverju i predrasudama* (Podrazumevajući pod tim da Vajshaupt želi da oslobodi čoveka od moralnih prepreka nametnutih od strane religije. Ovo je bila misao identična sa onom koju je Karl Marks napisao sedam decenija kasnije. Na osnovu ovoga vidimo da postoje veze Iluminata i komunista). Ovaj cilj se postiže *stvaranjem pravednog i stabilnog morala*.

Kada se to učini, i postane univerzalno, ostaće malo sumnje u to da će posledica svega biti mirno društvo, da će vlast, potčinjavanje, i sve neprihvatljive posledice ponašanja vlasti biti nepotrebni, a da društvo može mirno doći u stanje savršene slobode i jednakosti.”⁴⁰⁶

Svojim članovima profesor je objasnio da Iluminati imaju dva cilja:

„Osniva se jedno udruženje sa namerom da iskoreni sve verske institucije i svrgne sve evropske institucije vlasti.”⁴⁰⁷

„... da je njihova stvarna namera da se ukine sveukupna religija, svrgne svaka vlast i svet izloži opštem pljačkanju i pustošenju...”⁴⁰⁸

Dakle, ovde vidimo da su Iluminati imali iste ciljeve kao i masoni: uništenje vlasti i religije.

Međutim, profesor je nastavio dalje, otkrivši na koji način Iluminati žele da „usreće ljude:”

„Ali, da bi se to učinilo, ... ovo se mora... sugerisati... uklanjanjem religijskih zabrana...

... da bi se sve ovo postiglo, prvo treba ukinuti hrišćanstvo.”⁴⁰⁹

Potom nastavlja:

„Sada je potrebno malo rasprave kako bi se dokazalo da red Iluminata za svoj neposredan cilj ima ukidanje hrišćanstva... uključujući i stav o svrgavanju civilne vlasti.”⁴¹⁰

⁴⁰⁵) Ibid. nenumerisana stranica, ali bi trebalo da bude str. 2.

⁴⁰⁶) Ibid. str. 119.

⁴⁰⁷) Ibid. str. 7.

⁴⁰⁸) Ibid. str. 7.

⁴⁰⁹) Ibid. str. 121.

⁴¹⁰) Ibid. str. 124.

Dalje povezuje želju za uništenjem hrišćanstva i vlasti sa željom da se unište prava na svojinu. On piše:

„... oni su mislili da ukinu zakone koji štite svojinu stečenu dugotrajnim i uspešnim preduzetništvom i da ubuduće onemoguće bilo kakvu akumulaciju te vrste. Nameravali su da iskorene celokupnu religiju i moral i, čak, da razbiju privatnost porodičnog života uništenjem osećanja poštovanja prema braku i otimanjem od roditelja prava na vaspitanja dece.”⁴¹¹

Da bi podsetio čitaoce kako oni misle da ispune svoj zadatak, on kaže da nameravaju da se infiltriraju svugde, naročito u vlasti:

„Ovim planom ovladaćemo celim čovečanstvom... U državnim zanimanjima mora se uzeti veliki udeo i upravljati njima, tajno, da bismo mogli uticati na sve političke transakcije.”⁴¹²

Da ne bi ostavio bilo kakvu sumnju u to što želi čovečanstvu, Vajshaupt je napisao:

„Ni jedna jedina namera koja može da oda naše ciljeve protiv religije i države... ne sme izaći na videlo...”⁴¹³

Dakle, nema sumnje: Iluminati su želeli da unište vlast i religiju, posebno hrišćansku. To sada sigurno znamo, jer je njihov osnivač to naveo u svojim spisima.

U knjizi Ejba Baruela, u poglavlju pod naslovom „Antidruštvena zavera”, on kaže da je: „razotkrio zaveru (misli na Iluminat) *sofističara* (definisano kao: „učitelj ili mislilac”), *impijeteta* (definisano kao: „nemanje poštovanja, bezbožništvo”) i *anarhije* (bezvlašće) *protiv svake religije, prirodne ili otkrivene, ne samo protiv kraljeva, već i protiv svake vlasti, svakog građanskog društva, čak i protiv svakog oblika svojine.*”⁴¹⁴

Sveštenik je veoma sažeto rezimirao ciljeve Iluminata i napisao sledeće:

„Prinčevi (misli na vlasti) i narodi (sa svojim hrišćanskim uređenim civilizacijama) *nestaće s lica Zemlje ...i ova revolucija će biti delo tajnih društava*” (Istakao A.R. Eperson).⁴¹⁵

Dakle, sveštenik je obelodanio cilj Iluminata: uništenje Zakona, Religije i Svojine isti kao i cilj masona. Ove dve knjige napisane su da bi Iluminat razotkrile kao antihrišćansku grupu koja ima za cilj da uništi ne samo religiju, već ponajpre hrišćanstvo. U stvari, Ejb je stalno pisao o njihovim ciljevima:

„Mi ćemo stoga pokrenuti zaveru protiv sve religije Gospela, a to smo oblikovali *kao hrišćansku zaveru.*” (Istakao sam ove delove kako bih ilustrovaio njihovu veru u uspeh svojih napora).⁴¹⁶

„... svaki pojedinac (pripadnik Iluminata)... mora...,tajno posvećen ovoj želji, da uništava religiju Hrista ... Moji dokazi će biti izvedeni iz ... spisa te zavere ...”⁴¹⁷

„... grandiozni cilj zavere,... da slome Hrista koga gone sa neskrivenom mržnjom ...”⁴¹⁸

„Religija koju treba uništiti je religija Hrista ...”⁴¹⁹

A u odeljku koji je zapravo jedan dugi citat preuzet od samog Vajshaupta, Ejb prenosi šta je njihov vođa napisao:

„Ako smo, svrgavanjem hrišćanstva i svake religije, težili jedino da imamo istinsko hrišćanstvo, pravu religiju (Podrazumevajući da bi se Iluminati infiltrirali čak i u same crkve koje su želeli da unište. Zato se neki zaverenici pridružuju lokalnim crkvama, ponekad i na mestima vođa poput pastora ili sveštenika. Oni ne veruju da je Isus sin Boga, ali redovno posećuju crkvu. To je odlična maska, s namerom da se pribavi poštovanje). Zapamtimo da *cilj*

⁴¹¹) Alan Stang, The Manifesto, (American Opinion magazine, February, 1972), str. 57.

⁴¹²) Proofs of Conspiracy, str. 84. ⁴¹³) Ibid. str. 85.

⁴¹⁴) Memoirs Illustrating the History of Jacobinism, str. 393.

⁴¹⁵) Ibid. ilustracija u početku knjige

⁴¹⁶) Ibid. str. 7.

⁴¹⁷) Ibid. str. 19.

⁴¹⁸) Ibid. str. 80.

⁴¹⁹) Ibid. str. 320.

opravdava sredstvo, (Vajshaupt je upućivao svoje članove da se prilikom svojih aktivnosti ne rukovode bilo kakvim moralom. Ako preduzeta aktivnost doprinosi približavnju cilju Illuminata, pripadnicima je dopušteno da je izvedu, bez obzira kakvim sredstvima to čine.) i da taj uzvišeni cilj mora učiniti da sva sredstva budu u službi dobrih namera, koje pokvareni čine zbog zla."⁴²⁰

Ako je ovo citat samog Vajshaupta, izgleda da je i on prihvatio masonsku filozofiju da ne postoje moralne apsolutnosti, da svaki pripadnik Illuminata čini sve što misli da je dobro, kako bi se napredovalo ka cilju.

Ova ideja je poznata, jer je to i Pajkovo egzaktno učenje.

Kako bi čitaocima uverio da ovi komentari o antihrišćanskoj prirodi Illuminata nisu zasnovani na spekulaciji, Artur Edvard Vejt, vodeći masonski pisac i pristalica okultizma, drevne tajne religije povezane i sa Illuminatima i sa masonima, o Illuminatima je napisao sledeće:

„Taj Red (iluminata) bio je antihrišćanski..."⁴²¹ I Robison i Baruel povezali su Illuminate direktno sa Slobodnim masonima. Ejb je tu vezu otkrio pokazujući da imaju iste ciljeve: uništenje religije i vlasti. Evo šta je napisao:

„... taj grandiozni cilj masonerije (i Illuminata)... jeste da očiste Zemlju od dvostruke kuge (misleći na „dvojicu ubica čovečanstva", religiju i vlast,) uništavanjem svakog oltara koji podstiče lakoverje i sujeverje (misli na religiju) i svakog trona na kojem se nalaze oni koje smatraju despotima (misli na vlast) koji tiranišu robove.""⁴²²

Profesor Robison otišao je korak dalje. Pokazao je kako i kada su se ta dva društva ujedinila. Napisao je da su se iluminati infiltrirali u masone na njihovoj konvenciji 1782, samo pet godina posle osnivanja Illuminata:

„Baron Knige (pripadnik Illuminata visokog ranga)... sada je napravio shemu ujedinjenja celog bratstva (misli se na masone i Illuminate) sa ciljem sprovođenja njegovog utopijskog plana..."⁴²³

Međutim, nisu svi masoni toga vremena bili oduševljeni motivom Illuminata da se infiltriraju. Jedan pripadnik, grof de Virio, slobodni zidar Martinističke lože u Lionu (Francuska), nije mogao da sakrije svoj nemir zbog onoga čemu je prisustvovao. Na povratku s kongresa u Vilhelmsbadu, izjavio je:

„Mogu vam samo reći da je ovo mnogo ozbiljnije nego što mislite. Zavera koja se sprema tako je dobro smišljena tako da će monarhiji i crkvi biti takoreći nemoguće da je izbegnu (ovaj mason je video da se sprema zavera protiv Crkve i Države i verovao je da će uspeti u ostvarenju tog cilja)." "⁴²⁴

Profesor Robison potvrdio je Ejbove zaključke kada je izjavio da je, takođe, otkrio namere Illuminata:

„... neposredan cilj ovog Reda bio je da ukine hrišćanstvo i svrgne civilnu vlast...Redu je naloženo da odbije hrišćanstvo... Rušilački uticaj akumulirane svojine (misli na univerzalno, neotuđivo pravo na privatnu svojinu) proglašen je neprelaznom preprekom sreći bilo koje nacije čiji su zakoni tako ustrojeni da štite njenu svojinu i njeno uvećavanje."⁴²⁵

„... nameravali su da ukinu zakone koji su štitili kumuliranu svojinu stečenu dugotrajnim i uspešnim radom i da ubuduće spreče bilo kakvu njenu akumulaciju

⁴²⁰) Ibid. str. 509.

⁴²¹) A New Encyclopaedia of Freemasonry, Volume 1, str. 386, on Illuminati of Bavaria.

⁴²²) Memoirs Illustrating the History of Jacobinism, str. 319.

⁴²³) Proofs of Conspiracy, str. 55.

⁴²⁴) Gary Allen, Illuminism, the Great Conspiracy, 1776 1848. (American Opinion magazine, June, 1976), str. 49.

⁴²⁵) Proofs of Conspiracy, str. 6061.

Nameravali su da iskorene svu religiju i moral i, čak, da naruše privatnost braka, uništavanjem poštovanja bračnog zaveta i otimanje vaspitanja dece iz ruku roditelja. "⁴²⁶

„Stvarna namera tog Reda je da vlada Svetom. Da bi to postigao, bilo mu je potrebno da uništi sve religije, svrgne sve vlade i ukine privatnu svojinu.”⁴²⁷

Ejb je pisao da su Iluminati, a pri tome je mislio i na slobodne masone, bili:

„... najotvoreniji neprijatelji onih drugih (misli na hrišćanstvo), trona (misli na vlasti) i celog društva.”⁴²⁸

Baruel je svojim čitaocima čak i preciznije ilustrovao činjenicu da je zaista otkrio tajnu Slobodnih zidara. Evo kako on otkriva istinu:

„po svom prijemu Kadoša (30. stepen masonerije) on saznaje da je ubica Adonirama (Hirama Abifa) Kralj (misli na simbol vlasti) koji je trebalo da bude ubijen da bi se osvetio Veliki majstor de Molej (misli na Žak de Moleja) i Red masona, naslednika Vitezova templara. Religija koju treba uništiti... jeste religija Hrista ...”⁴²⁹

Tako je Ejb 1798. godine otkrio tajnu masonske organizacije: spremali su se da unište „religiju Hrista” i vlast koja se temelji na Božijem zakonu. Razlog zbog kojeg su to postavili za svoj cilj ležao je u tome što su se u njih infiltrirali Iluminati 1783. godine. Profesor je tada povezao Iluminatima i masone na neuobičajen način. Rekao je da su pristupnika Iluminatima učili da je jedno od ta dva tajna društva superiorno nad drugim:

„U obavezi IV (verovatno 4. stepen Iluminata) kandidat se obavezuje da smatra Iluminatima nadređenima Slobodnoj masoneriji.”⁴³⁰

I sledeće:

„Osnivač (misli na Adama Vajshaupta)... kaže da su njegove ideje jedina prava Slobodna masonerija.”⁴³¹

Kao što bi se očekivalo, izgleda da su vodeći masonski pisci pročitali dela i Robisona i Baruela i napali njihove zaključke.

Konačan dokaz da se masoni „spremajaju da unište hrišćanstvo” možda leži u simbolici šešira koji nose pripadnici Šrajnera, masonske grupe koja je, verovatno, najtransparentnija. Šrajneri su organizacija kojoj se mogu pridruživati i masoni 32. stepena Škotskog obreda i Jorški masoni 13. stepena. Onaj crveni šešir, u obliku glinene vaze za cveće okrenute naopako, zove se „fez”, po gradu Fezu u Maroku.

„Mekoj” masonska snabdevačka kompanija, prodaje tamnocrveni fez koji oni zovu „plemeniti fez”⁴³²

Upotreba prideva „plemeniti” uz imenicu „fez” odnosi se, zapravo, na Šrajnera, koji se zove „Plemić”, ali se, takođe, može ticati i načina na koji se oni odnose prema samom fezu: to je „plemeniti” šešir.

Objašnjenje Šrajnera za fez napisano je u knjizi koju je objavila njihova lokalna organizacija u Tusonu, (Arizona) 1977. godine, pod naslovom *Hram Sabar* (ime hrama Šrajnera u Tusonu) *Slikovita istorija 1966-1977* (Sabbar Temple, Pictorial History from 1966-1977). U ovoj knjizi je predstavljena njihova dvanaestogodišnja istorija. Tu je, na dve strane, ispisano poglavlje koje nosi naslov „Istorija Šrajna.” Ovde se nalazi kratko objašnjenje u vezi sa značenjem „feza”:

„Fez, koji Plemići Mističnog Šrajna Severne Amerike imaju čast i privilegiju da nose, išao je iz ruke u ruku godinama (Šrajn je bio osnovan 1872, ne hiljadama godina pre, tako da

⁴²⁶) Alan Stang, The Manifesto, (American Opinion magazine, February, 1972), str. 57.

⁴²⁷) Proofs of Conspiracy, str. IV

⁴²⁸) Memoirs Illustrating the History of Jacobinism, str. 300.

⁴²⁹) Ibid. str.320.

⁴³⁰) Proofs of Conspiracy, str. 102.

⁴³¹) Ibid. str. 63.

⁴³²) Macoy Publishing & Masonic Supply Co., inc., September 1, 1994 catalog, str. 73.

kažu da upotreba ovog šešira datira pre njihovog osnivanja), kao jedan od najznačajnijih, pokrivača za glavu. Fez je dobio svoje ime po mestu gde je prvi put napravljen za masovnu prodaju u svetom gradu Fezu u Maroku."⁴³³ Međutim, priča je opširnija. Zapamtite da Šrajneri masoni govore da je njihov fez vekovima išao iz ruke u ruku i da oni „imaju privilegiju i čast da ga nose, a da je proizveden u svetom gradu Fezu."

Dobro objašnjenje za ovaj „plemički pokrivač glave" daje Mik Oksli (Mick Oxley), rođen u Engleskoj, bivši mason i istraživač islama i hinduizma, pošto je, kada se povukao iz engleskog Kraljevskog ratnog vazduhoplovstva, putovao po raznim krajevima sveta. Priču o fezu čuo je u Egiptu od nekih svojih prijatelja muslimana mula, islamskih veroučitelja, koji su se hvalili da su svoje gubitke u krstaškim pohodima muslimani kod Feza osvetili tako što su pogubili 50 hiljada hrišćana, muškaraca, žena i dece. (Ovaj događaj, koliko se sećam, desio se oko 800. godine, a time bi se moglo objasniti zašto ide „... iz ruke u ruku vekovima.") Mule su ispričale da su bile ubijane čak i nerođene bebe...

Hvalisali su se da je krv hrišćana potocima tekla ulicama grada Feza, i da su muslimanski egzekutori umakali su svoje bele čalme (turbane) u krv hrišćana i slavodobitno stavljali sada krvavocrvene turbanena glave u znak trijumfa. (Mada Oksli kaže da su muslimani napali hrišćane da bi se osvetili za svoje gubitke, može se lako pretpostaviti da muslimani nisu želeli nikakve nevernike u svom „svetom gradu"). Ovi crveni šeširi bih su do tada poznati kao fezovi."⁴³⁴

A Šrajneri nazivaju „plemenitim" one koji nose fez. Ipak, ti šeširi uistinu predstavljaju simbol muslimanske pobede nad hrišćanstvom u marokanskom gradu Fezu. Oni izjavljuju da imaju „čast i privilegiju" da nose ovaj „simbola pobede nad hrišćanstvom."

Možda biste Šrajnera mogli nešto pitati u vezi s tim, ali nemojte očekivati njegov odgovor, jer ga verovatno ne zna.

A i da ga zna, ne bi vam rekao. On i dalje nosi ovaj simbol „pobede nad hrišćanstvom."

Sada bih želeo da citiram neke masonske komentare koji se odnose na spisateljstvo profesora Robisona i Ejba Baruela. Artur Edvard Vejt napisao je o njima sledeće :

„(Baruelova knjiga) ostaje veoma upotrebljiva istorija o nemačkom iluminizmu, i u odnosu na masoneriju on je izvrtao činjenice i u nedostatku valjanih dokaza pripisivao loše motive..."⁴³⁵

„Godine 1797. pojavilo se čuveno delo Džona Robisona pod naslovom *Dokazi zavere...*

Robison je bio džentlmen i naučnik izvesnog ugleda, profesor prirodnih nauka i sekretar Kraljevskog društva u Edinburgu.

... njegova teorija temelji se na lažnim pretpostavkama, a njegovo razmišljanje je pogrešno i nelogično..."⁴³⁶

Kenet Mekenzi je o profesoru napisao sledeće:

„Autor neozbiljne knjige o Slobodnoj masoneriji, koja samoj sebi protivreči, u kojoj ima dovoljno drskosti da kaže da je tražio pristupanje redu (Iluminata) s namerom da ga izda ..." ⁴³⁷

⁴³³) Sabbar Temple, *Pictorial History from 1966-1977* (Tucson, Arizona: presented by R7r Publishing Co., Inc, 1977) nenumerisana stranica, ali bi bila str. 4.

⁴³⁴) From a newsletter published by Mick Oxley, Route 1 Box 257E, Crescent, Florida, 32112

⁴³⁵) A New Encyclopaedia of Freemasonry, Volume 1, str. 64, on Abbe Augustin Barruel.

⁴³⁶) Mackey's Encyclopaedia, Volume 1, str. 6263, on AntiMasonic books.

⁴³⁷) The Royal Masonic Cyclopaedia, str. 607608, on John Robison.

Još je zapisao kako smatra da:

„odvratna besmislenost sa kojom Robison piše svoju knjigu može da se poredi samo sa ogorčenijom i suptilnijom Baruelovom porugom.“⁴³⁸

Masonski pisac Vilijem Hačison je još jedan od onih koji je pisao o profesoru. Rekao je sledeće:

„Profesor Robison, od mnogo đubreta koje je skupljao ili izmišljao kao dokaze protiv Slobodne masonerije ...“⁴³⁹ Nije samo profesor izazvao gnev masonskih pisaca, već je to, takođe, učinio i Ejba. Albert Meki napisao je ovaj potcenjivački komentar o svešteniku:

„U svom delu on optužuje Slobodne zidare za revolucionarne principe u politici i za nelojalnost religiji.“⁴⁴⁰

Potom je optužio njegovo delo da je puno zabluda sa „svojim ekstravagantnim opažanjima.“ A, potom, napisao i sledeće:

„Možda nikada nije objavljeno nijedno delo koje sadrži toliko namernih pogrešnih tvrdnji, kao što je to slučaj sa sramotnim stranicama Baruelove knjige.“⁴⁴¹

Mekenzi se u svojoj *Ciklopediji*, takođe, pridružio obezvređivanju Ejbovog dela. Napisao je:

„Francuski ab... je napisao nečuvenu knjigu o masoneriji...“

U svom delu on je proizvoljno izvrtao istinu, deklarativnim stavovima koji nemaju osnova u njegovom ogorčenom umu. Optužio je Slobodne masone da su bili podstrekači užasa Francuske revolucije i na svaki način se trudio da diskredituje Bratstvo. Njegova knjiga je sada mrtvo slovo.“⁴⁴²

Čitalac bi se mogao setiti da je Albert Pajk pisao da je „masonerija pomagala u izbijanju Francuske revolucije“, tako da je Ejba imao pravo kada je tvrdio da su masoni bili „izazivači Francuske revolucije.“ Gospodin Mekenzi je taj koji „izvrće istinu“ kada kritikuje Ejba za iznošenje iste tvrdnje. To znači da Mekenzi greši, a da Ejba ima pravo.

Ponekad masonski pisci pišu o obojici ovih kritičara. Albert Meki je pisao da i profesor i Ejba greše:

„Prvobitni oblik iluminizma je nesumnjivo podizanje ljudske rase.“⁴⁴³

Ako su profesor i Ejba u pravu, masoni veruju da bi uništenje religije i vlasti „podiglo ljudsku rasu.“ Ovo je neobično razmišljanje, ali kako smo ranije zapazili, u skladu s masonskim pogledima. Meki nastavlja:

„ipak, grube optužbe takvih pisaca poput Baruela i Robisona poznate su kao preterane, a neke od njih i potpuno lažne.“⁴⁴⁴

„...težak napor Ejba Baruela, delo objavljeno u četiri toma 1797....“

Opšti cilj njegove rasprave bio je isti kao kod profesora Robison... obojica su iznosila lažne činjenice i pogrešna razmišljanja ...“⁴⁴⁵

Sasvim je jasno da su neki masonski pisci napadali dela profesora Robisona i Ejba Baruela, a zatim pisali hvalospeve o profesoru Vajshauptu. Mekenzi je bio jedan od onih koji su za osnivača Iluminata imali reči hvale:

„O Vajshauptu se stvorila lažna slika, a najbolji dokaz da su nečuvene glasine, koje su o njemu kružile bile netačne... treba tražiti... u tvrdnjama... koje su iznosili njegovi

⁴³⁸) Ibid., str. 608, on John Robison.

⁴³⁹) The Spirit of Masonry, str. 177.

⁴⁴⁰) Mackey's Encyclopaedia, Volume 1, str. 9899.

⁴⁴¹) Ibid., str. 64.

⁴⁴²) The Royal Masonic Cyclopaedia, str. 68.

⁴⁴³) Mackey's Encyclopaedia, Volume 1, str. 347 on Illuminism.

⁴⁴⁴) Ibid., str. 347. o iluminizmu.

⁴⁴⁵) Ibid., Volume 1, str. 64. on AntiMasonic books.

savremenici."⁴⁴⁶

„Osnivač ovog slavnog Društva bio je Adam Vajshaupt...

Cilj Društva bio je unapređenje morala, obrazovanja i vrline, zajedničkim naporom dobrih ljudi. Jedva da se može nazvati masonskom organizacijom (kako je ranije rečeno, Illuminati su se infiltrirali u masone, a ne obratno), ali njegovi članovi bili su birani iz reda visoko rangiranih ljudi u Bratstvu... Red je konačno prestao da postoji polovinom prošlog veka (Misli na 1800. godinu. Ovo je tipičan stav masona, ali bar jedan masonski pisac, Kenet Mekenzi, rekao je da oni i danas ostaju u bratstvu. Kasnije ćemo reći nekoliko reči o tome). Da su tom Redu dozvolili slobodu delovanja, mnogo dobra bi se dogodilo (on kaže toliko dobrog bi donelo ukidanje hrišćanstva), pošto su njegovi članovi, po pravilu, bili ljudi visoke humanosti i najstrožijeg morala, a ideje koje su težih da ostvare bile su takve da bi imale odjeka za sva vremena."⁴⁴⁷

Tvrđnja da su Illuminati prestali sa delovanjem posle proterivanja iz Bavarске rasprostranjena je ne samo među masonima, već i među savremenim istoričarima. Međutim, našao se bar jedan masonski pisac da ovo opovrgne. Napisao je da su se Illuminati održali infiltriranjem u masonske lože.

Kenet Mekenzi definisao je izraz „stručnjak" u svojoj *Ciklopediji*:

„Ime dato Redu Illuminata."⁴⁴⁸

Odlučio sam se da ove stručnjake unutar masonske organizacije nazovem „drugim slojem." Setimo se da je o ovim ljudima pisao Albert Pajk u knjizi *Moralna načela i dogma*, a sledeći citat je za njega tipičan:

„Samo stručnjaci treba da razumeju značenje simbola."⁴⁴⁹

To znači da ovaj „drugi sloj", kako ga ja nazivam, još uvek postoji. Jedino što prvi sloj to ne zna. Mekenzi kaže da su ti „stručnjaci" pripadnici Illuminata. Ova organizacija

nije postala „nepostojeća", nego je, očigledno, ušla pod okrilje masonske organizacije. Pre no što nastavimo da analiziramo ono što su masoni napisali o Adamu Vajshauptu, prvo ćemo citirati Henrija Vilsona Kojla, koji je, takođe, pohvalno govorio o osnivaču iluminata:

„Najobjektivniji pisci smatraju Vajshaupta visokim moralnim likom i dubokim misliocem..."⁴⁵⁰ Albert Meki je ovim rečima hvalio profesora rekao je da je Vajshaupt bio:

„slavljen u istoriji masonerija kao osnivač Reda Illuminata Bavarске ..." ⁴⁵¹

„Vajshaupt (je bio)... masonski reformator."⁴⁵² „...Vajshaupt nije mogao biti čudovište kao što su ga prikazivali njegovi neprijatelji."⁴⁵³ „Illuminizam... njegov osnivač nadao se da će njime doneti mnogo dobrog... jer je Vajshauptova časna želja (bila) da čini dobro."⁴⁵⁴

„Prvobitni oblik iluminizma je nesumnjivo podizanje ljudske rase."⁴⁵⁵

Iz navedenog se jasno može videti da su glavni masonski pisci o Vajshauptu pisali pohvalno, a osuđivali Džona Robisona i Ejba Baruela. Međutim, ima i drugih koji se s tim ne slažu.

Geri Alen (Gary Allen), „revizionistički istoričar" velikog ugleda (revizionisti su istoričari koji retrogradno koriguju tačnost istorijskih tvrdnji), pokušao je da pravilno objasni belešku o infiltraciji Illuminata u masonsku organizaciju. On je opisao skupštinu u Vilhelmsbadu sledećim rečima:

⁴⁴⁶) The Royal Masonic Cyclopaedia, str. 766, on Adam Weishaupt.

⁴⁴⁷) The Royal Masonic Cyclopaedia, str. 328330, on Illuminati of Bavaria.

⁴⁴⁸) Ibid. str. 18.

⁴⁴⁹) Morals and Dogma, str. 849.

⁴⁵⁰) Coil's Masonic Encyclopedia, str. 681.

⁴⁵¹) Mackey's Encyclopedia, Volume 2, str. 842. on Adam Weishaupt.

⁴⁵²) Ibid. str. 843. on Adam Weishaupt. ⁴⁵³) Ibid. str. 843. on Adam Weishaupt.

⁴⁵⁴) Ibid. str. 842844, on Adam Weishaupt.

⁴⁵⁵) Mackey's Encyclopedia, Volume 1, str. 347. on Illuminati of Bavaria.

„Moć i uticaj Iluminata skočili su kroz formalan savez s kontinentalnom Slobodnom masonerijom, što je bilo potvrđeno na kongresu u Vilhelmsbadu, koji je počeo 16. jula 1782, kada su se sastali predstavnici oko tri miliona pripadnika evropskih tajnih udruženja i usvojili organizacione planove koje su formulisali Iluminati.“⁴⁵⁶

Alen Steng (Alan Stang), još jedan veoma ugledni „revizionistički historičar“, pomno je proučavao ovaj period istorije Iluminata i, takođe, pisao o Konvenciji. Evo šta je napisao:

„...Vajshaupt je odlučio da ih infiltrira (misli u masonske lože).

U leto 1782. godine, masonske vođe iz čitave Evrope sastale su se u Vilhelmsbadu... Vajshaupt ih je preuzimajući tako kontrolu nad nemačkom Slobodnom masonerijom regrutovao. Samo nekoliko godina kasnije, već je bilo najmanje dve hiljade pripadnika tog Reda u zemljama nemačkog govornog područja.“⁴⁵⁷

Međutim, kao što se i moglo očekivati, masoni nisu saglasni sa ovim ocenama. Oni su se trudili da ovaj dokument tumače prema svom viđenju s komentarima koji hvale i Vajshaupta i način delovanja njegove organizacije na toj konvenciji. Albert Meki je pokušao da objasni masonski stav: „U početku, on (Red Iluminata) je bio potpuno nepovezan sa masonerijom, čiji član tada nije bio ni Vajshaupt. On je, sve do 1777, bio je inicijant u loži Dobrog savetnika Teodora u Minhenu (masonska loža u Nemačkoj). Od tada je Vajshaupt težio da svoj sistem inkorporiše u masonski.“⁴⁵⁸

Kenet Mekenzi dodao je da smatra napore Iluminata: „pokušajem pročišćenja masonerije, koja je tada bila u velikom rasulu.“⁴⁵⁹

A Meki se pridružio drugim masonskim piscima kada u svojoj *Enciklopediji* dao mesta diskusiji o konvenciji u Vilhelmsbadu, koju je nazvao: „... najvažnijim masonskim kongresom u XVIII veku.“⁴⁶⁰

„Njegov proklamovani cilj bio je da reformiše masonski sistem. ...“⁴⁶¹

U svojoj enciklopediji Henri Vilson Koji je dodao: „... zasedanje *Strogog nadzora* (masona)... održano je u Vilhelmsbadu zbog reformisanja masonskog sistema i rasula mase obreda i redova.“⁴⁶²

Možemo se samo upitati zašto je masonskoj organizaciji kako njihovi pisci tvrde bilo potrebno „reformisanje“. Reč „reforma“ definisana je kao: „poboljšati ili promeniti formu, otkloniti greške ili zloupotrebe. Ići od lošeg ka dobrom.“

To znači da su Iluminati pokušali da pokrenu masoneriju „od lošeg ka dobrom.“ Pošto je profesor Vajshaupt „bio spreman da uništi hrišćanstvo“, može se logično zaključiti da su masoni u jednom trenutku bili „spremni da unište hrišćanstvo“ i mogli da izgube tu poziciju, pa je stoga Vajshaupt morao da je „reformiše“ ili da je povрати.

Ovo je jedina ispravna interpretacija ovih komentara masonskih pisaca, jer je bar jedan od njih izjavio da su Iluminati „antihrišćani.“ To znači da ovi pisci znaju šta su Iluminati učinili za njih.

Dakle, masone je „reformisao“ Vajshaupt, što znači da ih je vratio na poziciju koju su prethodno izgubili, a to jeda budu „antihrišćanski“ pokret.

Albert Pajk je, bezmalo, potvrdio ovo tumačenje kada je svojoj knjizi *Magnum opus* napisao sledeće:

⁴⁵⁶) Gary Allen, *Illuminism, the Great Conspiracy* (June 1976, American Opinion magazine), str. 4749.

⁴⁵⁷) Alan Stang, *The Manifesto* (February, 1972. American Opinion magazine), str. 50, on Adam Weishaupt.

⁴⁵⁸) Mackey's *Encyclopaedia*, Volume 2, str. 843 on Adam Weishaupt.

⁴⁵⁹) *The Royal Masonic Cyclopedia*, Volume 2, str. 849, on Augustin Barruel.

⁴⁶⁰) Mackey's *Encyclopaedia*, Volume 2, str. 849, on Congress of Wilhelmsbad.

⁴⁶¹) *Ibid.* str. 849, on Congres of Wilhelmsbad.

⁴⁶²) Coil's *Masonic Encyclopedia*, str. 146.

„... čovek je izgubio spoznaju o jednom istinskom bogu, drevnom apsolutnom Postojanju, Večnom umu, Vrhovnoj inteligenciji...

Opet smo se vratili Prirodnoj istini (zapazite da su se masoni „opet vratili“, što znači da su nekad ranije bili, a potom se „vratili;“) i da se ta Istina uči u masoneriji.“⁴⁶³

Ovaj komentar podudara se sa onim koji su drugi masonski pisci zapisali o profesorovoj „reformaciji“ masonske organizacije. Nekada su verovali u nešto, zatim posustali, potom se „vratili“, bili „reformisani“ i ponovo se vratili prvobitnim ubeđenjima.

Dakle, „jedan pravi Bog“, koji je izašao iz ljudske spoznaje, još jednom se otkrio kroz masoneriju. To znači da masoni propovedaju da su Adam i Eva bili kod „jednog pravog Boga“ kada im se, prerušen u zmiju, obratio Lucifer. Kada su njih dvoje, zajedno s Luciferom bili proterani iz Rajskog vrta, više nisu znali ko je ta „Vrhovna inteligencija.“ Zato je stvorena masonerija kako bi čoveku otkrila ko je to biće. Dakle, zbog masonerije, oni su se „opet vratili Prirodnoj istini da je Lucifer bog koji će im dopustiti da koriste svoj Razum, Mudrost i Inteligenciju sa ciljem razlikovanja „ispravnog“ i „pogrešnog.“

Može se zaključiti da su masoni zahvalni što je Vajshaupt intervenisao kako bi „reformisao“ njihovu organizaciju i vratio je njenim prvobitnim uverenjima. Sve smo to utvrdili čitanjem njihove literature.

Prethodno smo otkrili da masoni veruju da je Lucifer „pravi Bog“, koga nazivaju Velikim Arhitektom Svemira, masonskim Bogom! Dokazi za ovo su čvrsti, a pronašao sam ih u njihovoj literaturi.

Zaključujući ovo poglavlje, želeo bih da uputim poruku Reksu Hačensu: jednom ste me zamolili da „nastavim da tragam za Svetlošću.“ Nastavio sam i pronašao sam „Svetlost.“ Sad je za svakoga traganje završeno. Sada znamo zašto je Pajk pisao da su stručnjaci pogrešnim interpretacijama „namerno dovodili u zabludu (inicijate).“

Proučio sam vaša masonska dela „u dubinu“, kao što ste vi i drugi masoni tražili, i nisam „lagao“ o onome u šta verujete! Istina je obelodanjena! Otkrio sam tajnu „drugog sloja.“ Ona se nalazi u „Svetlosti.“

TRIDESET I OSMO POGLAVLJE

Revolucija i zavera

Albert Meki bio je jedan od najvećih masonskih pisaca svih vremena. Njegova dela odolela su probi vremena, kad on govori, svet treba da sluša. Sledeći komentari ilustruju njegov odnos prema kritičarima masonerije:

„Nema češće optužbe na račun masonerije od one da ona teži revoluciji i zaveri i političkim organizacijama koje narušavaju društveni mir ili remete prava vlasti.“⁴⁶⁴ Ovo je za njega čudna izjava, jer smo videli da nije tačna. Masoni izjavljuju da „oblikuju sudbine svetova“, ali to čine ne mešajući se u „političke organizacije“; izjavili su da „ne izazivaju prevremene revolucije“, pa ipak su „pomogli u izazivanju Francuske revolucije“. Sve su to učinili u tajnosti, ne predstavljajući se svetu, što je sama definicija „zavere“, iako tvrde da ne predvode nikakvu „zaveru.“ Meki je zapisao:

„...U prošlosti je postojala nepravedna optužba svakog neprijatelja Institucije da je njen cilj posedovanje moći i kontrole državnih poslova.“

Ovo je čak i zagonetnije, pošto smo videli da su se masoni zakleli da unište baš tu „državu“. Tvrde da su „najmoćnija organizacija u zemlji“ i da od nas zahtevaju da verujemo kako oni to čine „bez mešanja u političke organizacije.“

⁴⁶³) Magnum Opus, 28°, str. 6.

⁴⁶⁴) Mackey's Encyclopaedia, Volume 2, str. 574, on Politics

Potom je nastavio:

„Uzaludno je da istorija beleži nepostojeći primer ove nezakonite veze masonerije i politike; uzaludno je da se upravlja protivljenjem drevnom osnivanju Reda koji izrazito zabranjuje takvu vezu...”⁴⁶⁵ Odmah podsećam da je Pajk napisao da su masoni „pomogli izazivanju Francuske revolucije.” To je misao verovatno najvećeg masona svih vremena; pa ipak, Meki kaže da istorija ne beleži „primere” takve umešanosti. A upravo je Meki taj koji je sa ubeđenjem pisao hvalospeve o Pajku. Da bi saznao kako su masoni kontrolisali Američku revoluciju i kako su doveli ovu naciju do neuspeha, čitalac može da pogleda moju knjižicu pod naslovom *Tajna sudbina Amerike*.

Mislim da čitalac sada može da prosudi ko govori istinu „antimasoni” ili masoni.

TRIDESET I DEVETO POGLAVLJE

Rezime

Sada se može rezimirati sve što smo dosad proučavali. Posle čitanja mnogih dela vodećih masonskih pisaca, mogu, bez dvoumljenja, kazati da istina leži u sledećem:

1. Masoni su tajno društvo.
 2. Tipični mason ne zna pravu prirodu organizacije kojoj pripada.
 3. Postoje dva sloja unutar masonske organizacije: tajni i onaj vidljivi.
 4. Ljudi „drugog sloja”, dakle tajnog, zapravo dovode u zabludu svoju sabraću masone iz „prvog sloja” kako bi od prosečnog masona sakrili ono u šta zaista veruju.
 5. Masoni u svojoj literaturi lažu.
 - A. Izjavljuju da se ne mešaju u politiku, pa ipak „oblikuju sudbine svetova.”
 - B. Izjavljuju da ih ne interesuju stvari „države”, pa ipak polažu zakletvu da je unište.
 - C. Izjavljuju da „ne podstiču *prevremene* revolucije”, pa ipak su „pomagali u izbijanju Francuske revolucije”.
 6. Tajna spoznaja koju kriju od prosečnog masona je dvostruka:
 - A. Bog kome se mole unutar organizacije, nazvan „Velikim Arhitektom Svemira” je Lucifer, Satana, odnosno Đavo.
 - B. Jedina tajna unutar organizacije jeste da se mason 30. stepena zaklinje da „uništi hrišćanstvo”, bez obzira na to da li je inicijant vidi ili ne.
- Ovi zaključci su tačni jer sam prihvatio izazov masona i „čitao, učio i razmišljao” na osnovu njihovog vlastitog materijala. Takođe sam prihvatio izazov Reksa Hačensa, sada masona 33. stepena, da „nastavim da tražim Svetlost.” Kada sam to učinio, otkrio sam tu tajnu „Svetskog masonskog pokreta”.
- A sada to može da sazna i svet.

ČETRDESETO POGLAVLJE

Ko su oni?

Možda poslednji deo zagonetke leži u mojim naporima da prepoznam što veći broj ovih „antihrišćana.” Učiniću to, koliko god mogu, i to na osnovu materijala kojim raspolazem u svojoj arhivi. Sledeći spisak nekih od imena masona koje sam mogao da otkrijem sigurno nije potpun, jer potiče iz nevelike dokumentacije kojom raspolazem. Međutim, svaki izvor mojih informacija je zvaničan ili, u nekoliko slučajeva, one dolaze iz veoma uglednih izvora, kao što su, na primer, Kongresni zapisnik ili lokalne novine.

⁴⁶⁵ Ibid.

Dopustite mi da čitaocu kažem da sam svestan da će, ako prepoznate neka od ovih imena sa spiska, verovatno reći nešto slično ovome: „To ne može biti istina. Ovaj čovek je vođa u našoj zajednici, peva u horu u svojoj crkvi i trener je u timu svoga sina." Razumem zašto biste ovo rekli, jer je teško poverovati da bi čovek sa „sveameričkom pozadinom" bio, u stvari, umešan u neku „antihrišćansku" organizaciju poput masonske. Ali, on jeste umešan.

Međutim, valja baciti pogled na Ameriku da bi se uvidelo da u vezi sa ovom nacijom postoji nešto što dramatično nije u redu, a da masoni, kao grupa, ne pokazuju volju da povodom toga bilo šta učine.

Smatram da je tako jer oni žele da našu civilizaciju pretvore u nešto što njima slični nazivaju Novim svetskim poretom. Zato, molim vas da od njih ne očekujete da vam objasne kako se spremaju da unište „privatnu svojinu, religiju i državnu vlast". Razlog tome je što su neki masoni čitaocima svoje litarature učili da se neće mešati u politiku, ali će to činiti u tajnosti. Međutim, kako smo u njihovoj literaturaturi već zapazili, ponekad su veoma bučni i svakome koga to zanirna kažu ko su.

Jedan od najboljih izvora, koji daje spisak nekih masona u Kongresu SAD, jeste Kongresni zapisnik od 9. septembra 1987. godine.⁴⁶⁶ Tog dana je nekoliko vrhovnih masona iz Senata sastavilo zapisnik koji čitaocima daje na uvid spisak nekih od njihovih pripadnika.

Senatori Strom Termond i Džes Helms, obojica masoni, podržali su nominaciju saveznog sudije Dejvida Brajana Sentela za položaj regionalnog sudije u Saveznom sudu. Senator Termond je objasnio da:

„U Komitetu postoje oni (kad je čuo o proveru njegovih kvalifikacija za mesto sudije) koji su izrazili zabrinutost razmatrajući njegovo članstvo u masoneriji..."

Dodao je i to da je na jednom sastanku Komitet glasao da: „... odobrava nominaciju sudije Ronalda Lua iz Kalifornije na položaj oblasnog sudije Centralne oblasti Kalifornije."

Rekao je da je sudija Lu, takođe, mason i da je svoje imenovanje dobio bez ikakvog ispitivanja u vezi sa svojim simpatijama prema masonima. Dakle, senator je, očigledno, bio zabrinut što Komitet ispituje jednog kandidata o tome, a drugog uopšte ne proverava. Potom je nabrojao sledeće senatore koji su bili članovi masonske organizacije:

senator Čarls Grasli

senator Arlen Spekter

senator Alen Simpson

senator Strom Termond

senator Hari Bird

i najmanje još 13 drugih neimenovanih masona u Senatu.

To znači da je na stotinu senatora bilo osamnaest onih koji su javno priznali da su masoni, tj. članovi ove „antihrišćanske" organizacije. Potom je senator istakao da je bilo:

„... 58 članova Predstavničkog doma koji su (bili) masoni, uljučujući i samog portparola Doma Džima Rajta, Dona Edvardsa, Kloda Pepera, Dena Glikmana, Vilijama Forda i Trenta Lota, da nabrojim samo nekolicinu."

Senator Alen Simpson je potvrdio da je mason „još od 1959". U pogledu toga ko su bila osamnaestorica masona u Senatu bio je još jasniji. Ovo su imena koje je on pomenuo kao masone:

senator Sem Nan

senator Džim Meklur

senator Čarls Grasli

senator Bob Dol

senator Benet Džonson

senator Džon Stenis

senator Džim Ekson

⁴⁶⁶) Congressional Record Senate, September 9, 1987, str. 1186811870.

senator Džes Helms
 senator Kventin Bardik
 senator Džon Glen
 senator Mark Hetfild
 senator Fric Holings
 senator Lojd Bencen (bio je nominovan za potpredsednika Demokratske stranke na izborima 1988)

senator Robert Staford
 senator Hari Bird, voda većine
 senator Strom Termond i sam senator Alen Simpson.
 Prema mom računu, senator Simpson je naveo samo 17 masona. Očigledno je iz vida izgubio Arlena Spektera koji bi bio osamnaesti.

Zatim je u Kongresni zapisnik uneo spisak predsednika SAD koji su bili masoni:

Džordž Vašington

Džejms Bjukenen

Džejms Garfild

Voren Harding

Endrju Džekson

Endrju Džonson

Vilijem Mekinli

Džejms Monro

Džejms Polk

Teodor Ruzvelt

Frenklin Delano Ruzvelt

Vilijem Hauard Taft

Hari Truman

i Džerald Ford.

Ostali spiskovi, iz drugih zvaničnih izvora, pokazuju da su još najmanje dvojica predsednika bila masoni: Tomas Džeferson i Džejms Medison.

Sada je interesantno napomenuti da ima valjanog razloga zašto masoni nisu sigurni da li su izvesni Amerikanci tog ranog perioda američke istorije bili članovi masonske organizacije. Mnoge od masonskih loža, kao mnogi od njihovih članova stradali su tokom američke revolucije oko 1776. i za vreme rata 1812. godine. Zbog ovoga se spiskovi čine protivrečnima. Još jedan predsednik, Ronald Regan, postao je „počasni mason 33. stepena“ 11. februara, 1988. godine. Ovo, očigledno, znači da on nije prošao kroz ceremonije pristupanja koje od ostalih masona zahtevaju, jer nije „redovan“ već „počasni“ mason.⁴⁶⁷ Na naslovnoj strani aprilskog izdanja časopisa „Novo doba“ iz 1988, koji objavljuje Savet 33. stepena, može se videti slika Predsednika kako prima uramljenu diplomu „počasnog člana“. Pritom, senator Simpson dodaje:

„Četrdeset jedan član Saveznog pravosuđa je (bio) mason.“

Ovi senatori su dalje objasnili spisak od 18 senatora koji su bili članovi masonske organizacije. Jasno su rekli naciji da su sledeći ljudi bili masoni 33. stepena:

senator Alan Simpson

senator Hari Bird

senator Bob Dol

senator Strom Termond.

⁴⁶⁷) The New Age magazine, published by the 33rd Degree Council, April, 1988, Volume XCVI, Number 4.

U januarskom izdanju lista „Skotiš rajt džurnal”(The Scottish Rite Journal) od 1994. godine, zvaničnog časopisa Saveta 33. stepena u Vašingtonu, objavljeno je da je senator Sem Nan, takođe, mason 33. stepena.⁴⁶⁸ Izuzetno je zanimljiva činjenica da su ovi senatori pomenuli da je senator Bob Dol mason 33. stepena.

Setićemo se da je on, ispred republikanaca, bio nominovan za predsednika SAD na izborima 1992. godine. Zanimljivo je primetiti da je od stranke tražio da nominuje Džeka Kempa, kako bi zajedno s njim obavljao potpredsedničke dužnosti, i oni su mu udovoljili.

Prema izdanju novina „Bafalo njuz" (The Buffalo News) od 16. oktobra 1986. godine, Kemp je, takođe, mason 33. stepena. Zašto su ga ove novine proizvele u 33. stepen nikada nije razjašnjeno, ali su to, ipak, učinili.

To znači da su obojica nominovanih republikanaca, i za mesto predsednika i za položaj potpredsednika, bili masoni 33. stepena, a i jedan i drugi su se na 30. stepenu zakleli da će „uništiti hrišćanstvo." Ovo postaje još čudnije kada se na umu ima da su milioni hrišćana u Americi glasali za njih. Zaista je zagonetka zašto bi ovi hrišćani glasali za ljude koji su se zakleli da unište njihovu veru. Ali glasali su.

Takođe se otkriva da, kada je senator Bob Dol podneo ostavku na mesto Vođe senatske većine, zamenio ga je Trent Lot, još jedan mason.⁴⁶⁹

U proleće 1963. godine masonski časopis „Rojal Arč" (The Royal Arch Mason) objavio je da su sledeće sudije Vrhovnog suda bili masoni:

Erl Voren (kasnije šef Vorenove komisije koja je istraživala ubistvo predsednika Kenedija, nemasona, ali katolika),

Hjugo L. Blek,

Tom Klark,

Vilijem O. Daglas i

Poter Stjuart.⁴⁷⁰

Još jedno ime povezano ubistvom Džona Kenedija bio je J. Edvard Huver, u to vreme šef FBI, koji je, takođe, bio mason 33. stepena.

Isti časopis naveo je činjenicu da je bilo 26 guvernera u 50 država koji su bili masoni i naveo njihova imena. Ova dva imena su tada, ili kasnije, bila navedena u vestima:

Džordž Valas iz Alabame i

Guverner Mark Hetfild iz Oregona, kasnije senator.

Uz to, časopis je naveo imena 53 masona, većinu od 100 senatora koji su 1963. godine bili senatori SAD. Važna su sledeća imena:

Beri Goldvoter iz Arizone,

Karl Hejden iz Arizone,

Ričard Rasel iz Džordžije (kasnije, takođe, sedeo u Vorenovoj komisiji koja je vodila istragu o Kenedijevoj smrti),

Everet M. Dirkson iz Ilinoja (u to vreme moćan lider u Senatu),

Birč Bejh iz Indijane,

Hjubert Hamfri (kasnije nominovan za predsednika SAD od strane Demokratske stranke),

Džordž Mekgavern iz Južne Dakote (kasnije nominovan za predsednika SAD od strane Demokratske stranke) i

Henri Džekson iz Vašingtona (kasnije postao ministar odbrane SAD).

List je, isto tako, naveo imena 183 masona iz Predstavničkog doma, od koji вреди

⁴⁶⁸) The Scottish Rite Magazine, published by the 33rd Degree Council, January, 1994 issue, str. 3031.

⁴⁶⁹) Iz jedne zvanične biografije senatora Lota u posedu ovog autora, preuzeto iz onoga što se zove U.S. Senate report.

⁴⁷⁰) The Royal Arch Mason, Volume VII, proleće 1963. br. 9 str. 259.

pomenuti sledeće:

Džon Rods iz Arizone (lider manjine Predstavničkog doma),
Karl Albert iz Oklahome (još jedan lider manjine Predstavničkog doma) i
Melvin Lerd iz Viskonsina (kasnije postao ministar odbrane SAD).

Zvanični masonski izvori identifikovali su senatore Berija Goldvotera i Karla Hejdenu i kongresmena Džona Rodsa iz moje rodne države Arizone, kao masone 33. stepena.⁴⁷¹ Senator Goldvoter je kasnije, 1964. godine, bio nominovan od strane republikanaca za predsednika SAD. Senator Hejden je u Senatu dugi niz godina bio lider većine. Kongresmen Rods postao je lider manjine Predstavničkog doma Bele kuće. Dakle, iz navedenog proizlazi da ako želite da se bavite državnim službom u Arizoni pomoglo bi vam da budete mason, a, kad vas jednom izaberu, drugi članovi Bele kuće za to bi vas nagradili položajem lidera. Čini se kao da ostali kongresmeni i senatori, kada glasaju za svoje nameštenike u oba Doma, nekako znaju ko su masoni.

Sada bi bilo dobro da se prisetimo ovog citata Adama Vajshaupta, „masonskog reformatora“ :

„Moramo učiniti najviše što možemo da obezbedimo napredovanje iluminata u sve civilne državne službe.“⁴⁷²

Izgleda da su masoni biii uspešni u svojim naporima.

Možda je najbolje da zaključim ovo poglavlje jednom pripovešću, do koje sam došao tokom svog istraživanja, o susretu generala Gordona Grendžera (Gordon Granger) koji je jednom prilikom morao da se sastane sa Albertom Pajkom, kada je ovaj bio na položaju Suverenog Veličkog Zapovednika Svetskog masonskog pokreta, a potom s predsednikom Endrjuom Džonsonom, koji je, takođe, bio mason. Prema generalu, koji je kasnije svedočio pred Komitetom pravnika, to se desilo negde u martu 1867. godine. Ispitivali su optužbe zbog kojih je Predsednik trebalo da bude saslušan, a mislili su da bi generalova sećanja na taj sastanak mogla biti od pomoći. General je pred Komitetom izjavio:

„Mnogo su razgovarali o masoneriji, više nego o bilo čemu drugom. Iz njihovog razgovora, shvatio sam da je on (misli na Pajka) Predsednikov pretpostavljeni u masoneriji. Razumeo sam da je Predsednik njegov potčinjeni u masoneriji. To je sve ...“⁴⁷³

Međutim, to nije bilo sve. Nekoliko meseci posle ovog sastanka, 20. juna 1876. godine, predsednik Džonson je, u svojoj spavaćoj sobi u Beloj kući, primio delegaciju zvaničnika Škotskog obreda i tu bio proizveden u četvrti od 32. stepena Škotskog obreda. To znači da je upotpunio sve stepene u Beloj kući.

Važno otkriće predstavlja svedočenje da je predsednik SAD bio potčinjen Suverenom Velikom Zapovedniku cele Slobodne masonerije, u ovom slučaju Albertu Pajku. Ne verujem da ovo podrazumeva samo potčinjenost u unutrašnjim stvarima organizacije. Pre bi moglo biti da se predsednik pokoravao svemu što kaže mason 33. stepena, pa i njegovim političkim stavovima u vezi sa svetskim političkim dešavanjima. Molim čitaoca da se priseti zakletve koju masoni prvo polažu na 3. stepenu, a potom na 18. stepenu. Najpre zakletve na 3. stepenu:

„Nadalje *zaista obećavam* i kunem se *da ću se pokoravati svim* tekućim znacima, *pozivima ili predatim*, uručenim, poslatim ili bačenim mi iz

ruke brata majstora masona ili od tela pravedno i zakonski konstituisane lože kao takve ...“⁴⁷⁴ (Istakao A.R. Eperson) Kada se spoje reči pisane velikim slovima tada dobijemo siedeće: „Zaista obećava da ću se pokoriti svim pozivima meni predatim iz ruke brata majstora masona“. Obratite pažnju na reč „svim“ pozivima, uključujući i naređenja u vezi s pitanjima koja se tiču politike u Americi. Međutim, zakletva 18. stepena je i ubedljivija. Ona

⁴⁷¹) The Royal Arch Mason, Volume XI, zima 1974/75. br. 8 str. 252.

⁴⁷²) Proofs of Conspiracy, nenumerisana stranica, ali bi bila str. 7

⁴⁷³) Behind the Lodge Door, str. 210.

⁴⁷⁴) Freemasonry Exposed, str. 75.

glasi:

„Ja, (inicijalno izgovara svoje ime) dalje obećavam i kunem se da ću voditi računa i pokoravati se svim pravilima i zakonima ovog Reda vitezova Ružinog krsta (zvanje 18. stepena) i dekretima i mandatima koji mogu preneti na mene Suv. Inspektora Gen. (misli se na Suverenog Inspektora Generala) i Vrh. (misli na Vrhovni) Savet 33. stepena pod čijom jurisdikcijom mogu da budem ...“⁴⁷⁵ Dakle, sa zakletvama koje su položili svi masoni u „svim važnim državnim civilnim službama,“ svi ovi ljudi. su okrenuli leđa principu „vlada od naroda i za narod“. Mi, narod in biramo, ali masoni ih kontrolišu!

ČETRDESET I PRVO POGLAVLJE

Zašto nisu uspeli

Nameće se pitanje zašto onda masoni, koji izjavljuju da „oblikuju sudbine svetova“, još nisu uspeli u svom grandioznom poduhvatu da „unište hrišćanstvo.“ Na to postoji jedan odgovor: jednostavno zbog toga što znaju da još nije došlo vreme za potpuno sprovođenje njihovog plana. Razlog za odlaganje, sve do dana od kada se vreme računa, veoma je intrigantan i tiče se načina na koji ga čovečanstvo računa. Kad god neko piše datum na dokumentu, treba da ga napiše izvesnim slovima koja obeležavaju latinske reči. Na primer, datum 7. decembar 1941. trebalo bi napisati na sledeći način:

„7. decembar, 1941. L.G.“⁴⁷⁶ (neki kažu da prvo treba napisati L.G. pre aktuelnog datuma: L.G. 7. decembar, 1941).“

Prema rečniku, dva slova zamenjuju latinske reči Anno Domini što označava (leta Gospodnjeg) godinu posle Hrista. Ovo dalje znači da je 1941. godina L.G., te da se neki događaj desio 1941. godina nakon Hristovog rođenja. Kalendar pre ovog datuma naziva se p.n.e. (engl. B. C, pre Hrista). Dakle, godina 1941. p.n.e. značila bi 1941. godina „pre hrišćanske ere“.

U to vreme nije bilo aktuelnog kalendara p.n.e., što znači da ljudi koji su tada živeli nisu svaku godinu računali unazad, npr. 1942. p.n.e., zatim 1941.p.n.e., sve do nulte godine. Ovaj kalendarstvorili su ljudi u našoj eri, a pre toga nije postojao.

Drugo, još važnije, Isus se nije rodio godine nulte. Postoje neka neslaganja u vezi s tim kada se tačno rodio, jer neki tvrde da je to bilo 4. godine p.n.e., a neki kažu da se rodio 6. godine p.n.e.

Verujem da zasigurno možemo saznati godinu njegovog rođenja. Džin Folstič (Gene Faulstich) sa Hronološkoistorijskog odeljenja Instituta Rozi u Ajovi, ubacio je sve datume iz *Biblije* u kompjuter i prema njegovom istraživanju Isus se rodio 21. maja 6. godine p.n.e.

Ako je on u pravu, a verujem da jeste, to znači da se kalendar ne vrti oko rođenja Isusa, nego oko jednog drugog datuma. I zaista se vrti, jer 7. decembar 1941. L.G. je, u stvari, 7. decembar 5941 A.L.⁴⁷⁷ (lat. Anno Lucis).

Albert Meki, masonski istoričar koji je u ovom deiu često citiran, u svojoj *Enciklopediji*, u jednom poglavlju pod naslovom „Ano Lucis“, napisao je sledeće:

„U Godini Svetlosti skraćeno G.S. Datum koji se koristio u prastarj Zanatskoj masoneriji; dobijen dodavanjem 4000 Vulgarnoj eri (vulgarna era se definiše kao: „obična“ era, podrazumevajući datum upotrebljen u to doba;) pa tako (u njegovom primeru)

⁴⁷⁵) Magnum opus, 18°, str. 9.

⁴⁷⁶) A. D. (lat. Anno Domini, znači leta Gospodnjega, L.G). Prim. prev.

B. C. pre Hrista, (prim. prev.)

A. L. (lat. Anno Lucis, znači Godina Svetlosti, G. S). Prim. prev.

⁴⁷⁷) L.G. leta gospodnjega, prim. prev.

1911(L.G.).+4000 = 5991(A.:L.)."⁴⁷⁸

Dva slova A.L. na latinskom jeziku znače „Ano" i „Lucis". Sećamo se da latinska reč *lucis* znači svetlost. Dakle, masoni su stvorili kalendar Ano Lucis, tj. „godina Svetlosti", tajni kalendar koji datira sve do godine „0", dodajući po jednu godinu svom kalendaru svake nove godine.

Nadamo se da čitalac počinje da uvida da je godina „0" u A.L. kalendaru godina kada je „Lucifer", „Svetlonosac", posle proterivanja s Neba, pao na Zemlju. Znači, masoni vreme računaju od godine pada Lucifera. Od tog datuma masoni dodaju, prema svom kalendaru, po jednu godinu.

Ne mogu da pronađem nijedan pokušaj objašnjenja bilo kog masonskog pisaca, čije delo čitam, zašto su stvorili A. L. kalendar, ali moje istraživanje učvršćuje me u uverenju da su to učinili iz sledećeg razloga: oni očigledno veruju u doslovnih sedam dana Stvaranja opisanih u Knjizi Postanja, i stoga su stvorili kalendar star 7000 godina. Oni su uvereni da će čovek Zemljom vladati 6000 godina, a potom će 1000 godina vladati njihov bog Lucifer. *Biblija* u prvom poglavlju Knjige Postanja beleži da je Bog stvorio svemir za šest dana, a potom se sedmog dana odmarao. Masoni veruju da je u tome skriveno simbolično značenje i da se ključ razumevanja ove tajne nalazi u *Bibliji*, u kojoj je ova zagonетка dvaput spomenuta. Prvo pominjanje nalazimo u 90. poglavlju, stih 4. u Knjizi psalama:

„Već hiljadu godina u tvom pogledu nalaze se, ali kao juče da je prošlo ..."

Potom, *Novi zavet*, u Jevanđelju po Petru, u III poglavlju u stihu 8 uči:

„Ali, voljeni, nemoj da zaboraviš jedno, da je jedan dan sa Gospodom kao hiljadu godina, a hiljadu godina kao jedan dan."

Izgleda da su masoni uzeli ova tri odvojena biblijska učenja i kombinovali ih kako bi se dobilo značenje da će njihov bog, Veliki Arhitekta Svemira, zapravo Lucifer, dopustiti čoveku da vlada Zemljom 6000 godina, a potom će on sam, Lucifer, vladati sedmog dana poslednjih 1000 godina. Nije slučajno da se ovaj period od 1000 godina zove "Novi svetski poredak". Kada je predsednik Džordž Bus, tokom svog mandata, pomenuo „hiljadu iskrica svetlosti" mislio je na „hiljadu godina svetlosti od Svetlonosca", što znači poslednjih 1000 godina tokom kojih upravlja Lucifer, bog koji će čoveku dati slobodu da slobodno koristi svoj „razum." Oni, takođe, veruju da će taj hiljadugodišnji period početi 1. januara 2000. godine ili 1. januara, 6000 A.:L.:

Jedan od načina da se potvrdi da masoni koriste ovaj kalendar jeste da se pogleda „Medalja za posebne zasluge" koja je bila uručena C. Fredu Klajnkneltu, sadašnjem Suverenom Velikom Zapovedniku Saveta masona 33. stepena, 1. maja 1990. (siguran sam da je dodeljivanje medalje Klajn

knelu 1. maja, na datum osnivanja Reda Iluminata, još jedna ogromna slučajnost!). Lice i naličje medalje bilo je fotografski reprodukovano nedugo posle dodeljivanja medalje u „Skotiš rajt džurnalu", zvaničnom časopisu Saveta 33. stepena u Vašingtonu. Na medalji je ugravirano sledeće:

„Uručeno Zasl. Br. (znači Zaslužnom Bratu) C. Fredu Klajnkneltu, 1. maja 1990, ANO LUCIS 5990."

Potvrda oznake ovog A.:L.: kalendara može se naći kada se pročita jedan kratak članak koji se pojavio u „Arizona dejli staru", jutarnjem listu iz Tusona u Arizoni, 3. januara 1989. godine. Ceo članak glasi:

„Milenijumska grupa očekuje Buša na '99 udaru u Egiptu Vašington (AP) izabrani predsednik Buš provešće novogodišnji praznik u Kemp Dejvidu u Merilendu, ali, za deset godina mogao bi biti i u Egiptu. Organizatori Društva Milenijum kažu da je već izrazio spremnost za ulazak u sledeći vek kod piramida u Gizi, u Egiptu. Društvo priređuje godišnje balove u nekoliko gradova širom sveta. Ali ovo je samo zagrevanje za veliki udar 1999. u

⁴⁷⁸) Mackey's Encyclopaedia, Volume 1, str. 6061 pod Anno Lucis.

podne, po griničkom vremenu, izvan Kaira. Godine 1985. Buš, tada potpredsednik, pripremio je izjavu koja je bila pročitana na novogodišnjim balovima tog Društva ovde i u Bejdžingu u Kini. 'Barbara i ja želimo vam puno sreće u sledećoj godini i nestrpljivo očekujemo vašu proslavu u Egiptu 1999' rekao je Buš."

Dakle, „Novi svetski poredak", koji je predsednik Buš pomenuo 1990, dolazi na svet otprilike u podne 31. decembra 1999, što znači u podne i veče uoči Nove godine, 31. decembra, 5999 A.*L.* i jutro 1. januara 6000 A.*L.*.

Takode je zanimljivo primetiti da će im se Buš pridružiti kod Keopsove piramide kod Kaira. Oni koji su primetili Veliki pečat na poledini novčanice od jednog dolara videli su da se na levoj strani nalazi piramida, simbol Keopsove piramide, gde će se održati novogodišnja zabava, što uopšte nije slučajno.

To mesto je izabrano zbog činjenice da ova piramida u Egiptu nikada nije sagrađena kao nadgrobni spomenik faraonu. Sagrađena je kao hram pristupanja drevnoj religiji mis terija, onaj u kome inicijati, tokom ceremonije pristupanja, „dobijaju istinsku spoznaju o bogu". Verujem da će piramida za inicijate ponovo biti otvorena uveče 31. decembra 1999, a Džordž Buš će biti tamo da to vidi.

Na neki način će se „Svevideće oko", oko Lucifera, iznad piramide na novčanici od jednog dolara nekako spustiti na njen vrh, makar i simbolično. Te večeri, u ponoć, nešto će se dramatično dogoditi!

U toku tih 24 časa, a verujem da će se to dogoditi tačno u ponoć 1. januara 2000, po egipatskom vremenu, i to na sam početak novog milenijuma u tom delu sveta, planetu Jupiter će zapaliti NASA!

Goreće kao zvezda tačno u ponoć da objavi „svitanje novog dana", početak „hiljadu iskrica svetlosti", trenutak

kada će Lucifer simbolično pasti na Zemlju da bi se nastanio u piramidi.

Te večeri oni veruju da će Lucifer doneti hiljadugodišnju vladavinu „Svetlosti" na Zemlju i da će „hrišćanstvo biti uništeno". To znači da oni koji veruju u 6000 dugu vladavinu čoveka pre hiljadugodišnje vladavine Lucifera ne treba da „unište hrišćanstvo" sve do tog datuma i zato još nisu pokušali da svoj cilj ostvare. Zato sve do danas nisu realizovali svoje planove. Planirani dan, kada će se njihovi ciljevi ostvariti, u budućnosti je i to veoma bliskoj.

TREĆI DEO

ZAKLJUČAK

ČETRDESET I DRUGO POGLAVLJE

Teologija 101

Sada, pošto smo videli da su masoni organizacija sa samo jednim ciljem, a to je uništenje hrišćanstva, bilo bi korisno ako vam objasnim kako mislim da se to uklapa u svet koji poznajem.

Želeo bih da počnem sa ispitivanjem svojih pogleda na teologiju i svog verovanja u vezi s načinom na koji se masoni uklapaju. Zato bih ovo poglavlje nazvao *Teologija 101, viđenja profesora Ralfa Epersona, instruktora*. Zbog toga što verujem da će moji pogledi na teologiju imati velikog smisla, nadam se da će čitalac uvideti da će se ono što sam o masonima otkrio potpuno uklopiti u taj pogled na svet.

Tokom svojih studentskih dana, poput mnogih ljudi, počeo sam da se pitam u čemu je svrha života i kakvu ulogu bih mogao imati u njemu. Sa vama ću podeliti rezultat svojih dugogodišnjih razmišljanja. Ne mogu garantovati da je sve u šta verujem tačno, ali to je

najbolje što mogu učiniti sa svojim ograničenim obrazovanjem i istraživanjem. Dakle, evo mog pogleda na teologiju.

Verujem da je biblijski Bog, koji je stvorio Svemir, iz nekog razloga koji mi je još nepoznat odlučio da stvori klasu bića koja će s njim živeti večno i biti kadra da slobodno izaberu da ga obožavaju. Prema mom shvatanju, zbog toga su stvoreni anđeli, ali oni u tom pogledu nisu imali izbor. Bog je stvorio anđele da žive s njim u nekom trenutku u prošlosti, ali bili su stvoreni takvi kakvi jesu bez sposobnosti da išta odbiju.

Očigledno je da je Bog stvorio bića koja će imati sposobnost da prihvate ili odbiju večan život s *njim*.

Dakle, pre nekih 6000 godina (gotovo da sam saglasan sa masonima i istraživanjem Folstića da je Zemlja toliko stara) Bog je stvorio Svemir ni iz čega, a potom i rasu bića nazvavši je „čovekom“ kojom je naselio planetu Zemlju. Svakome biću je dao um, a time i sposobnost da pravi izbore. Potom je svakom od tih bića postavio pitanje kako bi ono, svojim odgovorom, moglo učiniti vlastiti slobodan izbor.

Verujem da se svakom čoveku, ženi i detetu na ovoj Zemlji postavlja jedno jednostavno pitanje i da je svako od nas kadar da na njega da određeni odgovor. Prema mom mišljenju, jedina svrha života jeste da se donese ta odluka. Mislim da je Bog podario čoveku samo jedan život da bi doneo tu odluku (reinkarnacija nije realna). Takođe, *on* je za tu odluku celom čovečanstvu ostavio izvesno vreme. Stvorio je Svemir koji će trajati samo izvesno vreme, a potom će onakav kakvog ga poznamo prestati da postoji. Njegov kraj će doći kada sam od sebe izgori. To znači da će ga Bog ili zameniti ili ostaviti bez ikakvog života. Ne moram da znam kakvu će *on* odluku doneti u pogledu sudbine Svemira, jer odgovor na to nije potreban, pošto ne utiče na moj pogled na teologiju. Drugim rečima, ono što će činiti sa ovim Svemirom u to vreme me se ne tiče, jer nema posledica na moje viđenje svrhe života. Stoga verujem da je to jednostavno pitanje jednako onome koje je Isus postavio svim svojim sledbenicima dok je bio na Zemlji. To pitanje je zabeleženo u Jevanđelju po Matiji, 16. poglavlje, stih 15:

„On (misli se na Isusa) in upita (svoje sledbenike, koji su tada bili s njim): Za koga me smatrate?“

U sledećem stihu Petar mu je dao tačan odgovor:

„...Ti si Hrist, Sin Božiji.“

A nagrada za pravi odgovor, poput Petrovog, ispisana je u Jevanđelju po Jovanu, 3. poglavlje, stih 16 (ovo je stih koji nekad gledaoci na utakmicama u Nacionalnoj ligi američkog fudbala mogu da vide na zastavi kad god se postigne neki poen):

„Bog je toliko voleo Svet da mu je dao svog jedinog voljenog Sina, da ko god veruje u njega ne nestane, već da živi večno.“

Dakle, verujem da svaki čovek i žena, tokom svog života, treba da odgovore na samo jedno pitanje i da za tačan odgovor sledi nagrada. Svaki čovek, žena ili dete ovde su na Zemlji da bi odgovorili samo na jedno pitanje, i oprostite ako to izrazim svojim rečima:

„Za koga me ti _____ (ovde unesite svoje ime) smatraš?“

To znači da *On* i vama, čitaocima ove knjige, postavlja isto pitanje. Isus vam postavlja pitanje koje je u Svemiru jedino važno.

Ako na njega date tačan odgovor, primićete dar od Boga dar večnog života.

A kako smo već videli, masoni su postavili samo jedan cilj:

DA VAS SPREČE DA PRAVILNO ODGOVORITE NA TO PITANJE KAO ŠTO JE PETAR UČINIO!

Oni postoje da bi do kraja uništili hrišćanstvo, da na ovo pitanje niko ne bi tačno odgovorio.

Ovde je pravo mesto da kažem da masoni mora da veruju da Isus nije stvaran, ali da je, takođe, istinito i njegovo pravo da bude božanstvo. Da nisu u to verovali, ne bi ulagali toliko

energije da od ljudi sakriju spoznaju o *Njemu*.

Ako Isus nije Božiji sin, oni bi to jednostavno dokazali i ne bi verovali njegovim tvrdnjama. Ne bi to morali da urade tajno, jer bi svi njihovi naponi bili javni. Dakle, ispravan zaključak bi bio da masoni veruju da je Isus stvaran, a njihov cilj je da to saznanje od vas sakriju.

Sve ovo za mene ima savršen smisao. Izgleda da se uklapa u sve ono što mi moj um govori već nekih 40 godina i čini mi se da se to uklapa u ono što, kao istoričar, već 30 godina istražujem. Izlažem vam svoj pogled na teologiju, ne kao hrišćanin, već kao istoričar. Čak i da sam tačno odgovorio na Isusovo pitanje, ovo sam otkrio kao istoričar.

Doneo sam odluku u *Njegovu* korist, a ako vi još niste odlučili, predlažem da razmislite o tome da li možete da istinu sagledate onako kako ja to činim i da potom otkrijete Isusa. Odlučite se što pre, jer će vas najvažniji odgovor na najvažnije pitanje pratiti kroz ceo život.

Ove stvari iznosim kao istoričar. Ono što sam otkrio mogao bi da učini i svako drugi ko je inspirisan traganjem za istinom. Dakle, predlažem da nađete odgovor na to pitanje, jer se jutro 1. januara 6000 A.L. brzo približava.

ČETRDESET TREĆE POGLAVLJE

Mrvice hleba

U svoje pamćenje mogu maglovito prizvati bajkovite priče o Hansel i Gretel (Ivica i Marica). Koliko se sećam, bili su na putu prema nekoj kući i, dok su išli, trag su obeležavali mrvicama hleba. Želeli su da ostave trag koji bi im mogao pomoći da se vrate tamo odakle su pošli.

Moram biti iskren pa priznati da sledim trag koji su ostavili masoni i ne mogu sa sigurnošću da tvrdim da će me dovesti do pravih zaključaka. Oni mogu da ostavljaju lažan trag, kako bi zbunili poštenog istraživača. U ovom trenutku, sve što mogu da kažem jeste da nema sumnje da su masoni učinili isto što i Hansel i Gretel: istraživaču su ostavili trag. Marljivo sam proučio taj trag. Ispitao sam ga najbolje što sam mogao proverom najkredibilnijih izvora koje sam mogao pronaći i verujem da svi ti znaci koje sam otkrio predstavljaju pravi trag. Potom sam sva svoja otkrića objavio u ovoj knjizi.

Sada vam potavljam pitanje koje se tiče vašeg konačnog suda: da li je moguće da sam u pravu? Na vama je da odlučite.

ČETRDESET I ČETVRTO POGLAVLJE

Epilog

Upravo kao u slučaju Ejba Baruela i profesora Džona Robisona, dvojice pisaca koji su, takođe, otkrili tajnu masonerije, očekujem da ću biti napadnut zbog ovog što upravo čitate, jer sam i ja otkrio tu tajnu. Međutim, vi čitaoci ovog dela, ne treba da se obeshrabrite: znajte da to očekujem. Masoni će odgovoriti upravo onako kako ću predvideti. To je deo njihovog postavljanja prema svojim kritičarima.

Tu strategiju je još davno napisao Adam Vajshaupt:

„Ako neki pisac objavi bilo kakvu stvar koja privlači pažnju, a po sebi je ispravna, ali nije u skladu sa našim planom, moramo se potruditi da ga nadvladamo, ili obezvedimo (javno napadnemo ne birajući sredstva, slobodno cenzurišemo).⁴⁷⁹

Mogu vas uveriti da neće moći da me „nadvladaju“, tako da moraju da me „obezvrede.“

Da bih pomogao budućim masonskim piscima koji će pisati članke koji će me

⁴⁷⁹) Proofs of Conspiracy, str. 111.

„obezvrediti“, već sam sročio prikladan odgovor koji oni mogu upotrebiti u svojim enciklopedijama pod naslovom *Antimasonski pisci*:

„Knjiga Ralfa Epersona, pod naslovom *Masonerija: Zavera protiv hrišćanstva*, možda je najviše dokumentovana od svih knjiga koje je napisao neki antimasonski pisac. Pročitao je dela dvanaest glavnih masonskih pisaca, među kojima i dela Alberta Pajka, Alberta Mekija, Menlija P. Hola, Karla Klodija, Henrija Vilsona Kojla, Keneta Mekenzija, Henrija C. Klosena i Rekse Hačensa, sve priznatih masonskih učenih ljudi. Nije važno to što je g. Eperson koristio masonske pisce da bi dokazao svoj slučaj ; njegova upotreba izvesnih citata, a ne nekih drugih, dokazuje da ga nije bilo briga za citate koje nije koristio. (Ne očekujte od njih da me „obezvrede“ zbog bilo kakvog smisla!) A one koje je zaista upotrebio, istrgao ih je iz konteksta, pogrešno ih citirao ili pogrešno protumačio. (Neće navoditi tačno koje citate oni veruju da sam netačno zabeležio).

Drugo, smogao je dovoljno drskosti da, kao nemason, koristi pisanje masona kako bi dokumentovao svoje delo. Nemason treba da koristi samo nemasonska dela da bi dokazao sve ono što veruje da ima protiv masona. (Zanernariće činjenicu da verujem da samo masoni mogu da govore u ime svoje organizacije. Pokušao sam to citiranjem samo njihovih vrhunskih pisaca kako bih dokazao svoj slučaj). Ovo je neprimerena upotreba istraživanja i bilo koji pošten istoričar bi obezvredio pisca koji je to učinio."

I ostaću stvarno „obezvređen."

ČETRDESET I PETO POGLAVLJE

Završna priča

Možda bih ovu knjigu mogao završiti sledećom kratkom pričom.

Bila jednom dva čoveka, jedan vrlo mudar, a drugi veoma glup. Glupak odluči da izvede trik kako bi nasamario mudraca i ubedio ga da, ipak, nije toliko mudar. Glupak stavi kikiriki u ljusti u svoju šaku i, pokrivajući ga, pokaže ga mudracu, pa reče:

„Ako si toliko mudar, trebalo bi da mi kažeš da li je ljuska kikirikija koji držim u ruci zdrobljena ili cela."

Obešenjak je znao da ako mudrac kaže da je ljuska zdrobljena, on bi otvorio šaku da bi otkrio da je mudrac u stvari glup. Ako bi mudrac rekao da je „ljuska netaknuta", on bi je smrvio, otvorio šaku i opet pokazao mudracu da greši.

Mudrac je za trenutak razmišljao, a potom rekao: „Odgovor je u tvojim rukama."

ČETRDEST I ŠESTO POGLAVLJE

Pitanje sa odgovorom

Na kraju svoje dve knjige postavio sam konačno pitanje i odgovorio: „Ako postoji svetska zavera i ako ne žele da se istina obelodani, ako su masoni njen deo i ako ih razotkrivate, zašto ste još uvek u životu?"

Često oni koji postavljaju to pitanje spominju smrt pape Klimenta V i Filipa Lepog, kralja Francuske, koje su očigledno ubili Vitezovi templari jer su se usudili da se suprotstave njihovoj organizaciji.

Ili će možda reći da postoje optužbe da su masoni ubili papu Jovana Pavla I, onog koji je bio pre pape Jovana Pavla II, ili slavnog kompozitora Mocarta ili predsednika Kenedija, Grejs Keli od Monaka. (U Evropi su se pojavile optužbe da je ubijena jer je bila katolkonja i znala za masonsku grupu poznatu pod imenim „Propaganda dva", ili P2, unutar Vatikana i njihove pokušaje da iz Crkve povuku milijarde dolara). Sve što mogu da kažem je sledeće:

potpuno sam ubeđen da ova zavera postoji i da je „drugi sloj“ unutar masonerija njen deo. Znam da su neizmerno moćni i da veruju da „cilj opravdava sredstvo.“ Znam da imaju veliku korist od smrti bilo koga ko pokuša da ih razotkrije.

Živim u Arizoni gde je pre nekoliko godina poginuo jedan novinar istraživač po imenu Don Bols kada mu je, dok je pokušavao da ga pokrene, auto odleteo u vazduh. Čak i danas se pitam zašto je nekome bilo potrebno da ga ubije. Pretpostavlja se da je ubijen jer je došao do informacija o korupciji u našoj državi. Nije mi poznato zašto su se njegovi neprijatelji ustremili na njega, a zašto mene moji neprijatelji ne diraju.

Samo ću značajno naglasiti: ako čujete da je moj auto odleteo u vazduh kada budem pokušao da ga pokrenem ili ako iznenada odlučim da izvedem bandži skok s kule od 100 spratova na elastičnom konopcu od 300 metara, jer su mi rekli da ću se zaustaviti samo na 3 metra od tla, želim da znate da više volim kola, jer mi nos prokrvari već na visini od tri metra! Budite potpuno sigurni da ja to nisam uradio. Razlog što neću sebi oduzimati život je taj što verujem da samo Bog može da mi ga oduzme! Drugim rečima, ne mogu izvršiti samoubistvo zbog svojih verskih ubeđenja. Ako mi se nešto dogodi, mogu vam preporučiti da udvostručite napor u razotkrivanju ove zavere ...u spomen na mene.

Dva pisma istupanja

Mogu da zamislim kako će mnogi masoni koji budu pročitali ovu knjigu reći da jednostavno ne veruju da je sve ono što sam otkrio istina. Neki su mi to već i saopštili. Tipičan odgovor glasi otprilike ovako:

„Ovo ne može biti istina. Mason sam već 32 godine i nikada nisam čuo ni reči od onoga o čemu govorite.“

Znam da je teško poverovati u ono što sam otkrio, ali imajte na umu da sam sve važne citate koje sam koristio u ovoj knjizi preuzeo od vrhunskih masonskih pisaca. Pozivam svakog skeptika da se potruži i uveri se da sam sve citate korektno preneo. Međutim, ako ste poverovali da masoni predstavljaju više od onog u šta ste verovali, i spremate se da istupite, nastavite sa čitanjem.

Ako ste pripadnik masona ili neke od njihovih sporednih organizacija poput Istočna zvezda, Jobove kćerke, Dugine devojke ili de Molej, i sada želite da se povučete, možete razmotriti upotrebu jednog od dva sledeća „pisma istupanja“. Jedno od njih je za hrišćanske masone, a drugo za ostale masone koji žele da se njihovo ime izbriše sa masonskog spiska. Pretpostavlja se da se ova pisma mogu primeniti na sve masonske organizacije, iako ne znam zasigurno da će moći odgovoriti nameni. Ova pisma su napisana samo za muške članove masonske organizacije koji žele da izbrišu svoja imena iz njihovih spiskova. Prvo od njih voleo bih da citiram iz knjige pod naslovom *Hrišćanstvo i tajna učenja masonske lože* od Džona Ankerberga (John Ankerberg) i Džona Veldona (John Weldon) (str. 153):

„Kao pružanje dalje pomoći onima koji su odlučili da napuste Ložu, preporučujemo sledeća uputstva i dajemo pismo uzorak. Pravila i zakoni Lože navode da vaše pismo mora udovoljiti zahtevu da bude pročitano pred članovima

Lože. Ako tako učinite, vaše pismo će postati dokaz drugima u Loži koji brinu o istini Isusa Hrista (ako ste hrišćanin). Na ovaj način Bog će vas upotrebiti da bi vam pomogao da otvorite oči drugim masonima i da ih vodite ka Hristu.“

U svom pismu, navedite im razlog svog istupanja iz Lože, jer je ona u protivnosti sa biblijskim učenjem, a posebno sa Hristovim učenjem.

Da biste potkrepili u čemu se masoni sa vama razilaze navedite nekoliko stihova iz *Biblije* (vašim hrišćanskim pogledima), na primer, mogli biste citirati Jevanđelje po Jovanu, 8. poglavlje, stih 12. koji ističe da hrišćani za razliku od masona *nisu* u tami. Možete se pozvati na prirodu (božanstva) i misiju (spasitelja) Hrista ili na prirodu Spasenja milosrđem kroz veru

a ne dela (Jevanđelje o Efežanima, 2. poglavlje, stih 89). Na ovaj način, primereno napisanim pismom postiže se to da moraju pročitati vaše svedočanstvo i biblijske stihove koji pokazuju zbog čega osećate da se masonstvo kosi sa hrišćanstvom.

Svako u Loži će to čuti. Ako se pismo adresira na sledeći način, prema masonskim zakonima, mora biti pročitano pred Ložom:

Zaglavljje pisma i koverat *oboje* moraju biti adresirani na članove Lože. Nikada ne adresirajte pismo na Majstora

Lože ili samo na „Ložu broj___“, jer se ovo odnosi na službenike koji će jednostavno preneti vaš zahtev bez čitanja pred članstvom Lože. Dakle, još jednom:

1. Vaše pismo mora biti adresirano (na koverti) „Članovima Lože broj___“, potom navedite adresu.

2. *Samo* pismo mora početi sledećim rečima: „Članovima Lože broj___“, ne nekoj posebnoj osobi___, već samo članovima Lože.

Da biste se zvanično oslobodili veze sa Ložom, preporučujemo sledeće pismo uzorak." (Takode se preporučuje da za sebe sačuvate datiranu kopiju pisma).

ZA HRIŠĆANSKOG MASONA KOJI ŽELI DA ISTUPI:

ČLANOVIMA LOŽE BROJ_____:

Datum:_____

Ovo pismo predstavlja formalni zahtev za moje istupanje iz masonske organizacije. Molim da izbrišete moje ime iz spiskova članova i pošaljete mi kopiju moje istupnice.

Zahvaljujem na prilici da izrazim svoje razloge za povlačenje iz Lože. Imajte razumevanje da moje povlačenje, u njemu nema ničeg ličnog prema pojedinim članovima, niti sa njima imam ikakve sukobe. Oni u Loži koji su moji prijatelji znaju da naše prijateljstvo još uvek čuvam.

Međutim, ja sam hrišćanin, i moram napustiti masoneriju jer se njena učenja protive učenju *Biblije*. Slobodna masonerija odbacuje Gospoda Isusa Hrista koji je Gospod i Gospodar mog života. Ne mogu čiste savesti biti mason jer se ne dopušta pominjanje i obožavanje Isusa Hrista, pošto bi to moglo da vređa drugog masona. Masonski poštovani pisci, Albert Meki i Albert Pajk otvoreno tvrde da je masonerija religija. Oni imaju pravo! To je religija bez Hrista.

Mnogi od nas su čuli da se masonerija temelji na *Bibliji*. Međutim, u Slobodnoj masoneriji *Biblija* se odbacuje a reč Boga se zloupotrebljava i pogrešno navodi. Religija masonerije je univerzalizam, a *Biblija* ništa više od simbola. Masonerija obećava svom članstvu blagoslove s Neba i prihvatanja pred Bogom. Ali masonski plan spasenja je potpuno suprotan onome što uči *Biblija*. Ljudi ne mogu biti spaseni bez Isusa Hrista kao Spasitelja. Na kraju, izrazio bih ljubav prema varna, pojedincima i, ako želite, rado ću ispričati kako sam postao hrišćanin i pomoći vam da razumete kako i vi možete postati sledbenici Isusa Hrista.

Vaš prijatelj u Hristu,

(Potpis)_____

ZA NEHRIŠĆANSKOG MASONA KOJI ŽELI DA ISTUPI:

ČLANOVIMA LOŽE BROJ_____:

Datum:_____

Ovo pismo je formalan zahtev za moje istupanje iz masonske organizacije. Molim da izbrišete moje ime iz spiskova članova i pošaljete mi kopiju moje istupnice.

Zahvaljujem na prilici da izrazim svoje razloge za povlačenje iz Lože. Imajte razumevanja da moje povlačenje

nema ničeg ličnog prema pojedinim članovima, niti sa njima imam ikakve sukobe. Oni u Loži koji su moji prijatelji znaju da još uvek čuvam naše prijateljstvo.

Medutim, moram napustiti Ložu jer sam otkrio da su njena učenja protivna svemu istinitom otkad sam pristupio Loži. Dakle, ne mogu više čiste savesti biti mason. Masonski poštovani pisci, Albert Meki i Albert Pajk otvoreno tvrde da je masonerija religija. Oni imaju pravo! To je potpuno odvojena religija od ostalih svetskih religija i sada znam da se njen bog ne obožava ni u jednoj od ovih religija.

Masonerija obećava svom članstvu blagoslove s Neba i prihvatanja pred Bogom. Ali masonski plan spasenja je potpuno suprotan onome u šta sada verujem.

Na kraju, izrazio bih ljubav za vas kao pojedince.

(Potpis)_____.

O FUSNOTAMA

Autor još jednom čini jedinstven korak sa ciljem da pomogne svojim čitaocima.

Sledeći spisak nekih dokumenata korišćenih u ovoj knjizi razlikuje se od većine navedenih spiskova koje su drugi autori ranije koristili.

Pre svega, nisam upotrebljavao tradicionalne reči „op. cit.“ i „ibid.“ da bih prikazao uvid u prethodno citiranu knjigu. Takođe sam prilagodio nešto dužu informaciju o uvidu u literaturu koja se ranije koristila. Prvo sam naveo glavna dela koja su u ovoj knjizi citirana, i to sa svim informacijama koje je primereno navesti. Uz to sam dao kratak uvod, s namerom da čitaocima navedem da je pročitaju. Potom sam naveo knjige po naslovima i stranicama izvora koji se mogu naći u mojoj knjizi. Ovaj metod koristio sam samo ako je ta knjiga citirana više puta, ili tamo gde je citirana knjiga toliko važna za čitaoca da bi o njenom sadržaju trebalo da zna nešto više.

Ovaj spisak knjiga takođe će poslužiti kao bibliografija.

Nadam se da će ove promene naići na odobrenje čitalaca dok budu čitali ovu knjigu.

DELIMIČAN SPISAK KORIŠĆENIH KNJIGA

Most ka svetlosti (A Bridge to Light) od Rekse R. Hačensa

Masoni veruju da bi „objavljivanje ovog dela moglo istinski predstavljati svitanje novog dana u našoj (Južnoj) Jurisdikciji“ Slobodne masonerije. Važna „ezoterična“ knjiga koju je napisao mason 32. stepena. Objavio: Supreme Council, 1988.

Američko bavljenje sudbinom (America's Assignment With Destiny) Menlija P. Hola

„Ova knjiga predstavlja otkrovenje ezoterične tradicije Zapadne hemisfere,“ sa značenjem da ova nacija ima „tajnu,“ masonsku sudbinu.

Izdavač: Philosophical Research Society, Inc, Los Angeles, California, 1979.

Enciklopedija slobodne masonerije (An Encyclopaedia of Freemasonry) Alberta Dž. Mekija, masona 33. stepena

Ova dvotomnu enciklopediju izdavač opisuje kao „delo koje će opremiti svakog masona... sredstvom za sticanje znanja o svim stvarima u vezi sa naukom, filozofijom i istorijom njegovog Reda.“

Izdavač: The Masonic History Company, New York, 1873.

Nova enciklopedija slobodne masonerije (A New Encyclopaedia of Freemasonry) Artura Edvarda Vejta

U predgovoru ove knjige tvrdi se da se Vejt „trudi da predstavi najnovije saznanje i da

saopštava najnovija istraživanja," jer masonerija „je deo Božijeg traganja."

Izdavač: Weathervane Books, New York, 1970, ali prvobitno objavljena 1920.

Hodočasnikova staza (A Pilgrim's Path) Džona Robinsona

Papirna naslovna strana objašnjava da Robinson „kombinuje naučno istraživanje i zabavno pripovedanje u traganju za Slobodnom masonerijom kao svetskim političkim, verskim, ekonomskim i društvenim telom posvećenim samopoboljšanju i dobrotvornom radu ..."

Izdavač: M. Evans and Company, Inc., 1993.

Rođeni u krvi (Born in Blood) Džona Robinsona

Papirna naslovna strana objašnjava da autor „sugestivno povezuje početke i ciljeve slobodne masonerije sa nekada moćnim i bogatim Vitezovima reda templara."

Objavljeno od M. Evansa i kompanije, 1989.

Klosenovi komentari o knjizi „Moralna načela i dogma" (Clausen's Commentaries on Morals and Dogma) Henrija C. Klosena

„Godinama je svakom novom članu Škotskog obreda Južne jurisdikcije bila predstavljana knjiga Alberta Pajka *Moralna načela i dogma*. Finansiranje te knjige se iscrpilo i prepoznajući situaciju da danas malo članova može sebi da priušti tako obimno delo, Henri C. Klosen, Veliki Zapovednik Škotskog obreda za Južnu jurisdikciju, napisao je izuzetnu knjigu pod naslovom *Komentari o knjizi Moralna načela i dogma*.

Izdavač: The Supreme Council, 33 °, Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry, Southern Jurisdiction, U.S.A., 1976.

Kojlova masonska enciklopedija (Coil's Masonic Encyclopedia) Henrija Vilsona Kojla, masona 33. stepena.

„...ništa nije ravno ovom faktografskom, poštenom i informativnom delu" Kojlove enciklopedije.

Izdavač: Macoy Publishing & Masonic Supply Company, 1961.

Dankanov obred slobodne masonerije (Duncan's Ritual of Freemasonry) Malkolma C. Dankana

„Svrha ovog dela je... da ponudi priručnik za novajlije u Redu, pomoću koga im se može olakšati napredak od stepena do stepena."

Izdavač: David McKey Company, bez datuma objavljivanja.

Istorija slobodne masonerije i srodnih redova (History of Freemasonry and Concordant Orders) Odbora izdavača

„Svrha ovog dela je da sažeto prikaže istoriju Slobodne masonerije, sa činjenicama koje nisu ranije objavljivane."

Izdavač: Fraternity Publishin Company, London, England, 1891.

Uvod u slobodnu masoneriju (Introduction to Freemasonry) Karia H. Klodija

Ovo je niz od tri knjige koje je Velika loža Masačusetsa davala „svim kandidatima kao važan deo njihovog pristupanja u masonsko bratstvo."

Izdavač: Temple Publishers, Washington D.C., 1931.

Da li je istina to što govore o slobodnoj masoneriji (Is It True What They Say about Freemasonry) Arta de Hojosa i S. Brenta Morisa

Autori smatraju da „je potreban neki razuman odgovor..." na optužbe na račun slobodne masonerije od strane „kritičara u poslednje vreme."

Izdavač: Masonic Service Association of the United States, Silver Springs, Maryland, 1994.

Predavanja o antičkoj filozofiji (Lectures on Ancient Philosophy) Menlija P. Hola

Ova knjiga je „komentar i proširenje" Holove knjige pod naslovom *Tajna učenja svih razdoblja*.

Izdavač: The Philosophical Research Society, Inc, of Los Angeles, 1984.

Legenda o drevnom i prihvaćenom Škotskom obredu slobodne masonerije (Legenda

of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry) Alberta Pajka

„Postoje druge stvari koje vi (masoni) sada treba da čujete i bez kojih nećete popuno posedovati ovaj stepen ...”

Izdavač reprint: Kessinger Publishing Company, Kila, Montana

Liturgija drevnog i prihvaćenog Škotskog obreda Slobodne masonerije (Liturgy of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry) Alberta Pajka

„Sadašnje delo uključuje sve liturgije koje je Pajk priredio za sadašnje rituale visokog stepena Škotskog obreda.”

Izdavač: Kessinger Publishing Company, Kila, Montana.

Izgubljeni ključevi slobodne masonerije (The Lost Keys of Freemasonry) Menlija P. Hola

Predgovor ovoj knjizi govori da „su se vodeći masonski umovi složili da su simboli bratstva podložni najdubljim interpretacijama i stoga otkrivaju pravim inicijatima izvesne tajne koje se odnose na duhovne stvarnosti života.” Jedna od tih tajni čitaocu se otkriva na strani 48: „ustalasane energije su u Njegovim rukama ...”

Izdavač: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, Inc, Richmond, Virginia, 1976.

Magnum opus ili Veliko delo (Magnum Opus or Great Work) Alberta Pajka

„Jedna od najređih i najvažnijih knjiga koje su ikada objavljene na temu drevnog i prihvaćenog (Škotskog) obreda Slobodne masonerije...”

Izdavač reprint: Kessinger Publishing company, Kila, Montana.

Marks i Satana (Marx and Satan) od Ričarda Vurmbranda

Ova knjiga ispituje dokaz da je Marksa „vodio dubok lični bunt protiv Boga i svih hrišćanskih vrednosti.” Taj gnev odveo ga je u kult Satane.

Izdavač: Crossway Books, Westchester, Illinois, 1986.

Masonska inicijacija (Masonic Initiation) od V.L. Vilmshersta

Autor tvrdi da je ova knjiga bila „širi prikaz dubljeg filozofskog aspekta Slobodne masonerije”.

Izdavač reprint: Kessinger Publishing Company, Kila, Montana.

Memoari koji ilustruju istoriju jakobinstva (Memoirs Illustrating the History of Jacobinism) A. Baruela

Jedno od najranijih dela koja obelodanjuju povezanost iluminata 1776. i masonske lože.

Izdavač: American Council on Economics and Safety, Fraser, Michigan, 1995, aliprvo izdanje izašlo je 1789.

Moralna načela i dogma (Morals and Dogma) Alberta Pajka

Ova „ezoterična” knjiga (sadrži tajna značenja) posebno je namenjena čitanju i proučavanju braći Škotskog obreda Slobodne masonerije. Napisao ju je Suvereni Veliki Zapovednik Škotskog obreda u periodu 1859-1891.

Izdavač: The Supreme Council of the Southern Jurisdiction of the Scottish rite of Freemasonry, u Vašingtonu, 1871.

Okultna teokratija (Occult Theocracy) ledi Kvinboro, Edit Star Miler.

Autor pokušava da „istraži uzroke društvenog nemira” izlaganjem „nekih od sredstava i metoda koje upotrebljava tajni svet”. Ona povezuje Iluminata i Slobodnu masoneriju i razotkriva „Zvanični ritual 33. stepena”, kao i navodno pismo Alberta Pajka od 14. jula 1889.

Ponovo Izdavač: The Christian Book Club of America, Hawthorne, California, prvo izdanje izašlo je 1933.

Stari zapisnik 33. stepena (Old Cahier of the 33rd Degree) Alberta Pajka.

Ova knjiga čitaocu pruža „potpun tekst Pajkovog prevoda obreda 33. stepena, otkrivenog u Lujzijani 1860”.

Izdavač: Poemandres Press, Masonic Publishers, Boston & New York, 1996.

Portal i središnja odaja (The Porch and the Middle Chamber) Alberta Pajka.

Ova knjiga, „tajno delo“, koja je deo Pajkovog rituala, trebalo je da se prouči i shvati pre pristupanja četvrtom stepenu.

Izdavač: Reprint od Kessinger Publishing Company, Kila, Montana.

Dokazi zavere (Proofs of Conspiracy) Džona Robisona.

Verovatno najfiniju ikada objavljenu knjigu o tajnom društvu poznatom kao Iluminati napisao je profesor koga je ta organizacija pokušala da vrbuje. Predsednik Džordž Vašington pročitao je 1798. godine.

Prvobitno je objavljena 1798, a ponovo izdata 1967. god. od Western Islands, sada u Appletonu, Wiskonsin.

Kraljevska masonska ciklopedija (Royal Masonic Cyclopaedia) Keneta Mekenzija.

„Okultisti su veoma cenili“ ovu enciklopediju. Izdavač: The Aquarian Press, Wellingborough, Northamptonshire, England, 1987.

Tajna učenja svih razdoblja (Secret Teachings of All Ages) Menlija P. Hola.

Knjiga se opisuje kao „enciklopedijski sažeti prikaz masonske, hermetičke, kabalističke i rozikrucijanske simboličke filozofije, kao i „interpretacija tajnih učenja skrivenih unutar obreda, alegorija i misterija svih razdoblja“.

Izdavač: The Philosophical Research Society, Inc, Los Angeles, 1977.

Duh masonerije (The Spirit of Freemasonry) Viliijema Hačinsona.

„Već više od dva veka (ova knjiga) bila je suštinski izvor za bilo koga ko istražuje unutrašnje tajne masonskog bratstva“.

Izdavač: Bell Publishing Co., New York, 1982; prvo izdanje 1775.

Simbolizam Slobodne masonerije (Symbolism of Freemasonry) Alberta Dž. Mekija.

Sadrži „njenu nauku, filozofiju, legende, mitove i simbolizam“. Izdavač: Reprint od Kessinger Company, Kila, Montana.

Da li je Marks bio satanista? (Was Marx a Satanist?) od Ričarda Vurmbranda.

Prva od dve knjige koje je napisao prečasní Vurmbrand u kojoj su najpre izloženi dokazi da se Karl Marks pridružio kultu Satane kada je otišao na studije.

Izdavač: Diane Publishing Co., Glendale, California, 1976.

Sta drevna mudrost očekuje od svojih sledbenika (What the Ancient Wisdom Expects of Its Disciples) Menlija P. Hola.

Ova knjiga predstavlja „studiju koja se odnosi na tajne škole“, „put koji vodi prema razumevanju svrhe života“.

Izdavač: The Philosophical Research Society, Inc, Los Angeles, 1982.

RALF EPERSON (A. Ralph Epperson)

Ralf Eperson je pisac, predavač i istoričar koji više od trideset godina istražuje zaverenički pogled na istoriju, na važne događaje iz prošlosti koji su bili prouzrokovani jednom centralnom zaverom.

Diplomirao je na Univerzitetu Arizona, ali bez okolišanja priznaje da veći deo onoga što je učio na studijama nije bilo istinito. Autor kaže da je posle završetka studija morao „ponovo da se obrazuje“.

Njegova prva knjiga nosi naslov *Nevidljiva ruka, uvod u istoriju zavere*. Ovaj bestseler od 488 stranica, koji je do sada dostigao petnaest izdanja, predstavlja dokumentovano izlaganje o zaveri koja je Ameriku, tokom poslednjih 270 godina, uvukla u niz ratova, depresiju i ekonomske krahove. Mnogi čitaoci hvale autora zbog sposobnosti da tačno protumači smisao često protivrečnih dokaza iz prošlosti.

Njegova druga knjiga nosi naslov *Novi svetski poredak* i čitaocu osvetljava motive ove opšte zavere kao i planove vezane za budućnost Amerike i sveta.